

5/10.04918.
8008 x.11.
1646

अथकुवलयानंदअलंकारचंद्रिकायांप्रारम्भः ॥

NO LENDING

NO LENDING

कु. टी.
चं

श्रीगणेशायनमः अनुचिंत्य महालक्ष्मी हरिलोचनचंद्रिकां कुर्वे कुवल्या वंदसदलकारचंद्रिकां १ चिकीर्षिता विघ्नसिद्धयदृष्टदेवतां स्तौति अमरी
ति अत्र चरणमेव पंकजमिति मयूरव्यं सकादि समासाश्रयणात् परिणामालंकारः चरणे आरोप्यमाणस्य पंकजस्यारोपविषयचरणात्मता परिणतिविना
दुरितदूरीकरणक्रियार्थत्वासंभवात् परिणामः क्रियार्थश्चेद्विषयात्मनेति तत्त्वज्ञानात् न च पंकजमिव चरणमिति पूर्वपदार्थप्रधान उपमितसमास
एवास्तित्वं शक्यं अमरीणां कवरोभारस्य केशपाशस्य संबन्धिनीसौगंध्यलोमात् तत्संस्पृष्टाया अमरीतया मुखरीकृतमिति विशेषणस्यानुगुण्याभावा
त् तस्य पंकजगतत्वेनैव प्रसिद्धेरिति एतद्विशेषणावगतेन च पादयत्तनेनाभिव्यज्यमाना गौरीविषयासुरंगनागतारतिः कविगतांतां पुष्पातीति प्रेपोलं

श्रीगणेशायनमः अमरीकवरोभारभ्रमरीमुखरीकृतं मंदूरीकरोतुदुरितं गौरीचरणपंकजम्
१ परस्परतपः संपत्कलायितपरस्परौ प्रपंचमातापितरौ प्राञ्चौ जायापती स्तुमः ॥ २ ॥

कारोपिवोध्यः १ परस्परेति प्राञ्चौ पुरातनौ जायापती अथादुमामहेभ्वरौ स्तुमः किंभूतौ प्रपंचस्य जीववर्गस्य मातापितरूपौ निरुपाधिका अपत्यवृद्धि
तोपदेशत्वाच्च तथा परस्परसंबन्धिन्यास्तपः संपत्तेः फलवत्तत्त्वरितं परस्परस्वरूपं ययौ स्तौ अत्र परशब्दस्य क्रियाविनिमयविवक्षायां कर्मव्यतिहारे सर्व
नाम्नोद्देवाच्चेदिति वार्ति केन द्विर्भावः असमासवद्भावे पूर्वपदस्य स्वरूपं सुर्वत्त्ववृद्धयेन सुपुः स्वादेशे च परस्परशब्दव्युत्पत्तेः पार्वतीतपः समृद्धिफलमित्यतः १
रमेभ्वरः परमेभ्वरतपः संपत्कलायिता च पार्वतीस्य यौलभ्यते तपः संपत्तेः अफलनिरतिशयानंद इति तदुपमया परस्परं परमप्रेमास्पदत्वं तत्क्षणः ऋंगारोव्यज्य
मानः सौभाग्यातिशयजनमुखेन शिवयौर्भावप्रकर्षपर्यवस्यतीति सहृदयैराकलनीयम् मातापितरवितिरूपकाभ्यामुक्तोपमयोः संसृष्टिः परस्परं चोपमयोः फला

यिते सेकवचिका नुवे शलक्षणः सकाररतिदिक् २

मप्रतिप्रति पादयिषितानामलंकाराणां व्युत्पत्तेः स्वतोऽपुरुषार्थतया फलत्वायोगानस्यारसास्वादौ पयिकत्वेन फलत्वं प्रेक्षावतां प्रकृतग्रंथप्रवृत्तये सूचयितुं शृंग-
ररसाधिदैवतश्रीरुष्णं प्रति रसास्वादानंदं प्रार्थयते उद्धृत्येति समुक्तं दोमे मह्यं शब्दं भवं शाब्दतिकं भग्नावरणतया सदा प्रकाशमानं ये यो विगलितवेद्योतरमान-
देरसो वै रस इति श्रुतेः रसपदाभिधेयं दिशतु ददाति तस्यैः यथा श्रुते मुक्तिप्रार्थनायाः प्रकृतेः संगत्यापत्तेः सकः यो धन्यैर्महामहिमपुण्यशालिभिर्नारदादिमुनि-
भिर्योगकया योगकौशलेन हृदपात्रस्य उरसो मध्यवर्तिनो हृदयपुंडरीकस्थकोशमुकुलं अधोमुखतया विद्यमानं उद्धृत्य रेचकपाणायामेनोर्ध्वमुखं कृत्वा विगद-
हृकालं यथारुचि यथेच्छं गृह्यमाणो पिरामकृष्णाय भिमतमूर्तिध्यानमोचरो क्रियमाणोऽपि परितः पूर्णरूपमस्य तथाभूतोऽपरिच्छिन्नब्रह्मरूपः अविरतं निरंतरं मु-
क्तिदशायां स्फुरति प्रकाशत इति विरोधालंकारः औपासनिकरूपस्य कल्पितत्वेन च तत्परिहारः अथवा योगिभिरप्यर्चित्य स्वरूप इति माहात्म्यातिशयवर्णनं अ-
त्र योगिगत भगवद्विषय करति भावस्य कविगते तं प्रत्यंगतं या प्रेयो लंकारः ३ विकीर्षितस्य ग्रंथस्य प्रयोजनाभिधेये प्रदर्शयति अलंकारे ध्विति एतच्चोभयान्न-
उद्धृत्य योगकलया हृदयात्रुकोशं धन्यैश्चिरादपि यथारुचि गृह्यमाणः यः प्रस्फुरत्यविरतं परिपूर्णरूपः श्रेयः समेदिशतु शाब्दतिकं मुक्तं
दः ३ अलंकारेषु बालानामवगाहनसिद्धये ललितः क्रियते तेषां लक्ष्यलक्षणसंग्रहः ४ येषां चंद्रालोके दृश्यं ते लक्ष्यलक्षणश्लोकाः प्रायस्तस्य
वतेषामितरेषां लभिनवाविरच्यंते ५॥ अलंकारेषु अर्थालंकारेषूपमादिषु विषये बालानामव्युत्पन्नानां ते स्ववगाहनस्य व्युत्पत्तेः सिद्धयदस्यैः तेषां ये
लक्ष्यलक्षणे तयोः संग्रह इति नित्यमापेक्षत्वात् समासः लक्ष्यमुदाहरणं अलंकारत्वं च रसादिभिन्नव्यंग्यभिन्नत्वे सति शब्दार्थान्तरनिष्ठाया विषयितासंबंधवृद्धिना
चमत्कृतिजनकता वल्लेदकता तदवल्लेदकत्वं अनुप्रासादिविदिष्टशब्दज्ञानादुपमादिविदिष्टार्थज्ञानाच्च चमत्कारोदयातेषु लक्षणसमन्वयः शब्दार्थयोर्ज्ञान-
मिश्रचमत्कृतिजनकता यो विषयितया वल्लेदकत्वेन तद्विशेषणोभूतानुप्रासोपमादेस्तन्निशवल्लेदकता वल्लेदकत्वात् रसवदाद्यलंकारसंग्रहोपमयोपमादिवा-
रणा यच्च भेदद्वयगर्भसंततोपादानं ४ परकीयग्रंथापहारशंका निरासायाह येषामिति येषामलंकाराणां चंद्रालोके चंद्रालोकास्वग्रंथे त एवेत्यनेन तं लिख्यं तद-
तिशेषः तत्र स्थितानां मपिकेषां चिदलेखनात्प्राय इत्युक्तं यथाऽनंतरं लोकस्मोत्तरार्थं तत्रैवं दृश्यते हृदये लेखनीरुद्धैस्तत्त्वंगिस्तनयोरिवेति स्वयं त्वन्यदेव विराच-

कु. टी.
चं०
२

सप्रत्यर्थस्त्वंकारेषु निरूपणीयेषु बहुलालंकारघटकतया सुप्रसिद्धतया च प्रथममुपमालंकारलक्षयति उपमेति अयंचलस्य निर्देशः शेषलक्षणं सादृशलक्ष्मीश्चमत्क
तिजनकता तद्विशिष्टसादृश्यमिति यावत् धर्मधर्मिणोरभेदोपचारात् लक्षणं व्याचष्टे यत्रेति यत्र काव्ये वृत्तित्वं स सम्यर्थः तच्च शक्तिलक्षणा न्यतरसहकारणबोध
कत्वसंबन्धेन उपमानमधिकगुणं चेदादि उपमेयं वर्ण्यमानं कामिनीवदनादि सत्तदयः काव्यभावनापरिपक्वबुद्धिः व्यंग्यस्य मर्यादाप्रतीतिनियमरूपा यया सा
व्यजनेत्यर्थः अत्र चोपमानोपमेययोरिति स्वरूपकथनं न तु लक्षणांतरं तेन आवर्तनीयाभावात् आत्माश्रयापादकत्वाच्च उपमानत्वोपमेयत्वयोरूपमाघटितत्वा
त् एतच्चायेष्यती भविष्यति इत्यंचालंकारत्वे सति सादृश्यत्वमुपमालंकारलक्षणबोधं एवमग्रेष्वधिकारप्राप्तमलंकारत्वविशेषणबोधं हंसीत्यादि अत्र ता
वदिवाच्यं सादृश्ये निरूपितत्वसंसर्गेण हंसादेरन्वयः सादृश्यस्य प्रयोजकत्वसंसर्गेण स्वर्गेगावगाहनाश्रयत्वरूपे साधारणधर्मे तस्य च स्वरूपसंबन्धेन कीर्तौ सा
दृश्यस्य निपातार्थतया नामार्थं प्रतिसाक्षात्संबन्धेन विशेष्यत्वे विशेषणत्वे च बाधकाभावात् तथा च हंसी निरूपितसादृश्यप्रयोजकस्वर्गेगाकर्मकावगाहना
उपमायत्र सादृश्यलक्ष्मीरुह्य सति द्वयोः हंसीवकृष्णते कीर्तिः स्वर्गेगावगाहते हं यत्रोपमानोपमेययोः सत्तदयत्तदया ह्लादक
त्वेन चारुसादृश्यमुद्भूततयो ह्यसति व्यंग्यमर्यादा विना स्पष्टं प्रकाशते तत्रोपमालंकारः हंसीवेत्युदाहरणं ॥ ४ ॥

अयत्नवती कीर्तिरिति बोधः न चैवं स्वर्गेगावगाहनमिव शब्दश्चेत्सायग्रिमग्रंथे धात्वर्थस्य समानधर्मत्वात्किं विरुद्धेति वाच्यं तदाश्रयत्वस्य समानधर्मत्वे तस्य तथात्वं
स्योचितयाया तत्वेन विरोधाभावात् तथा स नित्यैव कुतौ न सादृश्यान्वय इति चेत् न धात्वर्थनिष्ठविशेष्यतानि रूपितप्रकारतासंसर्गेण शाब्दबोधेति ॥
शेष्यतया विभक्त्यर्थोपस्थिते हेतुत्वात् न च निपातार्थमिन्नवृत्तित्वेन प्रकारताविशेषणीयेति वाच्यं घटो न पश्यतीत्यादौ घटाद्यन्विताभावस्य कर्मतासंसर्गेण द
र्शनेन च यापतेः यदितु धात्वर्थे पितात्यर्थवशात्सादृश्यान्वयो नु भवसिद्धस्तदा धात्वर्थनिष्ठविशेष्यतानि रूपितप्रकारतासंबन्धेनान्वयबुद्धिप्रतिनञ्जन्योप
स्थितेः प्रतिबंधकत्वमात्रं परिकल्प्य घटो न पश्यतीत्यादौ पूर्वोक्तान्वयबोधो निराकरणीय इति दिक् एवमरविंदमिव सुंदरवदनमित्यादावरविंदादि निरूपित
सादृश्यस्य प्रयोजकतासंसर्गेण सुंदरपदार्थैकदेशेऽपि सुंदरत्वेऽनुभववलादन्वयस्तद्विशिष्टस्य चाभेदेन मुखादौ ॥

दृश्ये चारविंदनिरूपितसादृश्यप्रयोजकसौंदर्यवदभिन्नवदनमित्यन्वयबोधः अरविंदसुंदरमिति समासेत्तरविंदपदेन अरविंदनिरूपितसादृश्यप्रयोजकं लक्ष्यं
 ते तच्चाभेदेन पदार्थकदेशे सौंदर्ये न्वेति एवं चारविंदनिरूपितसादृश्यप्रयोजकाभिन्नसौंदर्यवदभिन्नवदनमित्यन्वयबोधः एकदेशान्वयायोगादरविंदपदमे
 वलक्षणाया सर्वार्थबोधकं सुंदरपदं तत्तात्पर्यग्राहकमित्येके अरविंदमिव वदनमित्यत्रारविंदनिरूपितसादृश्यवद्वदनमिति बोधः सादृश्यस्य निपातार्थतया भे
 देन नामार्थान्वये बाधकाभावात् अरविंदमिव भातो तत्र भातेर्ज्ञानार्थकत्वे रविंदपदस्य अरविंद निरूपितसादृश्यप्रकारकज्ञानविषये लक्षणात् तस्य चाभेदेन
 मुखादावन्वयः शेषतात्पर्यग्राहकं पूर्वोक्तदिशा वा सादृश्यस्यैव प्रकारिता संसर्गेण धात्वर्थे न्वयः अत्रैव सौंदर्येणेति धर्मोपादानेन तौयार्थस्य प्रयोज्यत्वस्य सादृश्य
 न्वयात्सौंदर्यप्रयोज्यारविंदनिरूपितसादृश्यप्रकारकज्ञानविषय इति बोधः आद्यकल्पे तु अरविंदपदमेव सर्वार्थबोधकमितरत्तात्पर्यग्राहकमिति ध्येयं इयं च

इयं च पूर्णोपमेत्युच्यते हंसी कीर्तिः स्वर्गगावगाहनमिव शब्दश्चेत्येतेषामुपमानोपमेय
 साधारणधर्मोपमावाचकानां चतुर्णामप्युपादानात् ॥

सादृश्यस्य पदार्थोत्तरत्वमते शब्दबोधोतिरुपदर्शिता तस्य समानधर्मरूपत्वे तु चंद्रवमुखमित्यादौ चंद्ररुतिधर्मवन्मुखमिति बोधः अत्रैवाद्वादकमिति सप्रसू
 धर्मोपादाने इदार्थस्य धर्मस्याह्लादकत्वे पदार्थैकदेशो न्वयः तदसहिष्णुतापातु चंद्रमिष्टाह्लादकत्ववति आह्लादकपदस्य लक्षणा चंद्रादिये देतात्पर्यग्राहकं च
 दृशमित्यत्राप्येकदेशे सादृश्ये चंद्रान्वयः स संबंधिकत्वात् सदृशपदवाचं द्रसादृश्यविशिष्टे लाक्षणिकं अत्रैवाह्लादकत्वेनेत्युक्ता वभेदस्तृतीयार्थस्तस्य च सदृशप
 दार्थैकदेशो धर्मन्वयस्तथा चाह्लादकत्वाभिन्नचंद्ररुतिधर्मवदभिन्नमुखमिति बोधः सदृशपदमेव वा सर्वार्थबोधकमि तरत्तात्पर्यग्राहकमित्येवं विधा अन्वयसराणि
 श्रेणयस्तत्र तत्र शब्दमुत्पत्तिनिष्ठे रनुसंधेया इत्यलं प्रसक्तानुप्रसक्तपरिचितेनैव पूर्णोपमेतीत्यनेन रमालंकारिदेरिति प्रतीयं न त्वेच दिशो यत उपातशब्दश
 क्तिप्रतिपादितोपमानोपमेयकत्वे सति विशेषतः शब्दोपातसमानधर्मकत्वे सति विशेषतः स्वरूपशब्दगम्यत्वे सादृश्यस्य उपमानतु प्राजासिद्धिस्तथा

पमानोपमेयसौंदर्यप्रशस्तीति

कुं-री
चं-
३

उपमेयनुसायां स्मरवधूयंतीत्यादावात्मन उपमेयस्याध्याहृतेनात्मानमिति शब्देन को वनादुपातेति शब्दविशेषण इत्युपायानुसारेण नाना उपमेयस्य कस्य
स्य सदृशेन दृश्यत इत्येव विधायानुशोयमानायामुपमानस्य च सदृशपदोपातत्वाद् विशेषत इति उपमेयोपमानतावच्छेदकरूपेणेत्यर्थः धर्मलुप्ततायामप्यु-
पमावाचकेन सामान्यतो धर्मस्योपातत्वाद् विशेषत इति उपमाप्रयोजकतावच्छेदकरूपेणेत्यर्थः वाचकलुप्ततायामपिलक्षणयोपमानादियदेनोपमावगा-
मात्तद्वारणाय विशेषतः स्वनिरूढेति उपमायांचनिरूढा इव वद्व्याप्याशब्दादित्याद्यभियुक्तोक्तिसंगृहीता इवादयः अत्र निपातरूपस्यैवादेरुपसर्गव-
त् द्योतकत्वमेव कथमन्यथाशरैरुसैरिवोदो व्यानुद्धरिष्यन् रसानिवेत्यादावुत्पादिपदोत्तरत्तीयादिसंगतिः उच्चादेरुद्धरणक्रियाप्रत्यकरणत्वात् इवो-
र्थसादृश्यान्वयित्वे नुकरणीभूतशरविशेषणत्वाभावाच्च द्योतकत्वेतदुत्पादिपदस्योत्तरत्तीयादिसंगतिः शरैरिति शरविशेषणत्वेन तृतीयादि स-
ंगतिरिति वैष्णवकरणमतंतुनादरणीयं उपास्यते गुरुरित्यादौ धात्वर्थान्न क्रियायाश्च कर्मकतया कर्मलंकारानुपपत्तिरूपवाचकस्योपसर्गवाचकतयामि-
वेवादिवाचकतयामभावेन दृष्टान्तवैषम्यसास्युत्त्वात् विशेषणविशेष्ययोः समानविभक्तिकतायां विशेष्येण सहैकार्थ्यमवेद्यत्र विशेषणं तत्र लिङ्गादयः
प्रायोविशेष्य स्याद्विशेषण इत्यनुशासनस्यैवोपमानोपमेययोरपितस्यां लिङ्गसंख्याविभेदेऽपि उपमानोपमेयप्रता विभक्तिः पुनरेकैव उपमानोपमेययोरित्य-
नुशासनस्य सत्त्वेनोपमानपदोत्तरत्तीयादेः साधुत्वार्थतयोपपत्तेश्च तस्माद्वाचकत्वमेवेवादीनां युक्तं चैतत् अन्यथा सकलालंकारिकसंमतस्यैव शब्दप्र-
योगेऽप्यतीतत्वस्य दत्तजलांजलित्वायनेः रूढिप्रयोजनयोरन्यतरस्याभावेन च द्रादिपदेन च द्रसदृशलक्षणायां निषिद्धलाक्षणिकत्वरूपनेपार्थत्वदोषा-
पत्तेश्च अपि च द्रवादेर्योतकत्वनेपार्थत्वे द्रादेरुपमानस्य यदार्थैकदेशतया तत्र साधारणधर्मान्वयानुपपत्तिरिति दिक् उपमानेत्यादि उपमानत्वेनोपमानिरू-
पकत्वेन विवक्षितत्वं तदाश्रयत्वेन विवक्षितत्वेनोपमेयत्वं साधारणत्वेन च धर्मस्वारसिकमौपचारिकं विवक्षितं प्रतिविंभावकृतं तत्रैव कृतं वस्तु प्रतिवस्तुभा-
वेन समासभेदाश्रयणेनेत्यनेकधा चित्रमोमासायां प्रपञ्चितं तत्र स्वर्गगावगाहनस्य तथात्वमौपचारिकं कीर्तितस्य स्वारसिकत्वाभावात् उपादानादिति वाच-
कस्योपादाने निर्देशः इतरेषां तु शब्देन प्रतिपादनेन तदिति चिंतनीयं ई

साधारण्यप्रकारविशेषोपदर्शनापोदाहरणान्तरमाह यथावेति गुणदोषाविति गुणदोषावर्थात्परस्य गृह्यज्ञाननवधः पंडितः पूर्वपूर्वनिर्दिष्टगुणं शिरसाश्चापतेऽदोलितेन शिरसा अभिनेदयति परंपरतो निर्दिष्टदोषकंठेनियच्छ्रुतिनिरुणद्धि वाचाकंठात् वहिर्नोद्घाटयतीत्यर्थः कद्वद्वंदुश्चैवौ चंद्रगरले गृह्यलुपाददानेर्द्विभवेऽहोहरद्वयोपि हि पूर्वचंद्रशिरसाश्चापतेतत्पूर्वकंधारयति परंचगरलंकंठे नियच्छ्रुतिस्थापयतीति श्वेडस्तुगरलंविषमित्यमरः ७ शंकते अत्रयद्यपीति साधारण्यस्तत्वेनाभिनेतौ धर्मः गृह्यज्ञानशिरसाश्चापते पूर्वमित्यादिनोक्तो यद्यपि नैकोन साधारण्यइतियोजना गृह्यत्रित्यादिनोक्त एकोपि धर्मः साधारणेनेति वा यथाश्रुते साधारण्यसाधारण्यत्वाभावोक्तेरसंगतत्वापत्तेः साधारण्याभावे हेतुः उपमानद्वयारभ्यइति भेदादित्येतेनोक्तः

यथावा गुणदोषौ बुधो गृह्यनिर्दुश्चेडाविवेच्यः शिरसाश्चापते पूर्वपरंकंठेनियच्छ्रुति ७ अत्रयद्यपि उपमानोपमेययोर्नैकः साधारण्यो धर्मः उपमानेर्द्विभवे चंद्रगरलयोर्ग्रहणमुपादानंतयोर्मध्ये पूर्वस्य चंद्रस्य शिरसाश्चापनंवहनं उत्तरस्य गरलस्य कंठेनियमनं संस्थापनं उपमेये बुधे गुणदोषयोर्ग्रहणं ज्ञानंतयोर्मध्ये पूर्वस्य गुणस्य शिरसाश्चापनं शिरःकंठेनाभिनेदनं उत्तरस्य दोषस्य कंठेनियमनं कंठादुपरिवाचा अनुद्घाटनमिति भेदात् तथापि चंद्रगरलयोर्गुणदोषयोश्च विवप्रतिविंबभावेनाभेदादुपादानज्ञानादीनां गृह्यनिर्लेकशब्दोपादानेनाभेदाध्यवसायाच्च साधारण्यधर्मतेति पूर्वस्माद्विशेषः ॥

समापते तथापीति वस्तुगत्या साधारण्याभावेपीत्यर्थः चंद्रगरलयोरित्यादिपथाक्रमंचंद्रगुणयोर्गरलदोषयोश्चेत्यर्थः विवप्रतिविंबभावेन प्रतीयमानसादृश्ययोरुपमानोपमेयधर्मयोर्भिन्नशब्दोपातत्वरूपेण अभेदात् अभेदाध्यवसायात् एतच्च साधारण्यधर्मतेत्यनेनान्विते ज्ञानादीत्यादिना शिरसावहनाभिनेदनयोः कंठस्थापनंतद्विस्तुद्घाटनयोश्च संग्रहः गृह्यत्रित्यादीत्यादिना च शिरसाश्चापते कंठेनियच्छ्रुतीत्यनयोः संग्रहः अभेदाध्यवसायादिति अभेदस्याध्यवसायादाहार्यविश्वयादित्यर्थः साधारण्यधर्मतेति साधारण्यधर्मत्वाभिमानविषयतेतीत्यर्थः पूर्वस्यात्पूर्वोदाहरणात् इति विशेष इत्यन्वयः न चैवमाध्यम्यप्रतीत्युपपादने विवस्तुतस्तुतस्तदभावात्कथमुपमालक्षणसमन्वयः ॥

गणनिर्णयः अथ साधारण्यधर्मत्वस्यैवोपमालक्षणत्वमित्यभिप्रायादिति

ॐ हा
०
४

लाकावव प्रातावव नावव्यपदेशस्य गतनजलाशयादिगतचंद्रादि। वैषयतया प्रसिद्धे। साधनं कृते तदुपदेशादुक्तं शंकायामाह वस्तुतइत्यादि अभिन्नयोः तथा
 प्यवसितयोः पृथगिति भिन्नशब्देनेत्यर्थः विंवप्रतिविंवभावइति विंवप्रतिविंवभावपदवाच्यमित्यर्थः तदुक्तं विंवप्रतिविंवभावस्यार्थः पूर्णत्वामुपमानादिसमग्रता
 नियमप्रसिद्धेस्तद्विपरीतायां लुप्तोपमायां सर्वलोपनियमांशानि रसायनलक्षणपूर्वकं तां विभजते वर्ण्यसाधना चकारोदाशब्दार्थं तदनंतरं च लोपे इत्याद्या
 हार्प्येवं च तरेतरयोगाविवक्षया वर्ण्यस्योपमानस्य धर्मस्योपमावाचकस्वलोपे अन्यतमानुपादाने लुप्तोपमा साच एकद्विअनुपादानैरुपधाभिन्नेति पूर्वापरा
 वस्तुतोभिन्नयोरप्युपमानोपमेयधर्मयोः परस्परसादृश्यादभिन्नयोः पृथगुपादाने विंवप्रतिविंवभावइति आलंकारिकसमयः वर्ण्योपमा
 नधर्माणामुपमावाचकस्य च एकद्विअनुपादानैर्भिन्नाललोपमापृथा ८ तडिद्वौरीदुनुत्यास्याकर्षुरतीदृशोर्ममः कोत्यास्वरवधूयंतीदृ
 शानन्वीरहोमया ९ यत्तयामेलनेतत्रलाभोमेयश्चतद्वतेः तदेतत्काकतालीपमवितर्कितसंभवे १० उपमेयादीनां चतुर्णामध्ये एकसद्व
 योस्त्रयाणां वाप्रतिपादकशब्दाभावेन लुप्तोपमेस्तुच्यते साचाष्टधायथावाचकलुप्ता १ धर्मलुप्ता २ धर्मवाचकलुप्ता ३ वाचकोपमेय
 लुप्ता ४ उपमानलुप्ता ५ वाचकोपमानलुप्ता ६ धर्मोपमानलुप्ता ७ धर्मोपमानवाचकलुप्ता चेति ८ तत्रोपमानलोपरहिताश्चत्वारोभे
 दास्तडिद्वौरीत्यादिश्लोकेन प्रदर्शिताः तद्वतोभेदाउतरश्लोकेन दर्शिताः तत्रतडिद्वौरीत्यत्रवाचकलोपस्तडिद्विगौरीत्यर्थे उपमानानिसा
 मान्यवचनैरितिसमासविधायकशास्त्रकृतः इंदुनुत्यास्येत्यत्र धर्मलोपः सत्त्वैद्विकः नशास्त्रकृतः कोत्या इंदुनुत्यास्येत्यपि वक्तुं शक्यतात्
 भ्यामुक्तं भवति ८ तडिद्विगौरीत्युदाहरणानि अर्थतो व्याचष्टे उपमेयादीनामिति वस्तुतोलाघवात् पूर्णाभिन्नत्वं लक्षणयोधं लक्षणवाक्यगते कममुपेक्ष्योदाहर
 णक्रमानुसारेण विभागे दर्शयति यथेसादिवाचकलुप्तेति वाचकत्वेचात्रानुपूर्वो विशेषवतयोपमाबोधनेनिरूढत्वं तच्च शक्त्यानिरूढलक्षणावाचकत्वात् तत्राश्रमिवादे
 द्वितीयोपदुमुह्यदादेरिति तदभावात् तडिद्वौरीत्यादौ वाचकलोपः समासानुशासनेन निरूढलक्षणावगमेपि अनुपूर्वो विशेषवतथाशब्दविशेषस्य तदवोधनात् शास्त्र

शालपयुक्तस्यः

कर्पूरं नीत्यनेति अत्र सर्वप्रातिपदिकेभ्यः क्तिप् वावक्तव्य इत्यनेन विहितः क्तिप् तु सोपि स्मर्यमाणो धर्ममात्ररूपं आचारं बोधयति कर्पूरपदं च लक्षणया कर्पूरसादृश्यं तस्य चातिरिक्तत्वे पूर्ववत्प्रयोजकता संसर्गेणाचारेण्वयो धर्मस्य त्वेत्वं भेदेन वस्तुतस्तु क्तिप् लोपाप्रतिसंधानेपि तथा बोधात् कर्पूरदिशब्दा एव कर्पूरदिशब्दप्रयोजकाभिन्नं तत्सादृश्याभिन्ने वाचरं लक्ष्यंतीति युक्तं ननु वाचकस्येवादेरनुपादानात्त्रोपोयुक्तः साधारणधर्मस्य त्वाचाररूपस्य क्तिप् लोपात्तया कथं लोपलक्षणं कर्पूरवदानं दात्मकाचारार्थस्य क्तिप् इति कर्पूरस्येवेतीति वार्थवतिः आनंदात्मकः जनकतासंबन्धेन वस्तुगत्या आनंदस्वरूपो य आचारस्तद्वोधकस्येत्यर्थः ननु क्तिप् लोपाज्ञानेप्याचारप्रतीतिः कर्पूरदिपदानामेव तद्वोधकत्वपक्षे कथं धर्मलोपः संगमनीय इति चेत् अत्र प्राञ्चः एवमपि तद्वाचकतया विहितस्य क्तिप् लोपात्त्रोपव्यपदेशः अतएवात्र समानार्थकः क्यच्नोपात्तः तस्यालुप्तत्वादित्याहुः नव्यास्तु धर्ममात्ररूपस्याचारस्योपादानेपि आनंदत्वादिना विशेष

कर्पूरं नीत्यत्र धर्मं वाचकलोपः कर्पूरमिवाचरंतीत्यर्थे विहितस्य कर्पूरवदानं दात्मकाचारार्थकस्य क्तिप् इव शब्देन सह लोपात् अत्र धर्मलोप एवेच्छिकः नयनयोगेन दात्मकतया कर्पूरं नीति तदुपादानस्यापि संभवादिति कांत्यास्मरवधूयंतीत्यत्र वाचकोपमेयलोपः अत्र कांतेति विशेषणसामर्थ्यात् स्वात्मानं कामवधूमिवाचरंतीत्यर्थस्य गम्यमानतया स्वात्मन उपमेयस्य सहोपमावाचकेनानुपा

दानात् सत्वेच्छिकः स्वात्मानं स्मरवधूयंतीत्युपमेयोपादानस्यापि संभवात्

रूपेणानुपादानाद्धर्मलोपोयुक्त एव अन्यथाद्वंदुतुल्यास्येत्यादेर्धर्मलुप्तोदाहरणस्यासंगतत्वापत्तेः नचैवं क्यजादावपि धर्मलुप्तास्यादिति वाच्यं इष्टायतेरित्याहुस्मरवधूयंतीति ननूपमानादाचार इति कर्मभूतादुपमानादाचारैक्ये चो विधानात् स्मरवधूयंतीमिवाचरंतीत्यवगम्येयात्मानमन्यावेति कथं निर्णयस्तत्राह विशेषेति रत्यनुरूपाचरणस्य कान्तिकरणकत्वरूपविशेषणसामर्थ्यादित्यर्थः कांतेः स्वरसतः स्वीयत्वावगमादिति भावः नचात्मन उपमेयस्य तन्वीपदेनोपादानात्कथं लोप इति वाच्यं तस्याद्वितीयात्ततया कर्मभूतोपमेयासमर्पकत्वात् आत्मानमित्यध्याहृतेनैव तद्वोधात् अत्र च स्मरवधूयंतीत्युपादानेन स्मरवधूसादृश्यं लक्ष्यते तस्य च प्रयोजकत्वसंसर्गेणाभेदेन वाः चारेण्वयः तथा च स्मरवधूसादृश्याभिन्न आत्मकर्मको य आचारस्तदाश्रयस्तान्वाति बोधः ॥

कुं ७
च ०
४

ललावव प्रातावदनावव्यपदेशस्य गगनजलाशयादिगतचन्द्रादिविषयतया प्रसिद्धे नान्यत्र कृते तदुपदेशादुक्तशङ्कायामाह वस्तुतद्वत्त्यादि अभिन्नयोः तथा
 ध्वसितयोः पृथोगति भिन्नशब्देनेत्यर्थः विवप्रतिविंवभावद्विति विवप्रतिविंवभावपदवाच्यमित्यर्थः तत्र यद्विति संबोधित इत्यर्थः पूर्णत्वामुपमानादिसमग्रता
 नियमप्रसिद्धेस्तद्विपरीता योऽनुपमायां सर्वलोपनियमांशकानिरासावलक्षणपूर्वकं तां विभजते वर्ण्यस्यादिना चकारोदाशब्दार्थं तदनंतरं च लोपे इत्याध्या
 हार्य एवं चेत्तरतरयोगाविवक्षया वर्ण्यस्योपमानस्य धर्मस्योपमावाचकस्ववालोपे अन्यतमानुपादाने लोपमा साच एकद्विअनुपादानैरप्यभिज्ञेति पूर्वापर
 वस्तुतोभिन्नयोरप्युपमानोपमेयधर्मयोः परस्परसादृश्यादभिन्नयोः पृथगुपादाने विवप्रतिविंवभावद्विति आलंकारिकसमयः वर्ण्योपमा
 नधर्माणामुपमावाचकस्य च एकद्विअनुपादानैर्भिन्नाललोपमापृथा ८ तडिद्वौरीदुनुत्यास्याकर्षरतीदृशोर्ममः कोत्यास्परवधूयंतीह
 शान्तीरहोमया ९ यत्तयामेलनेतत्रलाभोमेयश्चतद्वतेः तदेतत्काकतालोपमवितर्कितसंभवं १० उपमेयादीनां चतुर्णां मध्ये एकस्य ह
 योस्त्रयाणां वा प्रतिपादकशब्दाभावेन ललोपमेत्युच्यते साचाष्टधायया वाचकलुप्ता १ धर्मलुप्ता २ धर्मवाचकलुप्ता ३ वाचकोपमेय
 लुप्ता ४ उपमानलुप्ता ५ वाचकोपमानलुप्ता ६ धर्मोपमानलुप्ता ७ धर्मोपमानवाचकलुप्ता चेति ८ तत्रोपमानलोपरहिताश्रयत्वात्
 दास्तडिद्वौरीत्यादिश्लोकेन प्रदर्शिताः तद्वतोभेदाउतरश्लोकेन दर्शिताः तत्र तडिद्वौरीत्यत्र वाचकलोपस्तडिद्विगौरीत्यर्थे उपमानानि सा
 मान्यवचनेरिति समासविधायकशास्त्रकृतः इंदुनुत्यास्येत्यत्र धर्मलोपः सत्त्वद्विकानशास्त्रकृतः कोत्या इंदुनुत्यास्येत्यपि वक्तुं शक्यत्वात्
 भ्यामुक्तं भवति ८ तडिद्विगौरीत्युदाहरणानि श्रूयंतो व्याचष्टे उपमेयादीनामिति वस्तुतोलाघवात् पूर्णाभिन्नत्वं लक्षणं बोध्यं लक्षणवाक्यगतं कममुपेक्ष्योदाहर
 णक्रमानुसारेण विभागदर्शयति यथेसादिवाचकलुप्तेति वाचकत्वेचात्रानुपूर्वो विशेषवतयोपमाबोधने निरुद्धत्वं तच्च शक्त्या निरुद्धलक्षणया वा तत्रायमिवादे
 द्वितीयेऽप्युदाहरणोदाहरणतदभावात् तडिद्वौरीत्यादी वाचकलोपः समासानुशासनेन निरुद्धलक्षणावगमेऽपि अनुपूर्वो विशेषवतया शब्दविशेषस्य तदबोधनात् शास्त्र

विशेषः
शास्त्रपुस्तकस्य
॥

कर्पूरं नीत्यनेति अत्र सर्वप्रातिपदिकेभ्यः क्विप् वाचकव्यद्वयनेन विहितः क्विप् लुप्तोऽपि स्मर्यमाणो धर्ममात्ररूपं आचारं बोधयति कर्पूरपदं च लक्षणया कर्पूरसादृश्येन तस्य चातिरिक्तत्वे पूर्ववत्प्रयोजकता संसर्गेणाचारेण यो धर्मरूपत्वे त्वभेदेन वस्तुतस्तु क्विप् लोपाप्रतिसंधानेन पितथा बोधात् कर्पूरदिशब्दा एव कर्पूरदि सादृश्यप्रयोजकाभिन्ने तत्सादृश्याभिन्ने वाचरं लक्ष्येतीति पुक्तं ननु वाचकस्येवादेरनुपादानात् लोपो युक्तः साधारणधर्मस्यत्वाचाररूपस्य क्विप् लोपात् तस्या कथं लोपस्तत्राह कर्पूरवदानंदात्मकाचारार्थस्य क्विप् इति कर्पूरस्येवेतीति वार्थवतिः आनंदात्मकः जनकतासंबन्धेन वस्तुगत्या आनंदस्वरूपो य आचारस्तद्वोधकस्येत्यर्थः ननु क्विप् लोपाज्ञानेऽप्याचारप्रतीतिः कर्पूरदिपदानामेव तद्वोधकत्वपक्षे कथं धर्मलोपः संगमनीय इति चेत् अत्र प्राञ्चः एवमपि तद्वाचकतया विहितस्य क्विप् लोपात् तत्त्वापवपदेशः अतएवात्र समानार्थकः क्वचनोपात्तः तस्या लुप्तत्वादित्याहुः नव्यास्तु धर्ममात्ररूपस्याचारस्योपादानेऽपि आनंदत्वादिना विशेष

कर्पूरं नीत्यत्र धर्मं वाचकलोपः कर्पूरमिवाचरं नीत्यर्थे विहितस्य कर्पूरवदानंदात्मकाचारार्थकस्य क्विप् इव शब्देन सह लोपात् अत्र धर्मलोप एवेच्छिकः नयनयोगानेदात्मकतया कर्पूरं नीति तदुपादानस्यापि संभवादिति कांस्यास्मरवधूयंतीत्यत्र वाचकोपमेयलोपः अत्र कांत्येति विशेषणसामर्थ्यात् स्वात्मानं कामवधूमिवाचरं नीत्यर्थस्य गम्यमानतया स्वात्मन उपमेयस्य सहोपमावाचकेनानुपा

दानात् सत्त्वैच्छिकः स्वात्मानं स्मरवधूयंतीत्युपमेयोपादानस्यापि संभवात्

रूपेणानुपादानाद्धर्मलोपो युक्त एव अन्यथा हि दुतुल्यास्येत्यादेर्धर्मलुप्तोदाहरणस्यासंगतत्वापत्तेः नचैवं क्यजादावपि धर्मलुप्तास्यादिति वाच्यं इष्टापत्तेरित्याहुः स्मरवधूयंतीति ननु प्रमानादाचार इति कर्मभूतादुपमानादाचारे क्यचो विधानात् स्मरवधूरं नीतिमिवाचरं नीत्यवगममेव्यात्मानमन्यावेति कथं निर्णयस्तत्राह विशेषणेति रत्ननुरूपान्वरणस्य कांतिकरणकत्वरूपविशेषणसामर्थ्यादित्यर्थः कांतेः स्वरसतः स्वीयत्वावगमादिति भावः नचात्मन उपमेयस्य तन्वीपदेनोपादानात्कथं लोप इति वाच्यं तस्याद्वितीयात्मतया कर्मभूतोपमेयासमर्पकत्वात् आत्मानमित्यध्याहृते नैव तद्वोधात् अत्र च स्मरवधूपदेन स्मरवधूसादृश्यं लक्ष्यते तस्य च प्रयोजकत्वसंसर्गेणाभेदेन वाचारेण यः तथा च स्मरवधूसादृश्याभिन्न आत्मकर्मकोप आचारस्तदाश्रयस्तान्वाति बोधः ॥

कु.टी. काकतालीयेति वृत्तिविषये समासविषये ज्ञापकादिति द्वितीयार्थसमासाभावेतद्विषयादित्यनेनेवार्थविषयसमासानुवादोऽनुपपन्नस्तत्रज्ञापक इत्यर्थः उभयत्र
 च. काकागमनतालपतनयोः उपमेयमित्यनेतरंक्रमेणेति शेषः तेनेति काकतालसमवेतक्रियापरयोः काकतालपदयोरेवार्थसमासेनेत्यर्थः काकतालसमाग
 ५ मेति अत्रभावः काकागमनतालपतनयोरुपमानत्वेतदुपमेययोः स्वीयगमनतन्व्यवस्थानयोः पृथगनुपातत्वेनोपमेयतयान्वयायोगात्काकतालसमागमा
 एवोपमाने इत्येवकाकतालसमागमसदृशकाकतालपदार्थस्तस्यचामेदेनस्वीयतन्वीसमागमरूपे उपमेयेऽन्वय इति तत इति तादृशसमासोत्तरमित्यर्थः
 दतितदर्थ इति काकतालपदलक्षितस्य काककृततालफलोपभोगसदृशस्याभेदेन तन्वीरतिलाभरूपेणोपमेयेनान्वयादिति भावः अत्रपतनदलितमिति रसो दर्श
 काकतालीयमित्यत्र काकतालशब्दो वृत्तिविषये काकतालसमवेतक्रियावर्तिनौ तेन काकागमनमिव तालपतनमिव काकतालमिति वा
 र्थसमासाच्चतद्विषयादिति ज्ञापकात्समासः उभयत्रोपमेयं स्वस्य कचिद्व्यमनंतत्रैवरहसितन्वा अवस्थाने च तेन स्वस्य तस्याश्च समा
 गमः काकतालसमागमसदृश इति फलति ततः काकतालमिव काकतालीयमिति द्वितीयस्मिन्निवार्थसमासाच्चतद्विषयादिति सूत्रेण
 इवेप्रतिकृतावित्यधिकारस्येन च प्रत्ययः तयाचपतनदलितं तालफलं यथाकाकेनोपभुक्तमेवैरहोदर्शनस्युमितेह दयातन्वीस्वेनोपभु
 क्तेतितदर्थः ततश्चात्रकाकागमनतालपतनसमागमरूपस्य काककृततालफलोपभोगरूपस्य चोपमानस्यानुपादानात् प्रत्ययार्थोपमायासु
 पमानलोपः समासार्थोपमायां वावकोयमानलोपः सर्वोप्ययं लोपश्च प्रत्ययविधायकशास्त्रकृतः १ ननु भित्तदयेति विविचप्रतिविचभावाया
 न्नपर्मस्वरूपकथनेन त्वेवमन्वयाकार इति बोध्यं न वसक दुच्चरिताभ्यां काकतालपदाभ्यां कथमुपमानद्वयावगम इति वाच्ये अनुभवानुसार्यनुशासनेन न्युत्पत्तिवैचित्र्य
 स्यस्युदेप्रतिपत्तेरिति एवंदुरूहलायद्यं व्याख्यातत्रोपमानलुप्तादींश्चतुरेपिभेदाभ्यदर्शयितुमाह ततश्चेति काकागमेनेत्यादि काकागमनतालपतनरूपोप
 समागमस्तद्रूपस्येत्यर्थः इदेवकाकागमनमिव तालपतनमिवेति महाभाष्यगतविग्रहवाक्यविशेषशंकापरिहारायोक्तं समागमस्य तादृशक्रियाद्वयाभिन्नत्वेनो
 क्तपुत्पातस्योक्तार्थ एव पर्यवसानात् विशिष्टोपमायां विशेषणोपमावगतिवत्समागमोपमाया अपितदवयवक्रिययौ र्थयायोगंगम्यमाना मुपमाभिप्रेत्य महाभा
 ष्यकनानादिति नानाका वषायनमिमांसायाः

अकृतातादृशविग्रहवाक्यप्रणयनमित्याशयः

धर्मस्यानुपादानइति तत्स्याने अभवकिं वही मिते इति पाठइति भावः इति श्रीमत्सदुपाख्यरामभट्टस्वरिवरात्मजवैद्यनाथविरचिताया मलंकारचंद्रिकाख्यायां कुव
लयानंदरीकायामुपमाप्रकरणं संपूर्णं यद्यप्युपमानरूपणानंतरंतन्मूलालंकारेषु संभवत्तादृश्या उपमेयोपमैव प्रथमं निरूपयितुमुचितानन्तारे पितसादृश्य
निबंधनो नन्वयस्तथापि तद्वितीयसदृशवच्छेदफलकतया तृतीयसदृशवच्छेदफलकामुपमेयोपमासपेक्षशीघ्रोपस्थितिकसभिप्रेत्य प्रथमं निरूपयति उ
पमानोपमेयत्वमिति उपमानत्वमुपमेयत्वं चेत्पर्यः द्वंद्वान्ते श्रूयमाणत्वात् विवक्ष्यत इति विशेषः एवं चैकस्यैव वस्तुनोपदुपमानत्वमुपमेयत्वं च विवक्ष्यते तद
नन्वयइत्यन्वयः असंभवशंका निरासाय मध्ये उदाहरणोक्तिः न नूतलक्षणस्य भणितिस्त्विति रिव चेष्टेयादिरशोपमायामतिव्याप्तिः तत्र मत्सादेरेक

अवितर्कितसंभवमिति साधारणधर्मस्यानुपादाने प्रत्ययार्थोपमायां धर्मोपमानलोपः समासार्थोपमायां धर्मोपमानवाचकलोपः
इति सूक्ष्मपादस्यावधारितव्यं एतेषामुदाहरणान्तराणि विस्तरभयान्न लिख्यन्ते उपमानोपमेयत्वं यदैकस्यैव वस्तुनः द्वंद्वरिंदुरिव
श्रीमानित्यादौ तदनन्वयः ११ एकस्यैव वस्तुनोपमानोपमेयत्ववर्णनमनन्वयः वर्ण्यमानमपि स्वस्य स्वेन साधर्म्येनान्वेतौ तित्युच्यतेः
अनन्वयिनोप्यर्थस्याभिधानं सदृशांतरवच्छेदेनानुपमत्वयोतनायेंदुरिंदुरिव श्रीमानित्युक्ते श्रीमत्वेन चंद्रस्य नान्यः सदृशोस्तीति स

स्यैव वस्तुनोपमानत्वस्योपमेयत्वस्य च वर्णनान् अथैकस्य वस्तुनोपदेकनिरूपितमुपमानत्वमुपमेयत्वं चेदृशांतरवच्छेदो लक्ष्यते ॥ ६ ॥
तिविवक्षितं एकपदस्यारत्तिकल्पनात् इत्यं चरशोपमायां मत्सादेष्टेष्टादिनिरूपितमुपमानत्वे भणित्यादिनिरूपितं तदुपमेयत्वमित्येकनिरूपितोपमानोपमेया
त्वविरहान्नातिव्याप्तिरित्युच्यते तदास्वमिव जलं जलमिव स्वमित्युपमेयोपमायामतिव्याप्तिः तत्रैकस्यैव वस्तुनोपमानत्वस्य एकजलनिरूपितस्योपमानत्वस्योपमे
यत्वस्य च वर्णनादिति चैवैव एकस्यैवेति विशेषो योतकैवकारवलेन साश्रयनिरूपितयोरुपमानोपमेयत्वयोर्लोभेन काव्यतिमसंगाभावात् अस्ति हि द्वंद्वरिंदु
रिवेत्यनन्वये उपमानत्वमुपमेयत्ववत्त्वात्तदुपमानोपमेयोपमायां वेति संक्षेपः अनन्वयपदप्रवृत्तिनिमित्तमाह वर्ण्यमानमपीति ना

ऊ० टी०
व०
६

नन्वेवं सत्यमवद्व प्रलापत्वापत्तिरित्यत आह अनन्वयिनोपीति वाधितस्यापीत्यर्थः अर्थस्य साधर्म्यस्य अभिधानं आहार्योप रूपतया प्रतिपादनं सदृशान्तरव्य-
वच्छेदेन सदृशान्तरव्यवृत्तिबोधद्वारेण एतदेव विशदयति इंदुरित्यादिना इत्थंच सदृशान्तरव्यवृत्तिसूचनं ह्यनुपमत्वस्योत्तररूपप्रयोजनवत्त्वादापाततो-
रुद्गरोदनार्थवादवत् द्वारमात्रतया सादृश्यप्रतिपादनेपि नासवद्व प्रलापतापत्तिरिति भावः उदाहरणान्तरमाह यथावेति गगनाकारंगगनसदृशं इवेत्यतः
प्राक्युद्धमित्यध्याहार्ये उदाहरणान्तरप्रदर्शने वीजमाह पूर्वोदाहरणेति वैपुल्यादेरित्यादिपदात्तांभीर्येदारुणत्वयोः संग्रहः इत्यनन्वयप्रकरणं अथो-
पमेयोपमालक्षयति पर्यायेणेति अयोगपद्येनेत्यर्थः वाक्यभेदेनेति याचन् तत उपमानोपमेयत्वं विवक्ष्यतद्वति शेषोत्रापि बोध्यः उपमेयोपमेतिलक्ष्यनि-
र्देशः उपमेयेनोपमेति व्युत्पत्तेः धर्मोर्थ इवेत्युदाहरणं अर्थोपनं पूर्णश्रीः पूर्णसमृद्धिः अत्र च धर्मार्थयोर्द्वयोर्वाक्यभेदेन उपमानत्वमुपमेयत्वं च वर्णितं तत्राद्यत्वा-

ततश्च स्वेनापि सादृश्यासंभवादननुपमत्वे पर्यवसानं यथा वा गंगानं गगनाकारं सागरः सागरोपमः रामरावणयोर्युद्धं रामरावण-
योरिव पूर्वोदाहरणे श्रीमत्त्वस्य धर्मस्योपादानमस्ति इह तु गगनादिषु वैपुल्यादेर्धर्मस्य तन्नास्तीति विशेषः पर्यायेण द्वयोस्तच्चेदुप-
मेयोपमामता धर्मोर्थ इव पूर्णश्रीरर्थो धर्म इव त्वयि १२ द्वयोः पर्यायेणोपमानोपमेयत्वकल्पनं तृतीयसदृशव्यवच्छेदार्थः ॥

केयस्योपमानत्वं धर्मस्योपमेयत्वं द्वितीये तु तद्विपर्यासेन धर्मस्योपमानत्वमर्थस्योपमेयत्वमिति लक्षणसमन्वयः उपमानोपमेयत्वमात्रोक्तावनन्वयेऽतिव्याप्तेर्द्वयो-
रित्युक्ते एवमपि समत्वशरदिप्रापुरह्यकुमुदतारकादुत्पुभयविश्रान्तसादृश्यायामुपमायामिति व्याप्तिः तत्र द्वयोः कुमुदतारकयोः सादृश्याश्रयत्वरूपोपमेयत्वस्यैव त-
त्पत्तिर्योगित्वरूपस्योपमानत्वस्याप्यर्थतः प्रतीतेरतः पर्यायेणेत्युक्तं ननु भणितिरिव मतिर्मतिरिव चेष्टा चेष्टेव कीर्तिरिति विमलेति रशनापमायामिति व्याप्तिः तत्र
द्वयोर्मतिचेष्टयोर्वाक्यभेदेनोपमानोपमेयत्ववर्णनादिति चेत् न द्वयोरित्यनेन परस्परमुपमानोपमेयत्वस्य विवक्षितत्वात् अन्यथा पर्यायपदेनैवानन्वयवा-
रणेन द्वैव्यर्थ्यापत्तेरिति संक्षेपः ननूपमाप्रतीयोभयरूपाया उपमाद्वयरूपाया वा उपमेयोपमाया अलंकारान्तरत्वे किं वीजमित्यत आह द्वयोरिति तथा चार्थ-
विशेषयोक्तकतया च मत्वातिवैलक्षण्यमेव तत्र वीजमिति भावः ॥

कथं तृतीयसदृशव्यवच्छेदलाभस्तत्राह धर्मार्थयोरिति धर्मार्थयोर्मध्यइत्यर्थः मुख्यतः शब्देन तथाच प्राप्तस्य पुनर्वचने तदितरपरिसंख्या र्थमिति न्यायादिहा पित्तो
 शब्दादति लाभ इति भावः खमिवेति शरद्वर्णनमिदं खमाकाशमिव जलं कालुष्यापगमेन निर्मलत्वातिशयात् शेषं स्पष्टं निर्मलत्वादीत्यादिपदेन शैत्यानिशयपरिग्रह
 गिरिरिवेति अत्र गजः प्रकृतः अयमिति प्रकृतपरा मर्त्तिसर्वनाम निर्दिष्टत्वात् अत एवोपक्रमादग्रेष्वप्यमदधारेत्यन्वयो बोध्यः अत्र पूर्वार्धे उच्चकैर्विभातीति समान
 धर्म उपातः उत्तरार्धे च स्ववतीति स उक्त इति दिक् इत्युपमेयोपमाप्रकरणं प्रतीपमिति लक्ष्यनिर्देशः १३ न नूपमानोपमेयभावस्य वैवक्षिकतया मुखादेरुपमा
 नत्वसंभवाच्चंद्रवमुखमित्युपमायामतिव्याप्तिरित्यत आह प्रसिद्धेति प्रसिद्धोपमानस्य उपमेयभावः उपमेयत्वं प्रतीपं प्रतीपपदवाच्यं कुतः प्रातिलोम्यात्प्रसिद्धोप
 धर्मार्थयोः कस्यचित्केनचित्सादृश्यवर्णितेन स्याप्यन्येन सादृश्यमर्थसिद्धमपि मुख्यतो वर्णयमानं तृतीयसदृशव्यवच्छेदं फलति यथा वा खमिव ज
 लं जलमिव खं सद्रवचंद्रश्चंद्रवहंसः कुमुदाकारास्ताशस्तारकाणि कुमुदानि पूर्वं पूर्णश्रीरिति धर्म उपातः इह निर्मलत्वादिधर्मो नोपात इति मे
 दः उदाहरणद्वये पि प्रकृतयोरेवोपमानोपमेयत्वकल्पनं राज्ञि धर्मार्थसमृद्धेः शरदिगगनसलिलादिनैर्मल्यस्य च वर्णनीयत्वात् प्रकृताप्रकृत
 योरप्येषा संभवति यथा गिरिरिव गजराजो यंगजराज इवोच्चकैर्विभाति गिरिः निर्झरद्वयमदधारा मदधारे वास्य निर्झरः स्ववति प्रतीपमुपमानस्यो
 पमेयत्वप्रकल्पनं त्वद्व्योचनसमपद्यं त्वद्व्यक्रसदृशो विधुः १३ प्रसिद्धोपमानोपमेयभावप्रातिलोम्यात्प्रतीपं नानप्रतिकूलत्वात् उपमेयभावप्रातिलोमा
 दित्यविसर्गपाठे प्रसिद्धोपमानस्य उपमेयभावस्तस्य प्रातिलोम्यादुपमानप्रतिकूलत्वादुपमानस्योपमेयत्वकल्पनं प्रतीपमित्युच्यते इति व्याख्येयं ननु प्रसिद्धस्योपमा
 नोपमेयभावस्यैव परीत्यादिति यथाश्रुतरीत्या एवंविधप्रातिलोम्यस्य तृतीयपंचमप्रतीपभेदाव्याप्तिरिति प्रतीपपदप्रवृत्तिनिमित्तत्वायोगादिति एवं चोक्तप्रकारेणो
 पमानप्रातिपक्षकृत्यास्य प्रतीपपदप्रवृत्तिनिमित्तत्वकथनेन प्रसिद्धोपमानप्रतिकूलधर्मः प्रतीपमिति प्रतीपपंचकसाधारणसामान्यलक्षणमिति सूचितं अत एव प
 चमप्रतीपव्याख्यानावसरे वक्ष्यति उपमानप्रातिलोम्यादिति प्रतिकूलत्वं चतिरस्कारप्रयोजकत्वं एतस्य च सकलप्रतीपभेदसाधारण्यं तत्र तत्र स्फुटोक्तिरिष्यते य
 यावेति प्रोषितस्य प्रियां प्रतिवियोगवेदनानिवेदनमिदं अयि प्रिये त्वदीयसादृश्ये तु विनोदने विनोदो विरहयापनं तस्मात्तमपि ममदैवेन नक्षम्यते एतदेव दर्शयति

कु. टी.
चं.
९

त्वन्नेत्रयोः समानासाधारणीकातिः शोभायस्य तथाविधंपदिंदीवरंतत्सलिले मग्नं वर्षर्तुना जलवदेः तव सुखस्य च्छायाया को न्या अनुकारो सदृशः दृशो मेघैरंतरितः
स्तिरोहितः येषोत्यपिभिन्नक्रमः तद्गमनसदृशगतयो यैराजहंसास्तेपिगता इति अत्र कोतीत्यादिधर्मोपादानात्पूर्वोदाहरणवैलक्षण्यवोध्यं न नूयमानादुपमे
यस्याधिक्यवर्णनारूपात अतिरेकालंकारादस्य कोभेदः उच्यते तत्र वैधर्म्यप्रयुक्तमुपमेयस्याधिक्यविवक्षितमिह नूयमानतामात्रप्रयुक्तत्वात्साधर्म्यप्रयुक्तमि
ति प्रतीयांतरमाह अन्योपमेयेति अन्यद्वर्ण्यं उपमानं तद्रूपं यदुपमेयं तस्य लाभेन वर्णनीयस्य मुखवादेरनादरोगं परिहारोपितं प्रतीपमित्यर्थः तस्य गदं प्र
सक्तिपूर्वकत्वेनोपमेयतायाः अपि पूर्वमप्राप्त्या उपमानतिरस्करितिविशेषप्रयोजकत्वादिति भावः अतएव लाभेनेत्युक्तं न तु सत्त्वेनेति अप्राप्तप्राप्तेर्लाभशब्दाद्यत्वात्

यथावा यत्त्वन्नेत्रसमानकांतिसलिले मग्नं तदिंदीवरं मेघैरंतरितः प्रियेतव सुखस्यानुकारो दृशो मेघैरंतरितः प्रियेतव सुखस्यानुकारो दृशो मेघैरंतरितः प्रियेतव सुखस्यानुकारो दृशो मेघैरंतरितः
स्त्वत्सादृश्यदिनोदमात्रमपि मैदैवेन न सस्यते अन्योपमेयलाभेन वर्ण्यस्यानादरश्च तत् अलं गवर्णतेव क्रकां त्याचंदोपितादृशः १४ असु
ल्लृष्टगुणतया वर्ण्यमानस्यान्यत्र सादृश्यमसहमानस्योपमेयं किंचित्प्रदर्शयतावता तस्यतिरस्कारो द्वितीयं प्रतीपं पूर्वस्मादपि विच्छित्तिवि
शेषशालि यथावा गवर्मसंवाह्यमिमं लोचनयुगलेन किंचिदहसिभद्रे संतीदृशानि दिशि दिशि सरस्सु ननु नीलनलिनानि वपेयोपमेयलाभे
न तथा न्यस्याप्यनादरः कः कौर्यदर्पस्तेमृत्सोत्वतुल्याः संति हि स्त्रियः १५ असुल्लृष्टगुणतया किंचिदप्युपमानभावमसहमानस्यावर्ण्यमुप
मेयं परिकल्प्यतावता तस्यतिरस्कारः पूर्वप्रतीपवैपरीत्येन तृतीयं प्रतीपं यथावाः अहमेव गुरुः सुदारुणानामितिहालाहलमास्पतातः

न विच्छित्तिविशेषेति चमत्कारोत्कर्षेत्यर्थः उक्तरोत्योपमानतिरस्कारातिशयप्रतीनेरिति भावः गर्भमिति असंवाह्यं संवहनायोग्यं अपरिमितमितियावत् म
द्रे शोभने इति संवोधनं नन्विति हेत्वर्थः अमयानामने कार्यत्वात् पूर्वोदाहरणे कांतेति समानधर्मोपादानमिह तु नेति भेदः वर्ण्योपमेयेति अन्यस्यावर्ण्यस्य अना
दरोपितया प्रतीपमित्यर्थः अहमेवेति सुदारुणानामिति तीव्राणां गुरुः श्रेष्ठः तानेति सानुकंपसंवोधने मास्मदृष्य इति दर्पमाकृथा इत्यर्थः वर्ण्यनान्यस्येति निरू
पितत्वं तृतीयार्थः वर्ण्यनिरूपितायान्यस्यावर्ण्यस्योपमातस्या इत्यर्थः अनिश्चितवचः उच्यमाना अनिश्चयानिः कदमिहित इति न्यायात् तत्प्रतीपमुधेति किंचित्प्रतीपं

पवादः
पानिष्यमेजनीः पवादः
पानिष्यमेजनीः पवादः

अलोकार्यकत्वेनापवादस्य निष्प्रयोजनत्वं उत्कर्षेति उपमाननिस्कारातिशयप्रयोजकत्वस्येत्यर्थः मुधायवादलोकोत्थेति उक्तार्थमेतत् आकर्णयेति वचनीयं अली
 कतयानिदिते अतएव भुवीत्युक्तं लोकोत्तरे मुखसन्निधानेन विशेषादर्शनादलीकत्वग्रहायोगात् संनिधानेपि विशेषाग्रहणात्पामरैरित्युक्तं अत्र वचनीयं पाम
 रैरित्येताभ्यामुपमिते रनिष्प्रतिः प्रकाश्यते प्रतीयमितिकः अर्थः प्रयोजनं यस्य तत्तथा अनर्थकमिति यावत्तस्य भावः कैमर्थ्यं न दधि प्रतीयमन्वते आलेकारिका इति प्रे
 यः न नूयमानस्य पद्मचंद्रादेराह्लादविशेषरूपप्रयोजनसत्त्वात्कथमनर्थकत्वमत आह उपमेयस्यैवेति उपमानपूर्वहत्वेन उपमानकार्यकारित्वेन अयं चोपमानकै
 मर्थ्यं हेतुः अतश्चोपमानकैमर्थ्यमित्यध्याहार्यं अह्लादविशेषादेरन्यलभ्यत्वेन प्रयोजनत्वा संभवात्कैमर्थ्यमिति भावः उपमानप्रयोजकपूर्वहत्वेनेति पाठे उपमानप्र
 ननु संति भवाद्गणानि भूयो भुवने स्मिन्वचनानि दुर्जनानां वर्ण्येनान्यस्योपमाया अनिष्प्रतिवचश्च नत् मुधायवादो मुग्धाक्षित्वन्मुखाभं कि
 लां वुजं १६ अवर्ण्ये वर्ण्योयमित्यनिष्प्रतिवचने पूर्वम्युत्कर्षशालिचतुर्थं प्रतीयं उदाहरणमुधायवादलोकोत्थोपमित्यनिष्प्रतिरुद्धारि
 ता यथा वा आकर्णयसरो जांश्चिवचनीयमिदं भुवि शशांकस्तव वक्त्रेण पामरैरुपमीयते प्रतीयमुपमानस्य कैमर्थ्यमपि मन्वते दृष्टे च दृ
 दने तस्याः किंपद्मेन किमिंदुना १७ उपमेयस्यैवोपमानप्रयोजनपूर्वहत्वेनोपमानकैमर्थ्यमुपमानप्रातिलोम्यात्वं च मंप्रतीयं यथा वा तदो
 जसस्तद्यशसः स्थिता विमोहयेति चित्ते कुरुते यदा यदा तनोति भानोः परिवेषकैतवात्तदा विधिः कुंडलनां विधोरपि ॥ ४ ॥
 योजकं यस्या इति बहुब्रीहिः न नूयमानकैमर्थ्यस्योपमानास्ते पश्चात्पदं इति वा मनसूत्रेणास्ते पालंकारत्वेनोक्तत्वात्कथं प्रतीयत्वमत आह उपमानप्रातिलोम्यादिति उप
 मानप्रतिकूलत्वादित्यर्थः प्रतिकूलत्वं चतिरस्कारप्रयोजकत्वमित्युक्तं यावत्प्रतीयसाक्षान्यलक्षणाकांतत्वात्प्रतीपातभाव एवेति तदुति भावः तदोजस इति नैययो
 येनैष धवर्णनमिदं विधिर्ब्रह्मातस्पनलस्यो जसः प्रतापस्यतदशमश्च स्थितो सत्त्वाद्मौसूर्यचंद्रौ च यथा प्रतापज्योत्स्नादेः कार्यस्य ताभ्यामेवोपपत्तेर्निरर्थकाविति चित्ते
 यदा यदा कुरुते तदा भानोर्विधोश्च परिवेषस्य परिधेः कैतवाच्छलात कुंडलनां वैयर्थ्यसूचिकारे स्वावेष्टनां करोतीत्यन्वयः अत्र चनायं परिवेषः किंतु कुंडलनेत्यपह्न
 नो कैमर्थ्यरूपप्रतीयस्यांगत्वात्तयोरेंगांगिभावलक्षणाः संस्कारादप्यमित्यादि वक्ष्यते तदेवोपमायाः अकरणं न दोष इति वाच्यं केचिदं हि प्रभृतयः

कु० टी०
च०
८

अनन्वयोपमाप्रतीपानामिति प्रतीपपदेन चात्राद्यभेदत्रयमेव गृह्यते न त्वेत्यभेदद्वयमपि तत्रोपमिति क्रियानिष्पत्तेरभावेनोपमांतर्भावस्याभेदाभावात् वस्तुतस्तत्त्वा
यभेदत्रयस्यापिनोपमांतर्गतिर्युक्ता चमत्कारप्रतिसाधर्म्यस्य प्राधान्येनाप्रयोजकत्वात् सातर्क्यनिवेधन उपमानतिरस्कार एवहितत्रचमत्कृतिप्रयोजकत
याविवक्षिताननुसाधर्म्यमेवमुखतश्चमत्कारितयाविवक्षितमिति सत्त्वदयसाक्षिकं एवमनन्वयोपमेयोपमयोरपिनसादृश्यस्यचमत्कारितयाप्राधान्येन
विवक्षा किंतु द्वितीयतृतीयसदृशवच्छेदोपापतयेति न तयोप्युपमांतर्गतिर्युज्यते अन्यथासादृश्यवर्णनमात्रेणोपमांतर्भावेधैर्यलावण्यगाभीर्यप्रमुखेस्त
मुदन्वतः गुणैस्तुल्योसिभेदस्तवपुषैवेदृशेनतद्व्यतिरेकालंकारस्याप्युपमांतर्गतिः स्यात् तत्रसाधर्म्यसमानाधिकरणवैधर्म्यमेवचमत्कारेप्रधानंननुसाध
र्म्यमितिचेतुल्यमिदंप्रतीपादिषपीति सत्त्वदयैकलनीयं एतदेवास्वरसवीजमभिसंधायोक्तंकेचिदिति अन्येवामनादयः अत्रचास्वरसवीजंप्रागेवावेदितं इति
प्रतीपप्रकरणंरूपकंलक्षयति विषयभेदेतिरूप्यतेइतरव्यावृत्ततयाज्ञायतेधर्मोअनेनेतिरूपंततरूपमस्यासौतद्रूपस्तस्यभावस्ताद्रूप्यंचंद्रकार्यकारित्वादिविष
केविदनन्वयोपमेयोपमाप्रतीपानामुपमाविशेषत्वेनतदेतर्भावंमन्यते अन्येतुपंचमंप्रतीपप्रकारंउपमानाक्षेपरूपंत्वादाक्षेपालंकारमाहुः
विषयभेदताद्रूप्यरंजनंविषयस्ययत् रूपकंतत्रिधाधिक्यनूनत्वानुभयोक्तिभिः १८ यिणउपमानस्यअभेदताद्रूप्याभ्यांविषयस्योपमेयस्ययत्

रंजनमिवरंजनंस्वोपरक्तबुद्धिविषयकरणमितियावत् तद्रूपकमित्यर्थः रूपकंतदित्येवपाठः रूपकंत्वितिपाठेतुतदिसध्याहार्यंउपातविंवाविशिष्टविषयधर्मिकाः
हारापोपनिश्चयविषयोभूतंउपमानाभेदताद्रूप्यामतरतरूपकमितिबुनिष्कर्षःमुखंचंद्रइत्यादौनामार्थयोरभेदान्वयमुत्पत्तिवशादाहार्यंचंद्राभेदनिश्चयात्त्र
क्षणासमन्वयःमुखमपरश्चंद्रइत्यत्रतुनंचंद्राभेदोविषयः अपरइतिभेदस्यविवक्षितत्वात् अपितुंचंद्रकार्यकारित्वरूपंताद्रूप्यमितितत्रापिलक्षणंसंगतिःन
चतस्यमुखेसत्त्वात्क्यमारोपइतिवाच्यंचंद्रकार्यसजातीयकारित्वस्यैवमुखेसत्त्वादिति यद्यपिनामार्थयोरभेदान्वयानुरोधादिहापिचंद्रपदलक्षितस्यतत्कार्यकारिणे
भेदसंसर्गौवमुखेऽन्वयादभेदरूपकमेवतथाप्युपमानतावच्छेदकरूपेणाभेदभानेएवाभेदरूपकत्वंतत्कार्यकारित्वादिरूपेणाभेदभानेनुताद्रूप्यरूपकत्वमितिनात्य
यं अत्रकमलमनेभसिकमलेचकुबलयेतानिकनकलतिकायामित्याद्यतिशयोक्तिवारणायोपातेतिविषयविशेषणं आरोपश्चनिषेधानंगकत्वेनविशेषणीयः तेनापह
तानातिव्याप्तिः अंनिवारणायाहार्येति तत्पादनखरलानांयदलक्तकमार्जने इदंश्रीखंडलेपेनपंडुरीकरणंविधोरितिनिदर्शनात्कारणाय

विषयभेदताद्रूप्यरंजनंविषयस्ययत् रूपकंतत्रिधाधिक्यनूनत्वानुभयोक्तिभिः १८ यिणउपमानस्यअभेदताद्रूप्याभ्यांविषयस्योपमेयस्ययत्

आधिक्येत्यादि आधिक्यमुपमानस्य स्वाभाविको भेदः स्थानपदं यमेयतादात्म्यादस्याप्यवोच्यं एवं नूनत्वमपि अनुभयं आधिक्यनूनत्वोभयरहितं अभेदतया
न्यतरमात्रं अयं हीत्यादि अयं वर्ण्यमानो राजा येन हेतुना पुनः नगरं शिवस्यापि निपुरदग्धत्वात् एवायमिति भावः तार्तीयोक्तिमिति तृतीयमेव तार्तीयोक्तिं ती
यार्थोक्तकस्वायं वाच्यद्वितीयां कानुसारात् विलोचनेऽपि नैत्यन्वयः १८ शंभुरिति आश्रयमित्यनुषंजनीयं अन्यथाऽतिशयोक्त्यापत्त्या रूपकोदाहरणत्वात्
तेऽन्यराजभावावस्थायां समदृष्टितां समस्वरूपलोचनतां एकरूपलोचनवतां च मुखेन्दुनेति अत्रेदुपदमिन्दुकार्यकारियरेकिमिन्दुनेति प्रसिद्धचंद्रोद्देदविदस
त्वात् अतश्चंद्रताद्रूप्यरूपकमिदं न चोत्तरपदार्थप्राधान्यादिंदुकारिणि मुखभेदभानान्मुखभेदरूपकं स्यात् न तु चंद्रताद्रूप्यरूपकमिति वाच्यं व्युत्पत्तिवैवि
अणमुखस्य स्वनिष्ठाभेदप्रतियोगित्वसंसर्गेण त्वयाभ्युपगमात् विशेषणानुयोगिकस्यापि विशेषणसंबंधतायाः स्वामित्वस्यैवार्थत्ववादिभिः प्राचीनैश्च
अयं हि धूर्जटिः साक्षाद्येन दग्धाः पुरः क्षणात् अयमास्ते विनाशं भुक्तीर्तोयोक्तं विलोचनं १९ शंभुर्विभ्रमवत्ययस्वीकृत्य समदृष्टितां अ
स्यामुखेन्दुना लब्धेनेत्रानेदेकिमिन्दुना २० साध्वीयमपरा लक्ष्मीरसुधासामरादिता अयं कलंकिनश्चंद्रान्मुखचंद्रोतिरिच्यते २१ विषयुप
मानभूते पद्मादिविषयस्तदुपमेयं वर्णनीयं मुखादिविषयिणो रूपेण विषयस्वरंजनं रूपकं अन्यरूपेण रूपवतः करणात् च कवित्प्रसिद्धं
विषयभेदपर्यवसितं क्वचिद्दे प्रतीयमान एव तदीयधर्मा रोपमात्रपर्यवसितं तत्तत्स्वरूपकं तावद्विविधं अभेदरूपकं ताद्रूप्यरूपकं चे
ति द्विविधमपि प्रत्येकं त्रिविधं प्रसिद्धं विषयाधिक्यवर्णने नूनत्ववर्णने नानुभयोत्पाचैवं रूपकं षड्विधं १९ स्थानमित्यादौ वंगीकारात् एवं
मुखनिष्ठभेदप्रतियोगीचंद्रस्तत्कार्यकारोवेति बोधान्न पुरां भेदरूपकापत्तिः मुखप्रतियोगिकाभेदस्याभानादिति एवमन्यत्राप्युक्तं २० असुपेति सुधासामरा
दुदिता उत्पन्ना प्रसिद्धालक्ष्मीः द्रपंतुनतयेति नूनत्वोक्तिः अतिरिच्यत इति निष्कलंकतया अधिको भवतीत्यर्थः २१ लक्षणश्लोकं व्याचष्टे विषयुपमानेत्यादि
विषयिणोऽभेदेन रूपेण चेति पाठः रूपेण अहं दकत्वादिना ताद्रूप्येण क्वचित्ताद्रूप्येण चेत्येव पाठः परमार्थतत्सुप्रामाणिकपुस्तकेषु विषयिणो रूपेण विषय
स्वरंजनमिति युक्ततरः पाठः तेन तच्चैत्यादेर्नयोनरुक्त्यमिति ध्येयं हरिद्रादिना परादिस्वरंजने प्रयुक्तस्वरंजनशब्दस्यैव प्रवृत्तौ वीजमाह अन्यरूपेणेति रूपरं कपो
तादिकं अभेदतद्रूप्यवतया नान्यदीयधर्मेणान्यतद्वतायां दनत्वसामान्यादिह गौण्यां रंजनशब्दप्रयोग इति भावः न चैति रंजनं चेत्यर्थः प्रसिद्धं

॥ कृत्वि संप्रदाय प्रसिद्धो यमाना भेदेन लब्धात्सकमित्यर्थः ॥

कु. टी.
चं.
८

रूपपदस्याभेदतादृष्योभयसाधारणत्वादिति भावः अभेदेन रूपेण चेति पाठेन तत्रैतत्प्रवृत्तौ हेतुत्वार्थकः तेन पूर्वोक्तस्यैव ममार्थनमिति न पौनरुक्त्यं तावत्विधानं नरो
क्तैः प्राकृतदेशक्रमप्रातिलोम्येनेति निर्देशक्रमवैपरीत्येनेत्यर्थः एतदेव विशदयति येनेत्यादि विशेषणेनेति हेतौ तृतीया पुरदग्धत्वविशेषणहेतुकशिवाभेदानु
रंजनादित्यर्थः ननु न्यूनत्ववर्णने भेदाय कर्षयोः प्रतीतिः कथंचन मत्कारितेत्यत आह अभेददातृपादकत्वादिति विशेषनिषेधस्य शेषाभ्यनुज्ञाफलकतया निषिद्धमिति
द्विक्तसकलगुणशालिताप्रतीतावेकदेशविकृतमनन्यवद्भवतीति न्यायेनाभेदनिश्चयसंपादकेत्यादित्यर्थः विभावनात् प्रकाशनात् चंद्रज्योत्स्नेति राजानं प्रतिकल्प
अपेक्षीत्यादिसार्धश्लोकेनाभेदरूपकाणि अस्यामुखे दुनेत्यादिसार्धश्लोकेन तादृश्यरूपकाणि आधिक्यन्यूनत्वानुभयोक्त्युद्देशक्रमप्रातिलोम्ये
नोदाहृतानि येन दग्धादिति विशेषणेन वर्णनीये राज्ञि प्रसिद्धशिवाभेदानुरंजनाच्छिवस्य पूर्वावस्थानो वर्णनीयराजभावावस्थायामन्यूनत्वाधिका
यो र्वर्णनाच्चानुभयाभेदरूपकमाद्यं तृतीयलोचनप्रहाणोक्त्या पूर्वावस्थानो न्यूनताप्रदर्शनात् न्यूनाभेदरूपकं द्वितीयं न्यूनत्ववर्णनमपि अभेदरा
द्वयापादकत्वाच्च मत्कारिविषमदृष्टित्वपरित्यागेन जगद्रक्षकत्वोक्त्या शिवस्य पूर्वावस्थानो वर्णनीयराजभावावस्थायामुत्कर्षविभावनादधिकाभेदरू
पकं तृतीयं एव मुत्तरेषु तादृश्यरूपकोदाहरणेष्वपि क्रमेणानुभयन्यूनाधिकभावाउन्नेयाः अनेनैव क्रमेणोदाहोणांतराणि चंद्रज्योत्स्नाविशदपु
लिने सैकतेस्मिन् शरणावाद्युतं चिरतरमभृत्सिद्धयूतोः कयोश्चित् एकोवकिप्रथमनिहतं कैटभं कंसं समन्यस्तत्वं सत्वं कथय भगवन् को हतस्तत्र
वं अत्र सत्वमित्यनेन यः कंसकैटभयोर्हेतागुरुध्वजस्तदादात्म्यदर्शनीयस्तराज्ञः प्रतिपाद्यते प्रतिकंसकैटभवधयोः पौर्वापर्यप्रश्रव्याजेन तता
चिदुक्तिः भगवन् चंद्रज्योत्स्नावत् विशदं चितं पुलिनयस्य तथाभूतः स्मिन् शरणाः शरणा मकनद्याः सैकतेस्मिन् दातृपादार्थकरणात्पूर्वावस्थात उत्कर्षाय कपयोरवि
तामयदेशकयोश्चित्सिद्धतरुणयोः चिरतरं अतिचिरकालं वादरूपं यूतमभूत् को हतस्तत्राह एकः सिद्धयुवाकैटभं दैत्यविशेषप्रथमं निहतं वक्तिवदति अन्यः कंसं प्रथमं निह
तं वक्ति सः कंसकैटभयोर्निहेतात्वं तत्रतयोर्मध्ये पूर्वोक्तो हत इति तत्त्वकथयेत्यन्वयः यद्यपि मुनिप्रभृतावेव भगवन् नित्यामंत्रणमुचितेन राजादौ तथापि राज्ञो भगवतादात्म्यवर्णना
दनौचित्यं परिहरणीयं क्वचित्तु भवतेति पाठः अत्र ज्योत्स्नापदेनैव चंद्रिकात्वाभेपि चंद्रपदं शारदपूर्णं चंद्रपरतयानपुष्पमात्यस्य त्रपुष्पपदमिवोत्कृष्टपुष्पपरतयेति वैधर्म्यं
वादयोग्यतासूचनाय प्रनोरित्युक्तं अयं हीत्युदाहरणं भेदापेक्षेन भूतं पुरदाहकत्वरूपसाधर्म्यमुपातदहनुजगद्रक्षकत्वादिकं तत्तगम्यमानमिति भेदः

वेधाद्वेधा कांताधर्मिकत्वकनकधर्मिकत्वरूपविधाद्वययुक्तं भ्रमंवलवदनिश्चाननुवेधिसुखसाधनत्वभ्रमं सर्वेषामपिभ्रमाणांवेधसानिर्माणेपिप्राधान्यविशेषे
 त्यमभिधाने अयमास्तदसुदाहरणेशंभुसादृश्यगम्यमानमिहत्तनासक्तिरूपेतदुपात्तमितिभेदः त्वय्यागतद्वति राजानं प्रतिकवेरुक्तिः सेतुश्चमंथश्चेतिद्वदमप
 नंमंथः अमृतमथनद्दीपांतरेपोत्यपिनासुतरामेतत्तद्दीपेनास्तीतिस्त्वय्यते अयराजभावावस्थायां शंभुर्विश्वमित्यत्र विश्वसंरक्षकत्वंसादृश्यमुपाते इहकुनेति
 भेदः किंपद्मस्येति दयितांप्रतिनायकोक्तिः तववक्ररूपेद्वंदुकार्यकारिणिसति अयमपरः प्रसिद्धः शीतांशुश्चंद्रः यत्तज्जृम्भतेउदितोभवतितस्मात्तववक्रैःदुःपद्म

वेधाद्वेधाभ्रमंचक्रेकांतासुकनकेषुच तासुतेष्वप्यनासक्तः साक्षाद्गोर्नराकृतिः अत्रसाक्षादिति विशेषणेनविरक्तस्यप्रसिद्धशिवतादात्म्य
 मुपदिश्यनराकृतिरिति दिव्यमूर्तिवैकल्यप्रतिपाद नान्यूनानाभेदरूपकं त्वय्यागते किमिति वेयतएषसिंधुस्त्वसेतुमंथकदतः किमसौवि
 भेति द्वायांतरेपिनहितेस्त्ववशंवदोयत्ताराजपुंगवनिषेवतएवलक्ष्मीः अत्रत्वंसेतुमंथकृदितिसेतोर्मंथनस्यचक्रांपुरुषोत्तमेनसहव
 र्णनीयस्यतादात्म्यमुक्तातथापित्वदागमनंसेतुबंधायमंथनायवेतिसमुद्रेणभेतमंद्दीपांतराणामपित्वद्वशंवदत्वेनपूर्ववदोयांतरेजेत
 व्यामावात्प्राप्तलक्ष्मीकत्वेनमंथनप्रसक्त्यभावाच्चेतिपूर्वावस्थातउत्कर्षविभावनादधिकामेदरूपकं किंपद्मस्यरुचिंनहंतिनयनानंदविष
 तेनकिंवृद्धिंवाप्त्यकेतनस्यकुरुतेनालोकमात्रेणकिं वक्रैर्दौतंवसत्ययंदपरः शीतांशुरुज्जृम्भतेदपः स्यादमृतेनवेदिहत्तदप्यस्येवविवा
 धरेअत्रायरः शीतांशुरित्यनेनवक्रैर्दोः प्रसिद्धचंद्राद्वेदमाविष्कृत्यतस्यचप्रसिद्धचंद्रकार्यकारित्वमात्रप्रतिपादनेनोत्कर्षायकर्मयोरप्रदर्शनाद
 स्वरुचिंकांतिंकिंनहंतिप्रायोजनमनुद्दिश्यनमंदोपिप्रवर्ततद्वतिन्यायात् प्रयोजनस्यान्यतः संभवेतदुज्जृम्भणस्यासंगतेरिति किंनहंतीतिकाका अपितुहंसेवेतिप
 र्थवसानेतदुज्जृम्भणोच्येतिप्रतीतियर्थवसानं एवमग्रिमवाक्ययोरपिदृष्टोभकरः केतनेचिह्नमस्यतथाभूतस्यसमुद्रस्यकामस्यचआलोकनमालोकः प्रकाशश्च
 तन्मात्रेण अमृतेनदर्शोभिमानः उज्जृम्भणहेतुः स्याच्चेत् अयुक्तमेतत्ततः इहवक्रैर्दौर्विवाधरेतदप्यस्येवेतिसमुचितपदाध्याहारेणयोजनोपमच्छब्दस्योत्तरवाक्य
 गतेत्वेनतच्छब्दाद्येपक्षमतान्ततटनपाठानेधिग्नपदत्वदोषः कार्यकारित्वमात्रेणनेनाभेदव्यावृत्तिः अस्यामर्सेद्वनेत्यत्र किमिदमेतिपुनरुपादान्मात्रेभेदविवक्षाज्ञाप

इदं त्वपरशब्दस्यापुनरुपादानमिति विशेषः

दीपातर्हीपेभ्रमतिदधतीचंद्रमुद्राकपालेन्यस्तं सिद्धं जनपरिमलेलांछनस्यल्लेनेति पद्येरात्रौ कापालिकीलारो यस्य प्रधानतया वयविनोऽवयवरूपाणि ज्ञो
 त्त्राभस्मेत्यादिरूपकाणीति सावयवत्वं समस्तस्य वस्तुन आरोप्यमाणस्य शब्दविषयत्वं च दृष्टव्यं प्रौढमौक्तिकरुचः पयोमुचां विंदवः कुटजपुष्पबंधवः वियुतां न
 भसिना रूपमंडले कुर्वते स्म कुसुमांजलिश्रियमित्यत्र प्रधानस्य नभसिना रूपमंडलत्वारोपस्यावयवभूतं विद्युतां नर्तकीलरूपसामर्थ्येन शब्दमित्येकदेशे विशेषेण
 शब्दतया वर्तनादेकदेशे विवर्तित्वं कुंरगीवांगानिस्तिमितयतिगीतध्वनिषु यत्संखीकांतोदंतश्रुतमपि पुनः प्रश्रयति यत् अनिद्रं पञ्चातः सपितितद्दहो वेद्यमि
 नवां प्रवृत्तोऽस्याः सेतुं तद्वदिमनसिजः प्रेमलतिका मित्यत्र प्रेमलतिका मित्यमाला रूपं निखयवं सौंदर्यस्य तरंगिणीतरुणिमोत्कर्षस्य हर्षोद्गमः कांतेः कामेण कमेन क
 रहसामुल्लासनावासभूः विद्यावक्रगिरिविधेरनवधिप्रावीण्यसाक्षात्क्रियावाणाः पंचशिलीमुखस्य ललना चूडामणिः साप्रियेत्यत्र चमालारूपं निखयववाध्य एव

परिणामः क्रियार्थश्चेद्विषयो विषयात्मना प्रसन्नेन दृग्गन्धेन वीक्षते मदिरेक्षणा यत्रारोपमाणो विषयो किंचित्कार्योपयोगित्वेन विवध्यमानः स न
 सस्य तदुपयोगित्वा संभवात्प्रकृतात्मता यतिमपेक्षते तत्र परिणामालंकारः अत्रोदाहरणं प्रसन्नेनेति अत्र हि अज्ञस्य वीक्षणोपयोगित्वं निव
 ध्यते न तु दृशः मयूरव्यसकादिसमासेन उत्तरपदार्थप्राधान्यात् न चोपमितसमासाग्रपणेन दृग्गन्धमिवेति पूर्वपदप्राधान्यसंस्तीति वाच्यं प्रस
 न्नेनेति सामान्यधर्मप्रयोगादुपमितं व्याघ्रादिभिः सामान्याप्रयोगद्वितितदप्रयोगवोपमितसमासानुशासनात् अज्ञस्य वीक्षणोपयोगित्वं निव

अलौकिकमहालोकप्रकाशितजगन्त्रयः स्तूयते देवसद्वंशमुत्तारत्ननैर्भवानित्य' सात्मना संभवति जनस्तस्य प्रकृतदृगात्मता परिणत्यपेक्षणात्परिणा
 नवेणुकुलपोः श्लिष्टेन वंशयदेन कुले वेणुत्वारोपपूर्वक एव राज्ञिमुत्तारत्नत्वारोप इति श्लिष्टवाचकं केवलं पारपरितरूपकं विद्वन्मानसेत्यादावेतदेव मात्सरूपं चतुर्द
 शलोकवद्विकंदद्वत्पित्रा श्लिष्टवाचकं केवलं परंपरितं पर्येकोराज्यलक्षयादृत्यादावाला न जयकुंजरस्येत्यादौ चाश्लिष्टवाचकं मालापरंपरितं च दृष्टव्यं विस्तरभया
 न्नहप्रपञ्चते इत्यलेकारचंद्रिकायां रूपकप्रकरणं परिणामलक्षयति परिणामद्विति विषयिनिष्ठायाः प्रकृतकार्योपयोगिताया अवच्छेदिका विषयात्मता परिण
 तिः परिणामः साचविषयतादातपाध्ववस्यायविपर्यता एवं च विषयाभेदस्यैव विषयिणिविवक्षणात् दृग्गन्धेनैनाज्ञेनेति स्वारसिक एव बोधः नतु रूपकद्वयद्विष्टा
 भेदप्रतियोगिनावेतेत्यनयो

नित्यमखद्वितिरूपकाद्वयोः

कुं टी-
च-
११

असमासेषुदाहरति नील्वन्ति मुरारिनाटकगतमेतत्पद्यं आत्मनातृतीयः सीतालक्ष्मणसहितइतिपावत् असौप्रकांतो रामः भूतेशस्यशोभोमालमालारूपाममरत
दीर्गगीतीर्त्वातस्मैनाविकायगुहसंज्ञायनिषादयंतयेसौमित्रैर्लक्ष्मणस्यमैत्रीरूपमातरंतरंणमूल्यमुपकृतवान् उपकाररूपतयादत्तवान् अथोऽनंतरं चित्र
कूटं प्रतिप्रतस्थेप्रस्थितवान् कोदशः व्यामेनतिर्यक् प्रसारितभुजद्वयांतरालेन ग्राह्योत्तावत्परिणाहोस्तनोयासांतयाभूतभिः शवरणाव्याधानां युवतिभिः
कोतुकेनोदं वन्तिविकसंत्यक्षौणि यत्र क्रियायांतथाकृत्वात्कृशादत एवक्षणमन्वीयमानोऽनुगम्यमानइत्यर्थः इतिपरिणामप्रकरणं अथोच्चैस्वालंकारंलक्षयति
वहुभिरिति एकस्यवहुधोल्लेखादित्यन्वयः उल्लेखनंविषयीकरणमुल्लेखः हेतौपंचमी तथाचैवंविधोल्लेखादेतोरुल्लेखइत्युच्यते उल्लेखइतिव्यवहियतइत्यर्थः अ
यथावा नोर्त्वाभूतेनामौलिस्वजनममरधुनीमात्मनासौतृतीयस्तस्मैसौमित्रिमैत्रीमयमुपकृतवानातरंनाविकाय व्यामयाह्यस्तनीभिः शवरयु
वतिभिः कोतुकोदं चदक्षंरुद्धादन्वीयमानः क्षणमवलमथोचित्रकूटं प्रतस्थे अत्रारोप्यमाण आतरः सौमित्रिमैत्रीरूपतापत्यागुहोपकारलक्षण
कायोपयोगीन स्वात्मना गुहस्यरघुनायप्रसादैकार्यित्वेनवेतनार्थित्वाभावादितिपरिणामालंकारः बहुभिर्वहुधोल्लेखादेकस्योल्लेखइत्युच्यते
स्वीभिः कामोर्थिभिः स्वर्गः कालः शत्रुभिरैक्षिप्तः यत्रनानाविधधर्मयोग्येकंवस्तुतत्तद्धर्मयोगरूपनिमित्तभेदेन अनेकेनग्रहीत्राअनेकधेच्छि
ख्यतेतत्रोल्लेखः अनेकधोल्लेखनेरुच्यर्थित्वभयादिकं यथार्हंप्रयोजकं रुचिरभिरितिः अर्थित्वंलिप्तास्त्रीभिरित्याद्युदाहरणं अत्रैक एवराजा
सौंदर्यवितरणयराक्रमशालीतिहत्वास्त्रीभिरर्थिभिः प्रत्यर्थिभिश्चरुच्यर्थित्वभयैः कामकल्पतरुकालरूपोदृष्टः ॥ वहारंप्रतिलक्षणस्यप्रयोजक
त्वात् स्त्रीभिरिति स्वर्गः स्वर्गसंबंधीदुःखः कल्पतरुः कालोयमः सप्रकृतो राजाश्लोकं व्याचष्टे यत्रेति नानाविधेति सौंदर्यदातृत्वभूरत्नादिरूपेत्यर्थः ततद्धर्मिति रुच्यर्थित्व
भयादिरूपेत्यर्थः एतच्च स्वरूपकथनेन तुल्यक्षणांतर्गतमननुहाभ्यां ग्रहीतृभ्यां निमित्तद्वयवशात्प्रकारद्वयेनोच्चैस्तेऽवाप्तिरत आह अनेकेनेत्यादितथाचलक्षणेव
ह्रुपदमनेकपरमितिभावः एवंचग्रहीतृविषयाद्यन्यतमानेकत्वप्रयुक्तमेकस्योल्लेखइतिलक्षणवोध्यं सौंदर्यस्यतरंगिणीत्यादिमाला
रूपकवार्णयाद्यविशेषणं तत्रग्रहीतृभेदप्रयुक्तं नानेकप्रकारत्वमितिनातिव्याप्तिः वक्ष्यमाणोल्लेखप्रभेदसाधारण्यायान्यतमत्वप्रवेशः तद्विवेचनेन तद्व्याख्याना

एकस्योल्लेखमान
अन्यमानेकत्वप्रयुक्त
एकस्योल्लेखमान
अन्यमानेकत्वप्रयुक्त
एकस्योल्लेखमान
अन्यमानेकत्वप्रयुक्त

विष्णुविक्रमसौंदर्यतपसांनिधिमागतं पश्यन्तिविबुधाः भूराः स्त्रियो वृद्धाश्च कौतुकादित्यन्तानि व्याप्तिरतोऽनेकप्रकारत्वमित्युक्तं न चोलिखमानप्रकारत्वमिसेवास्तु
उक्रोदाहरणे प्रकारस्य कस्याप्यनुल्लेखादेवानतिप्रसंगादिनिवाच्यं एवमपि नृत्पत्न्याजिराजिप्रखरसुरपुटप्रोद्धतैर्धूलिजालैरालोकभूमीधरमनुलनि
गल्लोकभावे प्रयाते विश्रान्तिकामयन्ते रजनिरिति धियाभूतले सर्वलोकाः कोकाः कंदंति शोकानलविकलतया किंचनंदत्पुलका इत्यनधूलिजालरूपस्यैकस्य
वस्तुनोऽनेकैर्लोककोकोलूकैर्ग्रहीतृभिरेकेनैव रजनोत्पेन प्रकारेणोत्पेस्वनादतिव्यासे वारणाथ प्रकारेऽनेकलोपादानस्यावश्यकत्वात् सिंजमैर्मंजरीतिसानकलश
युगंचुवितववरीकैस्तत्रासोत्तासलीलाः किसलयमनसापाणयः कीरदृष्टाः त्रलोपायालपंत्यः पिकनिनदपियाताडिताः काकलोकैरिखंचोले दसिहत्वरि

यथावा गजत्रातेति वृद्धाभिः श्रोकांतइति यौवतैः यथास्थितश्चवालाभिर्दृष्टः शौरिः सकौतुकं अत्रयस्तथाभीतं भक्तं गजं त्वरया त्रायते
स्मसोयमादि पुरुषोत्तम इति वृद्धाभिः संसारभीत्या तदभयार्थिनीभिः कृष्णायं मथुरापुरं प्रविशन् दृष्टः यस्तथाचंचलत्वेन प्रसिद्धायाः
प्रियोऽपिकामोपचारवैदग्ध्येन नित्यं वक्ष्यभः सोयं दिव्ययुवेति युवतिसमूहैः सोत्कंदैर्दृष्टः वालाभिस्तद्वाह्यगत रूपवेषालंकारदर्शनमा
त्रालालसाभिर्यथास्थितवेषादियुक्तो दृष्ट इति बहुधो ह्येवः पूर्वः कामलायारोपरूपकसंकीर्णः अयंतुमुदइति भेदः एकेन बहुधो ह्येव
प्यसौ विषयभेदतः गुरुर्वचस्य जुनोयं कीर्तौ भीषाः शरासने ॥

मृगदृशां नाप्यरण्यं शरणमित्यनेकगतभ्रान्तिपरंपरायामतिप्रसंगवारणार्थमेकस्य
तुक्तमिति संक्षेपः यथाहं मिति स्त्रीभिः कामलोत्पेस्वेतासां रुचिरनुरागः प्रयोजकः अर्थिभिः कल्पतरुत्वोत्पेस्वेतेषां लिप्ताप्रयोजिकाशत्रुभिर्यमलोत्पेस्वेतेषां
भयं प्रयोजकमित्येवं यथायोग्यमित्यर्थः उदाहरणंतरमाह यथावेति श्रीकृष्णस्य मथुराप्रवेशवर्णने शौरिः श्रीकृष्णः वृद्धाभिर्जगन्नातेति दृष्ट इत्याद्यन्
णः सकौतुकं सोत्कंदमिति दर्शनक्रियाविशेषणं सर्वत्र संवध्यते श्लोकं व्याचष्टे पदतिसयामहाग्रहणं येन युवतिसमूहैः तरुणीसमूहैः पूर्वमिति वृद्धात् तदइति के
वः उत्पेस्व इत्यनुषज्यत आरोपस्वरूपसंकीर्ण इति पाठे आरोपस्वरूपं यद्रूपकं तत्संकीर्ण इत्यर्थः आरोपस्वरूपकैः त्रिपाठस्तु स्पष्टार्थ एव उत्पेस्वप्रमेदांतरमाह एके

कु. सं.
च.
१२

यहं चिति विषयभेदादित्यनेतरमेकस्येति शेषः विषयपदमाश्रयसंबन्धिनोरुपलक्षणं अतएव लक्षणे ग्रहीतृविषयादोत्यादिपदेन तत्संग्रहः कृतः नत्र विषयस्य
समीनिर्दिष्टो विषय इत्युच्यते अधिकरणमसमीनिर्दिष्टत्वाश्रयः षष्ठादिनिर्दिष्टः संबन्धीति विवेकः गुरुरित्यस्यार्थकथने महानिति गुरुर्महतिवा अवदिति विश्व
कोशात् यद्विरितितु तस्य वसितार्थकथने पदुःखदुःखत्यादात्यादिना कीर्तिविषयेः जुनो धवल इति वसार्थ इत्यर्थोतरस्य धनुर्विषये भोष्मो भोषण इति वत् गोपे
इत्यर्थोतरस्य च संग्रहः भोष्मस्तु भोषणे रुद्रेणाशये च निशाचर इति विश्वः क्रोडीकरणात् एकद्वैतगतफलद्वयन्यायेन संग्रहात् अकृशमिति कपालिनो हरस्वभ
गधेयभाग्ये तत्त्वेनाध्यवसितं पार्वतीसूर्यचित्ते आविरस्तु प्रकटीभवत्विति संबन्धः किंभूते कुचयोः वृत्त्वविषये अकृशस्थूल एवमग्रेपि विलग्नमध्यः विल
ग्रहीतृमेदाभावेपि विषयभेदाद्बहुधो ह्येखनादसा बुद्धेः उदाहरणं श्लेषसंकीर्णं वचोविषये महान्यदुरित्यादिवत् ग्रहस्यति
रित्याद्यर्थोतरस्यापि क्रोडीकरणात् बुद्धेयया अकृशकुचयोः कृशविलग्रे विपुले च क्षुषि विस्मृतं नितं वे अधरेरुणमाविरस्तु चित्ते
करुणाशालिकाया लिभा गधेये स्यात्स्मृतिभ्रान्तिसंदेहे स्तदं कालं कृत्तित्रयं पंकजं यष्यतः कातामुखं मेगाहते मनः अये प्रमत्तमधु
पस्तन्मुखं मेवेति पंकजं पंकजं वा सुधां सुर्वेत्यस्माकं नुन निरायः

ग्रामप्यलग्रयोरिति विश्वः विपुलं आयतं अथरे अधरोष्ट्रे अरुणमारक्तं अरुणाधरमिति पादस्तु प्रक्रमभंगादयुक्तः चित्ते इति करुणाशालीत्यत्रापि मध्यम
णिन्यायेन संबध्यते एवं तुषारास्तापमवातेतामसेषु च तापिनः दृगंतास्ताडकाशत्रोर्भूयासुर्ममभूतयदस्यादावधिकरणाने कत्वप्रयुक्तः यमः प्रतिमहीभूता
हुतवहोसितो वृतांस्तां खलु सुधिष्ठि रोधनपतिर्धनाकांक्षिणा गृहं शरणाभिच्छताकुलिशकोटिभिर्निर्मितं त्वमेक इह भूतले वदविषे विधात्राकृत इत्यादौ स
वधिभेदप्रयुक्तश्चो ह्येखोद्गृह्य इति दिक् इत्यलंकारचंद्रिकायां मुखेखप्रकरणे अयज्ञानप्राधान्यसाम्यात्स्मृत्यादीनलंकारानलक्षयनि स्यादिति स्मृतिभ्रान्ति
संदेहे व्यवहर्तव्यतया हेतुभूते स्तदं कते यामं कस्तदं कः तदं को विद्यते अस्मिन् तथाभूतं मत्पर्योपाच प्रत्ययात् अकश्चिद्द्वैतसंज्ञेति यावत् तेन तत्संज्ञासंज्ञित
मित्यर्थः अलंकृतित्रयव्यवहारविषयः स्यादिति योजना

एवं वस्मृत्तित्वं भ्रांतित्वसंदेहत्वा निग्रीणिलक्षणानि तत्र स्मृतित्वं तावत्सामोत्यनुभवसाक्षिको जातिविशेषः भ्रांतित्वं विशेष्यवृत्तिप्रकारकज्ञानत्वं संदेहत्वं तु निश्चयमिन्नत्वे सति संभावनामिन्नज्ञानत्वं पारिभाषिकं स्मृतिभ्रांत्यादिवारणाय सत्यं तं उत्प्रेक्षावारणाय संभावनामिन्नेति च मत्कारित्वं पुनरखिलांकारसाधारणलक्षणवयेपि निवेशनीयं तेन संघटइति स्मृताविदं रजतमिति भ्रांतावयं स्थाणुः पुरुषो वेति संशयेनातिप्रसंगइति ध्येयं गाहते आकलयति स्मरतीति यावत् सादृश्यान्निवध्यमानैरिति च मत्कारित्वोपलक्षकं न त्वेतस्यापि स्वातंत्र्येण लक्षणे प्रवेशः सादृश्यामूलकानामपि स्मृत्यादीनां च मत्कारित्वेऽलंकारताया अनिवार्यत्वात् च मत्कारित्वैकजीवा तु त्वात्तस्याः अचमत्कारित्वेतु तेनैव वारणमिति व्यर्थं सादृश्यहेतुकत्वं विशेषणं न वै तदेवोपादीयतां न तु चमत्कारित्वविशेषणमिति वाच्यं उदाहृतेषु सा

स्मृतिभ्रांतिसंदेहैः सादृश्यान्निवध्यमानैः स्मृतिमान् भ्रांतिमान् संदेहइति स्मृत्यादिपदां कृतमलंकारत्रयं भवति तच्च क्रमेणोदाहृतं यथा वा दिव्यानामपि कृतविस्मयां पुरस्तादं भस्मः स्फुरदरविंदचारुहस्ता उद्दीक्ष्य श्रियमिव कोविदुत्तरं तीमस्मा र्षीं जलनिधिमंथनस्य शौरिः पूर्वत्र स्मृतिमदुदाहरणे सदृशस्यैव स्मृतिरत्र सदृशलक्ष्मी स्मृतिपूर्वकं तत्संवधि नो जलनिधिमंथनस्यापि स्मृतिरिति भेदः पलाशमुकुलभ्रांत्याश्रुकुतुं डेपतसलिः सोपि जंबूफलभ्रांत्या तमलिं घर्तुमिच्छति अत्रान्योन्यविषयभ्रांतिनिबंधनः पूर्वोदाहरणद्विशेषः जीव नग्रहणेन आगृहीत्वा पुनरुद्धताः किंकनिष्ठाः किं मुज्येष्टा घंटीयं त्रस्पदुर्जनाः पूर्वोदाहृतसंदेहः प्रसिद्धकोटिकः अयं तु कल्पितकोटिकः

दृश्यमूलकस्मृत्यादिष्वतिप्रसंगवारणार्थं तस्यावश्यकत्वादिति संक्षेपः दिव्यानामिति साधेजलक्रोडावर्गनप्रस्तावेपद्यमिदं शौरिः श्रीकृष्णः अंभस्तः जलात् उत्तरं ती निर्गच्छतीति श्रियमिव श्रीसदृशीं कोविदुरस्तादये उद्दीक्ष्य जलनिधिमंथनस्य अस्मा र्षीं स्मृतवान् अधीगर्थेति कर्मणि षष्ठी किंभूतां दिवि भवादि व्यासेषां देवानामपि सौंदर्यातिशयेन कृताश्चर्या तथा स्फुरताश्चरविंदेन कमलेन चारुः रमणीयः हस्तो यस्य स्तथाभूतां तथा चैव विधनापिका सदृशलक्ष्मी स्मरणात् तत्संवधि जलनिधिमंथनस्मरणमिति भावः अत्र श्रियमिवेत्युपमायाः स्मृत्यंगत्वात् तयो रंगो गित्वलक्षणः संकरः पलाशेति वक्रिमलौहित्यरूपसादृश्यात् भ्रांतिः अलिः अमरः सोपि शुकोपि भ्रांतिनिबंधनइति भ्रांतिप्रयुक्तइत्यर्थः जीवनेति जीवने जलं प्राणसंयोगश्च अपवाजीवंतेनेनेति जीवने धने न आअधोमुखाः विनीताश्च उच्यताः

उदाहरणः उद्धताश्चर्यायत्र एकरज्जुसंघट्टमालासुभाषाया
उद्धताश्चर्यायत्र एकरज्जुसंघट्टमालासुभाषाया

कु. टी.
च.
१३

अप्रसिद्धेति पटीयं त्रसंविधिनो ज्यैष्ठिकनिष्ठयोः कोट्योरप्रसिद्धेरिति भावः इत्यलंकारचंद्रिकायां स्मृतिभ्रान्तिसंदेहप्रकरणं अथापहृतिः तत्र तावदभेदप्रतिपत्तिनिरूपित-
गोभित्वा न्यतरवान्निषेधोपहृतिरित्यपहृति सामान्यलक्षणं निषेधश्च न जादिसत्त्वे वाच्यः क्वचित्तु तदभावात्कैतवादिपदैः परमतत्त्वोपन्यासादिभिश्च व्यंग्यः तथा क्वचि-
दंभेदप्रतिपत्तिसामानाधिकरणः क्वचिनु तदधिकरणद्विविवेकः एवमभेदः क्वचिदारोप्यमाणः क्वचितु स्वाभाविकः एव तत्प्रतिपत्तिरपि क्वचित् व्यंजनया प्रापश-
स्नुवाच्चवृत्तेति बोध्यं निषेधोऽपहृतिरित्येतावदुक्तौ न घृतमेतत्किं तव क्रीडनं निमित्तैः शरैरिति प्रसिद्धनिषेधानुवादरूपो प्रतिषेधालंकारेति व्याप्तिरतोऽभेदप्र-
तिपत्तिनिरूपितेत्यादिविशेषणमुपातं तत्र हि युद्धप्रवृत्तं कितवं प्रतिपुद्ध्युतत्वाभावे निज्ञातोपिकीर्त्यमानो यत एव तव प्रागल्भ्यं न तु युद्धइत्युपहासार्थो न तु यु-
द्धाभेदप्रतिपत्त्यं तस्यास्तदुपन्यासं विनापि सिद्धत्वात् नाप्यभिभूतः निज्ञातत्वेन तदुपायानपेक्षणादिति तद्वारणं अभेदप्रतिपत्तिनिरूपितांगित्वमात्रोक्तौ शुद्धा-
पहृतिहेत्वपहृतिपर्यास्तापहृतिर्कैतवापहृतिश्च व्याप्तिः तत्र सर्वत्र नायं सुधांशुरित्यादेर्निषेधस्य व्योमगंगासरोरुहाद्यभेदप्रतिपत्त्यर्थत्वेन तदंगतयांगित्वाभावा-
शुद्धापहृतिरन्यस्यारोपार्थो धर्मनिह्नवः नायं सुधांशुः किंतर्हि व्योमगंगासरोरुहं वर्णनीये वस्तुनितस्मदृशधर्मोपफलकस्तदीयधर्म-
निह्नवः कविमतिविकासोत्प्रेक्षितधर्मांतरस्यापि निह्नवः शुद्धापहृतिः यथा च देवियन्नदीपुंडरीकत्वारोपफलकस्तदीयधर्मस्य चंद्रत्व-
तत्र अभेदप्रतिपत्तिनिरूपितांगत्वमात्रोक्तौ च भ्रान्तापहृतिच्छेकापहृत्योरव्याप्तिः तयोर्भ्रान्तिशंका निवारणरूपनिषेधस्य प्रधान्येनाभेदप्रतिपत्त्यांगत्वाभावादतस्तदन्यतस्त-
त्त्वनिवेशः तदाहुः साम्यायापहृत्वो यत्र साविज्ञेयात्पहृतिः अपहृत्वायसादृश्यं यस्मिन्नेषाप्यपहृतिरिति सर्वे चैतत्तदुदाहरणव्याख्यानावसरे अतीभविष्यती-
तिनप्रपंचितं एवं सामान्यलक्षणं मनसि निधाय शुद्धापहृत्वादीस्तद्वेदान्वक्तुमुपक्रमते शुद्धापहृतिरिति लक्षणमाचष्टे वर्णनीय इति कविमतेर्विकासः स्मृतिशा-
स्त्रितातथाचोपमेये उपमानारोपफलक उपमेयधर्मत्वा भिमतनिषेधः शुद्धापहृतिरितिलक्षणमिति भावः अत्र चानुक्तनिमित्तत्वेकैतवादिपदाव्यंग्यत्वं च निषेधवि-
शेषणंबोध्यं तेन हेत्वपहृत्तौ कैतवापहृत्तौ च नातिप्रसंगः कांतः किं न हि नृपुरइतिच्छेकापहृत्तौ उपमेयधर्मस्य कांतत्वस्य निषेधसत्त्वादिति प्रसंगवारणायानं विशेष-
णं तत्र हि न कांतत्वनिषेधो नृपुरारोपार्थोऽपितु नृपुरारोप एव शंकितकांतत्वनिषेधार्थ इति तद्व्यावृत्तिः पर्यस्तापहृतिवारणायोपमेयधर्मस्य तुल्यं तत्रोपमानधर्मस्यैव नृ-

पुंडरीकेति १३
सर्वसिद्धिर्भोजमित्यमरः

एवंचसरोरुहपदविशेषपरमितिभावः अंकमिति द्वंद्वौदृतस्यस्फुरितस्येद्वनीलमणेः शकलवत्पणामेयदूरीदृश्यतेतत्केपिकवयः अंकंकलंकंशशंकिरेशंकितवेतः
 परेऽन्येजलनिधेः पंकमेनिरेकतिचित्पुनः सारंगं संजगदिरे अत्रुवनपरेदतरेभुवः भूमेच्छायाभूच्छायेरेकं विभाषासेनासुराख्यायेत्यादिनाज्जीवत्वेवयंतुसांद्रपनेति
 शिरात्रौपीतंअतएवकुक्षिस्यमंघतमसंगादध्यातंआचक्ष्महेब्रूमहदसन्वयः औत्प्रेक्षिकाःउत्प्रेक्षामात्रविषयाःकलंकादयः अपिनास्वाभाविकस्यभूच्छायत्व
 स्पसमुच्चयःअर्थसिद्धइतिनायंसुधांशुरित्यनेतिशब्दोपातत्वाच्छाब्दःदहतुपरमतत्वेत्कीर्तनेनस्वानभिमतलसूचनावयंगम्यदत्यर्थः एकत्रानेकापङ्कवरूपतपाप्य
 त्रवैचित्र्यं हेलपङ्कतिमाह सएवेति शुद्धापङ्कवएवेत्यर्थः युक्तिपूर्वइ ते योज्यतेसाध्यमनेनेति युक्तिहेतुः तत्पूर्वस्तत्सहितइत्यर्थः तथाचशुद्धापङ्कवलक्षण

यथाचा अंकंकेपिशशंकिरेजलनिधेः पंकपरेमेनिरेसारंगं कतिविच्चसंजगदिरेभूच्छायमैलुनपरेद्वंद्वौपद्वलितेद्वनीलशकलपणामंदरोदृश्यते
 तत्सांद्रनिशियोतमंघतमसंकुक्षिस्यमाचक्ष्महे अत्रोत्प्रेक्षिकधर्माणामप्यपङ्कवः परपक्षलोपन्यासादर्थसिद्धः सएवयुक्तिपूर्वश्चेदुच्यतेहेतु
 पङ्कतिः नेदुस्तीव्राननिष्पर्कः सिंधोर्मेवौयमुत्थितः अत्रचंद्रएवतीव्रत्वनेशत्वयुक्तिभ्यांवद्वत्सूर्यत्वापङ्कवोवडवानलत्वारोपायः यथावा
 मंथानभूमिधरमूलशिलासहस्र संघटनव्रणकिणः स्फुरतीदुमध्ये छायाभृगः शशकइत्यतिपामरोक्तिस्तोषाकथंचिदपितत्रहिनप्रस
 क्तिः अत्रचंद्रमध्येमंथनकालिकमंदरशिलासंघटनव्रणकिणस्येवछायादीनांसंभवोनास्तीतिछायात्वाद्यपपङ्कवः पामरवचनलोपन्यासे

एवानुक्तनिमित्तइत्यस्यस्थानेउक्तनिमित्तइत्युक्तौहेतुपङ्कतिलक्षणसंपर्गनाविष्कृतः अन्यत्रतस्यारोपायः पर्यस्तापङ्कतिस्तुसः नायंसुधांशुः किंतहिंस
 तइतिभावः नेदुरितादिविरहाकुलोक्तिः तीव्रोदारुणायतः अतोनेदुः निशिरात्रौसत्त्वान्नाकः और्वस्तुवडवानलइत्यमरः नेशत्वेति निशिभवोनेशत्वमित्यर्थः अत्रा
 पिचंद्रत्वंस्वाभाविको धर्मः सूर्यत्वंलोत्प्रेक्षिकमितिबोध्यं मंथानेति मंथानोमंथनेदंडः सचासौभूमिधरः पर्वतोमंदरस्तस्यमूलभारोयत् शिलासहस्रंतेनसेघटना
 योव्रणस्तस्यकिणश्चिद्वमिंदुमध्येस्फुरतिप्रकाशते छायाभृगोः भृगोहरिणः शशकः शशइत्येषा अतिपामराणांमुखतमानामुक्तिः ह्रियस्मातेषांछायादीनांत
 त्रद्वंद्वमध्यभागेकयंचिदधिकेनापिप्रकारेणप्रसक्तिनास्तीत्यन्वयः वैशाखमंथमंथानमंथनोमंथदंडकेइत्यमरः नास्तीतीतिइतिहेतोरित्यर्थः

कु. टी.
चं.
१४

पर्यस्तापङ्कतिमाह अन्यत्रेति सः अपङ्कवः तथा च तदारोपार्थस्तस्यापङ्कवदितिलक्षणं निषेधस्य च न स्वाधिकरणे प्रातयोप्यारोपार्थत्वं संभवोन वा स्वाधिकरणे स्त
रोप इत्यर्थं सिद्धमेव आरोपस्यान्याधिकरणत्वमन्यत्रेत्यनेनोक्तं अतएव पर्यस्तापङ्कतिरित्युच्यते पर्यस्ता आरोपविपरीता आरोपव्यधिकरणेति तदर्थं न च
चंद्रे च द्रत्वनिषेधस्य कथं मुखे तदारोपार्थत्वमिति वाच्यं आरोपदादेयसंपादकत्वेन निषेधस्य तदर्थताया अनुभवसिद्धत्वात् अतएव दृढारोपरूपकमेवे
दनापङ्कतिरिति प्राचा सिद्धांतस्तदनुसारेणैव च चित्रमोमांसायां प्रकृतस्य निषेधेन यदन्यत्प्रकल्पनमित्यपङ्कतिलक्षणमुक्तं इह त्वलंकाररत्नाकरादानुसा
रेणायं प्रमेदउपदर्शितसामान्यलक्षणाभिप्रायेणापङ्कतित्वेनोक्तद्वितिनिरवयं हालाहल इति हालाहलो विषे नैव भवति किंतु रमालक्ष्मीर्विषजनाः परं केव
अन्यत्र वर्णनीये वस्तुनितस्य धर्मस्यारोपार्थः पर्यस्तापङ्कतिः यथा चंद्रे चंद्रत्वनिष्कवो वर्णनीये मुखे तदारोपार्थः यथा वा हालाहले भे
वविषे विषेरमाजनाः परं व्यस्यमत्रमन्वते निपीय जागर्ति मुखेन तं शिवः स्पृशन्निमां मुह्यति निद्रया हरिः पूर्वोदाहरणे हेतूक्तिर्ना
स्ति अत्र तु सास्तीति विशेषः ततश्च पूर्वापङ्कतिवदत्रापि द्वैविध्यमपि दृष्टं भ्रांतापङ्कतिरन्यस्य शकाया भ्रांतिवारणे तापंकरोति सोक्तं
पञ्चरः किं न सखि स्मरः अत्र तापंकरोतीति स्मरद्वत्ताते कथिते तस्य ज्वरसाधारण्याद्देजुबुध्यासस्याज्वरः किमिति पृष्टेन सखि स्मरद्व
लमत्रास्मिन्विषये व्यत्ययं वैपरीत्यमन्वते अभ्युपगच्छति कुतस्तत्राह यस्मात् शिवस्तं हालनिपीयसखेन जागर्ति तत्त्वोक्त्या भ्रांतिवारणं कृतं ॥
तिं हरिस्तु इमां स्पृशन् सान्निद्र्यामह्यति स्मरन्निति पाठे स्मरन्नपि मुह्यति किमु स्पृशन्नित्यर्थः तथा च रमाया विषरूपत्वे मोहजनकत्वं हेतुः हालाहलस्य त
त्तापङ्कवे च जागरसुखप्रयोजकत्वमिति वाच्यं हालाहलं विषे इति विप्रः अत्र स्पृशन्मुह्यतीति कार्यकारणयोः पूर्वोपर्ययरूपातिशयोक्तिरलंकारः साहेतूक्तिः
ततश्चेति हेतूक्तिस्तदनुक्तिरूपभेदादित्यर्थः पूर्वापङ्कतिवत् शुद्धापङ्कतिवत् द्वैविध्यं शुद्धपर्यस्तापङ्कतिः हेतुपर्यस्तापङ्कतिरित्येवं द्विप्रकारत्वं भ्रांतापङ्कतिरिति
अन्यस्य प्रकृतस्य भ्रांतिवारणे वार्यते नेनेति वारणं तथा च भ्रांतिवारके तत्त्वाख्याने सतीत्यर्थः भ्रांतं भ्रमः भावेतः भ्रांत्यपङ्कतिरित्यर्थः एवं च तत्त्वकथनहेतुक
भ्रांतिविषयनिषेधो भ्रांतापङ्कतिरितिलक्षणं वाच्यं तस्य तापकारित्वरूपस्मरद्वत्तांतस्य ॥ ६ ॥ ॥ ॥ ॥

नागरिकेति नगरेभवो नागरिकस्तेप्रतिग्रामीणस्यप्रश्नः समधिकापञ्चतरेभ्यः उन्नतिरुच्चतायस्यैवंभूतउभयतःमुखदृष्टभागयोः पुच्छयस्यैवंभूतश्चकोपेमहि
षद्वत्तिनहिनहीत्युत्तरंमहिषद्वत्यनुषज्यते अयंकरिकलमः करिशावकः कलमः करिशावकइतिकोशात्कलमइत्येतावतैवमिदंकरिषदमुत्कृष्टकरिवा
धार्यं अयमस्यशुडादंडोनतुपुच्छमिति पुच्छइतिपाठोप्यद्वंद्वोदित्वात्साधुरेव अप्रयुक्तत्वंतुतत्रपरंविचार्यमिति पूर्वोदाहरणेतेदेहस्यभ्रांतिविषयज्वर
त्वापह्नवः ज्वरः किमितिप्रश्नेनतद्विषयसंदेहावगमात् इहनुमहिषत्वनिश्चयरूपभ्रांतिविषयस्यमहिषत्वस्येतिततोभेदः जटेति विरहिण्यादयमुक्तिः हे
कुसुमशरपुरातेर्हरस्यभ्रांत्यामांकिंकुतः प्रहरसिपीडयसि यतोनेयंजट किंतुवेणीकृतः अवेणीवेणीसपद्यतेतथाकृतः कचानांकलापः तथागलेगर

यथावा नागरिकसमधिकोन्नतिरिहमहिषः कोयमुभयतः पुच्छः नहिनहिकरिकलभोयंशुडादंडोयमस्यनतुपुच्छंददंसंभवद्वा
तिपूर्विकायांभ्रांतापह्नवावुदाहरणं कल्पितभ्रांतिपूर्वायथा जटानेयंवेणीकृतकचकलापोनगरलंगलेकस्तूरीयंशिरसिशाशि
लेखानुकुसुमंदयंभूतिर्नोपेप्रियविरहजन्माधवलिमापुरातिभ्रांत्याकुसुमशरकिंमांप्रहरसि अत्रकल्पितभ्रांतिर्जटानेयमि
त्यादिनिषेधमात्रेणियापूर्ववत्प्रभावात् दंडीत्वत्रत्वाख्यानोपमेत्युपमाभेदमेने यदाहनपद्ममुखमेवेदंनभृगौचसुषीड
मे इतिविस्पष्टसादृश्यात्तत्वाख्यानोपमामतेति ॥

लंनैतदपितुदुपंकस्तूरी एवंशिरसिनैपाशशिलेखाकिंतुकुसुमे तथादयमंगेभूतिर्भस्मनभवतिपरंतुप्रियविरहाज्जन्मयस्यैवंभूतोधवलिमापांडिमेति
अवर्ज्योवह्नुव्रीहिर्यधिकरणोजन्माद्युत्तरपदइतिवामनसूत्राद्यधिकरणोपिवह्नुव्रीहिर्नदृष्टः कल्पितेति कुसुमशरेउत्प्रेक्षितेत्यर्थः निषेधमात्रेणे
येति निषेधस्यप्रसक्तिपूर्वकत्वादितिमावः मेनेइत्यस्तरसोद्भावनं तद्दीजंतूपमाबोधकस्येवादेरसत्वेपितदुपगमरूपकस्यासुपमात्वंसादिस्यस्यमेव
छेकापह्नुतिरिति छेकोविदग्धस्तलताअपह्नुतिः छेकापह्नुतिरितिलक्ष्यनिर्देशः वाक्यान्वयायोजनहेतुकः शंकिततात्त्विकवस्तुनिषेधइतिलक्षणे अन्य
स्पशंकाः इत्यन्यशंकायाजिवर्तनीयत्वेनहेतुतयाव्यपदेशः संतापात्तातीतिवत् अत्रचशुद्धापह्नुतिवारणायायंविशेषणंममकिलश्रुतिमाहनदार्थिक

मिस्यधिकतादृश्यरूपकवारणायशेकतेति

कु. टी.
चं.
१५

नवानेनैव मुहापङ्कतिवारणाच्चाकेत्यादिव्यर्थमिति वाच्यं कस्यचानप्येदोषः प्रिदाणसवर्णेधरे सभृगं पद्मनाभासी वारितापिमयाधुना तव्याजोक्ताव
तिप्रसंगवारकत्वेन तत्कार्यक्यात् यद्वक्ष्यति छेकापङ्कतेरस्याश्चायं विशेषो यत्स्यावचनस्यान्यथानयनेनापङ्कवः अस्यामाकारस्य हेतुतरवर्णनेन गोपन
मिति तथ्यनिङ्गवदिति तात्विकनिषेधे इत्यर्थः नूपुरो मे जीरः मंजीरो नूपुरोऽस्त्रियामित्यमरः नर्मसखी क्रीडासखी अत्र कांतयरायाः प्रजल्पन्मत्पदेत्वा
ग्रदत्युक्तेनूपुरतात्यर्थकत्ववर्णनेन कांतत्वापङ्गवो मुख्यः नूपुराभेदप्रतिपत्तिस्तु तदंगमिति बोध्यं सीत्कारमिति सीत्कारं तदनुकारिमुखध्वनिं शिक्षयति
अधरं अधरोष्ठं व्रणयति व्रणोऽस्तीति व्रणी व्रणिने करोतीत्यर्थं तत्करोतीति णिच् तयारोमांचंतनोति विस्तारयतीति वाक्यत्रयं नागरिकाभिप्रायेण प्रियस
छेकापङ्कतिरन्यस्य शंका तस्तथ्यनिङ्गवे प्रजल्पन्मत्पदेत्वाः कांतः किं नहि नूपुरः कस्यचित्कंचित्प्रतिरहस्योक्तावन्त्येन श्रुतायामुक्ते
स्तास्यैतद्वर्णनेन तथ्यनिङ्गवे छेकापङ्कतिः यथानापिकयानर्मसखी प्रतिप्रजल्पन्मत्पदेत्वाग्रदतिस्वनाय कर्त्ता ते निगद्यमाने तदा
कर्ण्यकांतः किमिति शंकितवती अन्यो प्रतिनूपुरदतिनिङ्गवः सीत्कारं शिक्षयति व्रणसधरंतनोति रोमांचं नागरिकः किं मिलितो
नहि नहि सरित्दैमनः पवनः इदमर्थं योजनया तथ्यनिङ्गवे उदाहरणां शब्दयोजनया यथा पद्मे त्वन्वयने स्मरामि सततं भावो भवतु
तलेनोले मुह्यति किं करोमि महितैः क्रीतोऽस्मि ते विभ्रमैः इत्युत्त्वप्रवचो निशम्य सरुषानिर्मर्त्ति तोराध या कृष्णस्तत्परमेव तद्व्यादे
खीं प्रतिकयापुक्तं तदा कर्ण्यनागरिकः किमु मिलितदतिशंकितवती मंन्यां प्रतिनच्छं कानि रत्तयेन हीत्यादिना हैमंति कपवनपरत्ववर्णनेन तात्विकस्य ना
गरिकस्यापङ्गवः सीत्कारशिक्षादिकर्त्तृत्वस्य नागरिक इव पवनेपि सत्वात् तदाह अर्थयोजनयेति विवक्षिता विवक्षितसाधारणस्यार्थस्याविवक्षितार्थसं
वेधित्ववर्णनयेत्यर्थः इदमित्युदाहरणमिति च जात्यभिप्रायेणैकवचने हेमंतशब्दात्तत्र भवदित्यर्थं सर्वत्राप्यवतलोपश्चेत्यगितलोपे च हैमनदतिरूप
सि प्रजल्पन्मित्युदाहरणे एकस्य वाक्यस्यान्यथायोजनमिह त्वनेकेषामिति भेदः शब्दयोजनयेति अर्थभेदेपि शब्दश्लेषमात्रेणेत्यर्थः पद्मे इति क्रीडा
याविरोभोक्ता कृष्णो वायुष्मान्यातुरक्षत्विति संवेधः कीदृश इति उत्त्वप्रवचः स्वप्ने उद्गतमुत्त्वमेव च न मार्था लृष्णस्य अनुभाष्य अनूया ध्यानिर्भक्तिः

मनतवचनेतत्परमेवमपदिशन्कथयन् इतिकिंहेपद्वेस्मेत्वनयनेमततस्मरामि नीलेभवत्याः कुंतलेकेशपाशोममभाचोतः करणवतिरूपः पुस्त्यतिमो
हंप्राप्नोति ननुचित्तासंगोनिवर्तितोतत्राह किं करोमि अकिंचित्करोस्मि यतस्तवमहितैः पूज्यैः विभ्रमेर्विलासैः क्रीतोस्मिमूलेनगृहोतोस्मीति किं
करोस्मीतिक्वचित्प्राप्तोयुक्ततरः तत्रवास्मीत्यहमर्थकमवयं अहंकिंकरोदासः क्रीतोस्मीत्यर्थः राधापरत्वेतु हेराधेइत्यर्थात्संवोधनेपद्मरूपेत्वन
यनेस्मरामीति विशेषः शोधपूर्ववत् अत्ररमासंवोधकस्तन्नयनस्मरणरूपो नवाकार्थिः पितृत्वसंवोधकः पद्मरूपत्वन्नयनस्मरणरूपइत्यप
द्मवस्तत्परमेवतद्यपदिशन्नित्यनेन प्रकाश्यते नवान्नायंस्मरमारधासाधारणत्वमपितु पद्मेइति लिंगवचनस्मिष्टशब्दयोजनैवेति विषयातरेति

सर्वमिदंविषयांतस्योजनेउदाहरणं विषयेकोप्यवस्थाभेदेनयोजनेयथा वंदंतोजारवृत्तांतपत्न्यो धूर्तासखीधिया पतिंवुध्यासखिततः प्रदु
द्वास्मीत्यपूरयत् कैतवापद्मतिर्व्यक्तौव्याजाद्यैर्निर्दुतेः पदैः निर्यातिस्मरनाराचाः कांतादृक्पातकैतवात् अत्रासत्यत्वाभिधायि
नाकैतवपदेननेमेकांताकरीक्षाः किंतुस्मरनाराचाइत्यपद्मप्रतीयते रिक्तेषुवास्किथयाविपिनोदरेषुमध्याङ्गजृम्भितमहातप
तायतमाः स्कंधांतरस्थितदवाग्निशिखाच्छलेनजिह्वाप्रसायंतरवोजलमर्थयंतैसंभावनास्यादुत्य क्षावस्तुहेतुफलात्मना ॥

विवक्षितविषयभिन्नेत्यर्थः अवस्थाजायत्स्वप्रादिरूपावदंतीति पत्न्योर्भर्तारिसखीधियासखिभ्रमेणजारवृत्तांतस्वकामुकवार्तावदंतीधूर्ताकावित्यतिंव
ध्यासखीत्यादिवाक्यशेषमपूरयत् पूरितवर्ती सखीतिपुनः संवोधनमप्रतार्थतासूचनाय ततः उक्तवृत्तांतानंतरंप्रबुद्धाजारणवतो अत्रनासोजाय
दवस्थावृत्तांतः किंतुस्वामिकइत्यवस्थाभेदयोजनयापद्मवः मसीत्यादिवाक्यशेषेणप्रकाश्यते कैतवापद्मतिरितिलक्ष्यनिर्देशः व्याजाद्यैः पदैर्निर्दुते
र्व्यक्तौ अभिषक्तौसत्यकैतवापद्मतिरिति व्यवहर्तव्यमित्यर्थः कैतवेनापद्मतिरिति सुत्यतेः व्याजाद्यैरित्यनेनमिषकपटच्छलच्छन्नकैतवादयोग्यं न ए
वैवकैतवादियद्व्यंग्यपद्मतिरेतैः संवोधनं नाराचावाणाः दक्षाताः कदासा अपद्मवः निषेधः प्रतीयतइति असत्यत्वस्यविषयबाधाधीनतादितिभावः

कु. टी.
चं.
१६

रिक्तेष्विति वीष्मवर्णने तरवोदृक्षाः वारिणोजलस्य कथया चार्त्तयापिरिक्तेषु भून्वेषु विपिनस्यारण्यस्योदरेषु मध्यप्रदेशेषु जलं अर्थयंते प्रार्थयंते कीदृशाः म
आद्रे जंभितः प्रवृद्धो यो महानातपउष्णतस्य तापस्तपनेन तस्याः संतप्ताः किं कृतास्कांथातरात् प्रकांडाभ्यंतरादुत्थितो यो दवाग्निर्दीवानलस्तस्या शिराज्वाला
तस्याः कृतेन जिह्वा प्रसार्येति अस्त्री प्रकांडः स्तब्धः स्यान्मूलाङ्गाखावधिस्रो रित्पमरः अत्रनेयं दवाग्निशिखा अपितु जिह्वेति ललपदास्यतीयते अत्र चानभि
हितवाच्यता दोषे निरासा यकथयापिवनोदरे स्थिति पठनीये इत्यपङ्कति प्रकरणं लक्षयति संभावनेति अत्रोत्प्रेक्षे त्यनंतरसा च त्रिधेत्यध्याहार्यं तथा च सं
भावना उत्प्रेक्षा पदवाच्या स्यात्सा च वस्तुहेतुफलरूपेण त्रिधेत्यर्थः वस्तुहेतुफलानां च संभावना धर्मत्वं स्वविधेयकत्वसंवेधेन तेन वस्तुहेतुफलविधेय

उक्तानुक्ता सदायात्र सिद्धा सिद्धास्य देपरे धूमस्तोमं तमः प्रांके कोकी विरहशुष्मणां लिंपती वतमो गानि वर्षती चांजनं नभः रक्तौत
अंघ्री मृदुलौभु विविक्षेपणाद्भुवं त्वन्मुखे लुपानूनं पद्मैर्वैराय तेशां मध्यः किंकुचयोर्धृत्यैव हः कनकदामभिः प्रायो ज्वलत्स्य
देनैकं प्राप्नुतो ये तपस्यति अन्यधर्मसंवेधनिमित्तेन अन्यस्य अन्यतादात्म्यसंभावनमुत्प्रेक्षा सा वस्तुहेतुफलात्मता गोचरत्वेन
त्रिविधा अत्र वस्तुनः कस्यचिद्वस्त्वंतरतादात्म्यसंभावना प्रथमा स्वरूपोत्प्रेक्षेत्युच्यते ॥

कत्वेनेति पर्यवसितार्थः वस्तुत्वं च हेतुत्वेन फलत्वेन वा विवक्षितं यतद्भिन्नत्वेनातो वस्तुत्वस्य केवलान्वयितया विभागा संगतिः उक्तेत्यादि अत्र आसा
मुत्प्रेक्षाणां मध्ये आयावस्तत्प्रेक्षा उक्तचानुक्तचोक्तानुक्ते आस्य देयस्यादिति विग्रहः आस्य देवोत्प्रेक्षाया धर्मरूपो विषयः सिद्धा सिद्धेत्यत्र विग्रहः पूर्वत
त धूमेति तमः कोकी विरहशुष्मणां धूमस्तोमं प्रांके इत्यन्वयः कोकस्य चक्रवाकस्य स्त्री कोकी तस्या विरह रूपाणां शुष्मणां अंग्रीनां संवेधिनं धूमसमूहमि
त्यर्थः लिंपती वेति अत्र तमदूतिं नभ इति चं कर्तृपदरक्तावित्यादिदपिता प्रतिनायकस्योक्तिः तव मृदुलौभु कुमारा वंघ्री चरणौ ध्रुवं भुवि विक्षेपणाद्वेतोः
रक्तवर्णाविति त्वन्मुखेति पद्मगतायास्त्वन्मुखकोतेरिच्छया हेतुनेत्यर्थः वैरायत इति वैरं करोतीत्यर्थं शब्दवैरकलहाभ्रकण्वमेधेभ्यः करण इति वय उभय

रुचि
प्रमाणः
रुचि

धृत्यै धरणायेकनकम्यदामभिः रज्जुभिरिति निगोर्थाध्वमानरूपातिशयोक्त्वावलोभिः बद्धः किमित्यर्थः प्रायद्वि अङ्गकर्तृप्रायः बहुधा तच्चरणे त्रसहक्यप्रा
प्ततोये जले तपस्यतितपश्चरतीत्यर्थः कर्मणोरोमे यतपोभ्यां वर्तिचरोरितिक्यडः तपसः परस्मैपदं चेति परस्मैपदलक्षणं परिष्कुरुते अन्यधर्मेति अन्यस्य
विषयिणो यो धर्मस्तत्संवेधरूपेण निमित्तेन अन्यस्य अन्यविषयिकं अन्यस्य विषयिणः तादात्म्येन संभावनमित्यर्थः अन्यस्य तिष्ठस्यार्थो विषयता धर्मिता
रूपा विषयिण इति यस्यार्थस्तु विशेषणतारूपा विषयता अन्यत्वेनोक्तोक्तं न च संभावनाया आहार्यता सूचनाय तथा च विषयिनिष्ठ धर्मसंवेधप्रयुक्तवि
षयधर्मिकं तादात्म्यसंसर्गणविषयि विधेयकमाहार्यसंभावनमुत्प्रेक्षेति पर्यवसितं तन्निष्ठ धर्मसंवेधप्रयुक्तमाहार्यतत्संभावनमिति तु निष्कर्षः इ
तरोऽस्याव्यावर्तकतया स्वरूपकथनमात्रपरत्वात् मुखे चंद्रमन्यद्वत्प्रेक्षायां चंद्रनिष्ठा द्वादकत्वादि धर्मसंवेधप्रयुक्तं मुखे चंद्रसंभावनमाहार्यमस्तीति

अहेतोर्हेतुभावेनाफलस्य फलत्वेनात्प्रेक्षाहेतुत्प्रेक्षाफलोत्प्रेक्षेत्युच्यते अत्र आद्यास्वरूपोत्प्रेक्षा उक्तविषयानुक्तविषयाचेति द्वि
विधा परे हेतुफलोत्प्रेक्षे सिद्धविषयाऽसिद्धविषयाचेति प्रत्येकं द्विविधे एवं घण्टामुत्प्रेक्षाणां धूमस्तोमेत्यादीनि क्रमेणोदाहरणाः ॥

लक्षणसमन्वयः बाधाय भावदशायां तु जायमाना मुखौ चंद्रादिसंभावना नोत्प्रेक्षेति तद्वारणायाहार्येति एतेन विरक्तसंध्यापरूपं पुरस्ताद्यथारजः पार्थिवमुज्जि
हीते शंकेहृन्मत्कथितप्रवृत्तिप्रत्युद्गतेषां भानः ससैन्यद्वयत्रजो भरोद्गमनरूपससैन्यप्रत्युद्गत् धर्मसंवेधप्रयुक्तायां भरते तत्संभावनायामपि नातिव्याप्तिः तस्या
अनाहार्यत्वात् संभावने यदीत्यस्यादित्यूहौ न्यस्य सिद्धय इति वक्ष्यमाणसंभावनालंकारविषये यद्विशेषो भवेद्वक्ता कथिताः सुगुणास्तवेत्यादावतिव्याप्तिना
रणा यप्रयुक्ताने सर्वातिशयिसौंदर्यशंके सत्यवतो मुखे येन सामृगशावासी सावित्री तरलो कृतेत्यादावतिप्रसंगवारणाय तन्निष्ठेति संभाव्यमानवृत्तित्वं धर्मविशेषण
तत्र सावित्री तरलो कारकत्वरूपो धर्मो मुखवृत्तिर्ननु संभाव्यमानवृत्तिरिति नातिप्रसंग इति हि वस्तुहेतुफलात्मता वस्तुहेतुफलतादात्म्यं ननु संवेधांतरेणोत्प्रेक्षा
या असंयद् इति चेन्न सर्वत्राभेदेनैवोत्प्रेक्षणमिति प्राचीनमतानुसारेणेत्यमभिधानात् एतत्सूचनायैवलक्षणः अत्र तादात्म्यापादानमिति नन्वलंकारसर्वस्वकारादिभिः
स्वस्त्योत्प्रेक्षेति व्यवहृतायास्तु शेषाया अपि स

लक्षणमिति चेत्प्रयुक्तमित्यादि

कुटी-
च
१७

अत्रेति आसामध्ये या प्रयमावस्तुत्येक्षासौ वस्वरूपेत्येक्षेत्युच्यत इत्यर्थः विसृत्तरस्येति प्रसरणशीलस्येत्यर्थः तमस इति संभावनेत्यनेनान्वेतिष्यस्यैव विषयः
ता तमोविषयेत्यर्थः प्रतिरोधकत्वादीत्यादिपदात् प्रसरणशीलत्वस्य संग्रहः प्रियैः पतिभिर्विघटिता विद्युक्ताः व्यापनस्येतिष्यं तस्य पूर्ववदुत्प्रेक्षापदे-
नान्वयः एवमग्रेतनस्य तमस इत्यस्यापि अनुपादानादिति विषयिवाचकाभ्यां लिप्यतिवर्षतिभ्यामन्येनानुपदानादित्यर्थः यथाश्रुतेनाभ्यामेव साध्यवसाने

रजनीमुखे सर्वत्र विसृत्तरस्य तमसो नैत्यदृष्टिप्रतिरोधकत्वादिधर्मसंबन्धेन गम्यमानेन निमित्तेन सद्यः प्रियविघटितसर्वदेशस्थि-
तकोकांगनात् दुपगतप्रज्वलिष्यद्विरहानलधूमस्तोमतादात्म्याभावनास्वरूपोत्प्रेक्षा तमसोविषयस्योपादानादुक्तविषया तमो-
व्यापनस्य नभःप्रभृतिभूषणतत्सकलवस्तुसांद्रमलिनीकरणेन निमित्तेन तम्कर्तृकलेपनतादात्म्योत्प्रेक्षानभःकर्तृकांजनवर्षण-
तादात्म्योत्प्रेक्षाचानुक्तविषयास्वरूपोत्प्रेक्षा उभयत्रापि विषयभूततमोव्यापनस्य अनुपादानात् नन्वत्र तमसो व्यापनेन निमित्तेन
लेपनकर्तृतादात्म्योत्प्रेक्षानभसोभूषणतंगादनीलिमव्याप्तत्वेन निमित्तेनांजनवर्षणकर्तृतादात्म्योत्प्रेक्षावेति उत्प्रेक्षाद्वयमुक्तविषय-
मेवास्तु मैवं लिप्यतिवर्षतीत्याख्यातयोः कर्तृवाचकत्वेपि भावप्रधानमाख्यातमिति स्मृतेर्यत्त्वर्थक्रियाया एव प्रधान्येन तदुपसर्जनत्वे-
नान्वितस्य कर्तृरुत्प्रेक्षणीयतया अन्यत्रान्वयासंभवात् अतएवाख्यातार्थस्य कर्तुः क्रियोपसर्जनत्वेनान्यत्रान्वयासंभवादेवास्याप-
मायामुपमानतयान्वयोपि देडिना निरुक्तः कर्तायद्युपमानं स्यान्न्यग्भूतो सो क्रियापदे स्तु क्रियासाधनव्यग्रोनालमन्यद्वपेक्षितु-
मिति केचित्तु तमोनभसोर्विषययोस्तत्कर्तृकलेपनवर्षणस्वरूपधर्मोत्प्रेक्षायाः

लक्षणयोपादानादसंगतेः उक्तविषयमेवेति सकृदुच्चरिता

भ्यां लिप्यतिवर्षति भ्यां शक्त्या लेपनवर्षणयोः साध्यवसानलक्षणया च साधारणधर्मप्रसारेण व्यापनस्योपरथापनस्य पुण्यदृष्टिद्वयविशेषेनासंभवादि-
त्याशयः स्मृतेः निरुक्तस्मृतेः उत्प्रेक्षणीयतया उत्प्रेक्षाविषयतया अन्यत्र उत्प्रेक्षायां अन्ययसंभवादिति निरुक्तास्तत्वादिभावः अतएव आख्यातार्थस्य कर्तुः

क्रियोपसर्जनत्वान्यत्रान्वयासंभवादेवः क्वचिदतएवेत्युत्तरं अयमेवव्याख्यानग्रंथः प्रमादलिखितोदृष्टपतेन्यभूतेति गुणभूतइत्यर्थः स्वक्रियेति क्रियां
 प्रति साधनत्वेनान्वितइत्यर्थः अपेक्षितुं आकांक्षितुं नालेनसमर्थः तथाचनिर्णयकांक्षतादुपमानत्वेनान्वयोनसंभवतीतिभावः एतेनतमसिस्तेपनकस्तेलमु
 त्येक्ष्यमित्यलेकारसर्वस्वकारमतयास्त तस्यापिकर्तृविशेषणत्वात् विवक्षितविवेकेनलेपनस्यैवोत्प्रेक्ष्यत्वाच्च एवंच प्रधानभूतलेपनक्रियागीचरणभा
 वनैवनिर्णीयव्यापनविषयेतिसिद्ध नचयुगपद्विद्वयविरोधः शङ्क्यः तदनभ्युपगमात् केचिदिति तमइतिचास्वरसोद्भावनं तदीजेतुतमोनभसोःक
 र्त्तत्वेनविषयत्वेनचवारद्वयमन्वयकेशः तथाधर्म्युत्प्रेक्षासाधर्मप्रयुक्ता धर्मात्प्रेक्षानुतत्सहचरितधर्मसंबंधप्रसुतेति लक्षणानुगमः नचतन्निष्ठत
 तन्मतेस्वरूपोत्प्रेक्षायां धर्म्युत्प्रेक्षाधर्मोत्प्रेक्षाचेत्येवं द्वैविध्यं दृष्टं चरणयोः स्वतः सिद्धेरक्तिमनिवस्तुतो विक्षेपणं न हेतुरिति अहे
 तोस्तस्य हेतुत्वेन संभावना हेतुत्वे प्रक्षा विक्षेपणस्य विषयस्य सत्ता त्सिद्धविषया चंद्रपद्मविरोधे स्वाभाविकेनाधिकावदनकातिप्रेक्षानहे
 तुरितितत्रतद्देतुत्वसंभावनाहेतुत्वे प्रक्षा वस्तुतस्तदिच्छाया अभावात् सिद्धविषया मध्यः स्वयमेवकुचौघरतिनतुकनकदामबंधत्वेना
 ध्यवसितायावलित्रयशालितायावलादिति मध्यकत्वं कुचघटतेस्तत्फलत्वेनोत्प्रेक्षा सिद्धविषया फलोत्प्रेक्षा जलजस्य जलावा
 स्थितेरुदवासतपस्त्वेनाध्यवसितायाः कामिनीचरणासायुज्यप्राप्तिर्न फलमिति तस्या गगनकुमुमायमानायास्तपः फलत्वेनोत्प्रे
 क्षणात् असिद्धविषया फलोत्प्रेक्षा अनेनैव क्रमेणोदाहरणांतराणि

समानाधिकरणान्यतरत्वेन धर्मनिवेशान्नावनुगमइति वाच्यं सर्वत्र साह

श्च निमित्ताया एवोत्प्रेक्षायाः संभवेनान्यतरत्वादिनिवेशप्रयुक्तगोत्वस्यानुपादेयत्वादिति हेतुत्वेनेति हेतुरूपतयेत्यर्थः हेतुत्वसंभावना हेतुरूपता संभावना फलत्वे
 न फलरूपतया एवमग्रेपिबोधः अथोदाहृतास्त्येक्षासुबोधः प्रकारः प्रदर्श्यते तत्र धूमस्तोममित्यादां काकांगनाविरहानलसंबंधिधूमस्तोमाभिन्नतमोविया
 या संभावनेति बोधः नामार्थयोभेदान्वयात् एवंमुखेचंद्रमन्यद्वादावपि नूनं मुखेचंद्रइत्यादौ तु चंद्रप्रकारकसंभावनाविषयो मुखमिति बोधः मुखविषया

चंद्रप्रकारिकासंभावनादात्यसंसर्गिकैव तस्यानुभावत्

ऊ. टी.
चं.
५२

रात्रौ रवेर्दिवा चंदोरभावादिवसः प्रभुः भूमौ प्रतापयशसी सृष्टवान्निर्मितवानित्यर्थः रक्तावित्युद-
हरणे भावरूपो हेतुरित्यभावस्त्य इति भेदः दिवस्तेति विवस्वता सूर्येण स्वस्वगोसहस्रेणाकिरणसहस्रेण समं मिश्रितः मिश्रिताः जनाङ्गानेत्रापरनामेधे यागा-
वोपि अनायिषते वनीता इव यथा गोपालेन परकीयाभिर्गोभिर्मिश्रितः स्त्रीयागावोनीयंते तथा गोपदवाच्यत्वसाजात्येन मिश्रिता विवस्वतापि नीता इवेत्यर्थः
खलु संभावनायां तेन नयनेन हेतुना इदमोध्यं न त्वंधकारैरित्यन्वयः गोः स्वर्गचवलीवर्देरश्वो वकुलिशेषु मानस्यो सौरभेपीदृक्वाणां दग्वाभूषणसुभूषित-
तिभेदिनी अत्र चानायिषतेवेति विषयो त्र्यक्ष्णं पूर्वकं तस्य हेतुत्वेनोत्प्रेक्षणमिति पूर्वस्माद्भेदः एवं पूर्ववत् इच्छयेति गुणरूपो हेतुरित्युक्त्या रूपद्रव्य-
रात्रौ रवेर्दिवा चंदोरभावादिवसः प्रभुः भूमौ प्रतापयशसी सृष्टवान्सततोदिते रात्रौ रवेर्दिवा चंद्रस्याभावः सन्नपि प्रतापयशसोः स्वर्गे न हे-

तुरिति तस्य तद्धेतुत्वसंभावना सिद्धविषया हेतुत्वेक्ष्या विवस्वतानापिषतेव मिश्रितः स्वगोसहस्रेण समं जनानां गावोपि नेत्रापरनामधे-
पालेनेदमोध्यं खलु नांधकारैः अत्र विवस्वता कृतं स्वकिरणैः सह जनलोचनानां नयनमसदेव रात्रावाध्यं प्रति हेतुत्वेनोत्प्रेक्ष्यत इति अत्र-
सिद्धविषया हेतुत्वेक्ष्या पूरं विधुर्वदं पितुं पयोधेः शंकेयमेणां कमणिं कियंति पर्यासिदो ग्धिप्रियविप्रयोगे सशोककोकीनयने कियं-
ति अत्र चंद्रेण कृतं समुद्रस्य वृंहणं सदेव तदा तेन कृतं स्पचंद्रकांतद्रावणस्य कोकांगनावाध्यस्यावणस्य च फलत्वेनोत्प्रेक्ष्यत इति अत्र-
या फलोत्प्रेक्ष्या रथस्थितानां परिवर्तनाय पुरातनानां निववाहनानां उत्पत्तिर्भूमा-

अत्र चोत्प्रेक्षाद्वयसत्त्वेपि हेतुत्वेक्ष्यायाः प्राधान्यात् तत्त्वेनैव व्यपदेशो न तु स्वरूपोत्प्रेक्षात्वेन तस्याः अगत्वात् एवमन्यत्रापि बोध्यं पूरमिति अयं विधुश्चंद्रः पयोधे-
पूरं वर्द्धयितुं एणां कमणिं चंद्रकांतं कियंति लोकोत्तरतया अपरिमितानि पर्यासिदो ग्धीति शंके तथा प्रियैः पतिभिर्विप्रयोगे सति सशोकानां कोकांगनानां नय-
ने कर्मभूते कियंति पर्यासिदो ग्धीति शंक इत्यन्वयः दुहेर्द्विकर्मकत्वादेयां कमणिमिति द्वितीया एवं नयने इत्यत्रापि मध्यः किमित्यत्रैकस्य वद्धत्वस्य फलत्वेन कुवध-
तेरुत्प्रेक्षणमिह तु द्रावणस्रावणयोर्द्वयोः फलत्वेन श्रवणं न स्पतदिति भेदः वृंहणं वर्द्धनं तदा वर्द्धनकाले तेन चंद्रेण रथस्थितानामिति रविः रथस्थितानां निपु-

कानां वाहनानां च भवानां परिवर्तनायेवतुरगोत्तमानां उत्पत्तिभूमावुत्तरस्यादिशि प्रतस्थदस्यन्वयः प्रायोद्वमित्यत्रैक्यस्य गुणस्य फलत्वेनोत्प्रेक्ष्य भिन्नतुल्यपरिवर्तन
क्रियापादतिभेदः नन्वलेकारसर्वस्वकारादिभिरन्येषामपि जात्यादिभेदानामुक्तत्वात्कुतस्तेन प्रदर्शिता इत्याशङ्क्याह एता एवेति उक्तभेदा एवेत्यर्थः उत्प्रेक्षा इत्य-
नेतरं च मतकारविशेषप्रयोजिका इति शेषः तथा च जात्यादिभेदानां च मतकारविशेषानां धायकत्वादप्रतीनमिति भावः इत्युत्प्रेक्षेति इत्यनेनोत्प्रेक्षा बोधत्वेने-
त्यर्थः त्वत्कीर्तिरिति अत्रानुपात्तस्वर्गगमनविषयास्वर्गगा प्रवेशतादात्म्यात्वेऽप्युत्प्रेक्षणीभूतम्रमणश्रान्तत्वरूपहेतुत्वेऽप्युत्प्रेक्षावाप्रतीयत इति बोध्यं इति श्रीमत-
स्तदुपाख्यवैद्यनाथकृता पामलंकारचंद्रिकायां श्रीमत्कुवलयानंदीयटीकायां मुत्प्रेक्षाप्रकरणं अतिशयोक्तिरेत्यति रूपकातिशयोक्तिरिति ग्रहण उपस्था-

अत्रोत्तराण्यस्याश्च परिवर्तनमसदेव फलत्वेनोत्प्रेक्ष्यत इति असिद्धविषया फलोत्प्रेक्षा एता एवोत्प्रेक्षाः मन्वेत्तां के प्रवं प्रायो नूनमित्येव
मादिभिः उत्प्रेक्षा व्यज्यते शब्देरिव शब्दोपि तादृश इत्युत्प्रेक्षा व्यञ्जकत्वेन परिगणितानां शब्दानां प्रयोगे वाच्याः तेषामप्रयोगे गम्यो-
त्प्रेक्षायथा त्वत्कीर्तिर्भ्रमणश्रान्ता विवेशस्वर्गनिम्नगौरूपकातिशयोक्तिः स्यान्निगीर्याध्यवसानतः पश्यनीलोत्पलद्वंद्वान्निःसरति
शिताः शराः विषयस्य स्वशब्देनोत्प्रेक्षेत्वेन विना विषयिवाचकेनैव शब्देन ग्रहणं विषयनिगारणं तत्पूर्वं कं विषयस्य विषयिरूपतया

पने विषयिरूपतयेति विषयिणो रूपमस्य तस्य भावस्तत्ता तयेत्यर्थः रूपं चाभेदतादृश्यान्तरत्वं तस्मिन्सतीति सप्तमी समर्था तस्मिन्सति प्रत्ययेण एवैवानु-
पात्तविषयमिकाहार्यनिश्चयविषयीभूतं विषयभेदतादृश्यान्तरत्वं रूपकातिशयोक्तिरितिलक्षणं बोध्यं अत्र रूपकवारणाया अनुपातेति अयमेव रूपका-
दस्यां विशेषोः निशय इत्युच्यते अतिवारणाया ह्येत्येऽप्युत्प्रेक्षावाण्या निश्चयेति नीलोत्पलेति अत्र नीलोत्पलपदात्ताध्यवसानलक्षणया शक्यलक्ष्योभयानु-
गतकातिविशेषादिपुरस्कारेणोपस्थिते कामिनीनेयने शक्त्युपस्थितस्य नीलोत्पलत्वविशिष्टस्याभेदसंसर्गेणान्वयः शक्त्युपस्थितयोः कृतीष्टसाधनतयो-
वशक्तिलक्षणाभ्यामुपस्थितयोरप्येकपदार्थयोस्तात्पर्यवशेनान्वयांगीकारे बाधकाभावात् एवं च नीलोत्पलभित्तकांतिविशेषवद्वादितीवोपादियमभेदाति-

प्रकाशवैलक्षण्यमिति वाच्यं

क. टी.
चं.
२०

रूपकेविषयिभेदमाप्यस्यविषयतावच्छेदकस्यभानेतत्वेनलक्षणस्यसुदृढत्वात् यदात्वभेदभानेतदात्पर्यं किंनुभेदभानेतदाकांनिविशोपादिरूपताद्रूपस्यैववापा
ताद्रूप्यातिशयोक्तिर्वक्ष्यतेइतिबोध्यं वापीति मध्यभागसारभ्यमुखपर्यंतंनान्यिकागवर्णनमिदं गगनेस्त्वक्ष्मतयातद्वत्तदुल्लेख्येमध्येकापिअनिर्वचनीयशोभा
वापीतद्वद्वंभोरानाभिःस्फुरतिशोभतेतत्परंतदूर्ध्वभागेऐन्दनीलौद्रुनीलपरितास्त्वक्ष्मपद्यासरणिस्तद्वत्श्यामारोमावलीस्फुरतीत्यनुषज्यते किंभूतंका
चननिर्मितासोपानपक्तिरित्यदृशोत्रिवलीमधिगतवतीप्राप्तवती तथाअग्रेतदूर्ध्वदेशेशैलौतद्वत्तुंगविशालौकुचौस्फुरतइतिविभक्तिपरिणामेनसं
वध्यते कीदृशोसुकृतिनापुण्यकृतासुगमौसुलभगमनौसुलभौचपुनः कीदृशौचंदनरुभिश्चंदनपंकेनचाच्छन्नोच्चाप्तोदेशोययोस्तथाभूतौ तत्रत्यानां

यथानीलोत्पलशब्दाभ्यांलोचनयोःकटाक्षाणांचग्रहणपूर्वकंतद्रूपताध्यवसानंपथावा वापीकापिस्फुरतिगगनेतत्परंस्त्वक्ष्मपद्यासो
पानानीमधिगतवतीकांचनीमैन्दनीली अग्रेशैलौसुकृतिसुगमौचंदनच्छन्नदेशौतत्रत्यानांसुलभममृतंसन्निधानात्सुधांशोःअ
त्रवाप्यादिशब्दैर्नाभिप्रभृतयोनिगीर्णाः अत्रातिशयोक्तौरूपकविशेषणरूपकेदर्शितानांविधानामिहापिसंभवोस्तीत्यतिदे
शेनप्रदर्शनार्थं तेनात्राप्यभेदातिशयोक्तिस्ताद्रूप्यातिशयोक्तिरितिहैविध्यंद्रष्टव्यं तत्राप्याधिक्यनूनताविभागश्चेतिसर्वमनुसं

तदाश्लिष्टानांचसुधांशोस्तद्वदाह्लादकस्यमुखस्यसन्निधानादमृतंतद्वदास्वाद्यमधरमाधुर्यंसुलभमित्यन्वयः विधानांभेदानां इतीत्यस्यप्रदर्शनार्थमित्य
नेनान्वयः अतिदेशेनेति सादृश्येनेत्यर्थः मुख्यरूपकाभेदस्यापिशयोक्तावभावाद्रूपकपदरूपकंसदृशपरंपर्याममग्निहोत्रेनुक्तीत्यत्राग्निहोत्रपरव
त्तर्मानिदेशकमित्याशयः आधिक्यनूनतेत्यत्रात्रभयोक्तेरुक्तोदाहरणेषुप्रसिद्धतरत्वादनुपादानंबोध्यं यत्तत्रके श्रिदुक्ते विषयिवाचकपदस्यविषयेसाध्य
वसानलक्षणायाःशक्यतावच्छेदकमात्रप्रकारकलक्ष्यविशेष्यकबोधत्वंकार्यतावच्छेदकं एवंचनिर्गणोसर्वत्रविषयतावच्छेदकधर्मरूपेणैवविषयस्य
भानेनविषय्यनिन्नत्वेनेतिस्थितेऽभेदातिशयोक्तिस्ताद्रूप्यातिशयोक्तिरितिहैविध्यमयुक्तमितितत्त्वोदिविलसितं शक्यतावच्छेदकस्यलक्ष्येपूर्वमप्रतीतत्वेन

नहि शिष्टतापालक्षणपापप्रसम्भार

यद्वर्मविशिष्टशक्यसंबंधग्रहस्तद्वर्मप्रकारकलक्ष्योपस्थितेः समानप्रकारकशाब्दबोधेहेतुत्वात् लक्षणापरिहायाया अनुपपत्तेस्तदवस्थत्वाच्च एवमप्यित्येवशा
तादृशबोधांगाकार तद्वशादेवशक्यामेदप्रकारकबोधेपिबाधकाभावान्मात्रपदेनविषयतावल्लेखकस्यैवव्याचर्तनादितिदिकमुधावद्वेति विद्वशांलभंशिकास्या
योस्मृदिकप्रकारशिखरगतामृगाकावलीमालोकपतोराशोविदूषकंप्रत्युक्तिरियंप्रकारग्रसमीपेनयनेप्रहिणप्रेरयमनाकर्दयतर्कय अनाकाशेअकंतरिक्षेको
यंशोतकिरणश्चंद्रइतिमुखेचंद्रगताल्हादकारित्वरूपतादृष्याध्यवसाने कीदृशःगलितश्च्युतोहरिणोयस्मात्तथाभूतः तेनतिःकलेकतयोत्कर्षाभिप्यक्तिःपुनः
कोदकमुधापोबद्धःयासस्तदभिलाषोपैस्तेरुपवनसंवधिभिश्चकोरैरनुसृतोलवल्याःफलपाकस्पणयिनींसदृशीअच्छास्वच्छाज्यात्मातत्वेनाप्यवसेतांका
नारिकायामु

यथावा सुधावद्ग्रामैरुपवनचकोरैरनुसृताकिरन्ज्योत्नामच्छालवलिफलपाकप्रणयिनीं उपप्राकारप्रं प्रहिणुनयनेतर्कयमनागनाका
शोकोयंगलितहरिणः शोतकिरणइत्यत्रकोयमित्युक्त्याप्रसिद्धचेद्रादेदस्तातत्कर्षश्चगर्भितः एवमन्यत्राप्युदनीधे यद्यपद्गुतिगर्भ
त्वेसैवसापद्गुतिगर्भता त्वत्सूक्तिषुसुधाराजन्मताः पश्यंतिताविधौ अत्रत्वत्सूक्तिमाधुर्यमेवामृतमित्यतिशयोक्तिः चंद्रमंडलस्य
ममृतेनभवतीत्यपद्गुतिगर्भा यथावा मुक्ताविद्रुममेतमधुरसः पुष्पपरंभूर्वहंप्रालेपुद्युतिमंडलेखलुतयोरेकासिकानार्णवे

तिप्रभाकिरन् प्रसारयन्नित्यर्थः लवलीलताविशेषोहरफारेवडोतिभाषाप्रसिद्धः प्राकारोवरणः शालद्वयमरः समावह ग्रामैरितिकचित्पाठस्तत्राप्युक्तएवार्थः
नवलवलीतिपाठेनवश्चासौलवलिपाकश्चेत्यन्वयोबोध्यः नन्विहामेदविवक्षैवकिंनस्यादत्तआह अत्रेति कोयमित्यनेनानिर्ज्ञातत्वप्रकाशनात्प्रसिद्धस्य
निर्ज्ञातत्वात् तद्वैलक्षण्यावगतिरितिभावः गर्भितःगलितेत्यादिविशेषणंस्पर्शत्वेनाभिप्रेतः अन्यत्रापीति अनुच्छिष्टोदेवैरपरिदलितोराहुदशनैःकलकेना
स्तिष्टो नवलुपतिभूतोदिनरुता कुहमिनोत्वमोनवयुवतिवक्त्रेणविजितः कलानाथः कोयंजनकलनिकापामुदयतइत्यादवित्यर्थः अथवान्यत्रापिपूना
नापामपीत्यर्थः कोयंभूमिगतश्चंद्रइत्यादावदिव्यत्वरूपनूतनाप्रकाशनमूहनीयमितिभावः ननुतोदाहरणेप्यमिति विषयस्योपादानात्कथं मतिशयोक्तिरिति

क. २१
च.
२१

यथाहः इदं त्वस्वविषयविशेषणत्वेन विवक्षाया मतिशयेतिरेव यदानुविषयविशेषणत्वे विवक्षा तदा रूपकमिति व्यवस्था अतएव प्रकाशितत्वाद् इदं त्वस्वक-
तिशयोक्तादिसेदं हसं करं यथानंददायीदोर्विवमेतत्सीदतीत्युदाहृतमिति एनां किं भजते यद्यप्युक्तीनि अपहृतिगर्भत्वं पर्यस्तापहृतिगर्भत्वं सैव रूपका-
तिशयोक्तिरेव तथानसापहृत्वानिरपहृत्वभेदेन द्विविधातिशयोक्तिरिति भावः मुक्तिरिति तात्पर्यमुभयैकत्वेनानिदमानिवस्तूनि ते इमे जेनाः विकल्पयंति सर-
सद्वेति विकल्पविषयाणि कुर्वन्ति येषां जनानां साप्रकांता सुंदरीदृश्ये लोचनभागेनास्तीत्यन्वयः तादृशसुंदरीदृशानशालिनस्तु विकल्पयंतीति भावः तानि
कानिवस्तूनि तत्राह मुक्तामौक्तिकं विदुर्मप्रवाले चांतरा अनयोर्मध्ये मधुरसः अंतरातरेण युक्ते इति द्वितीया एष्यपरेकेवलधूवंहं भारवाहकेन तु मधुरसयुतं

तच्चोदं च निशंसमूर्ध्नि पुनः पूर्वाचलाभ्यंतरे तानोमानि विवक्ष्यंति तद्विषये येषां नसादृक्पथे अत्रापररस एव मधुरस इत्याद्यतिशयो-
क्तिः पुष्परसामधुरसो न भवतीत्यपहृतिगर्भा अलंकारसंस्वरुक्तास्वरूपोत्प्रेक्षाया सापहृत्वमुदाहृतं गता सुतीरतिमिघट्टनेन
संभ्रमं योराविलासिनीषु यत्रोत्सवस्येन तत्तिलेन मुक्तादहासवविभातिशिप्रा ततस्त्वियानत्रभेदः एतनुभुद्धापहृतिगर्भं यत्र फेनत-
तित्वमपहृतं तत्रैवाहं सत्वोत्प्रेक्षादिहेतुपर्यस्तापहृतिगर्भत्वं मिंदुमंडलादावपहृतस्यामृतादः सूक्त्यादिषु निवेशनात् इदं च पर्यस्ता-
पहृतिगर्भत्वं मुत्प्रेक्षायामपि संभवति तत्र स्वरूपोत्प्रेक्षाया यथा जानेति रागादिदमेव विवविषयव्यक्तमितो धरत्वं द्वयोर्विशेषावगमा-

तयोर्मुक्ताविदुर्मयोः खलु निश्चितं प्रालेययुतिमंडले चंद्रमंडले एकासिका एकस्मिन्नासिका अवस्थितिः ऐकाधिकरण्यमित्यर्थः न त्वर्णवैसमुद्रेतच्च चं-
द्रमंडले च शखस्पृध्निमस्तके उदंचति उदयं प्राप्नोति न पुनः पूर्वाचलस्योदयगिरेरभ्यंतरे उदंचति अत्र मुक्ताविदुर्ममधुरसप्रालेययुतिमंडले शखं शब्दैः अ-
मेण दंताधरतन्माधुर्यमुखकं रानिगीर्णाः पूर्वादाहरणभ्यां तत्त्वोत्प्रेक्षास्पष्टोपहृत्वः इहतुपरधूवंहमित्युक्त्या गूढद्विभेदः प्रालेयं मिहिकाचेत्यमरा गतौ स्मिति-
पुरेभवाः पर्यस्ता सुविलासिनी युतिमीनां मत्स्यानां संघट्टनेन संभ्रमं संभ्रमयतीरं प्रतिगता सुसती युयवनगयाशिप्रा नदी उत्त्रसंतीनाफेनततीनां छलेन मुक्तः कृतः
अहं हासः उदतहास्यं यथा नयाभूतं न विभातीत्यर्थः

इतीति ननु सत्यर्थः इदं मुदं तदा विवक्षितं पदं तस्य मतिः
परिग्रहः

सत्त्वादिष्विति सूक्तिमाधुर्यादिष्वित्यर्थः आदिना अधरमाधुर्यपरिग्रहः निवेशनात् अभेदाध्यवसानात् जानेद्विति दमयंतीवर्णयतो नलस्योक्तिः अतिशयिना
 द्रागाद्वोदित्यादिदमधरस्वरूपमेव विवमिति जानेन तु विवफलमित्येवकार्यः विवस्य विवफलस्यातोस्मादोष्ठादधरत्वं निवृष्टत्वं व्यक्तं स्फुटं कथं तद्धि विव
 रोतालोके प्रसिद्धिस्तत्राह द्वयोरनयोर्विशेषस्य तारतम्यस्यावगमे बोधः क्षमाणामसमर्थानां जनानां नाम्निभ्रमोदियर्थासंभूदिति अन्यत्रेति सू
 र्यकर्तृकेनेत्रापरपर्यायगोनयनेद्वत्यर्थः निवेशिते उत्प्रेक्षिते रवीति रविणा संतप्तो गजः तत्स्पर्शवेर्गह्यान पक्ष्यान्धू नितियावत् ध्रुवे प्रायो वाधितुं सरः
 प्रविशते न तु स्नानुस्नाना र्ये हि यस्माद्गजस्य स्नानं निष्फलं निः प्रयोजनमित्यन्वयः प्रसक्तानु प्रसक्त्येति अतिशयोक्तेः सापेक्षवत्त्वकथनप्रसंगादलंकारस्य

अत्र प्रसिद्धं फले विवतामपङ्गुत्यातिगणेण निमित्तेन दमयंत्यधरेतदुत्प्रेक्षापर्यस्तापङ्गुतिगर्भा हेतुत्प्रेक्षायां तद्गर्भत्वं प्राकूलिखिते हे
 तुत्प्रेक्षोदाहरणे एव दृश्यते तेन बाधकारेणाध्यहेतुत्वमपङ्गुत्यान्यत्र न निवेशितं फलोत्प्रेक्षायां यथा रवितप्तो गजः पद्मान्तद्गह्यान्वा
 धितुं ध्रुवं सरोविशति न स्नातुं गजस्नानं हि निष्फलं अत्र गजस्य सरः प्रवेशो प्रतिफले स्नाने फलत्वमपङ्गुत्यपङ्गुवाधनेन निवेशितं ए
 अलमनया प्रसक्ता न प्रसक्त्या प्रकृतमनुसरामः भेदकातिशयोक्तिस्तु तस्यैवान्यत्ववर्णनं अन्यदेवास्य गाभीर्यमन्यदेवैर्यम

होपेतेः अत्र लोकप्रसिद्धां गाभीर्याद्यभेदेऽपि भेदो वर्णितः यथावा अन्येयं रूपं संपत्तिरन्यावैदग्ध्यधोरणी नैषा तलिनपत्राक्षी सृष्टिः सा क
 र्वसत्तु तत्तत्स्वरूपोत्प्रेक्षायां पुद्गापङ्गुतिगर्भत्वं दर्शितं तदनु प्रसक्त्या च निविधास्तु त्प्रेक्षासु पर्यस्तापङ्गुतिगर्भत्वमित्यर्थः भेदकेति तस्यैव तज्जातीयस्यैव अन्य
 त्ववर्णनं तज्जातीयभिन्नवनवर्णनेन च्चाहर्गं बोध्यं एवमप्येति तेन भ्रांतौ नानिआप्तिः इदं च लोकोत्तरत्वं प्रतिपत्त्यर्थः अन्यदेवेति अस्मिन् हीपतेर्गाभीर्ये अन्य
 देवप्रसिद्धां गाभीर्ये भिन्नमेवेत्यर्थः अन्येयमिति रूपसौंदर्यवैदग्ध्यं चातुर्यधोरणी परिपाटी एषान् तलिनपत्राक्षी विधेः साधारणी सृष्टिः नैवेत्यन्वयः अत्रो
 त्तरार्धेन जन्मेत्याभ्युपगम्य त्ववर्णनं निषेधः संवधेति अयोगे असेवधे योगकल्पने संवधवर्णने संवधश्चाभेदभिन्नत्वे सत्यन्यत्वाद्यनिरूपितो ग्राह्यः तेन रूपकातिश
 योक्त्यादिप्रसंगेऽप्यतिशयोक्तिः नैवेति सौधोस्त्रीराजसद नमित्यमरः नन्वैव सृष्टंती वेदुमंडलमितीव पदप्रयोगे उत्प्रेक्षाप्रतीते सत्प्रयोगे गम्यात्प्रेक्षात्वमुचितं

कु.टी.
चं.
२२

इवादिसत्त्वेयावाच्यात्वेक्षासेवेवाद्यभावेगम्योत्प्रेक्षेतिनियमात् अन्यथात्वत्कीर्तिर्भ्रमराश्रान्तेत्यादिपूर्वादात्ते पद्येपिगम्योत्प्रेक्षानस्याद्विशेषाभावादितिवत्
मेवेउपदर्शितनियमस्यालकारांतराविषयगवाभ्युपगमात् अन्ययान्ननंमुखेचंद्रद्वयादौनूतमित्यप्रयोगेगम्योत्प्रेक्षापतेःएवचप्रकृतेसंवंधेसंवंधवर्णनरूपाति
शयोक्त्यलंकारविषयेनगम्योत्प्रेक्षावसरःत्वत्कीर्तिरित्युदाहरणे तुभ्रमणश्रान्तत्वरूपहेत्वंगम्योत्प्रेक्षाभिप्रेतानतुस्वर्गंगाप्रवेशांशइतिसर्वमवदाते असंदि
ग्धमुदाहरणांतरमाह यथावेति कतिपयेति वीररुद्रदेवाख्येनृपेवितरणशालिनिदानशालिनिसतिचक्रवाकी इतिमुदसंतोयमुपयातिप्राप्नोति इतिकिंक
तंवासरस्यावसानेनाशयेनसः कनकगिरिः सुमेरुः कतिपयैरत्येर्दिवसैः क्षयं प्रयायादिति संभावनापालिङ् योगपीति योगेसत्यप्ययोगवर्णनमित्यर्थःस

संवंधातिशयोक्तिः स्यादयोगेयोगकल्यनं सौधाग्राणिपुरस्यास्यस्पृशतिविधुमंडलं यथावा कतिपयदिवसैः क्षयं प्रयात्कनकगिरिः
कृतवासरवसानः इतिमुदमुपयातिचक्रवाकीवितरणशालिनिवीररुद्रदेवे अत्रचक्रवाक्याः सूर्यास्तमयकारकमहामेरुक्षयसंभाव
नाप्रयुक्तसंतोषासंवंधेपितत्संवंधोवर्णितः योगेप्ययोगः संवंधातिशयोक्तिरित्येतत् त्वयिदातरिराजेंद्रस्वर्दुमान्नादियामहे अत्र
स्वर्दुमेखादरसंवंधेपितदसंवंधोवर्णितइति असंवंधातिशयोक्तिः यथावा अनयोरनवद्यांगिस्तनयोः अवकाशोनपर्याप्तस्तववाहुल
तांतरं अक्रमातिशयोक्तिः स्यात्सहत्वेहेतुकार्ययोः आलिंगितिसमं देवज्यांशरश्चपराश्रते अत्रमौर्व्यापदाशरसंधानंतदानीमेव

गस्यादुमाः कल्पवृक्षादयः स्वर्दुमेखितिविषयसप्तमीस्वर्दुमविषयेय आदरस्तस्यसंवंधेपि अर्थादर्थेषुयद्वा शत्रवः क्षितौपततीतिहेतुकार्ययोः
अर्थेषुस्वर्दुमेविषयादरसंवंधाभावप्रतीतौतत्समानवितिवेद्यतयास्वर्दुमेखप्यादरविषयत्वाभावावगमाद्यथाश्रुतमेवसाधु अनयोरिति अनवयानिनिर्दुष्टान्यगा
नियस्यास्तथाभूतेइतिसंवोधनमज्जंभमाणयोर्वर्द्धमानयोरनयोस्तनयोस्तववाहुलतयोरंतरमध्येषयां प्रः अवकाशोनास्तीत्यन्वयः अत्रवाहुलतयोरंतरस्तनपर्या
प्तावकाशसंवंधेपितदसंवंधोवर्णितः अक्रमेतिक्रमः पौर्वापर्यतदभावोऽक्रमस्तद्रूपस्यातिशयशोक्तिरित्यर्थः सहत्वेसमकालत्वे आलिंगितिसमंयुगपत्ज्यामौर्वीहृद्धो

सहस्रवर्णिप

नपराः शत्रवः

मुंचतीति हंमीरसंज्ञकस्पर्शस्पर्शवद्देकोशं पिधानं मुंचति सति अरिणां वर्गः समूहोपिकोशं भांडारं मुंचति तथा स्वद्वे प्रकंपमुद्धासनं भजति सति सः प्रकृष्टकंपं भजति ए
 वं खड्गे क्षमां क्षांतिं त्यजति सति सोपि क्षमां पृथ्यां त्यजतीत्यर्थः कोशो स्त्रीकुञ्जलेखद्वे पिधानेऽर्थो यद्विषयोरित्यमरः अत्र शात्प्रत्यये भंग्या यौगपद्यवर्णनं विशेषः धनं
 गृहीति धनसंबन्धिगृहेत्यर्थः चपलेति हेतोः प्रसक्तिज्ञानं तज्जन्ये कार्ये सतीत्यर्थः यास्यामीति उदिते उक्ते प्रयेणेति शेषः तन्वा ऊर्मिका अंगुलीयकं वलयः कं
 कणमभवदित्यर्थः उर्मिकात्वं गुलीये स्याद्वस्त्रभंगतरंगयोरिति विश्वः कार्यं मुखेनेति अंगुलीयकस्य कंकणपदप्राप्तिरूपकार्यवर्णनद्वारेणेत्यर्थः आदातुमि
 ति सहजसौकुमार्यवत्याः विरहदशायां तदतिशयवर्णनमिदं हंतेति खेदे आदातुं गृहीतुं सकृदेकवारमपि कुमुमेर्दक्षिते सति अर्धरहशः हस्ताग्रमालोहितं

यथावा मुंचति मुंचति कोशं भजति च भजति प्रकंपं भजति वर्गः हंमीरवीरखड्गे त्यजति त्यजति क्षमामाशु अत्र खड्गस्य कोशस्यागादिकाल ए
 वरिपूणां धनगृहत्यागादिवर्णितं चपलातिशयोक्तिसुकार्यहेतुप्रसक्तिजे यास्यामीत्युदिते तन्वा वलयो भवदूर्मिका अत्र नायकप्रवा
 सप्रसक्तिमात्रेण योषितो तिकाशं कार्यं मुखेन दर्शितं यथावा आदातुं सकृदीक्षिते पिकुमुमे हस्ताग्रमालोहिते लाक्षारं जनवार्तयापिस
 हसारं तं तलं पादयोः अंगानामनुलेपनस्मरणमप्यत्यंतखेदावहं हंता धीरहशः किमन्यदलकामोदोपि भारयते यामिनयामीति धवेवद

भवतीति शेषः अपि नाकिमुगृहीते इति गम्यते लाक्षया यत्तरं जनं तद्वार्तयापिसहसा अकस्मात्पादयोस्तलं रक्तं भवति किमु रंजनेनेति पुरस्तात्स्थणेन तत्त्वंग्याः
 नि पूर्ववत् एव मंगानां चंदनादिना यदनुलेपनं तस्मरणमपि अत्यंतखेदकरं किमु तानुलेपनं किमन्यत्वा न्यमिति शेषः अलकानामगरुधूपया मोदोपि भार
 यते भारद्वयाचरतीत्यर्थः कर्तारिक्वड् अत्रादानादिरूपहेतुप्रसक्तिमात्रेण हस्ताग्रलौहित्यादिरूपकार्येत्यनेः साक्षादेव वर्णनं न तु कार्यं मुखेनेति पूर्वस्माद्देदः
 हेतुकार्ययोरिव हेतुप्रसक्ति कार्ययोरपि समकालत्वमभवतीति सूचयितुं उदाहरणं तस्माह यामीति धवेदयिते यामिनयामीति वदति सति तत्स्थणेन तत्कालमे
 व तत्त्वंग्याः पुरोवलया नि अग्रिमकंकणानि पुरः प्रथमं गलितानि अपराण्यपि तथैव तत्कालमेव दलितानि भग्यानीत्यन्वयः पुरो यं प्रथमे च स्यादिति विश्वः ॥

प्रतएवोक्तं सैषा सर्वत्र चोक्तिरनपार्थो विभाव्यते यत्नोऽस्यां कविभिः कार्यः कोलंकारेण याविनेति दंडिना सुक्ते अलंकारांतराणामप्येकमाहुः परस्परं वागीशसहि
तामुक्तिमिमामतिशयाद्भूयामिति इति श्रीमत्तत्सदुपाख्यवैद्यनाथकृतायामलंकारचंद्रिकायां श्रीमद्भगवत्पादविरचितकृतकुवलयानंदरी
कायामतिशयोक्तिप्रकरणं संपूर्णम् तुल्ययोगितां लक्षयति वर्णयानामिति वर्ण्यत्वेन प्रस्तुतानामित्यर्थः इतरेषां अप्रस्तुतानां एतच्चाभयमपि सावधारणं व
र्णयानामेव इतरेषामेव वेत्यर्थः बहुवचनमनेकार्थकं द्वयोर्धर्मैकस्यापि संग्राह्यत्वात् धर्मैकं धर्मस्यैकं एकत्वं एको धर्म इति यावत् सचचमत्कारका
री बोध्यः एवं चानेकप्रस्तुतमात्रसंबन्धैकचमत्कारि धर्मानेकाप्रस्तुतमात्रसंबन्धैकधर्मान्यतरत्वं लक्षणं बोध्यं मुखे विकसितस्मितमित्यादावतिप्रसंगव

कटाक्षाः क्षीणेदं प्रसरदुस्त्वोचोसहचराः एतास्तिस्त्रोपतिशयोक्तयः कार्यशेषप्रत्यापनार्थाः वर्णयानामितरेषां वा धर्मैकं तुल्ययो
गिता संकुचं च तिसरोजानि स्वरिणी वदनानि च त्वदंगमार्दवे दृष्टे कस्यचित्तेन भासते मालतीशशभृत्लेखा कदलीनां कठोरता प्र
स्तुतानामप्रस्तुतानां वा गुणक्रियारूपैकधर्मान्वयस्तुल्ययोगिता संकुचं च तिसरोजानि स्वरिणी वदनानि च त्वदंगमार्दवे दृष्टे कस्यचित्तेन भासते मालतीशशभृत्लेखा कदलीनां कठोरता प्र
दयकार्यं तया वर्णनीयानां सरोजानां प्रकाशभोरुस्वरिणी वदनानां वसंकोचरूपैकक्रियान्वयो दर्शितः उत्तरश्लोकेनायिकासौकुमार्यं वर्णने प्रस्तुते प्रस्तुतानां मालत्यादीनां कठोरता

रणायानेकेति अत्र च मुखप्रेक्षितां दिरूपानेकवर्ण्यसंबन्धो नैको धर्म इति तन्निरासः दीपकवार
णायमात्रेति प्रस्तुताप्रस्तुतप्रभेदसाधारण्यायान्यतरत्वं निवेशः त्वदंगेति प्रियाप्रतिदयितोक्तिः त्वदंगस्य मार्दवे सौकुमार्यं दृष्टे सति कस्यचित्ते मालत्यादीनां क
ठोरतानभासते अपितु संबंधैवेत्यर्थः शशविभतीति शशभृच्चंद्रस्तस्य लेखा कला गुणक्रियारूपेति एवञ्च तथा विधधर्मस्य प्रायशो गुणक्रियारूपत्वमि
त्यभिप्रेत्योक्तं न तु लक्षणे तेन रूपेण धर्मस्य निवेशः गौरवात्प्रयोजनाभावाच्च पतुकैश्चिदेतद्भूय दूषणलालसैर्धर्मस्य गुणक्रियारूपत्वेन लक्षणे निवेश इति
रूपमारोप्याभिहितं तदेतदापाततः शासितव्यिहेराजन्तस्वडावनिमंडलं नम नागपि निश्चितं मंडलं शत्रुमित्रयोरित्यत्राभावरूपधर्मस्यैवान्वयादिति ॥

कु. टी.
चं.
२४

नदिदमापाततोपिनमनोरमं तथाहि शासतीति त्वदुदात्तपद्येनिश्चितेनेति निश्चितभेदः शत्रुमित्रमंडलधर्मतपोपातः सच गुणस्वरूप एव चिंताभावव
द्वेदस्य चिंतानतिरिक्तत्वात् अन्यथा चिंताभावभावस्याप्यतिरिक्तत्वापत्तेः अथ तत्रापि वैपरीत्यादिष्टापत्तिमालेवसेभवत्वेवं तुष्यतुभवात् एवमप्यभावस्य
कयंगुणावहिर्भावः जातिक्रियाद्व्यातिरिक्तस्यैव चतुष्टयीत्राब्दानां प्रवृत्तिरिति वदद्भिर्वैपाकरणेनानुसारिभिश्चालेकारिकैर्गुणलांगीकारात् अतएवजा
तिगुणयोर्विरोधे प्रकाशकद्विरुदाहृतं गिरयोप्यनुन्नतियुजइति तथावियानाथेनापि अमदः सार्वभौमोपीति वस्तुतस्तुलक्षणेन तेन रूपेण धर्मस्य निवेशो
भिप्रेतइत्यावेदितमतोनकाप्यनुपपत्तिरिति सैरिणी स्वेन ईरितुं शीलमस्यास्तादृशो व्यभिचारिणीति यावत् स्वादीरेरिणोरिति वृद्धिः सैरिणीयां सुलाचस्या
दित्यमरः संजातेति दिनानि पद्मानि च वृद्धिमीयुः प्रापुः कीदृशानि संजातैः पत्राणां प्रकरैः समूहैरन्वितानि पूर्वपत्राणां वसंतेन विगलनात् तथा स्फुटिका
यथावा संजातपत्रप्रकरणान्वितानि समुद्रहंति स्फुटपाटलत्वं चिकस्वरण्यर्ककराभिर्मर्शास्त्रिणानि पद्मानि च वृद्धिमीयुः नागेंद्रहस्तास्त
चिकर्कशलादेकांतशोत्यात्कदलीविशेषाः लब्धापिलोके परिणाहिरूपं जातास्तदूर्वरूपमानवाह्याः अत्र योष्मवर्णनेतदीपत्वेन प्रसु
तानां दिनानां पद्मानां चैकक्रियान्वयः ऊरुवर्णने अग्रस्तुतानां करिकराणां कदलीविशेषाणां चैकगुणान्वयः हिताहितेवृत्तिर्तौल्यमप्या
सिताः पाटलावृक्षविशेषा येषु तानि तेषां भावस्तुत्वं समुद्रहंतीति शत्रुतं दधानानीत्यर्थः पद्मपक्षेतुस्तु तुल्ययोगिता प्रदीयते पराभूतिर्मित्रशात्रवयोस्त
तानि विकसितानि च तानि पाटलानि पाटलवर्णानि तेषां भावस्तत्त्वमित्यादि पूर्ववत् एवमर्कस्य करैः करिणैरभिर्मर्शनादिकस्वरणिभासुरणिदिनानि पद्मानि तु
विकासशालीनि नागेंद्रेति नागेंद्राणां गजश्रेष्ठानां हस्ताः शृङ्गाः कदलीविशेषाश्च परिणाहो विशालतातल्लालिरूपं स्वरूपं लब्धापि यथाक्रमं चिकर्कशला
क्तदोरत्वादेकांतनियमेन शोत्याच्चहेतौ लोके तस्याः पार्वत्याः उर्वीः उपमानाद्वाह्याः उपमानत्वरहिता जाता इत्यन्वयः तदीपत्वेनेति तत्कालिकत्वेनेत्य
र्थः ग्रीष्मकालिकवस्तुवर्णनस्यैव ग्रीष्मवर्णनरूपत्वादिति भावः एकक्रियेति वृद्धिप्राप्तिरूपैकक्रियान्वयः इत्यर्थः एकगुणेति उपमानवाह्यात्वरूपैकगुणेत्यर्थः
हिताहितइति हिताहितविषये इत्यर्थः वृत्तिर्तौल्यमिति वृत्तिर्वर्तनं व्यवहरणमिति यावत् तस्य तौल्यसाम्यं अपरापूर्वोक्तविलक्षणा प्रदीयतइति पशुत्कष्टाभूति

संपत्तिरेव पराभूतिः पराभवः शत्रूणां समूहः शास्त्रं तस्य समूह इत्यण् पराभवदानस्येति शत्रुसंबन्धिपराभवसंपादनस्येत्यर्थः पराभवस्य मुख्यदानासंभवात् अतः
 एव संप्रदानत्वात् संभवान्मित्रशत्रवयोरिति संबंधसामान्येषर्षां श्लेषेण पराभूतिपदश्लेषेण यथावेति अत्र च शब्दा अप्यर्थाविरोधयोक्तकः अत्रेति योपनिबं
 परशुनाच्छिनत्ति योप्येनं मधुयुक्तैः सर्पिषां आयेन सिंचति योप्येनं गंधमाल्याद्यै रर्चति इति क्रमेणेत्यर्थः उक्तप्रकारस्य तुल्ययोगितापदवाच्यत्वे वृद्धसंभवेति
 कथयति इयमिति तथा च वृद्धस्य वहारान्नानार्थस्तुल्ययोगिताशब्द इति भावः अत्र केति दाहः नेयं तुल्ययोगिता पूर्वोक्त तुल्ययोगितातो भेदमर्हति वर्णयाना
 मितरेषां वेत्यादि पूर्वोक्तलक्षणां क्रांतत्वात् एकानुपूर्वी बोधितवस्तु कर्म कदानमात्रत्वस्य परंपरया तादृशशब्दस्य बाधर्मस्यैक्यात् यश्च निवमित्यत्रापि कटुत्व
 विशिष्टनिवस्यैव परंपरया ह्येदकसेचकपूजकधर्मत्वसंभवादिति तदेतदपेशलं तथा हि यत्रानेकान्वयित्वेन ज्ञातो धर्मस्तेषां मोक्षमप्यगमकत्वेन च मल्लतिज

अत्र हि ताहितयोर्मित्रशत्रवयोरुक्तभूतिदानस्य पराभवदानस्य वश्लेषेणाभेदाध्यवसायाद्वृत्तितौल्यं यथा वा यश्च निवंपरशुनाय
 श्वेनं मधुसर्पिषा यश्चैनं गंधमाल्याद्यैः सर्वस्य कटुरेव सः अत्र वृश्चति सिंचत्यर्चति इत्यध्याहारेण वाक्यानि पूरणीयानि पूर्वोदाहरणं
 स्तुतिपर्यवसायं इदं तु निंदापर्यवसायीति भेदः इयं सरस्वती कंठाभरणोक्ता तुल्ययोगिता गुणोत्कृष्टैः समीकृत्य वचो न्या तुल्ययोगिता
 लोकपालो यमः पाशो श्रीदः शक्रो भवानपि अत्र वर्णनो यो राजा शक्रादिभिर्लोकपालत्वेन समीकृतः यथा वा ॥

न कस्तत्र पूर्वोक्तप्रकारः यत्र तु हिताहितोभयविषयकमुभाभुमस्त्येकव्यवहारस्य व्यवहर्तृगतस्तुतिनिंदान्यतरयोक्तकतया च मल्लतिजनकत्वं तत्रा पारद्विभेदान
 न ह्यत्र पराभूतिशब्दस्य तदर्थकर्मदानस्य वा परंपरया शत्रुमित्रगतत्वेन भानमपि तुल्यवत्त्वादेकत्वेनाध्यवसितस्य तादृशदानस्य राजगतत्वेनैवेति कथं पूर्वोक्तल
 क्षणां क्रांतत्वं एतेन यश्च निवमित्यत्र कटुत्वदि विशिष्टनिवस्यैव परंपरया ह्येदकसेचकपूजकधर्मत्वमिति निरस्तं वस्तुगत्या तद्धर्मत्वस्यालंकारतासंपादकत्वाभावा
 त् अन्यथा संकुचतिसरोजानीत्येतावतैव तुल्ययोगितालंकारयने किंलनेकगतत्वेन ज्ञायमानधर्मत्वस्यैव तुल्ययोगिताप्रयोजकत्वमिति तदभावे तदंतर्गतिकथन
 मममंतसमेव अथाप्युक्तोदाहरणयोस्तथाभानमस्तीत्याग्रहस्तथापि न पूर्वोक्तलक्षणस्यात्र संभवः प्रमोदवृष्टिर्गोस्त्वयिराजन्विराजत इति प्रकृतयोस्त्यमाया मिति

३-टी
चं
२५
आसिद्धारण्यमनेकानुगतधर्मत्वपर्याप्तविषयितासंबंधावच्छिन्नावच्छेदकतात्त्विकमल्लतिजनकताश्रयज्ञानविषयधर्मत्वमिति विवक्षायास्तत्राप्यपकलात्प्रकृते
वहितत्वाहितत्वादेर्विषयस्याधिकस्यानुप्रवेशादिति विभावनीयगुणोक्त्यैरिति गुरोरुक्त्याः श्रेयास्तैरित्यर्थः समाकृत्यसाम्यं विवक्षित्वा वचइति वचनेवचप्र
तिपादनमिति यावत् अर्थात्तत्त्वाधारणधर्मस्य अन्येति धर्मस्वरण्यावर्ण्यगतत्वादुक्तविलक्षणेत्यर्थः पाशोऽस्यास्तीति पाशीवरुणः प्रचेतावरुणः पाशीत्य
मरः श्रीदः कुवेरः शक्रदंडः लोकपालपदं चंद्रादिषु रूढं गजितुयोगमात्रेण प्रयुक्तसंगतानीति संगतानिसंगमाः तद्विज्ञां विद्युतां विलसितानि घनं निविडं य
थास्यात्तथा आरध्यानीति संगमयस्य घनैर्मैद्यैरारध्यानीति च तद्विलसितपक्षेऽर्थः काष्ठादर्शे एतन्नामकदंडिकतयेयेदर्शिता तुल्ययोगितापदवाच्यत्वेन नि

संगतानिमृगाक्षीणांतद्विलसितान्यपि क्षणद्वयेन निष्ठंति घनारध्यान्यपि स्वयं पूर्वत्रस्तुतिरिहतुनिंदा इयं काव्यादर्शे दर्शिता इ
मा तुल्ययोगितासिद्धिरिति कैचिद्वचजहः यदाह जयदेवः सिद्धिः ख्यातेषु चैनामकीर्त्यते तुल्यतौक्त्ये युवामेव हि विख्यातो त्वं व
लैर्जलधिर्जलैः इति मत्तंतरे खत्रवक्ष्यमाणं दीपकमेव वेदति वर्ण्यवर्ण्यनाधमक्यदीपकं तु याः मदेन भाति कलभः प्रतापेन मही
पतिः प्रस्तुता प्रस्तुतानामेकधर्मान्वयो दीपकं यथा कलभममहीयालयोः प्रस्तुता प्रस्तुतयोर्भाति क्रियान्वयः

जहः व्यवहृतवतः ख्यातेषु गुणत्वेन सिद्धेयु युवामेवेति द्वह भूलोके वलैः सैन्यैः अत्र च सैन्यजलयोः प्रसरणशीलत्वादिसादृश्याद्विप्रतिविंबावेनाभेद
माश्रित्य घर्मकं बोध्यं मत्तंतरे स्थिति बहुवचनेन बहुसंमततया देयुक्तं तुल्ययोगितायामस्वरसौध्वन्यते सच दीपकतुल्ययोगितायोर्भिदकथनावसरे व्यतीभवि
ष्यतीति संक्षेपः इति श्रीमततत्सदुपाख्यायैयनायकतायामलंकारचंद्रिकाख्यायां कुवलया नेदं ठीकाणां तुल्य योगिताप्रकाणंदीपकं लक्ष्यति वदंतीति वर्ण्य
वर्ण्यान्वितैकदमत्कारिधर्मो दीपकमित्यर्थः उपमादिवाण्यायात्रापि पूर्ववत्तलक्षणपरिष्कारेण बोध्यः कलभः करिणचक्रः भानक्रियेति क्रियास्त्वैकधर्मान्वयद
त्यर्थः अत्रापि क्रियाविशेषणीभूतयोर्मदप्रतापयोर्विवप्रतिविंबाभावा बोध्यः यथावेति शाणेन निकषपाषाणेनोदोद उल्लिखितो मणिः तथा हेति भिरुपधैर्निह

कृतकतः समरेसंग्रामे विजयशीलोपोद्दामदेनक्षीणो नागो हस्ती शरत्कालेष्वपानानि शुक्लानि पुलिनानि जलनिर्मुक्ततरानि पासांताः सरितो नद्यः कलाभावावशि
 यश्चंद्रः सुरतमृदितां चुंबना लिंगनामुपमर्द्दस्ताथितां गीवात्मानवयौवना वनितास्त्री एवमर्थिषु यत्त्वकेषु गलितः संक्रान्तो विभवः समृद्धिपेयांते नृपाश्च न
 निम्ना तनोः कशस्य भावस्तु निभाकार्यतेन शोभत इत्यन्वयः शाणस्तु निकषः कथं इत्यमरः शोभेकेति शोभास्त्वैकधर्मत्वर्थः पूर्वोदाहरणे आदिदीपकं इह
 त्वं दीपकमिति भेदः प्रस्तुता प्रस्तुतसाधारणधर्मस्य दीपकपदवाच्यतायां वीजमाह प्रस्तुतैकेत्यादि प्रस्तुतैकनिष्ठः प्रस्तुतैः कपरः प्रस्तुतान्वयविवक्षायां भिहि
 त इति यावत् रथ्यायामिवेत्यनेतरमुपवरोतीत्यनुवज्यते इतीति चाध्याहार्यं तदिदीपकसादृश्यात् समानो धर्मो दीपकमुच्यत इति शेषः यत्र धर्मस्य पूर्वप्रस्तु

यथावा मणिः शाणो ह्योदः समरविजयी हेति दलितो मदक्षीणो नागः शरदि सरितः शयानपुलिनाः कलाशेषश्चंद्रः सुरतमृदिता
 वालवनिता तनिम्ना शोभंते गलितविभवाश्चार्थिषु नृपाः अत्र प्रस्तुतानां नृपाणामप्रस्तुतानां मण्यादीनां च शोभैकधर्मान्वयः प्रस्तु
 वैकनिष्ठः समानो धर्मः प्रसंगादन्यत्रोपकरोति प्रासादार्थमाह पितो दीपद्वय रथ्यायामिति दीपसांख्यादीपकं संज्ञायामेति द्वयार्थकस्य
 त्वयः यद्यपि सुवर्णं पुष्पां प्रथिवीं चिन्वन्ति पुरुषास्त्रयः शूरश्च कृतविद्यश्च जानाति सेवितुमित्यत्र प्रस्तुतानां प्रस्तुतां युगपद्धर्मान्वयः ॥

तेन च यः पश्चादन्वयथोक्तोदाहरणयोस्तत्रैवेतरत्र प्रसंगोपकारित्वमित्याशयेन शङ्कते यद्यपीति सुवर्णेति सुवर्णमेव पुष्पं यस्यादिति विग्रहः त्रयः पुरुषा
 व्रतान्यतममुक्ताः शूरश्चेत्यादिप्रत्येकचकारो नैरपक्षयोतकः कृतविद्यः परव्याप्तविद्यः एतच्च प्रासंगिकं पद्यं यदा यत्प्रसंगे पश्यते तदा तस्य प्रस्तुतत्वमिति तत्र
 योस्तत्प्रस्तुतत्वमिति बोध्यं युगपदिति त्रपक्षि न्वंतीति विष्णुपुगपदन्वय इत्यर्थः चिन्वन्तीति बहुवचनात् तस्य प्रस्तुतमात्रेणैकवचनात् तेन पूर्वमन्वयायोगादि
 तिभावः समाधत्ते तथापीति प्रासंगिकत्वे प्रसंगोपकारित्वं न हीयत इति तथा च धर्मस्य पश्चादन्वयो न तत्र प्रयोजक इति भावः किंतु हि प्रयोजकं तत्राह वस्तुमानं
 निगस्तु तोद्रे शेन प्रस्तुतोद्रे श्चकान्वयनो धेनुयाप्रवृत्तस्यैव यदा भिहितस्यैव वर्णनस्य कर्मव्युत्पत्त्यात् द्विषयधर्मस्य तथा च वस्तुत्वात् यप्रस्तुता प्रस्तुतान्वितस्यार्थः

३८
७६

बोधयन्ति तौ ह्योच्चरितपदाभिहितधर्मस्योभयत्रान्वयेऽप्युद्देश्यताख्येष्टाविषयताप्रस्तुतएव न तु प्रस्तुते किंतु विंशषणताख्यविषयतैवेति तथा विधौद्देश्यताविरहएव
प्रासंगिकत्वेवो जमित्याशयः एतदेवोपपादयति न हीति प्रासंगिकत्वमिति दीपसूर्ययोरध्यातिथिविषये प्रसंगोपकारित्वमित्यर्थः तथा च त्वन्मते तस्य प्रासंगिक
त्वेन स्यादिति भावः इदमुपलक्षणे ज्ञाता तविषये प्रासंगिकत्वापत्तिरपि बोध्या एतदेव तुल्ययोगितातो भेदकमित्याह तुल्ययोगितायां त्विति न नूद्देश्यत्वानुद्देश्यत्व
योश्च मत्कारप्रयोजकत्वान्नालंकारभेदप्रयोजकत्वे युक्तमित्यस्वरसादाह अयं चेति अयं वक्ष्यमाणः अनयोः दीपकतुल्ययोगितयोः अत्र दीपके उपमानोपमेय
भावद्वयनंतरंगम्य इति शेषः तत्र तुल्ययोगितायां विशेषाग्रहणात् प्रस्तुता प्रस्तुतत्वरूपव्यवस्थापकाभावात् ऐच्छिकः अव्यवस्थितः सः उपमानोपमेयभावः न व्या

तथापि प्रासंगिकत्वेन हीयते वस्तुगत्या प्रस्तुतोद्देशेन प्रसक्तस्यैव वर्णनस्या प्रस्तुतेऽन्वयात् न हि दीपस्याध्याप्रासादयोर्गुणवदुपकारत्वेन
ज्ञानात्रयं अपि तस्य स्य स्यातिथिभ्यः प्रथमपरिवेष्टणेन च प्रासंगिकत्वे हीयते तुल्ययोगितायां त्वेकप्रस्तुतमन्यद्प्रस्तुतमिति विशेषे
षाग्रहणात् सर्वोद्देशेनैव धर्मान्वय इति विशेषः अयं चानयोरपरो विशेष उभयोरुपयोग्यतायां लंकारस्य गम्यत्वाविशेषेऽप्यत्रा प्रस्तुतमुप
मानं प्रस्तुतमुपमेयमिति व्यवस्थित उपमानोपमेयभावस्तत्र तु विशेषाग्रहणादैच्छिकः स इति त्रिविधं दीपकावृत्तौ भवेदावृत्तिदीपकं व

र्षत्वं बुद्धमालेयं वर्षत्येषा च शर्वरी उन्मीलंति कदंति कदंति स्फुरंति कुट

स्तुनैवावतापितुल्यायोगिताऽतो दीपकस्य दृश्यभाव उचितः धर्मस्य सकृद्वृत्ति

मूलाया विद्धिनेरविशेषात् अन्यथा तुल्ययोगितायामपि धर्मिणां केवलप्रकृतत्वस्य केवलाप्रकृतत्वस्य च विशेषस्य सत्त्वादलंकारद्वैतापत्तेः तस्मात्तुल्ययोगिताया ए
व त्रैविध्यमुचितमित्याहुः इत्यलंकारचंद्रिकायां दीपकप्रकरणे त्रिविधमिति दीपकस्यावृत्तौ आवृत्तिदीपकं भवेत्तच्च त्रिविधमित्यर्थः वर्षतीति शर्वरी शत्रिः वर्षवत्स
रदवाचरतीत्यर्थः कदंति कदंति कुसुमानि उन्मीलंति विकसंति कुटजोद्गमाः कुटजकलिकाः स्फुरंति विकसंति तृप्ताश्चातकामाद्यंति मवाभवन्ति शिखावलामग्रा
श्चाद्यंतीत्यन्वयः त्रैविध्यमुपपादयन्नेव व्याचष्टे दीपकस्येति क्रमेणेति आद्येर्द्वैवर्षतीति शब्दावृत्तिः अलंकारसंघादकत्वाच्च न कश्चित्पदत्वं दोषः द्वितीयेविका

प्रसंगिकतायाः

३-री-
नं-
७६

बोधयन्ति तौ कृपोच्चरितपदाभिहितधर्मस्योभयत्रान्वयेऽप्युद्देश्यताख्येष्टाविषयताप्रस्तुतएव न तत्प्रस्तुते किंतु विंशषणताख्यविषयतैवेति तथा विधौद्देश्यताविरहएव
प्रासंगिकत्वेवो जमित्याशयः एतदेवोपपादयति न हीति प्रासंगिकत्वमिति दीपसूर्ययोरध्यातिथिविषये प्रसंगोपकारित्वमित्यर्थः तथा च त्वन्मते तस्य प्रासंगिक
त्वं न स्यादिति भावः इदमुपलक्षणे जामातविषये प्रासंगिकत्वापत्तिरपि बोध्या एतदेव तुल्ययोगितातो भेदकमित्याह तुल्ययोगितायां त्विति न नूद्देश्यत्वानुद्देश्यत्व
योश्च मत्कारप्रयोजकत्वान्नालंकारभेदप्रयोजकत्वे युक्तमित्यस्तरसादाह अये चेति अयं वक्ष्यमाणः अनयोः दीपकतुल्ययोगितयोः अत्र दीपके उपमानोपमेय
भावद्वयनंतरंगम्य इति शेषः तत्र तुल्ययोगितायां विशेषाग्रहणात् प्रस्तुताप्रस्तुतत्वरूपव्यवस्थापकाभावात् ऐच्छिकः अव्यवस्थितः सः उपमानोपमेयभावः न व्या

तथापि प्रासंगिकत्वं न हीयते वस्तुगत्या प्रस्तुतोद्देशेन प्रसक्तस्यैव वर्णनस्या प्रस्तुतेऽन्वयात् न हि दीपस्याध्याप्रासादयोर्पुगषट्पकारत्वेन
जानात्रयं अपि तस्य स्य स्यातिथिभ्यः प्रथमपरिवेष्टणेन च प्रासंगिकत्वं हीयते तुल्ययोगितायां त्वेकप्रस्तुतमन्यदप्रस्तुतमिति विशेषे
षाग्रहणात् सर्वोद्देशेनैव धर्मान्वय इति विशेषः अये चानयोरपरो विशेष उभयोरुणयोरुपमालंकारस्य गम्यत्वाविशेषेऽप्यत्रा प्रस्तुतमुप
मानं प्रस्तुतमुपमेयमिति व्यवस्थित उपमानोपमेयभावस्तत्र तु विशेषाग्रहणादैच्छिकः स इति त्रिविधं दीपकावृत्तौ भवेदावृत्तिर्दीपकं व

र्षत्वं बुद्धमालेपं वर्षत्वेऽप्यचर्चरी उन्मीलंति कदंति कदंति स्फुरंति कुट

स्तुनैतावतापि तुल्यायोगिताऽतो दीपकस्य पृथग्भाव उचितः धर्मस्य सकृद्वृत्तित्व
मूलाया विद्धिनेरविशेषात् अन्यया तुल्ययोगितायामपि धर्मिणा केवलप्रकृतत्वस्य केवलाप्रकृतत्वस्य च विशेषस्य सत्त्वादलंकारद्वैतापत्तेः तस्मात्तुल्ययोगिताया ए
व त्रैविध्यमुचितमित्याहुः इत्यलंकारचंद्रिकायां दीपकप्रकरणं त्रिविधमिति दीपकस्यावृत्तौ आवृत्तिर्दीपकं भवेतच्च त्रिविधमित्यर्थः वर्षतीति शर्वरात्रिः वर्षवत्स
रदवाचरतीत्यर्थः कदंति कदंति कुटजोद्गमाः कुटजकलिकाः स्फुरंति विकसंति तृप्ताश्चातकामाद्यंति मवाभवन्ति शिखावलामृगा
श्च माद्यंतीत्यन्वयः त्रैविध्यमुपपादयन्नेव व्याचष्टे दीपकस्येति क्रमेणेति आद्ये द्वैवर्षतीति शब्दावृत्तिः अलंकारसंपादकत्वाच्च न कथितपदत्वं दोषः द्वितीयेविका

मस्य पदस्यारं

उन्मीलनस्फुरेतीति शब्दभेदेन तस्यैव बोधनात् तृतीये तु द्वयोरावृत्तिः स्फुरेवेति उक्तं यतीति मेघानां मालापेक्तिः कलापिनां मपूराणां वर्गसमूहं उक्तं यति ऊर्ध्वकरो
 पस्यतादृशं करोति तथा मकरध्वजः कामः यूनां तरुणानां मानसमुत्कंठयत्युत्कंठयतीत्यर्थः भेदेपि शब्दावृत्तिः शमयतीति जलधरस्य मेघस्य धारापेक्तिश्चातकतरुणा
 नां चिरकालमुपनतां प्राप्तातपेपि पासां शमयति वधूलोचनयोर्जलधारा अश्रुपेक्तिश्च कामिनां प्रवासेच्छाक्षययतीत्येक एव नाशरूपोर्थः शब्दभेदेनोक्त इत्य
 थावृत्तिः वदनेनेति पाथसां जलानां अत्र निलीयते शब्दस्य तदर्थस्य तिरोधानस्य चावृत्तिः ननु प्रस्तुतार्थं सकृदुपातस्य प्रसंगादप्रस्तुतोपकारित्वे दीपकमित्युक्तं
 न चावृत्तौ तत्संभवतीति कथमावृत्तिर्दीपकमुक्तमित्याशङ्क्याह एवं चेति दीपस्थानीयशब्दार्थयोरावृत्तौ चेत्यर्थः प्रस्तुता प्रस्तुतेति अंबुदमालादीनां विरहो दीपकतया के
 वनप्रस्तुतत्वात् चंद्रविंवारविंदयोश्च केवलाप्रस्तुतत्वादिति भावः दीपकच्छायेति दीपकसादृश्येत्यर्थः तच्च प्रस्तुता प्रस्तुतोपकीरयोग्यत्वं वर्धयतीत्यादौ शेषवशेन

मायंति चातकास्तु प्रामाद्यंति च शिखावलाः दीपकस्थाने कोपरार्थतया दीपस्थानीयस्य पदस्यार्थस्योभयोर्वावृत्तौ त्रिविधमावृत्तिर्दीपकं

क्रमेणार्धत्रयेणोदाहरणानि दर्शितानि यथा वा उक्तं यति मेघानां मालावर्गं कलापिनां यूनां चोत्कंठयत्ययमानसं मकरध्वजः शमयति

यति जलधरधाराचातकयूनां तृषेचिरोपनतां क्षययति च वधूलोचनजलधारा कामिनां प्रवासरुचिं वदनेन निर्जितं तव निलीयते चंद्रविं

वसंबुधरे अरविंदमपि च मुंदरि निलीयते पाथसां पूरे एव चावृत्तीनां प्रस्तुता प्रस्तुतोभयविषयत्वाभावेपि दीपकच्छायापतिमात्रेण दी

नास्तीति भावः मात्रपदेन दीपकात्प्रयोगो वापनलंकारे तत्तु तल्लभेद इति सूचितं अत एव दंडिना अर्थावृत्तिः यदावृत्तिरुभयावृत्तिरित्यपि दीपकस्थानमेवैष्टमलंका

त्रयं ययेत्युक्ता विकसंतीत्याद्युदाहृतं दीपकस्थाने स्थानापनने सदृशमिति यावत् इत्यलंकारचंद्रिकायां आवृत्तिर्दीपकप्रकरणं सकृद्वर्मांति प्रसंगादसकृद्वर्मांति

गम्यवाक्यार्थसादृश्यकं प्रतिवस्तूपमालंकारं लक्षयति वाक्ययोरिति द्विवचनमनेकाभिप्रायं मालानुरोधादिति बोध्यं एकसामान्ये एकस्मिन्समानधर्मे सति सरः

सूर्यः लक्षणं व्याचष्टे यत्रेति उपमानोपमेयेति भावप्रधाने उपमानोपमेयभावपरपोस्त्यर्थः पृथगिति भिन्नशब्देनेत्यर्थः अथमेव च वस्तु प्रतिवस्तुभाव इत्युच्यते स्थि

रिति शैली सदृते रत्नमेव दीपो रत्नदीपः अत्र पूर्वार्द्धमुपमेयवाक्ये उत्तरार्द्धमुपमानवाक्ये उभयत्रचनाशाभावरूपः समानधर्मः शब्दभेदेनोपातः सामान्याभावमात्रेण

प्र

क. टी.
च.
२७

वाधतेरन्ननाशरूपविशेषपरत्वात् अयमवचपूर्वोदाहरणाद्भेदः नवेति द्वंश्वरं प्रतिभक्तस्योक्तिः अमृतप्रसवणशीलेतवपादपंकजे निवेशित आत्मोतः करणं येन ता
दृशोभक्तः अन्यदमृतातिरिक्तं फलं कयमिच्छति न कयमपीत्यर्थः अमृतं चात्र ब्रह्मानंदरूपं हि निश्चितं मधुव्रतो भ्रमरः मकरं देनरसेन निर्भरे व्यासेः रविं दे स्थिते सति इ
शुरसेन वीक्षत इत्युपमानवाक्यं अवर्जनीयस्येति अनिष्टेपि स्वसामग्रीवशाज्जायमानस्येत्यर्थः इच्छापूर्वकेति तथा च वीक्षते रिच्छा पूर्वक वीक्षणे लक्षणेति
भावः इच्छापर्यवसित इति सविशेषणे हीति न्यायादिति भावः उन्मीलनिकदं वानोति पूर्वोदाहृततायामप्यवजावति व्याप्तिमाशङ्काह अर्थावृत्तिरित्यादि शब्दात्

वाक्ययोरेकसामान्ये प्रतिवस्तूपमामता तापेन भ्राजते सूर्यः भूरश्रापेन राजते यत्रोपमानोपमेयवाक्ययोरेकः समानोधर्मः एव क
निर्दिश्यते सा प्रतिवस्तूपमा प्रतिवस्तु प्रतिवाक्यार्थमुपम समानधर्मोस्यामिति व्युत्पत्तेः यथात्रैव भ्राजते राजत इत्येक एव धर्म उ
पमानोपमेयवाक्ययोः एवम्भिन्नपदाभ्यां निर्दिष्टः यथावा स्थिराशैलोगुणावतां सुलबुध्यानवाध्यते रत्नदीपस्य हि शिखावात्यया
पिननाश्यते यथावा नवामृतस्य दिनिपादयंकजे निवेशितात्मा कथमन्यदिच्छते स्थितेरविदेमकरंदनिर्भरे मधुव्रतो नैश्वरसं समीक्षते
अत्र यद्यपि उपमेयवाक्ये अनिच्छा उपमानवाक्ये अवीक्षेति धर्मभेदः प्रतिभाति तथापि वीक्षणमात्रस्यावर्जनीयस्य प्रतिषेधानर्हत्वा
त् इच्छापूर्वक वीक्षा प्रतिषेधोपे अनिच्छापर्यवसित एवेति धर्मैक्यमनुसंधेयं अर्थावृत्तिदीपकं प्रस्तुतानां वा प्रतिवस्तूपमा तु प्रस्तु
तानां मिति विशेषः आवृत्तिदीपकं वैधर्म्येण न संभवति प्रतिवस्तूपमा तु वैधर्म्येण दृश्यते तानामप्रस्तु २३०

त्वमिति नातिव्याप्तिरतो र्थावृत्तिपर्यंतानुधावनं एवं च भिन्नशब्दबोध्यैकधर्मगम्यं प्रस्तुता प्रस्तुतवाक्यार्थसादृश्यं प्रतिवस्तूपमेतिलक्षणं बोध्यं दृष्टान्तालंकारेति
व्याप्तिवारणाय भिन्नशब्दबोध्येति तत्र तु विव प्रतिविं वभावापन्न धर्मगम्यं सादृश्यमिति नातिव्याप्तिः दिवि भाति यथा भानुस्तथा त्वं भ्राजसे भुवीत्यादि वाक्या
र्योपमाया मतिव्याप्तिवारणाय गम्यमिति अर्थावृत्तिवारणाय प्रस्तुता प्रस्तुतेति आनने मृगशावाद्या वीक्ष्य लोलालकावृत्तं भ्रमद्भ्रमरं संकीर्णं सारामिसरसोरु

हमिति मृगं संकीर्णं सारामिसरसोरु

कु. टी.
चै.
२८

शययेन न विभाव्यते किं तु स्वयमेवेति प्रकृतार्थानुरूपतयैव पर्यवसानादिति तत्रेदं वक्तव्यं वंशमवदत्त्यादिभवदुदात्तपद्येपिकथं वैधर्म्यादाहरणत्वं नहीत्या
देसुवीफलविकलो महिमानेन प्रयात्यपितु तद्युक्त इति प्रकृतार्थानुरूपतयैव पर्यवसानादिति किं बहुना सर्वत्रैव वैधर्म्यादाहारणसाधर्म्यपर्यवसाने वि
नानोपमानिवाह इति तदुल्लेखप्रसंगः अथापाते प्रतिपन्नेनाप्रकृतवाक्यार्थेन वैधर्म्यात्तदुदाहरणत्वं तर्हि प्रकृतेऽपि तदस्तीति तुल्यं यदपि प्रस्तुतेत्यादिवै
धर्म्यादाहरणत्वं निर्वचनं तदयुक्तं भटाः परेषां विषयारुतामगुर्दधत्यवाते स्थिरतां हि पांसुवदिति वैधर्म्यदृष्टांता व्यापनात् न ह्यत्र प्रस्तुतवाक्यार्थः त
अतिरेकमोक्षिपति किं त्वप्रकृतवाक्यार्थ एवेति दिक् इत्यलंकारचंद्रिकायां प्रतिवस्तूपमलंकारप्रकरणदृष्टांतालंकारलक्ष्यति चेदिति वाक्ययोरित्य

त्वमेव कीर्तिमान् राजन्विधुरेव हि कांतिमान् यत्रोपमानोपमेयवाक्ययोर्भिन्नावेव धर्मो विव प्रतिविंवभावेन निर्दिष्टो तत्र दृष्टांतः त्व
मेव कीर्तिमानित्यत्र कीर्तिकांत्योर्विव प्रतिविंवभावः यथावा कामेनृपाः संतिसहस्रशो न्ये राजन्वतीमादुरनेन भूमिं नक्षत्रताराग्रह
संकुलापि ज्योतिष्मती चंद्रमसैव रात्रिः यथावा देवीवाचमुपासते हि वहवः सारंतु सारस्वतीं जानीते नितरामसौ गुरुकुलं क्लिष्टो मुरारिः
कविः अश्लिष्टोऽपि एव वानरभट्टः किं त्वस्य गंभीरतामापातालनिमग्नपीवरनुर्जनातिमंथाचलः नन्वत्रोपमानोपमेयवाक्ययोर्ज्ञानमेक
एव धर्म इति प्रतिवस्तूपमायुक्तामेवं ॥

नुवर्तते धर्मयोरित्यध्याहार्यं तदितितदेत्यर्थकं अयतो आचष्टे यत्रेति यत्र काव्ये तथाचोपमानोपमेयवाक्यार्थघटकधर्मयोर्विव प्रतिविंवभावो दृष्टांत इति ल
क्षणं काममिति अनेन प्रकृतराजविशेषेण राजन्वती शोभनराजवती राजन्वानसौ राज्ये इति निपातः नक्षत्राण्यश्विन्यादीनि सप्तविंशतिः तारास्तदितराः
गोवलीवर्दस्यायात् ग्रहाभौमादयः संकुला व्याप्ता ज्योतिष्मतीति प्राशस्त्ये मतुष अत्र राजन्वती ज्योतिष्मती स न योर्विव प्रतिविंवभावः पूर्वोदाहरणे कीर्तिकां
त्यां विव प्रतिविंवभावप्रयोजकं मनोहारित्वरूपं सादृश्यमार्थद्वहतराजज्योतिषीः प्राशस्त्ये रूपं तच्छब्दमिति नेदः देवीमिति देवीवाचं सरस्वतीं वहव उपास
ने हि संवेत एव हि हि शब्दस्यैव कारणत्वात् तु परं सरस्वती संवेधिसारं असौ प्रसिद्धः गुरुकुले क्लिष्टः अध्ययनं श्रमवान् मुरारिनामा कविर्नितरामतिशयेन जा

नो अत्र दृष्टमाह

नानरसूयैर्भेदोऽभिगृह्यते किंतु अस्याभेदोऽभीरतां पातालपर्यंतं निमग्नो वरास्थूलातनुर्पस्यैव विधोमंथाचलमंदराद्विरेव जानातीति दृष्टो तो दा
हरणत्वा संगतिमात्रं कते नन्विति वाक्ययोरिति सप्तमी एकधर्म इत्यनेन शब्देन निर्दिष्ट इति शेषः सागरस्याधस्तनो योऽवधिरिति गभीरतापदार्थकथने स
स्पर्शानुलक्षणया जानात्यर्थ इति बोध्यं तथा च धर्ममेदान्न प्रतिवस्तुपमा किंतु सारस्वतसारज्ञानसागराधस्तलावधिसंस्पर्शयोर्विवं प्रतिविवभावाद् दृष्टं ता
लंकार एवेत्याशयः वर्षस्य बुदमालेयं वर्षत्येषा च शर्वरीति वत्यदावृत्तिदीपकं स्यादित्याशंक्य समाधत्ते अत्रेति पूर्ववत् आर्यावृत्तिप्रतिवस्तुपमयोरिव प्रस्तु
ता प्रस्तुतेति दृष्टांतः प्रस्तुता प्रस्तुतविषयः यदावृत्तिस्तुतदन्यतरमात्रविषयेत्यर्थः यद्यप्यत्रात्मनेपदपरस्मैपदभेदेन पदभेदान्न पदावृत्तिशोकोचितता तथापि

अचेतने मंथाचले ज्ञानस्य बाधितत्वेन तत्र जानातीत्यनेन सागराधस्तलावधिसंस्पर्शमात्रस्य विवक्षितत्वात् अत्रोदाहरणे यदा
वृत्तिदीपकाद्विशेषः पूर्ववत् प्रस्तुता प्रस्तुतविषयत्वकृतो दृष्टव्यः वैधर्म्येणाप्ययं दृश्यते कृतं च गवांभिमुखं मनस्त्वया किमन्यदेवं
निहताश्च नो द्विषः तमांसि तिष्ठति हि तावदं शुभान्नयावदायात्पुदयादिमौलितां वाक्यार्थयोः सदृशयोरेकारोपो निदर्शना यदातुः
सौम्यता सेयं पूर्णंदोरकलंकता अत्र दाहपुरुषसौम्यत्वस्योपमेयवाक्यार्थस्य पूर्णंदोरकलंकत्वस्योपमानवाक्यार्थस्य यतः प्रामेयका

पाठपरिवर्तनेन यदाभेदं पि न पदावृत्तेरयं विषय इति बोधयितुमेव दुक्तं अयं दृष्टांतः कृतं चेति नृपं प्रतिमं त्रिण उक्तिः हे राजन् त्वया मम नो गवस्याभिमुखं न नुग
र्वितं कृतं च किमन्यदपेक्षितमिति शेषः एवं शस्यप्रयोगादिकं विनानोऽस्माकं द्विषः शत्रवो निहताश्च ननु निहनिष्यंते अंशुमान् सूर्यो यावदुदयाद्रेमौलितां
शिरोलंकारतां नायाति तावदेव तमांसि तिष्ठति तस्मिंस्तु तथाभूतेन तिष्ठतीति दृष्टांतः अत्र ममो गवांभिमुखीकरणवैरिह न न योरेऽंशुमदुदयाचलमस्तकाग
गमनतमः स्थितोऽयथाक्रमवैधर्म्येण विव प्रतिविवभावः इत्यलंकारचंद्रिकायां दृष्टांतालंकारप्रकरणं निदर्शनालक्षयति वाक्यार्थयोरिति सदृश
वाक्यार्थसंबंधीयस्यैकारोपः उपमेयवाक्यार्थोपमानवाक्यार्थाभेदो यद्विधावत् यदातुरिति दातुः सौम्यतेति यत् इति सामान्येन पुनरुक्तं सेयमिति

कु. टी.
च.
र.

विधेयाभिप्रायकं स्त्रीलिंगं घनद्रामिति यद्यपि मुखचंद्र इति वत् दातुः सौम्यता पूर्णो दोस्तं कतेत्येतावताप्येकारोपः संभवति तथापि यत्तद्ग्राही घ्नस्फुटतया
दवगमान् दृष्टव्याः अरण्येति अर्बुधो मूखो जनः सेविता यदिति गुणो भूतसेवनक्रियापराभ्रंशः उत्तरवाक्पगतेन पल्लवेन तच्छब्दासपात् नत अरण्य
रुदितं कृतमिष्टान्वयः उद्धर्तनेयवगोपूमादिदूषणेन मलापकर्षणे स्थले निर्जलप्रदेशे अज्जलजं ऊरवरे अंकुरायोगक्षारभूभागे अतः पुच्छं अर्बुधं अ
वनामितं कृजुतासंपादनाय नम्रीकृतं वधिरस्य कर्णे जपसवजापः प्रलाप इत्यर्थः अधस्पमुखे तत्संमुखं दर्पणो धृतं दत्ते वनिरयं कत्वेन सदृशनामनेके
पांवाक्कार्थानामर्बुधजनसेवनरूपप्रकृतवाक्यार्थे रोक्कारोपः पूर्वत्रत्वेकस्यैवेकारोप इति विशेषः निदर्शनात्तरमाह पदार्थेति पदार्थवृत्तिं पदार्थसंबन्धि

यथावा अरण्यरुदितं कृतं शवशरीरमुद्धर्तितं स्थलेऽज्जमवरोपितं सुचिरमूर्खरेवर्षितं अर्बुधमवनामितं वधिरकर्णजायः कृतो ध
तौ धमुस्तदर्पणो यदर्बुधो जनः सेवितः अर्बुधजनसेवाया अरण्यरोदनादीनां यत्तद्ग्रामेकारोपः पदार्थवृत्तिमप्येकेवदंत्यन्यानि
दर्शनां त्वन्नेत्रयुगुले धत्ते लीलां नीलां बुजन्मनोः अत्रनेत्रयुगले नीलां बुजगतलीला पदार्थारोपो निदर्शना यथावा वियोगे गौ
डनारीणां योगे डतलपांडिमा अदृश्यतस्वर्जरीमंजरीगर्भरेणुषु पूर्वस्मिन्नुदाहरणे उपमेये उपमानधर्मोपः

नी एके आलेकारिकाः अन्यां पूर्वोक्तविलक्षणां त्वन्नेत्रेति लीलां शोभां नीलां बुजन्मनोः नीलोत्पलयोः वियोगवृत्ति गौडदेशगतानां नारीणां वियोगे स्वकां नवि
योगकाले योगे डतलपांडिमा पांडुवर्णो भवति सः स्वर्जरीणां लतानां मंजरीगर्भस्थे खुरेणुषु अदृश्यतस्वर्जरीमंजरीगर्भस्थे उपमाने पथोत्तरेण रूपे उपमेये उपमानध
र्मोपः एव पदार्थनिदर्शनायाः प्रोत्तीनेरुदाहरणात्कथमियं पदार्थनिदर्शनी अत इति शंका यामाह उभयत्रेति उपमेये उपमानधर्मोपे उपमाने उपमेय
धर्मोपे चेत्यर्थः तथा चोपम्यपयं वसापित्तस्यैव पदार्थनिदर्शना जीवा तु त्वेनारोपविषयस्योपमेयत्वेन निवेशप्रयोजनाभावादिहापि सायुक्तैवेति भावः
नन्वेव सति वाक्यार्थनिदर्शनालक्षणस्यात्रातिआप्तिरिक्ताशंका शयवानाह यद्यपीति वियोगकालीनगे डनारीगे डतलपांडिमा स्वर्जरीमंजरीगर्भरेणु

इत्युक्तं ननु यत्तद्ग्रामेकारोपसत्तादिति भावः

अथविशेषविवक्षयातिव्याप्तिपरिहरन्नेवसाभिमतनिदर्शनाद्वयविषयविभागेदशयति तथाप्यति विशिष्टयोःविवप्रतिविवभावापन्नधर्मविशिष्टयोः
 वचवाक्यार्थशब्देनैतादृशार्थविवक्षणाद्वियोगद्वयाद्युदाहरणेनातिव्याप्तिरितिभावः उपमानेत्यादिएतच्चस्वरूपकयने नत्वेवस्वयं गन्तव्यं निवेशः
 दूष्यरूपकानि व्याप्तिवारणायापमाकल्पकत्वस्यारोपविशेषणस्यावश्यकत्वेन उपमाकल्पकस्तत्तद्व्यपदेश्यतावत एव लक्षणमिति दृष्टत्वात् तदु-
 क्तं अभवत्सुसंबन्ध उपमापरिकल्पक इति तादृष्यरूपकेतुतादृष्यावच्छिन्नाभेद एव विवक्षितो न पुनरुपमेति तद्व्यपदेश्यता ननु त्वपि मती याद्युदाहरणे वा
 पि निदर्शना न स्यात् अन्यधर्मस्यान्यत्रारोपात् एकवाक्यत्वेन वाक्यार्थभेदाभावाच्च पदार्थवाक्यार्थनिदर्शनयोरसंभवादित्याशङ्काह एवंनेति उक्तं अथ

इह तूपमाने उपमेयधर्मोपपत्तिभेदः उभयत्राप्यन्यधर्मस्यान्यत्रासंभवेन तत्सदृशधर्मोपपत्तिपक्षेपयवसानं नुत्ये इदं पदार्थ-
 वृत्तिनिदर्शनाललितोपमेतिजयदेवेन व्याहृता यद्यपि वियोगे गोडनारीणामिति श्लोकः प्राचीनैर्वाक्यार्थवृत्तिनिदर्शनायमुदा-
 हृतः तथापि विशिष्टयोर्धर्मयोरैक्यारोपो वाक्यार्थवृत्तिनिदर्शना उपमानोपमेययोरन्यतरस्मिन्नन्यतरधर्मोपपत्तिनि-
 दर्शनेति व्यवस्थामाश्रित्यास्माभिरिहोदाहृतः एवं च त्वपि सति शिवदातयस्मदभ्यर्थितानामितरमनुसरंतो दर्शयंतोर्थिमुदा-
 चरमचरणपातैर्दुर्ग्रहदोग्धुकामाः करममनुसरामः कामधेनौ स्थितायां दोर्भ्यामभ्यंति तीर्थतस्तुष्टु बुक्ते गुणार्णवमित्यादिषु दा-
 तव्यमेदाभावेपि वाक्यार्थवृत्ति

स्याश्रयणेचेत्यर्थः विशिष्टयोरिति विवप्रतिविवभावापन्नस्तु विशिष्टयोरित्यर्थः तत्र तावत्पूर्वपक्षेभ्यः शिव-अस्मदभ्य-
 र्थितानां दातृत्वपिसति इतरं सुदं प्रभुमनुसरंतोर्थिनां मुद्रां विहं दर्शयंतो वयं कामधेनौ स्थितायां दोग्धुकामाश्चरमयोः पाश्चात्यदोश्चरणयोः पातैर्दुर्ग्रहद-
 र्त्वेन ग्राह्यं करममुष्टु शिभुमनुसराम इत्यर्थके सकलकामदमहेश्वरकालीनक्षुद्रधनिकानुसरणकर्तुः कामधेनुस्थितिकालीनतथाविधकारभानुसरणक-
 र्तुं श्रेयकारोपः तत्रोपमानकोटिविशेषणयोः कामधेनुकरभयोर्दुर्ग्रहमेयकोटिविशेषणयोश्चमहेश्वरसुद्रधनिकयोरेवाक्रमेविवप्रतिविवभावावाध्यः ॥

एवमनुसरणयोरपि एवं दोषांमित्यत्रापि अभिगुणसमूहयोर्विवप्रतिविवभावो बोध्यः नन्विष्यवस्थासूत्रविरुद्धेत्याशंक्याह वाक्यार्थयोरिति ननु वाक्यार्थ-
शब्दस्यान्तरवाक्यार्थसाधारणानेकपदार्थपरत्वेनैवोक्तोदाहरणसंग्रहसंभवादेव विधगुरुतरार्थपरत्वेन युक्तमित्यत आह एवं चेति एव विधार्थविदक्ष-
णेचेत्यर्थः अवलेहने जिहूयाघटनेपचाननः सिंहस्तस्यपरिखंगालिगनव्यालीभुजंगी अशक्यत्वं वलवदनिष्टजनकत्वं च साधारणो धर्मः प्रस्तुतवृ-
त्तान्ते राजसेवा निदर्शनायाः तत्त्वक्षणस्य नक्षतिः नाव्याप्तिः तयोः प्रस्तुता प्रस्तुतवृत्तान्तयोः असिधारदिभिः संसृजो विवप्रतिविव भावात् द्विशिष्टयोः

विशिष्टयोरेक्यारोपसद्भावात् वाक्यार्थयोः सदृशयोरितिलक्षणवाक्ये वाक्यार्थशब्देन विवभावापन्नवस्तुविशिष्टस्वरूपयोः प्र-
स्तुता प्रस्तुतधर्मयोर्विवक्षितत्वादिति एवं च राजसेवामनुष्याणामसिधारवलेहने पचाननपरिखंगो व्याली वदनचंवनमित्य-
त्र प्रस्तुता प्रस्तुतवृत्तान्तयोरेकैकपदोपात्तत्वेपि वाक्यार्थवृत्तिनिदर्शनायानक्षतिः तयोर्विवप्रतिविवभावापन्नवस्तुविशिष्टस्य
वद्वाररूपत्वात् अतएव निदर्शनायारूपकाद्भेदः रूपकेह्यविशिष्टयोरेवमुखचंद्रादिकयोरेक्यारोपः अग्निदंडो हरेरूर्ध्वमुखिस्त्री
वदिति प्रहेविधिविष्टरपयस्यनालदंडो मुदेस्तु वदिति विशिष्टरूपकोदाहरणपिन विवप्रतिविवभावापन्नवस्तुविशिष्टरूपता वि-
धिविष्टरकमलश्लिष्टत्वरूपसाधारणधर्मवता संपादनार्थमेव तद्विशेषणोपादानात् यदा तु सौम्यतेत्यादिनिदर्शनोदाहरणेषु रा-

तृपूर्णे द्वादीनामानंदकरत्वादिनेवात्र विशेषणयोर्विवप्रतिविवभावाभावात्

अेक्यारोपादिति भावः एवं तर्हि सदृशयोरेक्यारोपदत्तेवलक्षणा मस्त्वित्याशंक्याह अतएवेति एतादृशविशेषणविवक्षणादेवेत्यर्थः भेदो व्यावृत्तिः तथा च तदभा-
वे रूपकेति प्रसंगः स्यादिति भावः कथमेनेन तद्वारणतत्राह रूपकेह्येति अविशिष्टयोः विवप्रतिविवभावापन्नवस्तुविशिष्टयोर्विवप्रतिविवभावापन्नेत्यस्य व्या-
वृत्तिर्दर्शयति अग्निदंडस्यादिवलेदस्य विशेषस्य निप्रहेवंधने कर्तव्ये ऊर्ध्वमुखिस्त्री हरेरग्निदंडो वायुव्याकं मुदेः स्त्विति संवेधः कोदराः विधेर्ब्रह्मणो विष्ट-
र आयेनेतद्वपस्यपयस्यनालदंडस्यर्थः विशिष्टरूपकेति उर्ध्वोस्त्वित्यलविशिष्टाग्निदंडविधिविष्टरपयसंवेधित्वविशिष्टनालदंडसंवेधिरूपकेत्यर्थः ॥

विशेषणेति ऊर्ध्वोस्ति सत्त्व रूपोपमेयविशेषणविधिविष्टरपद्मसंबंधित्वरूपोपमानविशेषणयोरित्यर्थः एवकारसूचितविंवप्रतिविंवभावव्यतिरेकं स्फुरय
तियद्वानुरिति अभावादिति सादृशाभावादिति भावः रूपकविशेषेऽतिव्याप्तिमाशंक्यपरिहरतियत्र त्वित्यादिना यत्र त्वित्यस्यद्वितीयावयवरूपकोदाहरणे
त्यग्रेतनेनान्वयः विषयविषयिविशेषणानां आरोपविषयारोप्यमाणसंबंधिनां विशेषणानां ज्योत्स्नात्वेतिदयंरात्रिरेव कापालिकी योगिनी द्वीपात् द्वीपांतरं भ्रम
नोत्पन्नयः एतत्प्रधानरूपकं एतदंगभूतान्यपराणि विशेषणेः प्रतिपाद्यंते यथा ज्योत्स्ना रूपेण भस्मना क्षुरणमंगलेपस्तेन धवला तारका रूपाण्यस्यो निविभ्रती
अंतर्धानस्य व्यसनं कौतुकेरसिका चंद्ररूपमुद्रा कपालेन्यस्तं लांछनस्य छलेन सिद्धं जनस्य परिमलं लांछनस्य छलेन नितिसावयवरूपकोदा

यत्रनुविषयिविशेषणानां परस्परसादृश्येन विंवप्रतिविंवभावोस्ति ज्योत्स्ना भस्मक्षुरणधवला विभ्रती तारका स्थो न्यंतर्धानव्यसन
रसिकारात्रिकापालिकीयं द्वीपाद्वीपं भ्रमति दधती चंद्रमुद्रा कपालेन्यस्तं सिद्धं जनपरिमलं लांछनस्य छलेन नितिसावयवरूपकोदा
हरणे तत्रापि विषयविषयिणोस्तद्विशेषणानां च प्रत्येकमैकारोयः न तु ज्योत्स्नादिविशिष्टरात्रिरूपविषयस्य भस्मादिविशिष्ट
कापालिकी रूपविषयिणश्च विशिष्टरूपेणैकारोपोस्तीति तस्माद्राजसेवामनुष्णाणामित्यादावपि वाक्यार्थवृत्तिनिदर्शनैव युक्ता
मतांतरेति ह्यपदार्थवृत्त्यैव निदर्शनयाभाव्यमिति अपरां बोधनं प्राहुः क्रिययाऽसत्सदर्थयोः न श्येद्राजविरोधीति स्त्रीणं चंद्रोदयेत मं

नाप्रापाखंडानां व्यवहार इति चंडीदासः मुद्रापरिमल शब्दोपशंसार्थवित्यन्ये मुद्राचिह्नं तद्रूपे कपाल इति वार्थः विषयविषयिणोः रात्रिकापालिक्योः तद्विशे
षणानां तत्संबंधिनां ज्योत्स्ना भस्मादीनां यथाश्रुते रात्रिकापालिकीति समासस्येतरपदार्थप्रधानतया ज्योत्स्नादीनां रात्रिविशेषणत्वाभावादसंगतेऽत्ये
कमेवेति शुद्धस्वरूपेणैवेत्यर्थः नन्विति उक्तयुक्त्या विशेषणत्वाभावादिति भावः वस्तुतो भस्मादेः कापालिकी प्रत्यपि न विशेषणत्वमपि न तत्कोटिनिवि
ष्टत्वमेवेत्यपि बोध्यं वाक्यार्थशब्दस्य विंवमतिविंवभावापन्नवस्तुविशिष्टार्थपरत्वमंगीकृत्य राजसेवेत्युदाहणे वाक्यार्थवृत्तिनिदर्शनात्त्वमुक्तमुपसंहरं

नितिसावयव इति

क. रं
च.
३१

उक्तलक्षणस्य व्यवस्थितत्वादित्यर्थः मतांतरत्विति सदृशयोर्वाक्यार्थयोरेकारोपपत्तिरप्युक्तलक्षणांगीकर्तृमतेदस्यर्थः इह राजसंवेत्युदाहरणे पदार्थद्वयेवेति उपमाकल्पक एकपदार्थ्यं अपर पदार्थतद्वैमान्यतरां पदितितलक्षणस्य तदभिमतत्वादिति भावः निदर्शनांतरमाह अपरमिति पूर्वविलक्षणा। मित्यर्थः निदर्शनामित्यनुयज्यते क्रियायाः सत्सदर्थयोर्बोधनमपरां निदर्शनां प्राप्तिरिति संबंधः सदसदर्थयोरिति वक्तव्ये पिच्छं दोऽनुरोधादित्यस्य भिधानं समुदाह्राद्बुद्ध्यादि सौत्रनिर्देशेन पूर्वनिर्दिष्टविधेरनित्यत्वं ज्ञापनात् लक्षणं व्याचष्टे कस्यचिदिति अत्रासतः सतोवेति विभागकथनं तु लक्षणांतरात् उदासीनाथबोधने च मत्कारित्वाभावेनैवानतिप्रसंगात् सक्रियया सहकारिभूतया क्रियाविशिष्टस्य वस्तुनः संबंधि अर्थस्य बोधाने बोधानु कूलो व्यापा

उदयन्नेव सविता पश्येत्स्वयं यतिश्रियं विभावयन्समृद्धीनां फलं मुहदनुग्रहः कस्यचित्किंचित्क्रियाविशिष्टस्य सक्रियया परान्तरस्य सतः सतो वार्थस्य बोधने यन्निवध्यते तदपरां निदर्शनामाहुः असदर्थबोधने उत्तरार्थमुदाहरणं तन्नश्येदिति बोधयदिति वक्तव्ये बोधयदित्यस्य गम्यमानत्वाद् प्रयोगः ततश्च राज्ञा चंद्रेण सह विरुध्य स्वयं नाशक्रियया विशिष्टं तमः स्वकीयनाशक्रियया दृष्टं तभूतया अन्योप्येवे राजविरुद्धश्चेत्तन्नश्येदित्यनिश्चयवसापिनमर्थबोधयदेवनष्टमिति निवंधनात् असदर्थनिदर्शना तथा उत्तरलोके सविता सोऽदयसमय एव पश्येत्सु लक्ष्मीमादधानः

रायन्निवध्यते वर्ण्यते सानिदर्शनेति लक्षणं अथ निवातपद्मोदरसोदराभ्यां विलोचनाभ्यामवलोकयंती न केवलं यन्निमनोभवेऽपि न किंचितपसः प्रभावमित्यादावतिजातिः अवलोकनक्रियाविशिष्टया कामिन्या तपःप्रभावबोधनस्य वर्णनादिति चेत्तन्नक्रियेत्यनेन दृष्टात्वा बोधयद्विधयोरिति बोधकत्वेन तदभावात् दृष्टं वदं ततया क्रियाविशिष्टस्यार्थबोधकत्वे वर्ण्यमाने निदर्शनेति पर्यवसिते नश्येदित्यत्र बोधनस्यावर्णनात्कथमुदाहरणत्वमत आह तत्रेति उदाहरण इत्यर्थः लक्ष्ये लक्षणे गमयति ततश्चेति बोधनस्य गम्यमानत्वाच्चेत्यर्थः दृष्टातभूतयेति दृष्टातेऽस्मिन्भूतया विद्यमानेत्यर्थः दृष्टातो भूतः संजातो ययेति वा एवं तमो वत चेदमर्थः

सुलक्ष्मीमादधानः सविता सोऽदयसमय एव पश्येत्सु लक्ष्मीमादधानः

अनिष्टपर्यवसायिनमर्थं नाशरूपानिष्टमाधनं राजविरुद्धत्वरूपमर्थं उन्नतमिति योलघुल्यबुद्धिरल्पपरिमाणश्च सः उन्नतं पदं उत्कर्ष उच्च स्थानं च ॥
वाप्यहेतुयैव यतेदिति ब्रुवन्कथं यन् शैलशेखरगतो गिरिमस्तकवर्तोऽष्टद्वयः जलविंदुसमूहश्चारुणामंदेनायिमारुतेन धुतः कंपितः अधः पत
ति उत्कर्षाद्धीयते अथो दे शो च पततीत्यर्थः ध्रुवमिति पाठे बोधनस्य पूर्ववद्भ्रम्यमानत्वादप्रयोगः दृषत्कण इति पाठे पाषाणकण इत्यर्थः चूड इति य उ
दयाचल आगतं देवं रविचूडामणेः पदे स्थाने मस्तके धत्ते धारयति किं कुर्वन् गृहमेधिनः गृहस्यान्ततामातिथेयीकार्येति बोधयन् आतिथेयी आ
तिथ्यं अत्र उक्तनिदर्शनात्त्रयविषये केचिदित्यस्येति गृहं रतीत्यनेनान्वयः धर्मिणोरिति धर्मयोः साम्यमात्रेण च मत्कारनिष्पत्तेस्तत्कृतविदप्र

स्वपापद्वलक्ष्म्या धानक्रियया परान्प्रतिसमृद्धीनां फलं मुहदनुग्रह एवेति श्रेयस्करमर्थबोधयन्निबद्ध इति सदर्थनिदर्शना ॥
यथा वा उन्नतं पदमवाप्य योलघुर्हेतुयैव स पतेदिति ब्रुवन् शैलशेखरगतः पृषद्गणश्चारुमारुतधुतः पतत्यधः अत्र गिरिशेख
रगतो वृष्टिविंदुगणामंदमारुतमात्रेणापि कंपितः पतनलघोरुन्नतपदप्राप्तिः पतनहेतुरित्यसदर्थबोधयन्निबद्ध इत्यसदर्थनि
दर्शना चूडामणिपदे धत्ते यो देवं रविमागतं सतां कायांतिथेयीति बोधयन् गृहमेधिनः अत्र समागतं रविशिरसा संभावयन्नुदयाचलः
स्वनिष्ठयारविधारणक्रियया समागतानां सतामेव गृहमेधिभिरातिथ्यं कार्यमिति सदर्थबोधयन्निबद्ध इति सदर्थनिदर्शना अत्र

केचित्वाक्यार्थवृत्तिपदार्थवृत्तिनिदर्शनादयमसंभ
तिविवभावेन धर्मिणोः साम्यावगतिरिति भावः गर्भं करोतीति स्वविशेषणत्वेन स्वीकरोतीत्यर्थः दृष्टान्ततया बोधनस्यैव तत्र विवक्षितत्वात् एतदेवोपपादयति न
धयन्नित्यादिना करोषं शुक्लगोमयंतस्यायं कारीषः समर्थो वरणे समर्थ करणो म मर्त्यात्यादन इति यावत्भावप्राधान्यात् उपमानभावेन दृष्टान्तत्वेन एव प्रदर्शिते
निदर्शनात्त्रये निदर्शनापदप्रवृत्तिनिमित्तस्यैकस्याभावान्नानार्थ एव निदर्शनां शब्द इति बोध्यम् ६ इत्यलंकारचंद्रिकायां निदर्शनाप्रकरणं ९ व्यतिरेकलक्ष्य
ति व्यतिरेक इति विशेषो वैलक्षण्य उपमेयस्याधिक्य उत्कर्षः पद्मवत इति ये च मर्थे तस्मिन् कन्यतरोः पद्मवतः पद्मवादेशवक्ष्यमाणस्तत्र व करस्य विशेष इति

मध्य

ऊ. टी.
चे.
३२

गकः पल्लवः परोहस्तः कर्णः राधेयंतिरस्करुतेदानातिशयेनेतिभावः अत्रोपमेयस्य करस्योत्कर्षः पूर्वोदाहरणे उन्नतत्वेनोपम्यंशाब्दं इह तुरक्तवत्कोमलत्वादिप्रयु-
क्तं न द्रुममिति भेदः तन्मूनत्वेति उपमेयमूनत्वेत्यर्थः रक्तस्त्वमिति अशोकदृक्षं प्रति विरहिणः कस्यचिदुक्तिः हे अशोक आवयोः सर्वतुल्यं समानं अहं
वेदं धात्रा विधात्रा स गोकः शोकसहितः कृतः त्वं तु शोकरहित इत्यशोकपदस्येपादवगम्यते किंतु सर्वं समानं तत्राहरत्वादि त्वं नूतनैः पल्लवैः रक्त-

तृतीया तु संभवद्वस्तुसंबंधनिबंधनेति च व्यवहरति तथाहि आद्यनिदर्शनायां वाक्यार्थयोरैक्यमसंभवतयोः साम्येपर्यवस्यति
द्वितीयनिदर्शनायामपि अन्यधर्मोऽन्यत्रासंभवश्चर्मिणोः साम्येपर्यवस्यति तृतीयनिदर्शनायां तु स्वक्रियया परान्प्रतिसदसदर्थ-
बोधनं संभवदेव समतां गभीं करोति बोधयन् गृहमेधिन इत्यादौ हिकारी यो गिरिः अपयतीति वत्समर्था चरणेणि चः प्रयोगः तत्
अथ या कारि यो गिरिः शीतापनयनेन वदन्ध्ययनसमर्थान् करोति एवं वर्ण्यमानः पर्वतः स्वयमुपमानभावेन गृहमेधिनः उक्तबो-
धनसमर्थान्कर्तुं क्षमते यथाप्यपर्वतः समागतं रविं शूरसा संभावयति एवं गृहमेधी समागतं संतमुचितपूजया संभावयेदिति अ-
तः संभवति बोधनसंबंध इति व्यतिरेको विशेषश्चेदुपमानोपमेययोः शीलाद्वोन्नताः संतः किंतु प्रकृतिकोमलाः अयमुपमे-
याधिक्यपर्यवसायी व्यतिरेकः यथावा पल्लवतः कल्पतरोरेष विशेषः करस्य ते वीरभूषयतिकर्णमेकः परस्तु कर्णेति रस्करुते त-
न्मूनत्वपर्यवसायी यथा रक्तस्त्वनवयल्लवैरहमपि श्लाघ्यैः प्रियाया गुणेस्त्वा मायांति शिलीमुखाः स्मरधनुमुक्तास्तथामामपि ॥

रक्तवर्णं अहमपि प्रियायाः आद्यनीये गुणैः सौंदर्यादिभिः रक्तोऽनुरक्तः अर्थात्प्रियायां हे सखे त्वां प्रति शिलीमुखान्तरायांति मोप्रत्यपि स्मरेण धनुषामु-
क्ताः प्रेक्षाः शिलीमुखावाणा आयांति एवं कांतायाः पादतलस्याघातो यथा तव मुदे संतोषाय तद्वत्तथाममापि संतोषायेत्यर्थः कामिनी पादाघातेनाशोकस्य
पुष्पाद्द्रुम इति कविप्रसिद्धिः अत्रोपमेयस्य शोकत्वेनापकर्षः अनुभयपर्यवसायी उपमेयोत्कर्षाय कर्षान्यनरपर्यवसानरहितः दृढतरेति कृपणकृपाण-

मिलिंदरस्य च व्याकरणं

श्रीर्चाऽवर्णात् आकृते श्वकेवलं भेदो वै न क्षण्यं प्रकारं तरेण तु साम्यमेवेत्यर्थः कथं तत्राह दृढतरं तस्यादिदृढतरं निवद्धो मुष्टिर्द्येनेति रूपणपक्षे धनव्यपवैमुख्ये
न मुष्टिर्लोचनाभावात् खड्गपक्षे तु दृढतरं निवद्धः संवद्धो मुष्टिग्राह्यभागा यस्येत्यर्थः कोशो भोऽगृहं न त्रिषण्ण उपविष्टः रूपणः कोशोऽपि धानके निषण्ण
स्थित इति खड्गपक्षे सहजमलिनः स्वभावमिनः मलिनवेषत्वात् रूपणः खड्गस्तु कृष्णवर्णत्वादिति एवं च किंचिद्वर्मप्रयुक्तसाम्यवत्तया प्रतीयमानयोः कि
चिद्वर्मप्रयुक्तवैलक्षण्यव्यतिरेकशरीरवैलक्षण्यं तु क्वचिदुपमेयस्योत्कर्षे क्वचिच्च तदपकर्षे पर्यवसन्नं क्वचित्तु तदन्यतरय पर्यवसानविरहेऽपि स्ववैचित्र्यवि

कांतापादतलाहतिस्तवमुदेतद्वन्ममाप्यातयोः सर्वं तु त्यमशोकं केवलमहं धात्रा सशोकः कृतः अनुभय पर्यवसायी यथा दृढतरं निव
द्धमुष्टेः कोशनिषण्णस्य सहजमलिनस्य रूपणस्य रूपणस्य च केवलमाकारतो भेदः सहोक्तिः सहभावश्चेद्भासते जनरंजनः दिगंतमगमतस्य
कीर्तिः प्रत्यर्थिभिः सह यथावा छाया संश्रयते तलं विटपिनां श्रांते वपांथैः समं मूलं याति सरोजलस्य जडता ग्लानेव मीनैः सह आवा
मत्यहिमांशुदीधिति रपस्तप्तेव लोकैः समं निद्रागर्भं गृहं सह प्रविशति क्वांतेव कांताजनैः जनरंजन इत्युक्ते रनेन सार्द्धं विहागं वराणो
रित्यादौ न सहोक्तिरलंकारः विनोक्तिश्चेद्दिना किंचित्यस्तु तं हीनमुच्यते विद्याहृद्यापि सावद्या विनाविनयसंपदं यथावा यश्च रामेन
पश्येत्तु यंच रामेन पश्यति निंदितः स भवेत्लोके स्वात्माप्येन विगर्हते अत्र च रामदर्शनेन विना हीनत्वं विना शब्दं तरेणैव दर्शितं ॥

आंतमात्रमिति बोध्यं एतेन चरमभेदद्वयतदुदाहरणदूषणं कस्यचिदायातरमणो यमिव भासमानं प्रत्युक्तं वेदितव्यं अत्यांतासारतया तु नानुवादमर्हतीत्यु
परम्यते इत्यलंकारचंद्रिकायां व्यतिरेकप्रकरणं सहोक्तिरितिलक्ष्यनिर्देशः सहभाव इत्यादिलक्षणं सहभावः साहित्यं जनरंजनः सह दयजनात्त्वादकः
एवं च मत्कृतिजनकं साहित्यं सहोक्तिरितिलक्षणं दिगंतमिति तस्य राज्ञः कीर्तिः प्रत्यर्थिभिः शत्रुभिः सह दिग्मतमगमतस्य न्वयः अत्र तत्तृतीयायानिरूपित
त्यार्थकतया प्रत्यर्थिनिरूपितसाहित्यवती कीर्तिर्गमनाश्रय इति बोधे एकधर्मान्वपित्वा रूपसाहित्यवलात्प्रत्यर्थिनामपि गमनान्वयप्रतीतिः ५ ॥

क. टी.
चं.
३३

नदुक्तं सासहेक्तिः सहाय्यस्य वलादेकं द्विवाचकमिति व्याप्तेति योऽप्यतौ मध्याङ्गवर्णनमिदं छायापांथैरव्यगैः समं सार्धं विटपि नांतरूपांतलं मूलप्रदेशं संश्रयते
कुतस्त्याकांक्षाया मुत्प्रेक्षते अतं वेति अमश्वात्रात पातिशयकृतो बोध्यः एवमप्येपि जडताशीतलताग्लानेव सरोजलस्य मूलमपोदेशो मीनैर्मत्स्यैः सह याति ग
छति ग्रानिर्वलापचयः तथा अहिमा उष्णा अंशवः करयस्यैवं भूतस्य रेवेदी धितिस्तत्रैव सतमेव सती लोके समं अयः जलानि आचामति पिवति दीधिति लि
यामित्यमरः निद्राक्लानेव सती कांता जनैः सह गर्भगृहं अभ्यंतरगृहं प्रविशति तत्रैव तदुद्भवा तक्कातिस्ते जोहानिः सीकुमार्यातिशयेन तत्सौ लभ्याकांतोपादा
ने इत्यादाविति इदमतीत्येवं रघुवंशे अनेन सह विरहं वुरापो स्तीरेषु तालीवनममरेषु हीपोतरनीतलवंगपुष्पैरपाकृतं स्रदलवामरुद्धिरिति पद्यं अ
प्रसहोक्तिरचमत्कारित्वान्नालंकाररूपेत्यर्थः इत्यलंकारचंद्रिकायां सहेक्तिप्रकरणं विलेकिरिति किंचिद्विनाप्रस्तुतं वर्ण्ये हीनं दुष्टमुच्यते चेत्तदा विनोक्ति
तच्चेत्किंचिद्विनारम्यं विनोक्तिः सापिकथ्यते विनास्वलैर्विभात्येषा राजेंद्रभवतः सभाययावा अविर्भूतेशशिनि तमसा सुव्यमानेव
रात्रिर्नैशस्पर्चिर्हुं तमुजद्वल्लिन्तभूयिष्ठधूमा मोहेनांतर्वरतनु रियलक्ष्यते मुक्तकल्याणगंगारोधः पतनकलुषागृह्णीव प्रसादं अत्र

नामालंकार इत्यर्थः वियेति विनयसंपत्तिं विनाया विद्या सात्त्वधामनोहरापि दुष्टेत्यन्वयः अत्र प्रस्तुताया विद्यायां विनये विना दुष्टलमुक्तं यश्चेति यः पुरुषः स्वा
त्मास्वांतः करणविगर्हते निंदति रामदर्शने विनेति रामकर्मकरामकर्तृकं च दर्शनं विनेत्यर्थः अंतरणापीति विनापीत्यर्थः तथा च विनोक्तिरित्यर्थः प्रहणनतुश
ब्दप्रहणमिति भावः प्रकारंतरमाह तच्चेदिति तत्प्रस्तुतं किंचिद्विनारम्यं चेत्सापि विनोक्तिः कथ्यत इत्यन्वयः इत्यं च किंचिद्विद्यतिरेकेण प्रस्तुतं स्वरम्यत्वा
रम्यत्वान्यतरवर्णनं विनोक्तिरिति प्रकारद्वयसाधारणं सामान्यलक्षणं बोध्यं यतु ह्यो विनार्यसंबंध एव विनोक्तिः तद्वत्त्वं च विना कृतं स्ववस्तुनारमणीयत्वा
रमणीयत्वाभ्यां भवतीत्यर्वाचीनैरुक्तं तदयुक्तं कारणं विना कार्योत्पत्तिकथनरूपे विभावनालंकारेति व्याप्तेर्वारणाय विनार्यसंबंधप्रयुक्तं प्रस्तुतं गतरमणीय
त्वादेरपिलक्षणे निवेशस्यावश्यकत्वादिति अविर्भूत इति मानवती विषये नायकस्य परामर्शो यं इयं वरतनुरंतः अंतः करणो मोहेन मानावेशेन मुक्तकल्याण

तन्मृगमुक्तकल्याणते केव प्रवृत्ते पमसरस्य पतेन न क

अनेतरं कालुष्यापगमात्प्रसादं नैर्मल्यं यत्कृती आश्रयं तो गंगेव तथा शशिनि चंद्रे आविर्भूते उदिते सति तमसा मुच्यमाना रात्रि रिव एवं छिन्नो नरः भूयिष्ठो धूमो यस्या एवं
भूतानि शिभवस्य हत भुजो वद्वे रचिः शिखे वेति दक्षिते मिति अर्थतो बोधितमित्यर्थः इत्यलंकारचंद्रिकायां विनोक्तिप्रकरणम् समासोक्तिं लक्षयति समासोक्तिरिति
प्रस्तुते वर्ण्यमाने अप्रस्तुतस्य अप्रस्तुतवृत्तांतस्य परिस्फूर्तिश्चेतदा समासोक्तिरित्यन्वयः अप्रमितिद्वंद्वस्य यमैंद्री प्राचीमुखमादिभागः वदनं चरत्तोरक्तवर्णः
अनुरक्तश्च चंवने संवेधः वक्रसंयोगविशेषश्च यथा श्रुतलक्षणस्य वक्ष्यमाणे असावुदयमारूढः कातिमान्नक्तमंडलः राजा हरति सर्वं स्पृहयं मृदुलैः करैरि

प्रभृतीन् विना निशादीनां रम्पत्वं विना शब्दसंतरंणदर्शितं समासोक्तिः परिस्फूर्तिः प्रस्तुतेः प्रस्तुतस्य चेत अप्रमैंद्रीमुखं पश्य रक्तश्चुव
तिचंद्रमाः यत्र प्रस्तुतवृत्तांतं वर्ण्यमाने विशेषणसाम्यवत्तादप्रस्तुतवृत्तांतस्यापि परिस्फूर्तिस्तत्र समासोक्तिं लंकारः समासेन सं
क्षेपेण प्रस्तुतवृत्तांतयोर्वचनात् उदाहरणमयमैंद्रीति अत्र हि चंद्रस्य प्राचीप्रारंभलक्षणमुखसंवेधलक्षणे उदये वर्ण्यमाने मुख
शब्दस्य प्रारंभवदनसाधारण्यात् रक्तशब्दस्यारूढकामुकसाधारण्यात् चुवतीत्यस्य प्रस्तुतार्थसंवेधमात्रपरस्य शक्यार्थंतरसा
धारण्याच्च चंद्रमः शब्दगतपुल्लिङ्गेन ऐंद्रीशब्दगतस्त्रीलिंगेन तत्प्रतिपाद्येद्वसंवेधित्वेन चोपस्कृतादप्रस्तुतपरवनितासक्तपुरुषवृ
त्तांतः प्रतीयते यथावा व्यावलाकुचभारमाकुलकचं व्यालोलहारावलिप्रेस्वकुंडलशोभिगंडयुगलं प्रस्तेदिव क्रावुजं शश्वदनक
रप्रहारमधिकश्चासंरसादेतया यस्मात्कुंडकसादरं सुभगया संसेव्यसे यत्कृती अत्र कुंडकवृत्तांतं वर्ण्यमाने व्यावलाकुचभारमित्यादि
क्रियाविशेषण

त्वादप्रकृताप्रकृतश्लेषेऽतिआशेराह विशेषणसाम्यवत्तादिति विशेषणमात्रसाम्यवत्तादित्यर्थः एवं च विशेषणमात्रसाम्यगम्याप्रस्तुतवृत्तांतत्वे लक्षणबोध
उदात्तश्लेषे चाप्रकृतपृष्ठतांतस्य विशेषणविना श्लिष्टेन राजपदेनाप्यवगमानातिआप्तिः संज्ञाप्रवृत्तिनिमित्तमवयवार्थे दशयति समासेनेति वचनात् प्रति
पादनात् लक्ष्यलक्षणसंगमयति अचेति प्रारंभः आदिभाराः साधारण्यात् शिङ्गलान् पद्यपि चुवतीत्यत्र न श्लेषस्तथाप्यर्थद्वयबोधकत्वमात्रेण न स्यात्साधारण्योक्तिः

अन्वयार्थात्साधारण्यादित्यस्य विशेषणं तत्र चंद्रमः शब्दगतेन पुलिङ्गेन नायकत्वाभिव्यक्त्या उपस्कारः ऐंद्रीति स्वरूपपरंतद्गतेन स्त्रीलिङ्गेन तदर्थं स्पना-
यिकात्वाभिव्यक्त्या ऐंद्रीशब्दप्रतिपाद्येनेंद्रसंबधित्वेन च परकीयत्वाभिव्यक्त्येति बोध्यं वृत्तान्तः अवहारो मुखं च वनरूपः व्यावर्त्तादिति नायिकानुरक्तस्य क-
स्य चित्कोटालं वने कंदुकं प्रत्युक्तिरियं हे कंदुक सुभग या सुंदर्या एतया नायिकया रसात्प्रीतिविशेषात्सादरमादरसहितं यथा स्यात्तथायत् यस्मात्संसेव्यसेन
तस्मात्कृतो धन्यो सीत्यन्वयः कथमित्याकांक्षायां संसेवनक्रियां विशिनष्टिव्यावलादित्यादिना व्यावलात् विशेषत आसमेताच्च लक्ष्मचभारो यत्र तथा आकु-
लाः कोटालावेतेनेतस्ततः पर्यस्ताः कचाः केशा यत्र एव व्यालोला दोलायिता हारावलि र्यत्र तथा प्रेखद्वांचंचलाभ्यां कुंडलाभ्यां शोभा युक्तं गंडयुगलं यत्र एव प्र

विपरीतरतासक्तनायिकावृत्तान्तः प्रतीयते पूर्वत्र विंशत्यष्टांशानि श्लिष्टानि दृष्टा साधारणानीति भेदः सारूप्यादयि समासोक्तिर्दृश्यते ॥
यथावा पुरायत्र स्रोतः पुलिनमधुना तत्र सरितां विपर्यासं या तोयन विरलभावः क्षितिरुहां वहोर्दृष्टं कालादपरमिव मन्ये वनमिदं
निवेशः शैलानां तदिदमिति बुद्धिर्दृश्यति अत्र वनवर्णने प्रस्तुते तत्सारूप्यात् कुटुंबविशुद्धनसंतानादिसमृद्धा समृद्धिविपर्यासं प्राप्त
स्य तत्समाश्रयस्य ग्रामनगरादेर्यत्तान्तः प्रतीयते अत्र च प्रस्तुता प्रस्तुतसाधारणविशेषणवलात् सारूप्यवलाद्वाऽप्रस्तुतवृत्तान्तस्य प्र

वेदयुक्तं वक्तां वृत्ते यत्र शाश्वन्निरंतरं दत्तः करेण प्रहारे यत्र तथा अधिकः श्वासे यत्र सायनं तत्प्रस्तुते विशेष्ये तत्समारोपार्थं सर्वथैव प्रस्तुतानन्वयि-
तयैति वृत्तान्तः विपरीतरतरूपः अत्रापि कंदुकशब्दगत पुलिङ्गेन नायकत्वाभिव्यक्तिर्बोध्यः श्लिष्टानीति श्लेषमूलकाभेदाव्यवसायविषयाणीत्यर्थः साधा-
रणा नीति श्लेषविनोवप्रकृता प्रकृतवृत्तान्तयोरनुगतानीत्यर्थः तथा च लक्षणे साम्यशब्देन श्लेषकृतं स्वारसिकं च साम्यं विवक्षितमिति भावः सारूप्यात् सादृ-
श्यात् ॐ पुरेति उत्तरचरिते सीतात्यागानंतरं कदाचिद्वनं प्रतिगतस्य भगवतो रामचंद्रस्येयमुक्तिः पुरा वनवासकाले सरिनां नदीनां स्रोतः प्रवाहो यत्र प्रदेशो आ-
सीत् तत्र धुना पुलिनं अस्तीति शेषः तथा क्षितिरुहां तत्पूर्णं वनविरलभावः विपर्यासं वैपरीत्यपातः प्राप्तः सौद्राणां विरलता विरलानां शाखापत्तवादि वृद्धा सौद्र

तज्जितस्य

तथाचवहोर्भयसः कालादनंतरं दृष्टमिदं वनमपरमन्ये परंतु शैलानां पर्वतानां निवेष्टाः विन्यासविशेषः तदेवेदं वनमिति बुद्धिं प्रत्यभिज्ञारूपां दृष्टयति दृढीकरो-
 तोत्यर्थः तत्सारूप्यादिति वनसादृश्यादित्यर्थः ग्रामादौ किं वनसादृश्यमित्याकांक्षायां तद्वर्धविशेषणमाह कुटं विधित्यादिकुटुं विधुक्तुं विगतौ यो धनसमृद्धा समृ-
 द्धोर्विपर्ययसंज्ञे प्राप्तेत्यर्थः तत्समाश्रयस्य तादृशकुटुं विस्मयाश्रयस्य तथाच समृद्धसमृद्धिविपर्ययसर्वदाश्रयत्वं सादृश्यमिति भावः किमस्य सादृश्यस्योपस्थापकमि-
 ति चेत् धनविरलेति विपर्ययसमिति च ताभ्यामुक्तसादृश्यगर्भीकरणात् एतेनैवासादृश्यगर्भविशेषणोत्थापितसादृश्यमूलासमासोक्तिरिति मूलग्रथानवतो-
 धस्तद्विरोधश्चेति दूषणमलप्रकं वेदितव्यं अथात्राप्रस्तुतवृत्तांतस्य विशेषणसाम्यगम्यत्वाभावादुक्तलक्षणस्याव्याप्तिरिति चेन्न विशेषणसाम्यगम्यसादृ-

कविसंरंभगोचरत्वायोगात् ततश्च समासोक्तावप्रस्तुतव्यवहारसमारोपश्चाह ताहेतुः नतुरूपकद्वयप्रस्तुतेऽप्रस्तुतरूपसमारोपो-
 स्ति मुखचंद्रइत्यत्र मुखचंद्रत्वारोपहेतुचंद्रपदसमभिव्याहारवत् रक्तशृंगवतिचंद्रमादित्यादिसमासोत्पुदाहरणे चंद्रादौ जारत्वाया-
 रोपहेतोस्तद्वाचकपदसमभिव्यवहारस्याभावात् निरीक्ष्यविद्युन्नयनैः पयोदोमुखं निशायामभिसारिकायाः धारानिपातैः स-
 ह किंनुवांतश्चंद्रो यमित्यार्ततरं रासैदृत्येकदेशविवर्तिरूपकोदाहरणद्वयप्रस्तुतेऽप्रस्तुतरूपसमारोपगमकस्याप्यभावात् ॥

श्रगम्यत्वेपि विशेषणसाम्यगम्यत्वानपायात् प्राधान्यात् परं सारूप्यस्य गमकलोपदर्शनं सारूप्यादिति ग्रंथेन एवमग्रेपि विशेषणसाम्यात्सादृश्याद्वेति
 विकल्पातिरपि प्राधान्याभिप्रायैवेति निरवयं एवमलंकारं निरूप्यतद्वोधप्रकारमुपदर्शयितुं भूमिकामारचयति अत्रचेति अत्र एषु उदाहरणेषु अप्र-
 स्तुतवृत्तांतस्येति अप्रकृतजारदिसंबन्धिनश्चुवनदिम्यवहारस्येत्यर्थः विशेष्ये चंद्रादौ सर्वथा आरोपानारोपान्यतरविधया प्रस्तुतानन्वयिनः प्रक-
 तोन्वयशून्यस्य यद्वासर्वथैवेत्यस्य कवीत्यादिनान्वयः कविसंरंभेति सप्रतीत्युद्देश्यकशब्दसंदर्भरूपकविव्यापारेत्यर्थः ॐ अप्रस्तुतवृत्तांतस्य च-
 वनादेरिवाप्रस्तुतस्य जारदेरपि चंद्रादौ समारोपइति मतेनिराकरोति नत्विति अप्रस्तुतरूपेति अप्रस्तुतस्वरूपेत्यर्थः कुतस्तः नाहमुखमित्यादि ॥

क. टी.
च.
३१

तादात्म्येन चंद्रोपेतादात्म्यस्यापि संसर्गः । यथा आरोपविषयत्वात् न स्पष्टं द्रव्यं नतिरेकाच्चंद्रत्वात् रोपेत्युक्तिः ननु प्रकारतया चंद्रत्वात् रोप उक्त इति भ्रमितव्यं चंद्र
इति शब्देन चंद्रविशेषणत्वेनोपस्थितस्य चंद्रत्वस्य मुख्यविशेषणतयाऽरोपासंभवात् एव जारत्वेत्यत्रापि बोध्यं तद्वाचकेति जारवाचकेत्यर्थः ननु जार
दिपदसमभिवाहाराभावात् औत्तारापासंभवेऽप्यर्थो जारया रोपोऽस्तु न हितत्रापि नाहं शब्दसमभिवाहारे हेतुः रूपकध्वनेरुच्छेदापत्तेरित्याशङ्क्याह
निर्गच्छेति पयोदोमेघो विद्युत्तरूपेण नयने निर्णयामभिसारिकायामुखे वीक्ष्य धारानिधानैः सह वातः किं त्वयं चंद्र इति मत्वा आर्ततरं यथा स्यात्तथा ररा
सेऽप्युक्तं न कृतवानित्यर्थः उदाहरण इवेति अतिरेकदृष्टोतः अत्र यथागमकमस्ति तादृशस्य समासोक्त्युदाहरणे अभावादित्यर्थः तथा चार्थारोपोऽप्य

तत्र हि विद्युन्नयने रित्यत्र निरीक्षणानुगुण्यादुत्तरपदार्थप्रधानरूपमयूरव्यं सकादिसमासव्यवस्थितावुत्तरपदार्थभूतनयनान्व
यानुरोधात् पयोदेऽनुक्तमपि दृष्टृषु रूपत्वस्य गंगम्यमुपगम्यते न चेह तथानिरीक्षणवत् त्वय्यागते किमिति वेपत एष सिंधुरि
ति श्लाके सेतु कृत्वादिवच्चा प्रस्तुता साधारणवृत्तांत उपातोऽस्ति नापि श्लिष्टसाधारणादिविशेषणसमर्पितयोः प्रस्तुता प्रस्तुतवृत्तांत
तयोरप्रस्तुतवृत्तांतविद्युन्नयनवत्साधारण्यमस्ति येन तदनुरोधात् त्वं सेतुमंथकृदित्यत्रेव प्रस्तुतेन उक्तमप्यप्रस्तुतरूपसमाशेषमभ्यु

नाशङ्क्य इति भावः ननु विद्युन्नयनोऽपि त्वं किमप्रस्तुतारोपगमकं पदभावात् समासोक्तौ तदभाव इत्यतोगमकं दर्शयितुमाह तत्रेति आनुगुण्यात् आनुकूल्यात्
उपमितसमासस्य पूर्वपदार्थप्रधानतया नयनसदृशविद्युत्करणकत्वस्य निरीक्षणेऽसंभवात् प्रतिकूलत्वमिति भावः अनुक्तमपि अत्रोक्तमपि रूपं आ
रोपः न चेहेति इह समासोक्त्युदाहरणे तथानिरीक्षणवत् नयनकरणकनिरीक्षणवत् सेतुकृत्वादीत्यादिना मथनकरित्वपरिग्रहः नन्विहापि परनायिका
मुख्यत्वेन रूपस्याप्रस्तुतवृत्तांतस्याप्रस्तुता साधारण्यमस्ति तादृशस्य समासोक्त्युदाहरणे तथानिरीक्षणवत् नयनकरणकनिरीक्षणवत् सेतुकृत्वादीत्यादिना मथनकरित्वपरिग्रहः नन्विहापि परनायिका
षणसंग्रहः वृत्तांतयोरिति निर्धारणवद्वा वृत्तांतयोर्मध्ये इत्यर्थः विद्युन्नयनवदिति प्रस्तुता प्रस्तुतयोर्विद्युन्नयनयोर्मध्ये पथानयनस्य उत्तरपदार्थप्रधानसम

माप

प्राधान्यतया नास्तीत्यर्थः सेतुमं यकृदिति पाठः सेतुबंधकृदितित्वं यपाठः कथंचिदर्थतोऽनुवादत्वेन व्याख्येयः उपसेहरति तस्मादिति मात्रपदेनाप्रस्तुतारोपस्य
वच्छेदः विद्युन्मयनवत्समासकृतश्चोतप्राधान्याभावेऽपि विशेषणसामर्थ्यावगतस्याप्रस्तुतवृत्तांतस्यार्थतः प्राधान्यप्रस्तीतिशङ्कते यद्यपीति नन्वप्रस्तुतवृत्तां
ताभिन्नत्वेनावगतस्य प्रस्तुतवृत्तांतस्य प्रस्तुतविशेष्येणान्वयात्कथमप्रस्तुतरत्नांतस्य प्राधान्यमिति शङ्कानिरासायाह विशेष्येणेवेति ननु तद्विशेषणीभू
तप्रस्तुतवृत्तांतोनेनेत्यवकारार्थः सभाधत्तेतथापीति अयमाशयः नात्र श्लिष्टादिविशेषणैः समर्पितः परनायिकामुखचुंबनादिस्त्योऽप्रस्तुतवृत्तांतः प्रागेव क

तस्माद्विशेषणसमर्पिताप्रस्तुतव्यवहारसमारोपमात्रमिह चारुताहेतुः यद्यपि प्रस्तुताप्रस्तुतवृत्तांतयोरिह श्लिष्टसाधारणविशेष
णसमर्पितयोर्भिन्नपदोपात्तविशेषणयोरिव विशेष्येणैव साक्षादन्वयादस्ति समप्राधान्यं तथाप्यप्रस्तुतवृत्तांतान्वयानुरोधान्न
प्रस्तुतेऽप्रस्तुतरूपसमारोपौगीकार्यः तथाहि यथा प्रस्तुतविशेष्येऽप्रस्तुतवृत्तांतस्यान्वयायोग्यता तथैवाप्रस्तुतेऽपि जागदौ नास्ति
प्रस्तुतवृत्तांतस्यान्वययोग्यता एवं च समप्रधानयोः प्रस्तुताप्रस्तुतवृत्तांतयोरन्यतरस्यावश्यमारोपेभ्युपगंतव्ये श्रुत एव प्रस्तुतेऽप्रस्तु
तस्यारोपश्चारुताहेतुरित्युक्तं नन्वेवं सति विशेषणसाम्यादप्रस्तुतस्य गम्यत्वं समासोक्तिः विशेषणानां साम्येन यत्र प्रस्तुतवर्ति
नां अप्रस्तुतस्य गम्यत्वं सा समासोक्तिरिष्यत इत्यादीनि प्राचीनानां समासोक्तिलक्षणानि न संगच्छेरन् प्रस्तुतेऽश्लिष्टसाधारणाः
दिविशेषणसमर्पितानुरागपूर्वकवदनचुंबनाद्यप्रस्तुतवृत्तांतसमारोपमात्रस्य चारुताहेतुत्वाभ्युपगमेन विशेषणसाम्यकृतका

मुकाद्यप्रस्तुतधर्मी अंजनानयेक्षणादिति चेत् ॥

यापि न्युत्पत्त्या प्रस्तुतगतत्वेन भासते यद्वत्तादप्रस्तुतजारयारोपावगतिः स्यात् आपेतुताद
स्थेनावगते तस्मिन् प्रस्तुतासंबद्धस्य कविसंरभगोवरत्वायोगात् प्रस्तुतसमारोपितत्वेन पर्यवसानमिति नन्वेवं तर्हि प्रस्तुतवृत्तांतस्याप्यप्रस्तुतवृत्तांतानां
पेधर्मिण्यन्वयोस्तु असंबद्धाभिधानप्रसंगपरिहारस्य तुल्यत्वादित्याशङ्क्या ह तथाहीत्यादि एवं च योग्यतारूपविनिगमकविरहे च मांस्तुतर्हि कस्याप्य

नरसंज्ञातुल्यप्रवृत्तिः

कुटी
३५

अन्यथा संवदाभिधानं प्रसंगात्तेरिति भावः किं तर्हि विनिगमकं तत्राह श्रुत एव तितथाच श्रुतप्रस्तुतार्थोपस्कारकतयाचमत्कारहेतुत्वमेव विनिगमकमिति भावः अप्रस्तुतस्य अप्रस्तुतवृत्तांतस्य नन्वेवमिति एवमप्रस्तुतसमारोपानेगीकारे विशेषणानामित्यादिविधानाद्योक्तलक्षणं प्रस्तुतवर्तिनां विशेषणानां साम्येनेत्यन्वयः प्रस्तुते समारोपार्थे अप्रस्तुतधर्मव्यंजनानपेक्षायामपि समारोप्यमाणवृत्तांतविशेषणत्वार्थे तदपेक्षणान्नलक्षणासंगतिरित्याह स्वरूपतदसादिस्वरूपतः अप्रस्तुतसंवंधित्वेनाज्ञायमानस्य नन्वेक्ष्यसत्त्वेपिविशेषणसाम्यस्य तद्वाजनासामर्थ्याल्लक्षणासंगतितादवस्थमित्याशक्यसाक्षादसामर्थ्यापि वृत्तांताभिव्यक्तिद्वारा तत्संभावान्न दोष इत्याह नचेत्यादितदीयत्वानुसंधानं कामुकसंवंधित्वानुसंधानं तत्र मुखचुंबनादौ अनुसंधानं तद्वदिति पाठः

उच्यते स्वरूपतोः प्रस्तुतवृत्तांतस्यारोपो न चारुताहेतुः किं त्वप्रस्तुतकामुकादिसंवंधित्वेनावगम्यमानस्य तस्यारोपः तथाभूतस्यैव सानुगुणत्वात् न च तावदवगमने विशेषणयदानां सामर्थ्यमस्ति अतः श्लेषादिमहिम्ना विशेषणयदैः स्वरूपतः समर्थितै न वद नचुंबनादिना तत्संवंधिनि कामुकादावभिव्यक्तेषु नस्तदीयत्वानुसंधानं तत्र भवति यथा स्वरूपतो दृष्टेन राजाभवादिना तत्संवंधिनि राजादौ स्मारिते पुनरश्वादौ तदीयत्वानुसंधानमिति विशेषणसाम्येन वाच्योपस्कारकस्याप्रस्तुतव्यंजनस्यास्त्यपेक्षा अतएव श्लिष्टविशेषणायामिव साधारणविशेषणायामप्यप्रस्तुतव्यवहारसमारोप इत्येव प्राचीनानां प्रवादः कंदके व्यावल्कुचभारत्वा

रापणीयल्लि

अनुसंधानवदिति पाठे यथेत्यस्यासंगतेः अतएव अप्रस्तुतव्यंजनस्यापेक्षणादेकनन्वप्रस्तुतधर्मव्यंजनानपेक्षणे ईदृशः प्रवादः कुतो न युक्तस्तत्राह कंदुक इति विशिष्टेत्यस्य सेव्यत्वेनान्वयः संवंधित्वेनैवैत्येवकारोक्तमेवार्थसोपपत्तिकमाह स्वरूपतद्वति अप्रस्तुतकामुकसंवंधित्वानालिङ्गितरूपेणेत्यर्थः तथाचारोपासंभवात्तादृशप्रवादानुपपत्तिरिति भावः श्लिष्टविशेषणायामयमेद्रीत्यादौ मुखचुंबनादेः स्वरूपतोऽप्यारोपस्यैव सत्तात्साधारणविशेषणायामुपशृंभकत्वेन प्रवादोपन्यासः ननु तत्रापि तादृशवनितासेव्यत्वस्य तादृशवनिताकृतविपरि

स्वरूपतद्वति

प्रस्तुतवृत्तांतरूपस्य रूपतोप्यारोपस्यैव संभवान्न तादृशप्रवादोपपत्तिरित्यहं किंचिति युक्तमिति तत्सामान्यादितरेषु तथात्वमिति न्यायादिति भावः लक्षणमिति जातानेन वचने तदेव मुक्तीत्याद्यमं द्वीमुसंपश्यरक्तश्रुतिचंद्रमादित्यत्र शक्तिव्यंजनाभ्यां प्राचीं प्रारंभसंवेधाश्रयश्चंद्रोजारसंवेधिसानुगपरनापिकामुखचुंबनाश्रयइति बोधः अप्रस्तुतवृत्तांताभिन्नत्वेनाप्यवसितस्य प्रस्तुतवृत्तांतस्य तादात्म्येनाप्रस्तुतारोपविषये प्रस्तुतधर्मिण्यन्वयइति मते नुसानुगपरनापिका मुखचुंबनाभिन्नप्राचीप्रारंभसंयोगाश्रयोजारभिन्नश्चंद्रइति बोधः एवमुदाहरणोत्तरेप्यनेनैव प्रकारेण बोधप्रकारा ऊहनीया इत्यलंकारनंदिताया समासोक्तिप्रकारेण गुणीभूतव्यंग्यप्रभेदभूतसमासोक्त्यालंकारप्रसंगात्तत्रैभेदपरिकरालंकारलक्षयति अलंकारइति अलंकार

स्वरूपतः कंदुकेपितस्य सत्वेनासमारोपणीयत्वात् किंच सा रूप्यनिबंधनत्वेनोदाहृतायां समासोक्तावप्रस्तुतवृत्तांतन्याशब्दार्थस्याप्रस्तुतवृत्तांतरूपेणैव गम्यतया तेन रूपेण तत्र समारोपसिद्धेः अन्यत्रापितथैव युक्तमित्यप्यमेव प्राचीनानालक्षणमिति विभावनीया अलंकारः परिकरः साभिप्राये विशेषणे सुधांशुकलितोत्तंसत्तापहरतुवः शिवः अत्र सुधांशुकलितोत्तंसदतिविशेषणं तापहरणसामर्थ्याभिप्रायगर्भं यथावा तव प्रसादात्कुसुमायुधोपिसहायमेकं मधुमेवलब्ध्वा कुर्याह रस्मापि पिनाकपाणे धैर्यं यच्चुतिके मम धन्विनो न्ये अत्र पिनाकपाणे रिति हरविशेषणं कुसुमायुधइत्यर्थलभ्याहमर्थविशेषणं च सारसारपुधत्वाभे प्रायगर्भं यथावा

कारत्वे लोकीर्तने च दोषाभावेनैव गतार्थत्वमिति शंका निरासाय तत्प्रपंचनं चाग्रे करिष्यते साभिप्राये प्रकृतार्थोपपादकाद्यविषयकाभिप्रायपूर्वके तया भूतार्थव्यंजकइति यावत् इत्थंच प्रकृतार्थोपपादकार्थव्यंजकविशेषणत्वे लक्षणबोध्यं ध्वनावतिभासिवारणाय प्रकृतार्थोपपादकेति हेत्वलंकारवारणाय बोधकत्वे विहाय व्यंजकत्वं निवेशः दक्ष्यमाणपरिकरंकुललंकारवारणाय विशेषणेति तदनुक्तिरप्यतथेति नातिप्रसंगः सुधांश्विति सुधांशुना कलितः कृतउत्तंसः शंखरोयेव सदतिहरविशेषणं उत्तंसः कर्णपूरे स्यात् शंखरेचावतंसवदिति विन्वः ॥

क. टी.
च.
२७

सामर्थ्याभिप्राये सामर्थ्यं जकते वेति इदं प्रतिकामस्योक्तिः तव प्रसादात्कुसुमायुधोप्यहं न पुं वसेत मे वै कं मुखं सहायत्नव्यापिना को धनुर्विशेषः पारो
यस्य तादृशस्यापि हरस्य धैर्यं च्युतिं धैर्यं स्वतन्त्रं कुप्यं अन्ये धन्विनो धनुर्धराममपुरः के अभिप्रायगर्भा अभिप्रायपूर्वकं अतएवात्र यवार्थमात्रविश्रांतत्वाद्द्वयदेन न पौनरुक्त्यमपि सर्वेति सर्वेषाम
शुचो नारक्तपूर्वरेतो विष्मृतादीनां निधानस्य स्थानभूतस्य कृतघ्नस्य उत्तमान्नपानादिरुतोपकारनाशकस्य शरीरकस्येति निंदायां कप्रत्ययः कृतेत

सर्वाशुचिनिधानस्य कृतघ्नस्य विनाशिनः शरीरकस्यापि कृते मूढाः पापानि कुर्वते अत्र शरीरविशेषणानितस्य हेयत्वेनासं
रक्षणीयत्वाभिप्रायगर्भाणि व्याख्यानं कृतं वा स्थितं श्रुतिगणं जन्मीनवल्मीकतो नाभौ नाभवमव्युतस्य सुमहद्भाष्यं च नाभाषि
षं चित्रार्थानवहत्कथामचकथं मुत्राग्निना संगुरुदेवत्वद्गुणं वृंदवर्णनमहकर्तुं कथं शक्नुया अत्र श्रुतिगणं न व्यास्यमित्या
दीनि विशेषणानि स्वस्मिन्व्यासाद्य साधारणकार्यकर्तृत्वे निषेधमुखेन नाहं व्यास इत्याद्यभिप्रायगर्भाणि तत्राद्ययोरुदाहरण
पारेकैकं विशेषणम् समनेतरयोः प्रत्येकं वृंहं निविशेषणानि तत्रापि प्रथमोदाहरणे सर्वाणि विशेषणान्येकाभिप्रायगर्भाणि प
दार्थरूपाणि च द्वितीयोदाहरणे भिन्नाभिप्रायगर्भाणि वाक्यार्थरूपाणि चेति भेदः एतेषु व्यंग्यार्थसद्भावेऽपि न ध्वनिव्यपदेशः शि
वस्य तापहरणे मन्मथस्य कैमुतिकन्यायेन सर्वधन्विधैर्यं जकते शरीरसंरक्षणार्थं पापमाचरतां मूढत्वे स्वस्ववर्णनीयराजगुणक

यनाशक्तत्वे च वा व्यएवोपस्कारकत्वात् ॥ ११ ॥ ६ ॥ ॥

दर्थं तत्संरक्षणार्थमिति यावत् विशेषणानि पूर्वार्थोक्तानि तस्य शरीरस्य व्या
स्यमिति राजानं प्रतिकवेरुक्तिः हे देवराज न त्वद्गुणानां वृंदस्य समूहस्य वर्णनं कर्तुमहं कथं शक्नुया शक्तो मवेयमित्यन्वयः कुतस्तत्राह यतो हं एक रूपतया
स्थितं वेद समूहं न व्यास्यं अनेकशाखा रूपेण न विस्तारितवान् तथा च तत्कर्ता व्यासो न भवाभौ निव्यज्यते एवमप्येपि वल्मीकतो वल्मीकात् जन्माः स्यात्सोतिज

श्रीनभवाभौतिशेषः न यच्च नाहं वा ल्मीकिरिति

अव्युत्पन्नाभौनाऽभवं नोत्पन्नइत्यनेन नाहं चतुर्मुख इति सुमहद्वाच्यं महाभाष्यं च नाभाषिषं न भाषितवानित्यनेन नाहं सहस्रजिह्वः शेष इति चित्रो विचित्र-
 अर्थो यस्य स्तोत्रहृत्कथान् अवकथं कथितवानित्यनेन नाहं तद्वत्ता शिवो गुणाद्येवेति सुत्राणि द्वंद्वे गुरुपदेशांका नासमित्यनेन नाहं वा क्यतिरिति च
 अज्यते उच्येषूदाहरणेषु वैलक्षण्यं दर्शयति तत्रेत्यादिना एकैकं एकस्य विशेष्यस्य एकमेव समनंतरयोः अनंतरोक्तयोः प्रत्येकं एकं विशेष्यं प्रति तत्रापि
 तयोर्मध्ये पि एकाभिप्रायगर्भाणि एकार्थभिप्रायपूर्वकाणि वाक्यार्थेति न्यास्यमित्यादिनिषेधवाक्यार्थषट्कस्योक्तरीत्या हेतुत्वेनातिमवाक्यार्थविशेषो
 षणत्वादिति भावः तेषु उक्तोदाहरणेषु ध्वनिव्यपदेशः ध्वनिव्यवहारः तत्र हेतुमाह तापहरण इत्यादिना तापहरणे इत्यादिसप्तम्यंतवतुष्टयस्य वाच्य

अतएव व्यंग्यस्य वाच्यपरिकरत्वात् परिकर इति नामास्यालंकारस्य केचितु निष्प्रयोजनविशेषणोपादाने अपुष्टार्थत्वदोषस्योक्तत्वा
 त्सप्रयोजनत्वं विशेषणस्य दोषाभावमात्रेण कश्चिदलंकारः एकनिष्ठतादृशानेकविशेषणोपन्यासे परं वैचित्र्यविशेषात् परिकर
 इति अलंकारमध्ये परिगणित इत्याहुः वस्तुतस्तनेकविशेषणोपन्यास एव परिकर इति नियमः श्लेषयमकादिष्वपुष्टार्थदोषा
 भावेन तत्रैकस्यापि विशेषणस्य साभिप्रायस्य विन्यासे विच्छित्तिविशेषसद्भावात् परिकरोपपत्तेः इत्यनेन सामानाधिकरण्येनान्वयः उप

स्कारकत्वादिति तथा चापरांशरूपगुणीभूतव्यंग्यभेदत्वान्न ध्वनिव्यवहार इति भावः न चैवमपि यथाश्रुतलक्षणस्य निःशेषव्युत्पत्त्यादिध्वनावतिव्याप्तिमि
 त्यत आह अतएवेति वाच्योपस्कारकत्वादेवेत्यर्थः परिकरत्वात् अंगत्वात् तथा च परिकरपदमहिम्ना प्रकृतार्थोपपादकत्वस्या व्यंग्यविशेषणस्य लभान्ना
 तिव्याप्तिरिति भावः अपुष्टार्थेति भावप्रधानं उक्तत्वादिति अर्थोऽपुष्टः कष्टो व्याहृतपुनरुक्तदुःक्रमग्राम्या इत्यानाऽलंकारिकैरुक्तत्वादित्यर्थः कथं तर्हि तैरेवा
 स्यालंकारत्वेन कथनमत आह एकनिष्ठेति तादृशेति साभिप्रायेत्यर्थः दोषाभावेनैति आपुष्टार्थत्वस्य दोषताभावेनेत्यर्थः उद्भूतालंकारसंयत्यासहृदयवैमुख्य
 रूपदूषकता बीजाभावादिति भावः विच्छित्तिश्च मत्कृति परिकरत्वात्पत्तेः परिकरस्यालंकारत्वात्पत्तेः तत्र दोषस्याप्रसक्त्या विच्छित्तिविशेषस्य तदभावप्रयुक्तत्वात्संभवा

विच्छित्तिविशेषस्य तदभावप्रयुक्तत्वात्संभवा

नं
वं
३८

यमकस्यले उदाहरति यथेति निजां देवतामति कस्यपदियजेत अर्थाद्देवतांतरं पूजयेत्तदा उभयतः लोकद्वयात् व्यवते भ्रश्यति अपं पापमपि जुषते सेवते प्राप्नो-
तीति यावत् कानि जादेवता तत्राह वयं वनवता प्रशस्तवनयुक्तेन क्षितिभृता गोवर्धनगिरिणेव सदैव तकाः देवतसहिताः स एवास्माकं देवतमित्यर्थः अनन्ता-
अरक्षकेण अहिदुहादुद्देण किं प्रयोजनमिति शेषः अहिर्द्वित्रासुरे संपदति विश्वः नन्वेवं सति तत्रैवालंकारतास्यान्वतुमुधांशुकलितो तं स-
दस्यादावत आह एवमिति विच्छित्तिविशेषे निदोषाभावप्रयुक्तविच्छित्तिव्यावृत्तेत्यर्थः ननु यमकदावपि तादृशविच्छित्तिविशेषे मानाभावः विच्छित्ति सामान्यतुप

यथा अति यजेत निजां यद्विदेवतामुभयतश्च व्यवते जुषते प्यद्यं क्षितिभृते दसदैवतकावयं वनवतानवता किमहिदुहा अत्रहि
पुरुदूतपूजोयुक्तान्दादीन्यतिभगवतः कृष्णस्य वाक्ये गोवर्धनगिरिरेव चास्माकं रक्षकत्वेन दैवतमिति स एव पूजनीयः न
त्वरक्षकः पुरुदूतदत्तेवंपरे वनवतेति गोवर्धनगिरिरे विशेषणकाननवत्वान्निर्झरादिमत्वाच्च पुष्पमूलफलतृणादिभिरारण्यका-
नामस्माकमस्मद्वनानां गवां चायमेवरक्षक इत्यभिप्रायगर्भं एवमत्र साभिप्रायेकविशेषणविन्यासस्यापिच्छित्तिविशेषव-
शादस्य साभिप्रायस्यालंकारत्वसिद्धौ अन्यत्रापि मुधांशुकलितो तं सदस्यादौ तस्यात्मलाभो न निवार्यते अपिच एकपदार्थहे-
तुकं काव्यलिङ्गमलंकार इति सर्वसमतं तद्देकस्यापि विशेषणस्य साभिप्रायस्यालंकारत्वे युक्तमेव साभिप्राये विशेष्येतु भवेत्

लिङ्गं

युदस्तदोषाभावेनाप्युपपन्नं आयत्तालपर्युदस्तस्य मृद्धौ च हीनतादोषस्याभावेनेव तदानीमपि मृद्धौ च कर्तुरतिशयाधानमिति नालंकारत्वसिद्धिरि-
त्यत आह अपिचेति भस्मोद्गलनभद्रमस्तुभवते रुद्राक्षमालेश्रुमंहासोपानपरंपरां गिरिसुताकांतालपालं कृतिः अद्याप्यधनतोषितेन विभुना युष्मत्स-
पर्यामुखा लोकोच्छेदिनि मोक्षनामनिम हामोहे निधीयामद्वत्यादौ मोक्षस्य महामोहत्वे सुखालोकोच्छेदित्वं सुखालोकोच्छेदिनात्येकपदार्थहेतुरितिकाव्य-
लिङ्गमलंकारत्वेन यथाश्लोक्तं ननु निहंतुत्वोषाभावमात्रतया विच्छित्तिविशेषस्यानुभवसिद्धित्वात्तथेहापोति भावः इत्यलंकारचट्टिकायां परिकरप्रकरणम्

साभिप्रायइति अत्रविशेषणपदस्थानेविशेष्येतिप्रक्षिप्यपूर्ववत्क्षणेवोध्यं तत्रपरिकरेअतिव्याप्तिवारणार्थे लक्ष्ये लक्षणसंगमयति अत्रवेति यद्यपिदेवा
 तरव्यावर्तकतयाचतुर्भुजइतिविशेषणं तथापिनृपादिसाधारणदेवपदशक्तेर्विष्णोर्नियमनेनविशेष्यप्रतीत्योपयिकतयाविशेष्यपदत्वमभिमतंवोध्यं ॥
 असंदिग्धमुदाहरति फणीद्रइति राजानंभक्तिकवेरुक्तिः तवगुणान्वक्तुंफणीद्रः शेषः समर्थइत्यध्याहार्यं एवमग्रेपि हैहयाधियःकार्तवीर्यः आखंडल
 इन्द्रः उभयत्रगुणानित्यनुषज्यते एषः मर्त्यधर्मः अहं कृते गुणाः केतिकशब्दोमहदंतरं सूचयत सहस्रमुखत्वादीत्यादिनासहस्रबाहुत्वसहस्रनयन

चतुर्णां पुरुषार्थानां दाता देवश्चतुर्भुजः अत्रचतुर्भुजइतिविशेष्यं पुरुषार्थचतुष्टयदानसामर्थ्याभिप्रायगर्भं यथावा फणीद्रस्ते
 गुणान्वक्तुं लिखितुं हैहयाधियः द्रष्टुमाखंडलः शक्तः काहमेव कृते गुणाः फणीद्रइत्यादिविशेष्यपदानिसहस्रवदनाद्यभिप्रा
 यगर्भाणि नानार्थसंश्रयः श्लेषोवर्ण्यवर्ण्यभयाश्रितः सर्वदोमाधवः पायात्सयोगगामदोधरत् अङ्गेनत्वन्मुखेतुल्यं हरिणा
 हितशक्तिना उच्चरद्भूरि कीलालः शुशुभे वाहिनीपतिः अनेकार्थशब्दविन्यासः श्लेषः सचत्रिविधः प्रकृतानेकविषयः अप्रकृ
 तानेकविषयः प्रकृताप्रकृतानेकविषयश्च सर्वदेत्यादिक्रमेणोदाहरणानितत्रसर्वदोमाधवइतिस्तोतमत्वेन प्रकृतयोर्हरिहर
 योः कीर्तने प्रकृतश्लेषाः अङ्गकमलं अङ्गश्चंद्रस्तयोरुपमानमात्रत्वेनाप्रकृतयोः कीर्तनमित्यप्रकृतश्लेषः वाहिनीपतिः सेनापतिः

त्वयोः संग्रहः अत्रानेकेषां विशेष्यपदानां तत्तदभिप्रायगर्भत्वं विशेषः इतिपरिक समुद्रश्चतत्रसमितौ शस्त्रप्रहारोत्पत्तदुधिरस्यसेनापतेरेव
 रं कुरप्रकरणम् श्लेषं लक्षयति नानार्थेति नानार्थस्य शब्दस्य संश्रयो योजनश्लेष इति लक्षणं वर्ण्यस्यादिविभागः वर्ण्यचावर्ण्यचवर्ण्यवर्ण्यभये च एत
 त्रयाश्रितस्तद्विषयइत्यर्थः सर्वेति सर्वदः समाधवः पायात्तयः अगंगोर्विधनं पर्वतगं पृथ्वी च वराहावतारे धृतवानिति विष्णु पक्षे हरपक्षे तु स उमाधवः सर्वदापा
 पात् योगगो धृतवानित्यर्थः हरिणेन मृगेणाकरूपतया आहिताकृताशक्तिः संगोपस्येति चंद्रपक्षे हरिणा स्वर्येणेति कमलपक्षे उच्चरत् शस्त्रपातैरुद्धृत्कीलालं

प्रकृतमित्यप्रकृतश्लेषः

स्वधिरस्यसेनापतिः सेनापतिः

कु. री.
चं
५९

तथावाहिनीनां नदीनां पतिः समुद्रश्चेति पक्षः कीलालं जलं सभितौ संश्रामेनात्तइति येन करुणा युक्ता तः करणेन द्रोहकर्तापि अदरो भयभूयः काकस्वातो रक्षितः न
नुहतः संपवित्रना मारणे रखातः विभूशमो भगवणमस्त्वित्यर्थः कृष्णपक्षे तु काकोदरः कालियसूर्यः पूतनायाश्च स्यामारणे नख्यातइति विशेषः नीता
नामिति दयिताप्रतिनायकोक्तिः तव दक्षणे नेत्रे कमलानां पद्मानां हरिणानां च सदृशेऽस्तद्वत्पुष्पः कीदृशानां वनेजले अरण्ये च वृद्धिं प्राप्नोति तथाल
भ्ये लोभशीलैर्भूरिभिः शिलीमुखैर्भूमैः कुलोभावव्याप्ततां नोत्तानामिति पद्मपक्षे हरिणपक्षे तु लब्धैर्वापैः कर्तृभिर्भूरिशिलीमुखैर्वाणैः करणभूतैराभ

पथावात्रातः काकोदरो येन द्रोहधुपिकरुणात्मना पूतना मारणस्यातः समेस्तु शरणं प्रभुः नीतानामाकुलीभावं लुब्धैर्भूरिशिलीमु
खैः सदृशे वनवृद्धानां कमलानां त्वदीक्षणे असावुदयमारुहः कांतिमान् च कमंडलः राजा हरतिलोकस्य तद्दयं मृदुलैः करैः तत्राद्य
स्तोतव्यत्वेन प्रकृतयोः रामकृष्णयोः श्लेषः द्वितीये उपमानत्वेनाप्रकृतयोः पद्महरिणयोः श्लेषः तृतीये राजा हरतिलोकस्येति च
द्रवणेन प्रस्तावे प्रकृतस्य प्रत्ययो दितचंद्रस्याप्रकृतस्य नवाभिषिक्तस्य नृपतेः श्लेषः यदत्र प्रकृताप्रकृतश्लेषोदाहरणेशब्दश
क्तिमूलध्वनिमिच्छेति प्राचः तत्प्रकृताप्रकृताभिधानमूलकस्योपमादेरलंकारस्य व्यंग्यत्वाभिप्रायं न त्वप्रकृतार्थस्य व्यंग्यत्वाभि
भिप्रायं अप्रकृतार्थस्यापिशक्ताप्रतिपादयस्याभिधेयत्वावशंभावेन व्यक्त्यनपेक्षणात् यद्यपि प्रकृतार्थे प्रकरणवलात् सति तिवुद्धिस्थ
सत्येव पश्चान्नृपति तद्वाह्यधनादिवाचिनां राजकरादिपदानामन्योन्यसन्निधानवलात्तत्तद्विषयशक्त्यंतरोन्मेषपूर्वकमप्रस्तुति

कुलीभावं च पलतां नोत्तानामित्यर्थः मृगप्रभेदे कमलद्वितिविश्वः असाविति उदयं शैले अभिवृद्धिं चरत्करत्तवर्णं अनुरक्तं च मंडलं विवंदेशश्च राजचंद्रो
नृपश्च मृदुलैर्भिनवैः अल्लैश्च करैः किरणैः अह्युपनैश्च प्रत्ययो दितेति अभिनवोदितेत्यर्थः ननु प्रकरणेनाभिधायानियमनादप्रकृतार्थस्य व्यंग्यत्वमेवेति
कथं श्लेषद्वयांशकाहयदिति अलंकारस्येति न चैवं शब्दशक्तिमूलवस्तु ध्वनेरुच्छेदइति वाच्यं शनिशनिश्च तमुच्चैर्निहंतिकुप्यसिनरेद्रयस्मेत्वं यवप्रसीद

सुपुन

समात्युदागनुदारश्चेत्यत्र शनिविरुद्धरूपे प्रस्तुतेः शनिशब्देनाभिधायं प्रतीयमाने पितृमूलकस्य विरुद्धावपितृदत्तवर्तनार्थमेकं कार्यं कुरुत इति वस्तु ध्य
निरशनिशब्दव्यक्तिमूलस्य संभवात् अलंकारस्येत्यस्योपलक्षणत्वात् अस्योत्पत्तिनिधानवत्त्वात् परस्य रायं संवध्यैवाचकशब्दसमभिवाहारूपशब्दो
तरसन्निधिवत्त्वात् तथाचाप्रकृतं यमिधानियामकमस्तीति भावः एतावता पूर्वापरभावमात्रेण तस्य अप्रकृतार्थस्य गूढश्लेष इति गूढत्वं चाप्रकृतत्वेनादे
तीयार्थस्य प्रमप्रत्ययात् अयमिति माधैरैवतकगिरिखणनं अयंगिरिस्तटीर्विभर्तात्यन्वयः किंभूताः अतिजरदाः अत्यंतकरिनाः प्रकामगुर्वीः अति

न चैतावता तस्य व्यंग्यत्वं शक्या प्रतिपाद्यमाने सर्वथैव व्यक्त्यनपेक्ष गत्यर्थे वसिते प्रकृतार्थाभिधाने पश्चात्स्फुरति चेत् कामं गूढश्लेषो
भवतु अस्ति वा न चापि गूढश्लेषः अयमिति जरदाः प्रकामगुर्वीरलघुविलं विषयो धरोपरुद्धाः सततमसुमतामगम्यरूपाः परिण
तदिक करिकास्तटीर्विभर्ति मंदमग्निमधुर्यमोपलादर्शितश्च यथुचा भवत्तमः दृष्टयस्ति मि रजं सिधे विरेदोषमोषधिपतेरस
न्निधौ अत्र हि समासोत्पुदाहरणयोः प्राकरणिके र्थे प्रकरणवशात् इति तिवुद्धिस्थे विशेषणसाम्यादप्रकृतोपि वृद्धवेषपात
त्तांतादिः प्रतीयते तत्र समासोक्तिरभंगश्लेष इति सर्वेषामभिमतमेव एवमन्यत्रापि गूढश्लेषे ध्वनिबुद्धिर्न कार्या यथा वा रम्या
इति प्राप्तवतीः यताकाशगोविविता इति वद्वैयंतीः यस्यामसेवंतनमद्वलीकाः समेव धूमिर्वलभीर्युवानः अत्र द्वितीयांत विशेषण
महत्स्यः अलघुभिर्विलंबमानैर्मधैः आसाः निरंतरं प्राणिनामगम्यरूपाः परिणतास्तिर्यंकुदंतप्रहारिणः समर्पिता र्थांतराणां न शब्दसामर्थ्येन व

दिग्गजायासुताः वृद्धवेद्यापक्षेतुजरुजीर्णाः पयोधराः कुवाः अगम्याः संगमायोग्याः परिणते प्रकटे दिक करिके यासां तादृत्यर्थः दिकवर्तुलं दशनक्ष
तं करिकानखस्तं दिकदंष्ट्रवर्तुलाकारं करिकानखरेखिकेति यादवः मंदमिति ओषधीनां पत्युश्चंद्रस्यासंनिधौ सति अर्यमोपलाः सूर्यकांतामंदीभूतमग्निं
धृतवतः तमः दर्शितः श्वयथुः पुष्टत्वेन तथाऽभवत् दृष्टयस्ति मि रजं दोषं आध्यं सिधे विरेपक्षांतरे ओषधिपतिर्वैद्यः एवं मंदान्निवशो यतिमिराणिरो

विशेषः

वृत्तादिस्त्रिंशदिपदाद्गोविन्दैरुत्तानः परिगृह्यते अभंगश्लेष इति तथाच श्लेषस्य लेख्यं जनाविरुद्धादप्रकृते तत्स्वीकारे श्लेष व्यवहारः सर्वे यामनुपपन्नः स्यादिति भावः रम्या इति साधन एव द्वारकावर्णनं यस्या द्वारकाया युवानो वधूभिः समवलम्बीः प्रासादोपरितन गृहाणि असेवते सेवितवन्तः किंभूताः रम्या इति हेतोः पताकावेज्यंतीः प्राप्तवतीः विविक्ता विजना इति हेतोः रागं रतिं वर्द्धयन्तीः नर्मतिवली कानिच्छादन परलप्राप्ताया सांताः वधूपक्षेपताकाः सौभाग्या निपताका वै जयंत्या स्यात्सौभाग्यनारका कयोरिति मेदिनी रागगगनुरागं विविक्ताः सती तेन पवित्राः नमन्निवलीकाश्चेति नचेनियत इत्यस्य इत्यत्रैवाक्षितः श्लेषो भवेदित्यत्रे

नवविभक्तिभेदे पितृदन्वयापेक्षकं साधर्म्यमिह निवृद्धमस्ति यतः एतस्मिन्नधिकपयः श्रियं वहेत्यः संक्षोभं पवनभुवाजवेन नीताः वाल्मीकेरहितरामलक्ष्मणानां साधर्म्यं दधति गिरं महसरस्यः इत्यत्रैवाक्षितः श्लेषो भवेत् सममित्येतत्तु क्रियाविशेषणं संहार्यत्वेनाप्युपपन्नं वधूषु स्त्रियविशेषणार्थं न्वयात्पाकद्रागप्रतीते साभ्यं नालं वते तस्मादर्थसौंदर्यवलादेव न दन्वयानुसंधानमिति गूढश्लेषः तदनुतद्गुणादेव समशब्दस्य साधर्म्यार्थकत्वनमिति वाच्यं सौंदर्यमालंकारस्यांगमयमित्यलं प्रपंचेन तस्मात्सिद्धं श्लेषत्रैविध्यं एवं च श्लेषः प्रकारान्तरेणापि द्विविधः संपन्नः उदाहरणगतेषु अञ्जुकीलालवाहिनीपत्यादिशब्देषु परस्परविलक्षणं पदभंगमनपेक्ष्याने कार्यं क्रौडीकारादभंगः सर्वदोसाधवः योगैर्गोहरिणाहितमक्तिनेत्यादिशब्देषु परस्परविलक्षणं पदभंगमपेक्ष्यानानर्थक्रौडीकारात्सभंगः श्लेष इति तत्र सभंगश्लेषः शब्दालंकारः अभंगश्लेषस्त्वर्थालंकार इति केचित् उभयमपि शब्दालंकार इत्यन्ये उ

ननेनान्वयः एतस्मिन्निनि तत्रैवैवतकगिरिवर्णनं एतस्मिन्निरोमहत्यः सरस्यः वाल्मीकेर्मुनेर्गिरं भयमप्यर्थालंकार इति स्वाभिप्रायः एतद्विवेचनं साधर्म्यं सादृश्यं दधति धारयन्ति किंभूतानां गिरं अरहितौ संवदौ रामलक्ष्मणौ यामुताया भूतानां सरसीपक्षे अरहिताः संयुक्ता रामाः यतो योपासांतया भूता लक्ष्मणाः सारसवनिताया सुता इति किंभूताः सरस्यः अधिकांजलशोभां वहेत्यः पवनसंभूतेन वेगेन संक्षोभं तरंगकुलत्वं नीताः प्रापिताः वाल्मीकिगिरस्तु अधिकाः

कापयोयासुताः पवनभुवाहन्मतावेगेन निजेन संक्षोभमुद्भूतं प्रापिता इति नन्वत्रापि सममित्यस्य तुल्यार्थत्वात्साधर्म्यनिबंधोऽस्तीति कुतो न श्लेषासंयुक्तं न।
ह सममिति द्राक् शोघं साम्यार्थं साम्यार्थकत्वं तथा चानुपपत्त्यभावात् नन्वत्रापि साधर्म्येन संभवतीति भावः कथं तर्हि तदवगमस्तत्राह अर्थसौंदर्येति वि
शेषणानां वधूभिरन्वये च मत्कृतेरनुसंधानात् तदन्वयतात्पर्यं प्रवृत्तिभावः तदनुश्लेषानुसंधानानंतरं तद्वत्तात्त्विकवत्त्वात् साधर्म्यार्थेति साधर्म्यरूपायस्य
त्यर्थः अर्थसाम्याभावेऽपि सकलकलपुरमेतज्जातं संप्रति सुधांशुविंशतिर्वैत्यादिवन्द्वासाम्यस्य संभवादिति भावः एवकारेण व्यंग्यत्वव्यवच्छेदः तत्र तयोर्मध्ये श

अप्रस्तुतप्रशंसास्यात्सायत्र प्रस्तुताश्रया एकः कृतीशकुंतेषु योन्यंशकान्नयाचते यत्राप्रस्तुतवृत्तांतवर्णनं प्रस्तुतवृत्तांतावगतिपर्यव
सायितत्राप्रस्तुतप्रशंसा लंकारः अप्रस्तुतवृत्तांतवर्णनेन प्रस्तुतावगतिश्च प्रस्तुताप्रस्तुतयोः संबंधे सति भवति संबंधश्च स्वरूप्यं
सामान्यविशेषभावः कार्यकारणभावो वा संभवति तत्र सामान्याद्विशेषस्य विशेषाद्वा सामान्यस्यावगतौ द्वैविध्यं कार्यकारणभा
वेऽपि कार्योत्कारणस्य कारणत्वाद्वा कार्यस्यावगतौ द्वैविध्यं सारूप्यस्य तु एकोऽभेद इत्यस्याः पंचप्रकारः यदाहुः कार्यनिमित्ते सामान्ये
विशेषे प्रस्तुते सति तदन्यस्य वचस्तुल्ये तुल्यस्येति वचनं चेति तत्र सारूप्यनिबंधनाः प्रस्तुतप्रशंसादाहरणं एकः कृतीति अत्र
अप्रस्तुतचातकस्य प्रशंसा प्रशंसनीयत्वेन प्रस्तुते तत्सरूपे सुद्रेभ्यो याचना निवृत्ते मानि नियमवस्यति १ ॥

इति जतुकष्टन्यायेन शब्दयोरेव श्लिष्टत्वादिति भावः अर्थेति शब्दाभेदादेकवृत्तगतफलद्वयन्यायेनार्थयोरेव श्लिष्टत्वादिति भावः केचित् अलंकारस
र्वस्वकारादयः उभयमपीति समंगाभंगश्लेषद्वयमपीत्यर्थः शब्दस्य परिवर्त्यसहत्वेनान्वयव्यतिरेकाभ्यां तद्वत्तावधारणादिति भावः अन्येभ्यो म
भट्टाः नन्वभिप्रायस्यार्थालंकारमध्यकथनादेव तस्यापि विशेषतः कथनमंतरेण कथमुपपत्तिरित्याशंक्याह एतदिति यद्यप्युत्प्रेक्षाग्रंथानंतरं विप्रसोका
सानक्तापि दृश्यते तथाप्ययमाशय उन्नीयते चमत्कारेण मुखप्रेक्षित्वादर्थालंकारत्वमिति अनुप्रासयमकादेस्तु न च मत्कारेण मुखप्रेक्षित्वमिति न तेषाम्

अलंकारस्य विप्रसोकादयः

शब्दालंकारत्वमेवेति इत्यलंकारचंद्रिकायां श्लेषप्रकरणं अप्रस्तुते निभाप्रस्तुतप्रशंसा प्रस्तुताश्रयाप्रस्तुतमाश्रयः प्राधान्येन तात्पर्यविषयो पस्वास्तथाभूता प्रस्तुतपरमप्रस्तुतवर्णनमप्रस्तुतप्रशंसेत्यर्थः एकइतिरुक्तीकुत्रालः शकुन्तेषुपक्षिषुमध्येयश्चातकः शक्रादिद्रादन्यनयाचतदन्यर्थः कार्यइतिकार्यप्रस्तुते सतितद न्यस्य कारणस्यवचः प्रतिपादनं निमित्तकारणे प्रस्तुते सतितदन्यस्य कार्यस्य एवं सामान्ये प्रस्तुते सतितदन्यस्य विशेषे प्रस्तुते सतितदन्यस्या सामान्यस्य तुल्ये प्रस्तु ते तदन्यस्य तत्सदृशस्येत्यर्थः अन्यशब्दस्य प्रतिसंबंधिपरत्वात् तत्सरूपेतत्सदृशे आवहेति आवद्धाः पाः कृत्रिमाः सराः स्कंधलोमानि तैर्जरिला व्याप्ता अंस

यथावा आवद्धकृत्रिमसराजटिलांसभित्तिरारोपितो मृगपतेः पदवीयदिश्वा मते भकुंभतटपाटनलंपटस्पनादंकरिष्यतिकथं हरि णाधियस्य अत्र मुनकस्य निंदानिंदनीयत्वेन प्रस्तुते तत्सरूपे कृत्रिमवेषव्यवहारदिमात्रेण विद्वत्तामिनयवतिवैधेये पर्यवस्यति यथावा अंतश्छिद्राणि भूयांसिकंठकावहवो वहिः कथं कमलनालस्य माभूवन्मंगुरागुणाः अत्र कमलनालरत्नांतकोर्तने तत्सरूपे वहिः खलेषु जाग्रत्सु भ्रातृपुत्रादिभिरेतः कलहं कुर्वाणे पुरुषे पर्यवस्यति एवं चलस्य लक्षणयोः प्रशंसा शब्दः स्तुतिनिंदास्वरूपा ख्यानसाधारणकीर्तनमात्रपरोद्वृत्त्यः सामान्यनिबंधनायथा विधायवैरसामर्थेन रोः रोयउदासते प्रक्षिप्योदर्विषं कक्षे शरते तेऽभिमारुते अत्र प्रागेव सामर्थे शिशुपाले रुक्मिणीहरणाद्वैरं दृढीकृतवता कृष्णेन तस्मिन्नुदासिनुमयुक्तमिति वक्तव्येऽर्थप्रस्तु ते तत्प्रत्यायनार्थं सामान्यमभिहितं यथावा सौहार्दस्वर्णरेखाणामुच्चावचभिदाजुषां परोक्षमितिकोप्यस्ति परीक्षानिकषोपलः ॥

भित्तिः स्कंधदेशो यस्यैव भूतः श्वा मुनकः मृगपतेः सिंहस्य पदवीस्थानेय आरोपितः तादृशसरा युक्तत्वेन सिंहसाम्यं प्रापित इत्यर्थः तथापि मतानामिभानां ग जानां कुंभतटस्य पाटने विदारणे लंपटस्पनो हरिणानामधिपस्पनादं सिंहनादं कथं करिष्यतीत्यर्थः अभिनयवति अनुकुर्वतीति सप्तम्यंतं वैधेये मूर्खे मूर्खवैधेयवालिशादित्यमरः अंतरिति छिद्राणि रंध्राणि दोषस्थानानि च कंठकाः भूकाः खलाश्च मंगुराः मंगशीलाः गुणाः सौभाग्यादयः न तदश्च ॥ ५ ॥

अत्रस्तुतिनिंदोदासीनस्वरूपाख्यानमात्रमिति शिष्टविशेषणत्वमिति च भेदः एवं चेति उक्तोदाहरणेषु प्रस्तुतपरस्याप्रस्तुतवर्णनस्य निरूप्यत्वे सतीत्यर्थः विधाये
ति येन गः मनुष्याः सन्तोषेः शत्रोर्वैरविधायोदासीना भवेति ते कश्चिद्वर्णने अस्मिन् निश्चित्य अभिमतं पवनं भिमुखं शरीरे निद्रां कुर्वतीत्यर्थः सोहाहंति से
हादीनि मैत्र्याण्येव स्वर्णरेखा इति रूपकं तासां परीक्षणं निकषोपलः पराश्रमिति संज्ञितः कोप्यस्तीत्यन्वयः अंकेति मृगलां छन इत्युच्यते इति शेषः निष्ठुरेक्षिता

अत्र यदि त्वं प्रत्यक्षमिव परोक्षेऽपि समहितमाचरसितदा त्वमुत्तमः सुहृदिति विशेषेव कथ्यत्वेन प्रस्तुते सामान्यमभिहितं विशेषनिव
धनापथा अंकाधिरोपितमृगश्चंद्रमामृगलां छनः केसरी निष्ठुरेक्षितमृगपूथो मृगाधिपः अत्र कृष्णं प्रतिक्लभद्रवाको माह्वदूष
णपरे पूर्वप्रस्तावानुसारेण कूरएव रज्ज्वातिभागभवति न तु मृदुरितिसामान्येव कथ्येत तत्प्रत्यायनार्थं प्रस्तुतो विशेषोऽभिहितः एव ह
हृत्कथादिषु सामान्यतः कंचिदर्थं प्रस्तुत्य तद्विवर्णार्थं प्रस्तुतकथाविशेषोदाहरणे खियमेवाप्रस्तुतप्रशंसादृष्ट्या कारणनिव
धनायथा हृतसारमिवेंदुमंडलं दमयंती वदनं यवधसा कृतमध्यविलं विलोक्यते धृतगंभीरखनी स्वनीलिम अत्रा प्राकरणिकेंदु
मंडलगततयोत्प्रेक्ष्यमाणेन दमयंती वदननिर्माणार्थं सारांश्चाहरणेन तत्कार्यरूपं नर्णनीयतया प्रस्तुतं दमयंती वदनगतलोकोत्तर
सौंदर्यं प्रतीयते यथावा मदीयवरदराजस्तवे आश्रित्य नूनममृतं युतयः पदं ते देहस्योपनतदिव्यपदमिमुखाः लावण्यपुण्यनिच
यं सुहृदित्वदास्ये विन्यस्य याति मिहिरं प्रतिमासभिन्नाः अत्रा प्राकरणिके चंद्रकतैकतयोत्प्रेक्ष्यमाणेन लावण्यनिचयविन्यासे
नकारणेन तत्कार्यमनंतकोटिचंद्रलावण्यशालित्वं अनन्यमुखसाधारणं भगवन्मुखे वर्णनीयतया प्रस्तुतं प्रतीयते तथाहि ॥

निनिरस्तानि मृगयूथानियेन तादृशः केसरी सिंहो मृगाधिप इत्युच्यते इति शेषः हतेति धृतो गंभीर्यं स्वस्यां भर्ते खस्याकाशास्पनीलिमायेनेति मंडलविशेषम्
म आश्रित्येति हृदयप्रतिमासंभिन्ना अमृतयुतपश्चंद्रास्ते विष्णोः षडमाकाशमेव पदं चरणमाश्रित्य देहस्योपनतं संपन्नं दिव्यपदस्याभिमुखत्वं येषामे

कु. टी.
चं.
४२

संतस्त्वदास्यरूपे सुहृदि मित्रे दने लावण्यस्य रूपस्य पुण्यस्य निचये विन्यस्य मिहि रं तत्प्रतिपातयतीत्यन्वयः मंत्रलिङ्गादिति न वोनवो भवति जायमान इत्यादि मंत्रसा
मर्थ्यादित्यर्थः मंत्रस्य मानोतरसिद्धान्तानुवादकत्वादाह वृद्धीति श्रुतीति तत्सुकृतदुष्कृते विधूनुते तस्य प्रियाज्ञातयः सुकृतमुपयति अप्रियादुष्कृतमिति कौशान
की श्रुतिः स यावत्स्त्रिये न्नमस्तावदादित्यगच्छतीति स वायुमागच्छति स तत्र विजिहोते यथारयचक्रस्य संतेन स ऊर्ध्वं आक्रमते स आदित्यमागच्छतीति च श्रुती

चंद्रस्तावन्मंत्रलिङ्गादृद्धिस्तथाभ्यामभेदे पिभेदाभ्यवसायाद्वा प्रतिमासं भिन्नत्वेन वर्णितः तेनातीताश्चंद्रा अनंतकोटय इति लब्धं का
लस्यानादित्वात्सर्वेषां च ते यामाकाशसमाश्रयणक्षेपमहिम्ना भगवच्चरणसमाश्रयत्वेनाप्यवसितं भगवच्चरणं प्रपन्नानां च देहस
योपस्थितौ परमपदप्राप्त्याभिमुख्यं तदानीमेव स्वसुहृद्वर्गस्वकीयसुकृतस्नोमनिवेशनं ततः सूर्यमंडलप्राप्तिश्चेत्येतत्सर्वं श्रुति
सिद्धमिति तदनुरोधेन ते यं देहक्षयकालस्यामावास्या रूपस्योपस्थितौ सूर्यमंडलप्राप्तेः प्राक् प्रत्यक्षसिद्धं पुण्यत्वेन निरूपितस्य
लावण्यस्य प्रहाणं निमित्तोक्त्यनस्य चंद्रसादृश्यस्वरूपोपचरिततत्सो हार्दवति भगवन्मुखेन्यसनमुत्प्रेक्षितं यद्यपि सुहृद्वृ
त्तेतावदल्पपुण्यसंक्रमो भवति तथापि अत्र सुहृदित्येकवचनेन भगवन्मुखमेव चंद्रस्य सुहृद्वृत्तं न सुखांतराणि चंद्रसादृश्यगंध
स्यास्पदानीति भगवन्मुखस्येतरमुखेभ्यो व्यतिरेकोपि व्यंजितः ततश्च तस्मिन्नेव सर्वेषां स्वस्वयावच्छ्रावण्यविन्यसनोत्प्रेक्षणेन प्राम्ब
र्णितः प्रस्तुतोर्थः स्पष्टमेव प्रतीयते यद्यपि श्रुतौ सूर्यमंडलप्राप्त्यनंतरभावि विविजानदीक्रमणानंतरमेव सुहृत्सुकृतसंक्रमणं श्रुयते त
थापि शरीरकशास्त्रे तस्यार्थवादात्प्राग्भावः स्थापित इति तदनुसारेण विन्यस्य मिहिरं प्रतिपातयतीत्युक्तं कापि निबंधनायथा नाथत्वं दधि
नखधावनतोयलगास्तत्कान्तिलेशकणिका

जलधिप्रविष्टः

स्थायित इति

स आदित्यमागच्छतीत्यनंतरं स आगच्छति विरजानदीनां मनसवात्येति तत्सुकृतदुष्कृते विधूनुत इति श्रु
तौ शरीरकेति शरीरेभवः शरीरः स एव शरीरक आत्मा तत्प्रतिपादकेत्यर्थः अर्थवशात्प्रयोजनवशात् पूर्वपापादित्यागाभावे विरगदिमार्गप्राप्तिपूर्वकव

संप्रसारणेन पारक्रमस्य अर्थकसेन वाचादिति भावः

संप्रयेतर्तत्राभावात्तथाह्यन्यद्विनातीयाधिकरणे सिद्धांतितद्वत्यर्थः नाथेति हेनाथविष्णोत्वच्चरणनखप्रक्षालनजले गंगारूपे लयाः तेषां नखानां कांतिलेशकणिकाः भ
समुद्रं प्राप्ताः ता एव च कणिकास्तस्य जलधेर्मथनेन सौद्रतां प्राप्ता नूनं समुद्रसंवेधिनवनी तस्य चंद्रस्य पदं प्राप्ताः चंद्ररूपेण परिणता इत्यर्थः तया तद्वारेण तदित्यनेन
रहेतुरिति शेषः तद्देतुर्नखकांत्युत्कर्ष इत्यर्थः अस्याश्चेदिति अस्याः कामित्या गति सौकुमार्यं दृष्टं चेदित्यप्यहारेणान्वयः एवं संलापो भाषणं यदि श्रुतस्मदाप
रभूतैः को किलैवाचं यच्छतीति तया तस्य भावो मोनमेव ब्रतं साध्यतां अकठोरतामार्दवयदि दृश्यते तदा सा प्रसिद्धा मालती दृष्ट्या यैव पाषाण तुल्यैव लस्यत

ता एव तस्य मथनेन घनीभवंत्यो नूनं समुद्रनवनी तपदं प्रपन्नाः भगवत्या दां बुज्जक्षालनरूपायां दिव्यसरित्यलक्तकरसादिवल्लया
नां तया सह समुद्रं प्रविष्टानां तन्वावकांतिलेशकणिकानां परिणामतया संभाव्यमानेन समुद्रनवनी तपदवाच्येन चंद्रेण कार्येण तेन
खकांत्युत्कर्षप्रतीयते यथा वा अस्याश्चेदिति सौकुमार्यमधुना हंसस्य गर्वैरलं संलापो यदि धार्यतां परभृतैर्वाचं यमत्त्वब्रतं अंगाना
मकठोरता यदि दृष्ट्या यैव सामालती कांतिश्चेत्कमला किमत्र बहुना काषायमालंबतां अत्र नायिका गति सौकुमार्यां दिशु वर्णनीय
त्वेन प्रस्तुतेषु हंसादिगतगर्वशांत्यादिरूपाणि औचित्येन संभाव्यमानानि कार्याणि अभिहितानि एतानि च पूर्वोदाहरणद्वयनवल्लया
यां किंतु तन्निरीक्षणकार्याणि लज्जातिरश्वायदिचेतसि स्यादसंशयं पर्वतराजपुत्रा तं केशपाशं प्रसमीक्ष्य कुयुंर्वालप्रियत्वं शिषि
लंचमयं दति उदाहरणांतरे तथैव दस्यं अंगानामकठोरतेति तृतीयपादे तु वर्णनीयां गसौकुमार्यातिशयनिरीक्षणकार्यत्वम

इति कांतिदृष्टाचेतदा कमलालक्ष्मीः काषायं वस्त्रमालम्बतामाश्रयतु किमत्र बहुनोक्तेनेत्यन्वयः गस्यादिषु गति सौंदर्ये पिनाथोक्षेपमालती कठोरत्वे वि
दयो दिशु संभाव्यमानानि ठत्येक्षमाणानि पूर्वोदाहरणद्वैलक्षण्यमाह एतानि कार्याणोत्यर्थः लज्जेति तिरश्चां पश्चादीनां चेतसि यदिलज्जा स्यात्तदा चमयः गोमृ
गाः पर्वतराजपुत्रास्तंतथारमणीयं केशपाशं प्रसमीक्ष्य वालाः केशाः प्रियायासां तास्तथा तत्वं शिषिलंकुयुंरित्यन्वयः तथैव निरीक्षणकार्यत्वमेव अर्थाक्षेपेति

क-टी-
कं-
४३

दृष्टत्वाप्यत्र रूपार्थक्षितेत्यर्थः इदमपि अप्रस्तुतबुद्धेः कार्यत्वमपि अपिनाप्रस्तुतबुद्धेः कारणत्वागुरुं समुच्चीयते त्वदंगमार्दवेदृष्टकस्याधिकेन भासते मालतीश-
शश्वत्स्वाकदलीनां कठोरतेति तुल्ययोगितायां प्रागुदाहृतं ननु कार्यरूपेण प्रस्तुतं तत्कार्यं न प्रस्तुतं तत्कारणस्य गम्यते साकार्यनिवधना अप्रस्तुतप्रशंसोच्यते
नवीदाहृतेषु तत्संभवः मालतीकठोरत्वादेरप्रस्तुतस्यायं साकार्यतायास्तथैव दर्शितात् एवं प्रस्तुतस्य कामिनीगतिनिष्ठसौंदर्यादिशब्दादेर्निरीक्षणस्यैव कारणम्

प्रतियोगिविशेषापेक्षकठोरत्वस्य तदकार्यत्वात् किंतु तद्बुद्धेरेव इदमपि त्वदंगमार्दवेदृष्टकस्याप्युदाहरणान्तरे तथैव स्पष्टं अर्थस्य का-
र्यत्वबुद्धेः कार्यत्वेपि कार्यनिवधनत्वं न हीयत इति एतादृशान्यपि कार्यनिवधना प्रस्तुतप्रशंसायामुदाहृतानि प्राचीनैः वस्तुतस्तु
तदतिरेकेण दोषः न ह्यप्रस्तुतप्रशंसायां प्रस्तुताप्रस्तुतयोः पंचविध एव संबंध इति नियंतुं शक्यते संबंधो तरेष्वपि तदृशेनात् य-
था तापत्रयौषधवरस्य तवस्मितस्य निश्वासमंदमरुतानि वृत्तस्य एते कडंकरचय इव विप्रकीर्णा जैवात्कस्य किरणा जगति
भ्रमंति अत्र ह्यप्रस्तुतानां चंद्रकिरणानां भगवन्मंदस्मितरूपदिव्यौषधधान्यविशेषकडंकरचयत्वोत्प्रेक्षणेन भगवन्मंदस्मित-
स्य तत्सारत्वरूपः कोऽयुत्कर्षः प्रतीयते न च धान्यकडंकरचययोः कार्यकारणभावादिसंबंधोऽस्ति अतः सहोत्पत्त्यादिकमपि संब-
धान्तरमाश्रयणीयमेव एव सुपमानोपमेयावाश्रित्य तत्र कविकल्पितकार्यकारणभावनिवधने अप्रस्तुतप्रशंसे दर्शिते ततोऽन्य-
त्रापि दृश्यते यथा कालिंदिबृहिकुम्भोद्भवजलधिरहं नाम गृह्णासि कस्माच्छत्रोर्मै नर्मदाहं त्वमपि वदसि मे नाम कस्मात्सपत्न्याः

त्वेन स्वरूपतस्तस्याकारणत्वादित्यत आह अर्थस्येति अयमाशयः अर्थस्याप्रस्तुतत्वे सुतरां तद्बुद्धेरप्रस्तुतत्वाकार्यत्वाच्च न तावदप्रस्तुतकार्यत्वांशसंभ-
वः अर्थत्वस्य प्रयोजनाभावेन लक्षणोऽनिवेशादव्यावर्तकत्वाच्च नापि प्रस्तुतस्य कारणत्वांशस्यासंभवः स्वरूपतस्तस्याहेतुत्वेपि ज्ञातस्य हेतुत्वादिति ननु ग-
तिसौंदर्यादेर्ज्ञानमेव हेतुर्न तु ज्ञापमानं गतिसौंदर्यादि तदभावेपि ज्ञानमात्राकार्योत्पत्तेरित्यस्तरसादाह्वस्तुतस्त्विति तदतिरेके तस्याः प्राचीनोदाहृतप्रस्तु-

न प्रशंसाया अतिरेके प्रकारेण च का धिभ्य

नापेति हेहरेतवनिश्वासरूपमंदमारुतेन निवृत्तीकृतस्य बुसरहितीकृतस्य स्थितरूपस्य आध्यात्मिकादितापत्रयौषधश्रेष्ठस्य विप्रकीर्णाः कंडकस्वभावसमूहाद्वैते जैवात्कस्य चंद्रस्य किरणजगति भ्रमंतीत्यन्वयः तत्सारतारुत्यः किरणसारतारुत्यः एवमिति तत्सारमित्युदाहरणे चंद्रवदने उपमानोपमेयपदायावाश्रित्य चंद्रसारं शहरणस्य सतः कविप्रौढोक्तिः कस्मिन् कारणत्वे एव मन्येष्वपि दृष्टव्यम् कालिंदीति नर्मदायाः समुद्रस्य च संवादाय तत्र यमुनाभ्रांत्या समुद्रेण कालिंदीत्युक्ते कोपात्साकूतं नर्मदाया उत्तरं हे कुंभोद्भव अगस्त्यमुने ब्रूहीति ततः पुनः समुद्रस्य प्रतिवचनं अहं जलधिर्भवामि मम शत्रोर्नाम कस्मा

मालिन्यं तर्हि कस्मादनुभवसि मिललक्ज्जलैर्मालवीनां नेत्रांभोभिः किमासांसमजनिकुपितः कुंतलक्षोणिपालः अत्र किमासांसमजनीति मालवीनां तयारोदनस्य निमित्ते एष्येत्प्रियमरणरूपनिमित्तमनाख्याय कुपितः कुंतलक्षोणिपाल इति तत्कारणमभिहितमिति कारणनिबंधना मालवान्प्रतिप्रस्थितेन कुंतलेश्वरेण किं तेनाशिता इति एष्येत्तद्वधानंतरभाविजलधिनर्मदाप्रश्नांतररूपकार्यमभिहितमिति श्रैव कार्यनिबंधनापि पूर्वस्यां प्रश्नः शब्दः अस्यामार्थ इति मेदः प्रस्तुतेन प्रस्तुतस्य द्योतने प्रस्तुतां कुरः किं भृगसत्यां मालत्यां केतक्या कंदके द्वया यत्र प्रस्तुतेन वर्ण्यमानेनाभिमतमन्यत्प्रस्तुतं द्योत्यते तत्र प्रस्तुतां कुरालंकारः उत्तराद्वैमुदाहरणं इह प्रियतमेन साकमुद्याने विहरती काचिद्वृंगं प्रत्येवाहेति वाच्यार्थस्य प्रस्तुतत्वं न चानामंत्रणीयामंत्रणेन वा आसंभवादप्रस्तुतमेव वाच्यमिह स्वरूपप्रस्तुतावगतयेति हि

मिति वाच्यं

हे तोर्मल्लासीति सापुनराहनर्मदाहमित्यादिततः समुद्रः पुनराह तर्हि कुतो मालिन्यमनुभवसीति सापुनराह मिललक्ज्जलैर्मालवदेशांगनानेनाश्रुभिरिति ततः किमासांजातमिति समुद्रस्य प्रश्नः कुंतलदेशाधिपः कुपित इति नर्मदाया उत्तरमिति इत्यलंकारवद्विजायामप्रस्तुतप्रशंसाप्रकरणं प्रस्तुतेनेति प्रधानभूतप्रस्तुतांतराभिग्नजकं प्रस्तुतवर्णनं प्रस्तुतां कुरालंकारः प्रस्तुतस्याभिग्नजकत्वादं कुरद्वं कुरद्विति व्युत्पत्तेरिति हे भ्रमर मालत्यां चिद्यमानायां कंदके द्वया कंदक्या प्रयाकेतक्या किं प्रयोजनमिति प्रस्तुतेन भ्रमरवृत्तांतेन मयिमनोहारिण्यां सत्यां किमुद्वेगकारिण्यापर

वचनमिति नापकरोतातः

कु. टी.
चं-
४४

प्राधान्येन प्रस्तुतोऽभिव्यज्यते कथमिह भृंगवृत्तान्तस्य प्रस्तुतत्वं तत्राह इहेति तथा च भृंगसंवाध्यकत्वात्तद्वृत्तान्तोऽपि प्रस्तुत इति भावः अनामंत्रणीयामंत्रणेन संवा-
ध्यतायोग्यसंवाधनेन वाच्यासंभवात् भृंगसंवाध्यकवाच्यासंभवात् कस्त्वमिति शाखोटकतरुं प्रतिकस्यचित्यधिकस्य प्रश्लोक्तिः कथयामीत्याद्युत्तरं वैराग्या-
दिववदसीति पुनः प्रश्नः साधुविदितमिति शाखोटकस्योत्तरं कस्मादिदं वैराग्यमिति पुनः प्रश्नः कथयत इति पुनरुत्तरं प्रतिज्ञाय शाखोटकाह वामभागेनो-
मौग्यादिना भृंगादावप्यामंत्रणस्य लोके दर्शनात् यथा कस्त्वभोः कथयामि देवहूतकं मां विद्धि शाखोटकं वैराग्यादिव वक्षि साधुविदि-
तं कस्मादिदं कथ्यते वामेनात्र वटस्तमध्वगजनः सर्वात्मना सेवते न ह्यायापि परोपकारकरिणी मार्गस्थितस्यापि मे इत्यत्र चेतनाचेत-
न प्रश्नोत्तरवत्तिर्यगामंत्रणस्यात्यंतमसंभावितत्वाभावात् एवं प्रस्तुतेन वाच्यायं न भृंगोपालं भरूपेण वचनयाः कुलवध्वाः सौंदर्या-
भिमानशालिन्याः क्रूरजनपरिवृत्तिदुःप्रधर्षायां परवनितायां विटसर्वस्वापहरणसंकल्पदुःसदायां वेश्यायां वाक्कंटकसंकुलकेत-
कीकल्याणां प्रवर्तमानं प्रियतमं प्रत्युपालं भोद्योत्यते यथावा अन्यासुता वहुपमर्दसहा सुभृंगलोलं विनोदय मनः सुमनोलता सुवाला-
मजातरजसंकलिकामकाले व्यर्थं कद र्थं यमि किं न वमल्लिकायाः अत्राप्युद्यानमध्ये चरंतं भृंगं प्रत्युपालं भट्टतिवाच्यास्यपि प्रस्तु-
तत्वं इदं च प्रौढागना सुसतीषुवालिं कारतये क्लेशाय तिका मिनि शृण्वतिकस्याश्चिद्विदग्धायावचनमिति तं प्रत्युपालं भोद्योत्यते ॥
यथावा कोशहं हूमि यं दधाति नलिनीकादं वचं चूक्षतं धत्ते चूतलतानवं किं सलयं पुंस्को किलास्त्रादितं इत्याकर्ण्य मिथः सरसीजनवचः
पलक्षितोत्रवरो स्तितं पंथोजनः सर्वात्मना समित्यत्र ह्यायादिभिः सेवते आश्रयति मम पुनर्मार्गस्थि सादीर्घिकायास्तटे चैलां तेन तिरोदधे स्तनतटे वि-
तस्यापि न ह्यायापि परोपकारसंपादिकेति भूताधारत्वादिति भावः वामेनेति मार्गेति च श्लिष्टं अत्यंतं आरोपेणपि परवनितायामिति वेश्यायामिति च विषय-
सप्तमी न द्विषये इत्यर्थः विटानां सर्वस्वस्यापहरणेयः संकल्पस्तेन दुःप्रापेति चेष्ट्या विशेषणं अन्येति हे भृंग अन्यासूपमर्दक्षमासु सुमनसां पुष्पाणां लतासुता

वर्तनवमल्लिकायाः कलिकासजातजलस्थभवि

लोलेचपलं मनोविनोदय लोलमिति क्रियाविशेषणं वा नव मल्लिकापालताविशेषस्सवालामभिनवां असेजातरजस्कांकलिकामकालेय्ये किमिति कदर्थयसिपो
 डपसीत्यन्वयः रजःपुष्परजःस्त्रीणारेतश्च मृष्यतीति एतद्वचनं भ्रूषवतिसतीत्यर्थः कोशेति । इयं नलिनी कमलिनी कोशद्वंद्वं मुकुलयुगलं कादंवस्य हंसस्य चंद्रा
 क्षतं कृतं क्षतं दधाति यत्तेतथेपंचूतस्याम्रस्य लतानूतनपल्लवं पुंरूपैः कोकिलैरसादितं चर्वितं धत्ते इति दीर्घिकाया वाप्यास्तरे मिथः परस्परं सरसीजनस्य वचनं

अत्रेयमिति नलिनी व्यक्तिविशेषनिर्देशेन दीर्घिकायास्तद्व्यत्यनेन च वाच्यार्थस्य प्रस्तुतत्वं स्पष्टं प्रस्तुतांतरयोतनंचोत्तरार्धे स्वयमेव क
 विनाविष्कृतं अत्रायोदाहरणयोरन्यापदेशाध्वनिमाह लोचनकारः अप्रस्तुतप्रशंसायां वाच्यार्थः प्रस्तुतत्वादवर्णनीय इति तत्राभि
 धायामपर्यवसितायां तेन प्रस्तुतार्थव्यक्तिरलंकारः इह तु वाच्यस्य प्रस्तुतत्वेन तत्राभिधायां पर्यवसितायामर्थसौंदर्यवत्त्वेनाभिमतार्थ
 व्यक्तिर्ध्वनिरेवति वस्तुतस्त्वयमप्यलंकार एव न ध्वनिरिति व्यवस्थापितं चित्रमीमांसायां तृतीयोदाहरणस्य त्वलंकारत्वेकस्यापि न
 विवादः उक्तं हि ध्वनिकृता शब्दार्थशक्त्या सिद्धोपि व्यंग्योर्थः कविना पुनः यत्राविष्क्रियते स्तोत्रासां न्येवालेकृतिर्ध्वनेरिति एतान्यपि
 सारूप्यनिबंधनान्युदाहरणानि संवधांतरनिबंधनान्यपि कथं विद्वाच्यव्यंग्ययोः प्रस्तुतत्वनिवंधनेनोदाहरणीयानि दिङ्मात्रमुदा
 ह्रीयते रात्रिः शिवाकाचनसन्निधत्ते विलोचने जायते मप्रमत्ते समानधर्मा युवयोः सकाशे सखा भविष्यत्यचिरेण कश्चित् अत्र शि
 वसारूप्यमिव तदेकदेशतपातद्वाच्यं लतादलोचनमपि शिवरात्रिमाहात्म्यप्रयुक्तत्वेन वर्णनीयमिति तन्मुखेन कृत्स्नशिवसारूप्य

कर्ण्यसाप्रस्तुतानायािका कमलमुकुलाम्रपल्लवव्याजेनैतामदीयस्तनाधरक्षतवृत्तांतं कथयंते तिलात्वात्तेन स्यवस्त्रस्यां तेन प्रांतेन स्तनतरेति रोदधे विं वरू
 पमधरं च पाणिनातिरोदधे आच्छादितवतीत्यन्वयः अन्यापदेशेति अन्यस्यापदेशो मिथं यत्रादृशमित्यर्थः तदीयमेव ग्रंथं दर्शयति अप्रस्तुतेत्यादिव
 स्थापितमिति प्रस्तुतत्वेपि मुरमत्तपातात्यर्थाभावादनाप्यभिधापर्यवसानाभावादिति मातृसंज्ञिकेन साग्रलंकारेति ध्वनेः सकाशादन्येवेत्यर्थः प्रस्तुतत्वं भवे

न प्रस्तुतत्वाप्याविरिति

कु. टी.
च.
४५

हेविर्लवित्वेति शिवकल्याणरूपाकाचन अनिर्वचनापप्रभावारविः शिवरात्रिरित्यर्थः संनिधते संनिहिताभवति अतः युवां अप्रमत्ते जाग्रतं जाग्रद्रूपे भवते कुतस्त
ग्राहयुवयोः सकाशे समीपे अचिरेण समानधर्मा सदृशः सखाकश्चिद्भविष्यति तृतीयं लोचनं भाले भविष्यातीत्यर्थः तदेकदेरातयेति शिवरात्रिमाहात्म्यप्र
युक्तत्वे हेतुः तच्च वर्ण्यते तद्वाच्यं उदाहृतं काव्यवाच्यं एवं चैकदेशे एकदेशभावसंबन्धनिबन्धनत्वमत्र दर्शितं वहंतीति भगवत्याः सीमंतवर्णनमिदं अपिशिवे
नवसीमंतसरणिः नः सीमंतनोलित्यन्वयः कीदृशी सिंदूरं वहती किमिव प्रवत्नानां केशपात्ररूपांधकारदीप्तीनां समूहैर्वदीकृतं वालार्ककिरणमिव सरणिः

यथा वा वहंती सिंदूरं प्रवलकवरोभारति मिरत्विषां वृंदैर्वदीकृतमिव नवीनार्ककिरणं तनोतु क्षेमं नस्तव वदनसौंदर्यं लहरीपरीवा
हस्रोतः सरणिरिव सीमंतसरणिः अत्र वर्णनीयत्वेन प्रस्तुतायाः सीमंतसरणे वदनसौंदर्यं परीवाह त्वोत्प्रेक्षणेन परिपूर्णतरा
कवत्यरोवाहकारणीभूता स्वस्थाने अमांती वदनसौंदर्यं समृद्धिः प्रतीयते सापि वर्णनीयत्वेन प्रस्तुतैव यथा वा अंगासंगिमृणा
लकांडमयते भृगावलीनारुचं नासाभौतिकमिद्रनोलसरणिश्चासानिलाद्गाहते दत्तेयं हिमवाल्मुकापि कुचयोर्धत्ते स्रग्दीपतां
तप्तायः पतितो वुक्तरतले धारां वुसंलीयते अत्र नायिकाया विरहासहत्वातिशयप्रकटनोपसंतापवल्कार्याणि मृणालमालि
न्यादीन्यपि वर्णनीयत्वेन विवक्षितानि तितनमुखेन संतापो वगम्यः यत्र कार्यं मुखेन कारणस्यावगतिरपिश्लोके निवृत्तानतत्रायम
लंकारः किं त्वनुमानमेव यथा परिमलानपीनस्तनजघनसंगादुभयतस्तनोर्मध्यस्यांतः परिमिलनमप्राप्य हरितं द्रव्यं स्तन्यासं

केवलं वदनसौंदर्यं लहरीणां परीवाहरूपा स्त्रोतसः सरणिरिवैति परीवाहो जलनिर्गममार्गः जलोत्सूसाः प्रशिथिलभुजाक्षेपवल्कनैः रुद्रांग्याः स
परीवाहादुत्पमः अंगेति विरहसंतापवर्णने अंगसंबद्धं मृणालं कांडभृंगेभ्यो विशेषरहितां तत्समां रुचं कांतिमयते प्राप्नोति तापातिशयेन मल्लिनीभावात्
नासाभौतिकंश्चासानिलादत्युष्णाद्देतो रिंदूरं लमणेः पदवीतत्साम्यगाहते प्राप्नोति तथा कुचपोदतानि हितेयं हिमवाल्मुकाकर्पूरं क्षुण्दीप रूपं तांधत्ते

अत्र वर्णनीयत्वेन प्रस्तुतैव यथा वा अंगासंगिमृणा
लकांडमयते भृगावलीनारुचं नासाभौतिकमिद्रनोलसरणिश्चासानिलाद्गाहते दत्तेयं हिमवाल्मुकापि कुचयोर्धत्ते स्रग्दीपतां
तप्तायः पतितो वुक्तरतले धारां वुसंलीयते अत्र नायिकाया विरहासहत्वातिशयप्रकटनोपसंतापवल्कार्याणि मृणालमालि
न्यादीन्यपि वर्णनीयत्वेन विवक्षितानि तितनमुखेन संतापो वगम्यः यत्र कार्यं मुखेन कारणस्यावगतिरपिश्लोके निवृत्तानतत्रायम
लंकारः किं त्वनुमानमेव यथा परिमलानपीनस्तनजघनसंगादुभयतस्तनोर्मध्यस्यांतः परिमिलनमप्राप्य हरितं द्रव्यं स्तन्यासं

एवंकरतलेधाररूपेणसिक्तंजलंतप्रापःपिंडुपतितजलवत्संलीयतेतापातिशयात्शोषंप्राप्नोतीत्यर्थः उदाहरणद्वयेपिकार्यनिबंधनत्वंयक्तंनतत्रायमिति ह
 योरपिवाच्यत्वादितिभावःअयमित्युपलक्षणंअप्रस्तुतप्रशंसाधिनेतिबोध्यंकिंकृतस्तर्हितत्रचमत्कारोतत्राहकिंतित्तिपरितिरत्वावल्यास्वविरहानुरागाःसा
 गरिकायाःशयनमुपगतस्यराजद्वयमुक्तिःददंविस्मिनीपत्ररचितंशयनंरुशंग्याःसतापवदत्यनुमापयतिकिंभूतंपीनस्तनजघनभंगादुभयत ऊर्ध्वाधोभागयो
 परिस्नानंतनोःरुशस्यमध्यस्यपरिमिलनंसंघर्षमप्राप्यअंतर्मध्यभागेहरितवर्णंएवंप्रकर्षेणशिथिलयोर्भुजयोरक्षेपैश्चलनैश्चव्यस्तःविषमीकृतोत्यासोर

पर्यायोक्तंतुगम्यस्यचोभंग्यंतराअयंनमस्तस्मैकृतौयेनमुधाराद्बद्धधूकुचौपदेवगम्यविवक्षितंतस्यैवभंग्यंतरेणविवक्षितरूपादपि
 चारुतरेणकेनचिद्रूपांतरेणाभिधानंपर्यायोक्तंउत्तरार्धमुदाहरणंअत्रभगवान्वासुदेवःस्वासाधारणगम्यःराहुवधूकुचवैयर्थ्य
 कारकत्वेनरूपांतरेणसएवाभिहितःलोकंपश्यतियस्यांप्रिःसपस्यांघ्नंनपश्यतिताभ्यामप्यपरिल्लेद्याविद्याविश्वगुरोस्तवअत्र
 गौतमःपतंजलिश्चस्वासाधारणरूपाभ्यांगम्यैरूपांतराभ्यामभिहितौयथावा निवेद्यतां हंत समापयंतौ शिरीषकोशम्रदिमा
 भिमानं पादौ किंच दूरमिमौ प्रयासे निधित्सते तु छदयं मनसो अत्र किं दूरं जिगमिषेति गम्य एवार्थो रूपांतरेणाभिहितः यथा वा दं
 वंदे जल पिसरधिं देवता सावभौमं व्यास प्रश्ना भुवन विदिताय स्यवाहाधिवाहाः भूषा पेटी भुवन मधरं पुष्करं पुष्पवाटी शासी
 चनायस्यतादृशमिति इत्यनेकार्चं दिकायां प्रस्तुतां कुरप्रकरणम् ननु प्रस्तुतकार्याभिधानमुखेनकारेणालाःशतमखमुखाश्चंदनदुर्मनोभूः

रास्पगम्यत्वमपिप्रस्तुतांकुरविषयश्चेत्किंतहिंपर्यायोक्तमित्याकांक्षापामाह पर्यायोक्तमित्तिवचःप्रतिपादनंभंग्यंतराअयंभंग्यंतरंप्रकारकेलक्षणं
 रिक्कुरुतेयदेवेति तथाचविवक्षितस्वप्रकारतिरिक्तंनचारुतरेणरूपेणव्यंग्यस्याभिधानंपर्यायोक्तमितिलक्षणेपर्यायेणभंग्यंतरेणोक्तमभिहितंव्यंग्यनेतिव्यु
 त्ततेःअत्रोपपदेव्यंग्यपरंनचव्यंग्यस्यैववाच्यत्वेनिष्फलविरुद्धेतिवाच्यंप्रकारभेदात्तदुक्तंयदेवोच्यतेतदेवव्यंग्यंयथातुव्यंग्येनतयोच्यतेइतिचारुतरेण

निवेद्यता

ऊ. नी.
च.
४६

नमो राहु शिरश्छेदकारिणे दुःखहारिणे इत्यत्र न पर्यायोक्तप्रसंगः स्वासाधारणरूपेण वासुदेवत्वेन यत्तु राहु शिरश्छेदकारित्वरूपव्यंग्यमादायैव पर्यायोक्तं वक्तुं
मर्हेन तु विशेषणसामर्थ्यं लभ्यं वासुदेवत्वमादायेति तदयुक्तं राहु शिरश्छेदकारित्वस्य वाच्यसिद्ध्यंगत्वेन तेनापि विवक्षितं व्यंग्यं प्रधानभूतं वासुदेवत्वं त
दादायैव तत्कथनौचित्यात् राहुस्त्रीकुचनैष्कल्यकारिणे हरये नम इत्यत्र तु राहु शिरश्छेदकारित्वमेव विवक्षितं व्यंग्यमिति युक्तं तदादाय पर्यायोक्तमिति
विभावनीयं लोकमिति यस्याक्षयादस्यां धिः लोकं पश्यति अथ च सः लोकः यस्य पतेजलेः शेषावतारस्यां धिन पश्यति उरगत्वा त ताभ्यां अक्षयादपतेज
लिभ्यां अपरिच्छेद्या अनाकलनीया निवेद्यतामिति नलं प्रतिदमयं त्या उक्तिः तव अल्पदयं मनः कर्तुं शिरीषकलिका मृदुत्वाभिमानमयनयेतौ इमौ पा

अत्र यस्य वेदावाहा भुजंगमाभूषणानीत्यादितद्वाक्यार्थमवस्थितौ वेदत्वाद्याकारेण गम्या एव वेदादयो व्यासप्रमुखविनेयत्वाद्याका
रेणाभिहिताः परंतु देवतासर्वभौमत्वस्फुटोकरणा य विशेषणविशेष्यभावव्यत्यासेन प्रतिपादिताः अत्रालंकारसंर्वस्वरूपाविष
यो योक्तस्वसंप्रदायागतमिदमेवलक्षणमंगीकृतं गम्यस्यापि भंग्यंतरेणाभिधानं पर्यायोक्तमिति चक्राभिधातप्रसभाज्ञयैव च का
रयो राहुवधूजनस्य आलिंगनोद्दामविलासवंध्यं रतोत्सवे च वनमानत्रशेषमिति प्रार्चने तदुदाहरणं त्वन्यथायोजितं राहुवधूग
तेनाविशिष्टं नरतोत्सवेन राहु शिरश्छेदः कारणरूपो गम्यत इति एवं च गम्यस्यैवाभिधानमिति लक्षणस्यानुपपत्तिमाशङ्क्या ह्यद
म्यंतस्यैवाभिधानायोगात्कार्यं

दौकिय दूरपर्यंतं प्रयासे निधातुमिच्छति हेतुस्वेदेन तन्निवेद्यतां कथ्यतामित्यर्थः देवमिति देवतासर्वभौमसंकल
देवताः धीश्वरं देवं वेदे कीदृशं जलधिरेव शरधिस्तूष्णं यस्य तथा भूतं त्रिपुरसंहारेशरीकृतस्य विष्णोर्विभ्रंतिस्थानत्वात् तथा भुवनेषु विदिताः स्मृताः व्यास
प्रष्टोः प्रोयेषां ते व्यासप्रमुखा वसिष्ठाद्याः यस्य बाह्यानां वाहनानां वेदानां अधिवाहाः नाहनाधिकृता भवन्ति पुरोगाग्रे सरप्रस्थाग्रतः सरपुरः सरादुत्थमर एव
मभरं भुवने पातालं भूषणपेटिका सर्पभूषणत्वात् पुष्करमाकाशं पुष्पवाटिका पुष्पस्थानीयचंद्रोद्गमाधारत्वात् शतमखदं दस्त्यमुखा अग्न्यादयः दिक्ताः

शादीपालनाधिकृताः दिगंबरत्वेन दिशामेव शादीरूपत्वात् मनोभूश्चंदनतरुः चंदनस्थानीयभस्मसंबंधित्वात् मदनभस्मनाशिवेनांगानामनुलेपनस्य पुराणेषु प्र
 सिद्धेः अत्र लक्षणसंगमयति अत्रेति व्यवस्थितौ विवक्षायां सत्या अवगम्याः अंग्याः विनेयत्वेति शिक्षणीयतेत्यर्थः आदिना पातालगुप्तत्वादिपरिग्रहः अ
 भिहिता इति वाहाद्यधिकृतत्वादिना व्यासादिप्रतिपत्तौ समानवितिवेद्यत्वेन व्यासादिविनेयत्वदिरपिते स्ववगमादिति भावः साक्षादेव व्यासादिविनेयत्वाप्यकारेण
 किमिति न निर्दिष्टा इत्याशं क्वाह परंत्विति यद्यस्युक्तविशेषणमावेपि देवता सार्वभौमत्वमवगम्यते तथापि स्फुटप्रतिपत्त्यर्थं तद्वैपरीत्यं कृतमित्यर्थः चक्रेति यो
 देवः सुदर्शनचक्रस्याभिघाते या प्रसभं आज्ञातपैवराहुचधूजनस्य सुरतोत्सवं आलिंगनस्य उद्दामा उद्गताये विलासास्तैवं ध्यं रहितं च वनमात्रावशेषं च का
 रेत्यन्वयः विशिष्टेन उक्तविशेषणविशिष्टेन एवं च ईदृशोदाहरणयोजनेन अनुपपत्तिमिति गम्यस्वरहु शिरश्छेदस्य भंग्यंतरेणानभिधानादव्याप्तिमाशं

लक्षणे विवक्षितमितिलक्षणं क्लृष्टगत्या योजितं लोचनकृता पर्यायोक्तं यदन्येन प्रकारेण अभिधीयत इतीदमेव लक्षणसंगीकृत्य
 तदुदाहरणे च कार्येण शब्दाभिहितेन कारणव्यंग्यं प्रदर्शयत् तत्र लक्षणं लक्ष्यनाम च क्लृष्टगत्या योजितं वाच्यादन्येन प्रकारेण व्यं
 ग्येनापलक्षितं यद्यदभिधीयते तत्पर्यायेण प्रकारंतरेण व्यंग्येनापलक्षितमुक्तमिति सर्वोपेक्षेः किमर्थ इति न विद्मः ॥

कोत्यर्थः अभिधानायोगादिति अपमाशयः अत्र हि राहुशिरश्छेदकारीति वासुदेव इति वा व्यंग्यं राहुवधूजनसंबंधिता दशरतोत्सवकारित्वेन प्रकारंतरेण
 अभिधीयत इति न च कुंशकर्धर्मिणो वासुदेवस्य प्रकातत्वनयच्छब्दाभिहितत्वेन च व्यंग्यत्वायोगात् व्यंग्यस्य च राहुशिरश्छेदकारित्वस्य वासुदेवत्वस्य वा
 धर्मस्य प्रकारंतरेणानभिधानात् तस्मात्पर्यायेण कार्यदिद्वारेणोक्तं गम्यमाक्षिप्तं वेतिलक्षणार्थं न अभिधानं आक्षेपो व्यंजनं वा पर्यायोक्तमिति कवि
 त्पर्यायोक्त इति पाठस्त्वयुक्तः व्यंग्येनापलक्षितमुक्तमिति व्याख्यानं ग्रंथविरोधात् न विद्म इति पच्छब्दाभिहितस्यापि भगवतो वासुदेवत्वादिना स्तुतांतरेण व्यं
 ग्यतया यथाश्रुतेर्बोधकाभावादिति भावः न चाभिधाविषये कथं व्यंजनेति वाच्यं वासुदेवलादिगात्रतौ यमाने भगवत्स्य भिधाविषयत्वा संभवात् ॥

क. री.
च.
४७

नस्याः स्वाकृते दकधर्मेणैव बोधकत्वात् अतएवोक्तं शक्यादत्येन रूपेण ज्ञाते भवति लक्षणेति इह तु लक्षणाहेत्वाभावाच्च जनोपगम्यतइति ननु प्रस्तुतेन तादृ-
शरतोऽव रूपेण कोर्येण प्रस्तुतस्यैव राहुशिरश्छेद रूपकारणस्य प्रतीतोचमत्कृतिविशेषस्तस्या अलंकारत्वे गमयति तच्चालोच्यमानम प्रस्तुतशसाया अ-
संभवादुक्तरीत्या पर्यायोक्त रूपतयैव स्वीकर्तव्यमित्याशंक्याह यत्ति अलंकाराणामियतानि माभावेन प्रस्तुतां कुरस्याप्यलंकारंतरत्वादेव विधिशब्दा-
रस्य भंगेन प्राचीनलक्षणव्याख्यानमयुक्तमिति भावः संक्षेपतो दर्शितमपि पर्यायोक्तं निश्चादयति प्रस्तुतेनेत्यादिना यत्तु भगवद्रूपेणावगमने विशेषणमर्था-
दालभ्यत्वेनासुंदरं पर्यायोक्तस्य विषय इति तद्विचारितरमणीयं नहि पर्यायोक्तेऽप्यसौंदर्यरुतो विच्छिन्ति विशेषः किंतु भंग्येतराभिधानकृतमवगम्यं तराभि-

प्रदर्शितानि हि गम्यं स्वरूपांतरेणाभिधीने वदन्त्युदाहरणानि चक्राभिधात प्रसभाज्यैवेति प्राचीनोदाहरणमपि स्वरूपेण गम्यस्य म-
गवतोरूपांतरेणाभिधानसत्वात्सु योजमेव यत्तु तत्र राहुशिरश्छेदावगमने तत्र प्रागुक्तरीत्या प्रस्तुतां कुरएव प्रस्तुतेन च राहोः शिरोमा-
त्रावशेषेणालिङ्गनबंध्यत्वाद्यापादानरूपेवाच्ये भगवतोरूपांतरे उपपादिते तेन भगवतः स्वरूपेणावगमने पर्यायोक्तस्य विषयः ॥
पर्यायोक्तं तदप्याहुर्यद्वाजेनेष्टसाधनं यामिचूतल तांद्रं युवाभ्यामास्यतामिह अत्र नापिकां नायकेन संगमस्य चूतलतादर्शनव्या-
जेन निर्गच्छत्या संख्यातत्वाच्छेद्यसंपादनरूपेष्टसाधनं पर्यायोक्तं यथावा देहिमत्कंदं कंराधेपरिधाननिगूहिते इति विस्मयनीयं त

धानतोऽसुंदरमेव प्रायशो दृश्यते पशादृहागंतव्यमिति विवक्षितेऽंग्ये अयं देशोऽलंकारणीयः सफलतानुपनेतव्य इत्यादावतस्तदसुंदरत्वोद्भावनमकिंचित्क-
रमेव अलंकारसर्वस्वकारग्रंथविरोधोद्भावनं तु तच्छिक्षाकारिणं प्रतिनशोभते उपजीव्यतोद्भावनमपि ग्रंथस्याकिंचित्करमेव युक्तिविरोध इति परे त्कर्षा सहिष्णु-
त्वमात्रमुद्भावापितु खगमयतीत्यलं विस्तरेण प्रकारांतरेण पर्यायोक्तं लक्ष्यति पर्यायोक्तमिति रमणीयेन व्याजेन मिषेण स्वस्य परस्य च दृष्टस्य यत्साधनं संपा-
दनं तदपि पर्यायोक्तं पर्यायेण व्याजरूपेणे कंयत्रेति व्युत्पत्तेः संपादनेति संपादनरूपं पटिष्ठं तत्साधनं तत्करणमित्यर्थः देहीति परिधानेन अधरवस्त्रेण निगू-

हितमाच्छादितमित्यर्थः

एवं च प्रकारद्वयसाधारणतदन्तरत्वं सामान्यलक्षणे बोध्यं इत्यलंकारवेदिकायां पर्यायोक्तप्रकरणम् उक्तिरिति अत्र निंदास्तुतिभ्यामितिस्तुतिनिंदयोरिति चेत्तरे
 त्रयो गो न विवक्षितः तथा च निंदया स्तुतेः स्तुत्या च निंदायाः स्तुत्यास्तुतेः श्रुतिरभिव्यक्तिर्व्याजस्तुतिरित्यर्थः प्रथमे व्याजेन स्तुतिरिति चरमो व्याजरूपास्तु
 तिरिति च व्युत्पत्तेः अतएव व्याजस्तुतिपदार्थानुगमाभावा निंदया निंदाभिव्यक्तिर्व्याजनिंदाभिव्यक्तिमत्त्वं कारांतरमित्यत्रेव दृश्यते एवमाद्ये प्रकारद्वये स्तुतिनिंदयोः
 समानविषयत्वभिन्नविषयत्वाभ्यां प्रत्येकं द्वैविध्यमिति चत्वारिभेदाः अतस्तुभिन्नविषयस्तुतिक एक एवेति पंचभेदाः लक्षणं तु व्याजनिंदाभिन्नत्वे स

रूप्यो मुदेस्तुनः पूर्वत्र परेष्टसाधनमत्र कंदुकशोधनार्थे नीवी विसृज्य स्तनव्याजेन स्वेष्टसाधनमिति भेदः उक्तिर्व्याजस्तुतिनिंदास्तुतिभ्यां
 स्तुतिनिंदयोः कः स्वधुनि विवेकस्ते पापिना नयसे दिवं साधुदूतिपुनः साधु कर्तव्यं किमतः परं यन्मदर्थं विलूना सिदं तैरपि न स्वैर
 पिनिं दयास्तुतेः स्तुत्या निंदाया वा अवगमने व्याजस्तुतिः कः स्वधुनीत्युदाहरणे विवेको नास्तीति निंदा व्याजेन गंगासुकृतिवदेव म
 हापातकारि कृतव तोपि स्वर्गे न यतीति व्याजरूपया निंदया तत्प्रभावातिशयस्तुतिः साधुदूतीत्युदाहरणे मदर्थं महांतं क्लेशमनुभूतव
 त्यसीति व्याजरूपया स्तुत्या मदर्थं न गतासि किंतु रंतु मेव गतासि धिक्कां दूति का धर्म विरुद्ध कारिणी मिति निंदा वगम्यते यथा वा कस्ते
 शोयं मदी यो दुं त्येकं सप्तिमा स्थिते सप्त सप्तिमा रूढा भवन्ति परिपंथिनः अर्द्धदानव वैरिणा गिरिजया प्यर्द्ध शिवस्यात्तं देवस्य
 जगती तले स्म रहराभावे समुन्मीलति गंगासागरमंवरं शशिकलानागाधियः क्षमातलं सर्वज्ञत्वमधीश्वरत्वमगमत्

तिस्तुतिनिंदान्यतरपर्यवसायिस्तुतिनिंदा न्यतरत्वं सर्वानुगतं बोध्यं कस्तदति नृपं प्रतिकवेरुक्तिः त्वयि यो दु मे कं सप्तिमा स्थिते आरूढे सति परिपंथि
 नः शत्रवः सप्ताश्वसमारूढा भवन्तीत्यन्वयः सप्त सप्तयोऽश्व आस्येति स्वर्यः सप्त च ते सप्तयः अश्वास्तत्समारूढा इति द्वितीयोर्थो निंदायोक्तकः त्वया संमु
 खहताः सूर्यमंडलं भिलादिव मुपागता इति स्तुतौ पर्यवसानं ५ ॥ अर्द्धमिति शिवस्य देहाधं दानवानां वैरिणा हरिणा आहूतं हरिहरात्मकस्यैकस्य विरुद्ध

ॐ
 नमो
 भगवते

३. टी.
चं.
४८

एवंगिरिजयाप्यवशिष्टार्धमाह तं हे देव राजन् इत्यमुक्तप्रकारेण जगतीतले स्मरहरस्याभावे समुन्मीलति प्रकाशमाने सति गंगासागरं प्रत्यगमदित्याद्यन्वयः शेषः स्मृतत्वं पातात्वं त्वामिति पूर्वोन्वितं वैदुष्यादीति विद्वत्तादीत्यर्थः आदिना तपः शीत्वादिपरिग्रहः दारिद्र्यादीत्यादियदेन कुटुंबवाहल्यादिपरिग्रहः न चात्र राजवर्णनप्रस्तावे कथंस्तु ते व्यंजरूपत्वमिति वाच्यं स्तुतिपर्यवसानविवक्षायां स्वकीयमिक्षादनाद्वाटनस्यासंगतत्वेन स्तुतेरुक्तनिंदारूपोपात्तं भयं वसानस्यानुभवसिद्धस्याविरुद्धत्वात् कस्त्वमिति अंगदं प्रतिकस्य चिद्राक्षसस्य प्रश्नः रामरूपस्य राज्ञो भवने लेखार्थस्य सैदेव वाहको

त्वां मां च भिक्षाटनं अत्राघोदाहरणे सप्त सप्तिपदात्तश्लेषमूलनिंदाव्याजेन स्तुतिर्व्यज्यते द्वितीयोदाहरणे सर्वज्ञः सर्वेश्वरोसीति राज्ञस्तुत्याव्याजरूपयामदीयवैदुष्यादिदारिद्र्यादिसर्वज्ञानन्नपिवद्गुप्रदानेन रक्षितुं शक्नोमि मत्स्यं किमपि न ददासीति निंदाव्यज्यते सर्वमिदं निंदास्तुत्योरेकविषयत्वे उदाहरणं भिन्नविषयत्वे निंदयास्तुभिव्यक्तिर्यथा कस्त्वेवानररासराज भवने लेखार्थं संवाहको यातः कुत्र पुरागतः सहनुमानिर्दग्धलंकापुरः वद्धो राक्षससूनुनेति कपिभिः संताडितस्तर्जितः सत्रीडात्त परामवो वनमृगः कुत्रेति न ज्ञायते अत्र हनुमन्निंदया इतरवानरस्तुत्यभिव्यक्तिः स्तुत्या निंदाभिव्यक्तियंथा यद्वक्त्रं मुहुरी क्षसेन धनिनां ब्रूयेन चाटन्रयानैषां गर्ववचः शृणोषि न च तान्प्रत्याशया धावसि काले वालतृणानि स्वादसि यरं निद्रासि निद्रागमे तन्मे ब्रूहि कुं ग कुत्र भवता किं नाम तप्तं तपः अत्र हरिणस्तुत्या राजसेवा निर्विण्णस्यात्मनो निंदाऽभिव्यज्यते अयमप्रस्तुतप्रशंसाविषय इति अलंकारः

स्त्रीस्तुतरं पुरा पूर्वमागतः निर्दग्धलंकापुरः सहनुमान् कुत्र यात इति पुनः पूर्वस्य प्रश्नः वद्ध इत्याद्युत्तरार्धमंगदस्योत्तरं राक्षसस्य रावणस्य सूनुना वद्ध इति हेतोः कपिभिर्वानरैः सम्यक्ताडितस्तर्जितः सवनमृगः हनुमान्त्रीडया लज्जया आतः प्राप्तः परामवो येन तादृशः कुत्र यात इति न ज्ञायत इत्यन्वयः यदि निहेकुरे गययस्माद्धनिनां सुखं मुहुर्मुहुर्द्वारं वारं नेक्षसे न पश्यसि मृषामिथ्या चाटून् प्रियशब्दान्न वदसि यदि तिसर्वत्र संवध्यते एषां धनिनां गर्वयुक्तं वचनं

संज्ञा

नमृणोषिताभ्यनिनाम्रतिआशयाधनशानधायसि

कु. टी.
च.
४९

आजनिंदांलक्षयति निंदाया इति यत्रान्यनिंदयाऽन्यस्यनिंदाया अभिजातिः पर्यवस्यतिसा आजनिंदादूतरनिंदा आजनेन निंदेति व्युत्पत्तेः विधे इति हे विधे ब्रह्मदप्राक्
पूर्वते तदैकमेव शिरो यः अहर त अछिनत् स एवार्थात् हरे निंद्यत्पन्वयः निंदयेत्यभिवाग्ये सनेनान्वितं निंदयाभिवाग्या विधे निंदा आजनिंदेत्यन्वयः वि
षमविपाकं दारुणपरिणामं विधिरेवेति विशेषतो गर्हणीयः निंदनीयः हे करटका कत्वरट रटने कुरु यो सो विधिः आम्ब वक्षे सरलेन सौम्येन को किलेन
सह वा संतवचकारेत्यन्वयः ननु केनाप्यालंकारिकेणानुक्ताया आजनिंदायाः कथमलंकारत्वेनांगीकरणमित्याशंक्याह प्रतिवंदीति तुल्ययुत्पाप्रतिवंदीत्या

निंदाया निंदया व्यक्तिर्वाजनिंदेति गीयते विधे सनिंदो यस्ते प्रागेकमेवाह रच्छिरः अत्रहर निंदया विषमविपाकं संसारं प्रवर्तयतो विधे
रभिवाग्यानिंदा आजनिंदा यथावा विधिरेव विशेषगर्हणीयः करटत्वरटकस्तवापराधः सहकारतरोचकारयस्ते सह वा संसरलेन को
किलेन अन्यस्तुत्या अन्यस्तुतिभिर्व्यक्तिरिति पंचमप्रकारस्याजस्तुतिप्रतिवंदीभूते यं व्याजनिंदाननुयत्रान्यस्तुत्यान्यस्तुतेरन्यनिंदयान्य
निंदायाश्च प्रतीतिः तत्र व्याजस्तुतिव्याजनिंदा लंकारयोरभ्युपगमेस्तुतिनिंदा रूपा प्रस्तुतप्रशंसादाहरणे च प्रस्तुतप्रशंसा नक्तव्या ॥
तेषामपि व्याजस्तुतिव्याजनिंदाभ्यां क्रोडीकारसंभवादिति चेदुच्यते यत्राप्रस्तुतवृत्तात्तात्स्तुतिनिंदा रूपा तत्सरूपः प्रस्तुतवृत्तात्तः
प्रतीयते अंतश्छिद्राणि भूयांसीत्यादौ तत्रलब्धावकाशासारूप्यनिबंधनाप्रस्तुतप्रशंसा अत्रापि वर्तमानाननिवारपितुं शक्या अ
न्यस्तुत्याऽन्यस्तुतिरन्यनिंदयान्यनिंदेत्येवं व्याजस्तुतिव्याजनिंदे अपि संभवतश्चेत्कामंते अपि संभवेतां नत्वस्याः परित्यागः यद्यपि वि

नीयेत्यर्थः तथाचस्तुतिवन्निंदायामप्यप्रस्तुतप्रशंसातो वैचित्र्यविशेषात्तदनेतर्भावे व्याजस्तुतौ चार्थानुगमाभावा
दनंतर्भावेष्ट्यगलंकारताया औचित्या या तत्वात्प्राचीनैरनुक्तापि स्वीकर्तुमुचितेत्याशयः प्रागुक्तयोरेकः कृती शकुंतेष्वित्यावद्ध रुत्रिमेत्यनयोरप्रस्तुतप्रशंसा
दाहरणत्वात्संगतिमाशंकते नन्विति क्रोडीकारः स्वविषयीकरणे अन्यत्रलब्धावकाशासारूप्यनिबंधनाप्रस्तुतप्रशंसा अत्रापि वर्तमानाननिवारपितुं शक्या अ
न्यस्तुत्याऽन्यस्तुतिरन्यनिंदयान्यनिंदेत्येवं व्याजस्तुतिव्याजनिंदे अपि संभवतश्चेत्कामंते अपि संभवेतां नत्वस्याः परित्यागः यद्यपि वि

निंदाया निंदया व्यक्तिर्वाजनिंदेति गीयते विधे सनिंदो यस्ते प्रागेकमेवाह रच्छिरः अत्रहर निंदया विषमविपाकं संसारं प्रवर्तयतो विधे
रभिवाग्यानिंदा आजनिंदा यथावा विधिरेव विशेषगर्हणीयः करटत्वरटकस्तवापराधः सहकारतरोचकारयस्ते सह वा संसरलेन को
किलेन अन्यस्तुत्या अन्यस्तुतिभिर्व्यक्तिरिति पंचमप्रकारस्याजस्तुतिप्रतिवंदीभूते यं व्याजनिंदाननुयत्रान्यस्तुत्यान्यस्तुतेरन्यनिंदयान्य
निंदायाश्च प्रतीतिः तत्र व्याजस्तुतिव्याजनिंदा लंकारयोरभ्युपगमेस्तुतिनिंदा रूपा प्रस्तुतप्रशंसादाहरणे च प्रस्तुतप्रशंसा नक्तव्या ॥
तेषामपि व्याजस्तुतिव्याजनिंदाभ्यां क्रोडीकारसंभवादिति चेदुच्यते यत्राप्रस्तुतवृत्तात्तात्स्तुतिनिंदा रूपा तत्सरूपः प्रस्तुतवृत्तात्तः
प्रतीयते अंतश्छिद्राणि भूयांसीत्यादौ तत्रलब्धावकाशासारूप्यनिबंधनाप्रस्तुतप्रशंसा अत्रापि वर्तमानाननिवारपितुं शक्या अ
न्यस्तुत्याऽन्यस्तुतिरन्यनिंदयान्यनिंदेत्येवं व्याजस्तुतिव्याजनिंदे अपि संभवतश्चेत्कामंते अपि संभवेतां नत्वस्याः परित्यागः यद्यपि वि

निंदाया निंदया व्यक्तिर्वाजनिंदेति गीयते विधे सनिंदो यस्ते प्रागेकमेवाह रच्छिरः अत्रहर निंदया विषमविपाकं संसारं प्रवर्तयतो विधे

अप्रस्तुतप्रशंसायाः सैव अप्रस्तुतप्रशंसा सैव ५ लावण्येति दुर्मांतर्नीतन्वताम्रजतावेधसाचेतसिकोऽर्थः कामनाविषयभूतः विनिहितः अमिसंहितः किंप्रयोजनमु
दृष्टेयनिर्मितेत्यर्थः नन्वनायासेनातिमुंदरतन्वी निष्पतिरेव प्रयोजनं तदभावेपिवालोलाभात्रेण तन्निर्माणं स्यादत आह लावण्येत्यादि यतो लावण्यरूप
स्पद्रविणस्य धनस्य व्ययोनगणितः महाक्लेशोर्जितः कृतः सैव चारिणोजनस्य उदासीनस्यापि हृदये चिंतैव ज्वरो निर्मितः एषापिव राकीरीनास्वगुणानुरूप
पस्य वरस्याभावाद्द्वतेव हृतानष्टप्राया तथा च वद्वा याससाध्यत्वादनृष्टानुबंधित्वाच्च न तन्म्याः प्रयोजनत्वं नापिलीलाभात्रेण तन्निर्माणं च संभवतीति भाव

चाविशेषज्ञस्य प्रभोस्तेन च विद्वत्समतया स्थापितस्य मूलस्य च निंदा प्रतीयत इति तत्र सारूप्यनिवेधनाऽप्रस्तुतप्रशंसाप्यस्ति ५
तथापि सैव व्याजनिंदा मूलेति प्रथमोपस्थिता सापित न दुर्वा एव च व्याजनिंदा मूलक व्याजनिंदा रूपेयमप्रस्तुतप्रशंसेति च म
त्कारातिशयः एवमेव व्याजस्तुति मूलक व्याजस्तुति रूपाप्यप्रस्तुतप्रशंसा दृश्यते यथावा लावण्यद्विणव्ययोनगणितः क्ले
शो महानर्जितः स्वच्छंदं चरतो जनस्य हृदये चिंताज्वरो निर्मितः एषापि स्वगुणानुरूपरमणाभावाद्द्वराकीहता कोऽर्थश्चेतसिवेध
सा विनिहितस्तन्वीमिमांतन्वता अत्राप्रस्तुताया स्तरुण्याः सृष्टिनिंदा व्याजेन ते निंदा व्याजेन च तत्सौंदर्यप्रशंसा प्रशंसनीयत्वेन
कवि विवक्षितायाः स्वकवितायाः सृष्टिनिंदा व्याजेन तन्निंदा व्याजेन च शब्दार्थचमत्कारातिशयप्रशंसायां पर्यवस्यति अस्य श्लो
कस्य चाव्यर्थविषये यद्यपि नात्यंतसामंजस्यं न हीमे विकल्पा वीतरागस्येति कल्पयितुं शक्यं ५ तन्निंदा व्याजेन तरुणी निंदा व्याजेन त

त्सौंदर्यप्रशंसा शब्दार्थचमत्कारातिशयप्रशंसायां पर्यवस्यतीत्यन्वयः तन्निंदा व्याजेन स्वकवितानिंदा व्याजेन कवितासौंदर्यरूपा प्रस्तुतार्थसात्यं त
मस्फुरत्वात्कथमस्य पद्यस्य तत्परत्वं मित्याशं कामपनेतुं भूमिका मारचयति अस्येत्यादिस्ताननुगुणत्वादिति वीतरागेष्टंगारस्यासंभवादिति भावः न
नुष्टंगारसंभवेपितन्वीनिर्माणनिंद्याशंतरसपरिपोषादस्य वरसानुगुणत्वमत आह वीतरागेति नापिरागिण इत्यनेन तदंशमेव विकल्पा इत्यनुषज्यते ॥

नयथार्थवादित्वं तथापि तदुपलक्ष्यत्वात् तत्पर्यवसानोक्तिः ५ नरेंद्रेति संधिकरणार्थमागतानां दूतानामुक्तिः नरेंद्राणां राज्ञां मौलिः श्रेष्ठः संधीति संधिकाले उचितं यत्कैतववचनं तत्परिहारेणोपलक्षिते इति पूर्ववदर्थः ॥ अत्राहुः संदेशहारिषु तन्निषेधस्य बाधात् संदेशहारिपदेन कैतवचनप्रयोक्तृत्वविशिष्टं लक्ष्यते तन्निषेधेन च सत्यवादित्वरूपो विशेषो व्यज्यत इत्ययमेव निषेधेन विशेषाक्षेपो न तु सर्वजगतीपालकस्येत्यादि विशेषो निषेधेन केवलेनाक्षेपेण शक्यते तस्य जगत्कुटुंबिन इत्युत्तरार्धगम्यत्वात् एवं स्थिते कथमुच्यते तदनकश्चिदपीत्यादीति तत्रोच्यते न वयमिति निषेधाभावे केवलादुत्तरार्धान्नोक्तविशेषावगतिः स्यात् संधि

अत्र प्रथमश्लोकेन प्रार्थितस्य काम्यार्थचोरेभ्योरक्षणस्य स्तोत्रिस्वित्वं विन्यासां समुद्रगतरत्नजालवदक्षयत्वं विचिंत्य प्रतिषेध आक्षेपः निषेधाभासमाक्षेपं बुधाः केचन मन्वते नाहं दूतीतनो स्तापस्तस्याः कालानलोपमः केचिदलंकारसर्वस्वकारादय इत्यमाहुः न निषेधमात्रमाक्षेपः किंतु यो निषेधो बाधितः सन् अर्थोतरपर्यवसितः किंचिद्विशेषमाक्षिपति स आक्षेपः यथा दूत्या उक्तो नाहं दूतीति निषेधो बाधितत्वादाभासरूपः संघटनकालोचितकैतववचनपरिहारेण यथार्थवादित्वे पर्यवस्य निदानीमेवागत्य नायिको ज्जीवनीयेति विशेषमाक्षिपति ५ यथावा नरेंद्रमौलेन वयं राजसंदेशहारिणः जगत्कुटुंबिनस्तोयनशत्रुः कश्चिदीक्ष्यते अत्र संदेशहारिणामुक्तौ न वयं संदेशहारिण इति निषेधो नुपपन्नः संधिकालोचितकैतववचनपरिहारेण यथार्थवादित्वे पर्यवस्य सर्वजगतीपालकस्य तदनकश्चिदपि शत्रुभावेनावलोकनीयः किंतु सर्वे पिराजानो भृत्यभावेन संरक्षणीया इति विशेषमाक्षिपति ॥

कालोचितकैतववचनत्वेनैव संभाव्यमानत्वात् अपि तु तत्कालेन संध्यभिप्रायमात्रावगमः निषेधेन तु तत्परिहारे युक्त उक्तविशेषावगम इत्यनुभवसाक्षिकमेतत् सत्यवादिकं तूक्तविशेषे व्यजनीये द्वारभूतं न तु तदेव विशेषरूपमचमत्कारित्वात् अतएव नाहं दूतीत्यत्र वस्तुवादित्वादि विशेषो व्यज्यत इत्यलंकारसर्वस्वकारः वस्तुवादित्वमादिद्वारभूतस्य नादृशो विशेष इति तदर्थं इति एतेन नाहं दूतीति पूर्वोदाहरणे मपि व्याख्यातं अस्मैव प्रभेदांतरमाह आक्षेपो न्य इति

कुं टी-
चं-
५९

प्राथन्यामरणसूचनद्वारेण गर्भितः बन्धुत्वेनांतर्भावितः एतच्च तिरोहित इत्यस्यार्थकथनं तदेव मण्डुतिभिन्नत्वे सति च सत्कारकारिनिषेधत्वं सामान्यलक्षणवोध-
इत्यलंकारचंद्रिकायामाक्षेपात्कार्यकरणम् ५ आभासत्वं विरोधस्य आभासत्वे आभासतोभासमानत्वं सति विरोधाभासो नामालंकारः आभासत इत्याभासः
विरोधश्चासावाभासश्चेति मुत्पत्तेः इषदर्थकेन चाज्ञानस्यापातरूपत्वमर्थोत्तरपरिहायत्वस्यैवोध्यते तथा चैकाधिकरण्येन प्रतीयमानयोः कार्यकारणत्वेना-
गृह्यमाणयोर्धर्मयोरभासमानाः पर्यवसन्नविरोधत्वं लक्षणं द्रष्टव्यं अनिराशनिश्चयमुच्चैरित्यादावतिव्याप्तिवारणाय विप्रोषणं अप्यलाक्षारसासिक्तं रं-
तच्चरणाद्वयमिति विभावनावारणाय द्वितीयपर्यवसितस्य विरोधस्य दोषत्वादपर्यवसन्नत्वं विरोधविशेषणमिति दिक् श्लेषेति हारोः नयोरस्तीत्यर्थे विरोधः

आक्षेपो न्योविधौ व्यक्ते निषेधचतिरोहिते गच्छ गच्छ सिचैत्कांततत्रैव स्याज्जनिर्मम अत्र गच्छेति विधिर्व्यक्तः मागादिति निषेधस्ति
रोहितः कांतो दृश्यदेशे निजजन्मप्राथन्यात्ममरणसंस्तवनेन गर्भीकृतः यथा वा न चिरं मम तापाय तव यात्रा भविष्यति यदि या-
स्यसिया तव्यमलमात्रं कपापिते अत्रापि न चिरं मम तापायेति स्वमरणसंस्तवनेन गमननिषेधो गर्भीकृतः ५ आभासत्वे विरोधस्य
विरोधाभासदुष्यते विनापित निहारेण वक्षोजौतवहारिणौ अनहाररहितावपि हारिणौ हृद्याविति श्लेषमूलको विरोधाभासः यथा
वा प्रतीपभूयैरिव किंततोभियाविरुद्धधर्मैरपि मेतत्तौ द्भिस्ता अमित्रजिन्मित्रजिदोजसासयद्विचारदृक् चारदगप्यवर्तत ॥

मनोहारिणा वित्यर्थेन तत्परिहारः प्रतीयेति तस्मान्नलात् भयेन कृत्वा प्रतिकूलनृपैरिव विरुद्धधर्मैरपि मेतत्ताभेदकारितात् ताकिमित्युत्प्रेक्षापस्मात्सनलः अमित्राणां
शत्रूणां जयकृदपि ओजसामित्रस्पर्धेर्जयकृत् अथच मित्रजिदेवन मित्रजिदिति विरोधः चारदृष्टिरपि विचारे दृष्टिर्पस्यतादृशः विगतचारदगिति च विरोधः विरो-
धते विरोधसमाधानरूपोत्प्रेक्षाशिरः प्रधानं यस्य तादृश इत्यर्थः यतु विरोधसमाधानात्मिकया मुखस्थितयोत्प्रेक्षया विरोधस्योत्थानमेव भग्नमिति कथमत्र विरोधात्वं का-
रद्वितिकेन चित्तु मनसापि विमनसेवाभिहितं तदसारं विरोधभानमेतरेण विरुद्धधर्मैरपीत्याघुत्प्रेक्षाया एवानुत्थानेन श्लेषमूलमाभासमानं विरोधमुपजिघ्रैः विरोध-

विरोधस्यैवोध्यते तदेव मण्डुतिभिन्नत्वे सति च सत्कारकारिनिषेधत्वं सामान्यलक्षणवोध-

स्थितत्वादिनि

इत्यलंकारचंद्रिकायां विरोधप्रकरणम् विभावनेति प्रसिद्धेकारणाभावेपिकार्योत्यतिविभावनालंकारः विभाव्यतेकारणोतरंयस्यामिति व्युत्पत्तेः कारणाभा
वश्चाण्डार्थोवेतिसर्वत्रलक्षणसमन्वयोबोध्यः एतदेवतत्रेण सकलविभावनाप्रकारसाधारणं सामान्यलक्षणमाद्यप्रकारविशेषलक्षणंचबोध्यं तत्रा
घं दर्शितमेव द्वितीयंतुकारणान्विताभावकथनपूर्वकं कार्योत्यतिकथनमित्युदाहरणविशेषवत्त्वादेवगम्यतइति विविच्यनदर्शितं प्रतिबंधकैसतिकार्योत्य
तिरूपे तृतीयप्रकारेऽतिव्याप्तेर्वारणायान्वितेति तत्रप्रतिबंधकस्यवस्तुतः कारणाभावरूपस्यकथनेपिनकारणान्वितत्वेनकथनमिति तन्निरासः प्रकारपं

अत्रविरोधसमाधानोत्प्रेक्षाशिरस्कोविरोधाभासइति पूर्वस्माद्देष्टः विभावनाविनापि स्यात्कारणं कार्यजन्मचेत् ५ अप्यला
क्षारसासिक्तं रक्तं त्वच्चरणद्वयं अत्रलाक्षारसासेकरूपकारणाभावेपिरक्तिमाकषितः स्वाभाविकत्वेनविरोधपरिहारः यथावा
अपीतक्षीवकादं वमसंमृष्टमलावरं अप्रसादितसूक्ष्मां वुजगदासीन्मनोरमं अत्रपानादिप्रसिद्धेहेत्वभावेपिक्षीवत्वादि
निवद्धं विभाव्यमानशरत्समयहेतुकत्वेनविरोधपरिहारः यथावा वरतनुकवरोविधायिना सुरभिनखेन नरेन्द्रपाणिना अ
वचितकुसुमापिवत्परोसमजनिर्दृष्टनिलीनघट्टयश्च अत्रवल्लयौ पुष्पाभावेपि भृंगालिंगनं निवद्धं तत्र वरतनुकवरीसंक्रांतसौर
भनरपतिनखसंसर्गरूपं हेत्वंतरविशेषणमुखेन दर्शितमिति विरोधपरिहारः हेतूनामसमग्रत्वे कार्योत्यतिश्च सामता अस्त्रै
तीक्ष्णकठिनैर्जगज्जयतिमन्मयः अत्रजगज्जयेसाध्ये हेतूनामस्त्राणामसमग्रत्वतीक्ष्णत्वादिगुणवैकल्यं यथावा उद्यानमारु

चकेपिकारणान्विताभावस्यार्थतो गम्यत्वात्कथनेति अप्यलाक्षेति लाक्षारसेन आसमेतात्सिकेलाक्षारसासिक्तं पश्चान्नजसमासः तस्याः कामिन्याः अपीतेति
अपीताः पानशून्याः क्षीवामताः कादंवाः कलहंसा यत्र तथा असंमृष्टं समाजं न मृत्युममलमं वरमाकाशं यत्र एवमप्रसादितं वस्त्रगालनकृतकक्षौद्रप्रक्षेपादि
तात्पर्यमादत्तं तच्छून्यसूक्ष्मलघ्वं व्ययत्रैव भूतं जगन्मनोहरनासीदित्यन्वयः परमार्थतस्तु शुद्धादित्येव काव्यादर्शदृष्टः पाठः विभाव्यमानेति वर्ण्यमानेत्यर्थः

ऊरी-
च-
५२

वरेति वरतनोः केशपाशरचनासंपादकेन अतएव सुरभिनखेन राक्षोहस्तेन अवचितकुसुमात्तूनपुष्पा पिलतावृतासक्तभ्रमरासंजातेत्यर्थः हेतूनामिति अम-
मग्रत्वेहेतुतावच्छेदकस्य धर्मस्य तत्संबंधस्य वा वैकल्ये सति अस्त्रैरिति धर्मवैकल्योदाहरणं संबधवैकल्ये उदाहरति उद्यानेति विलोचने कर्मभूते उदस-
यति उद्गताश्रूणिकुर्वतीत्यर्थः क्रियति धात्वर्थत्वाभिप्राये स्पर्शनस्य संयोगरूपत्वात् ५ इमां द्वितीयप्रकाररूपां विभावनां व्याजहारेति गुणजातिक्रि-
यादीनां यत्र वैकल्यदर्शनं विशेषदर्शनापेक्षया विशेषोक्तिरिष्यत इति ग्रंथेन व्यवहृतवानित्यर्थः एतेन प्रथमप्रकारात् द्वितीयप्रकारस्य वैलक्षण्यं पदुरूपया

उदस्यति पांशानामसृशंतो विलोचने अत्र वाष्योद्गमनहेतूनामसमग्रत्वस्पर्शनक्रियावैकल्यं ५ इमां विशेषोक्तिरिति ददौ
व्याजहार यतस्तत्र प्रथमोदाहरणे मन्मथस्य महिमातिशयरूपो द्वितीयोदाहरणे चंपकरेणूनामुद्दीपकतातिशयरूपश्च विशेष-
षः ख्याप्यत इति अस्माभिस्तु तीक्ष्णत्वादि वैकल्यमपि कारणविशेषाभावरूपमिति विभावना प्रदर्शिता कार्योत्पत्तिस्तृतीया
स्यात्सत्यपि प्रतिबंधके नरेन्द्रानेव ते राजन्द्रशत्यसिभुजंगमः अत्र नरेन्द्राविषवैद्याः सर्पदंष्ट्राप्रतिबंधकमंत्रौषधिशालिनः श्लेषे-
ण गृहीतादतिसत्येव प्रतिबंधके कार्योत्पत्तिः यथावा चित्रंतपतिराजेंद्रप्रतापतपनस्तव अनातपत्र मुत्सृज्यसातपत्रं द्विषद्गुणं
अकारणात् कार्यजन्मचतुर्थी स्याद्विभावना शंखाद्वीणानिनादोयमुदेति महदद्भुतं अत्र शंखत्वेन कमनीयः कामिनीकंठस्तंत्री-
निनादत्वेन तद्गीतं चाध्यवसीयत इत्यकारणात् कार्यजन्म यथावा तिलपुष्पात्समायातिवापुश्च दनसौरभः इंदीवरयुगाच्चित्रं निः

रमिति वदन्तपास्तः वैलक्षण्याभावे हि प्राचामलंकारंतरत्वेन कथनमत्यंतानुपपन्नमेव स्यात् अस्ति च स्वरूपतः कारणाभावकथनात्कारणागतधर्मवैकल्य-
द्वारेण तद्विशिष्टकारणाभावकथने सत्त्वपसिद्धो विच्छित्तिविशेषः प्रकारंतरास्वीकारे लाघवमिति तु स्वीयलाघवोद्भावनमिति कृतमधिकेन कार्योत्पत्तिरिति
प्रतिबंधके सत्यतिकथने तृतीया विभावना नरेन्द्रानिति नरेन्द्रोवार्तिके राज्ञि विषवैद्येपिकथ्यत इति श्वः अस्ति श्वः खड्ग एव भुजंगमः चित्रमिति प्रताप एव तपनः

मरिचिणीमुखं

सर्वः आतपत्रं चित्रंतपतिराजेंद्रप्रताप एव तपनः

आतपत्रेण सहितं सातपत्रं उदित इति कस्यचिद्राजकुमारस्य प्रतापवर्णनं कुमारस्यैव सूर्ये उदिते सति कोऽप्यिव्यावलपं मंडलमेव कुवलपं कुमुदमुद्धासं प्रा
 भोति क्षत्रं क्षत्रियकुलं न भाति अथ च न क्षत्रं भातीति चित्रतया परेषां राजकुमाराणां पाणिकमलानि मुकुली भवंति संकुचंति अंजलिबंधात् दाहृतीनि भवं
 तीत्यर्थः ५ अविवेकीति विवेकी विशेष दर्शने विशेषश्च तच्छून्यं परस्परं स्निग्धत्वात् कुचयुगं कटं जगत्रयं हंतुनामश्रुतिर्वेदः कर्णश्च प्रणयः परिवयः
 यश इति कार एव दाहृत्वात्कल्पतरुः अत्र ययोधिजस्यात्कल्पतरोः कारणस्य यो धेरुत्पत्तिः षष्ठीविभावना जातेति जातु कदाचित् कनकलतेव कनकलता कामि

विरुद्धाकार्यसंपत्तिं दृष्ट्वा काचिद्विभावनाशीतां शुकिरणास्तन्वीहंतं संगाययंति तां अत्र तापनिवर्तकतया तापविरुद्धैरिंदुकिरणै
 स्तापजनिरुक्ता यथावा उदिते कुमारसूर्ये कुवलपमुद्धसति भाति न क्षत्रं मुकुली भवंति चित्रपरराजकुमारपाणिपद्मानि ५॥
 यथावा अविवेकि कुचद्वंद्वं हंतुनामजगत्रयं श्रुतिप्रणयिनो रक्ष्णोरयुक्तं जनमारणं पूर्वोदाहरणयोः कारणस्य कार्यविरोधित्वं
 स्वाभाविकं दहतु श्रुतिप्रणयित्वरूपां तु कगुणप्रयुक्तमिति भेदः कार्यकारजन्मापि दृष्ट्वा काचिद्विभावना यशः पयोराशिरभूत्क
 रकल्पतरोस्तव यथावा जातालता हि शैले जातुलतायां न जायते शैलः संप्रतितद्विपरोतं कनकलतायां गिरिद्वयं जातं कार्यजनि
 विशेषोक्तिः सति पुष्कलकारणे हृदि स्नेहक्षयो नाभूत्स्मादीये ज्वलत्यपि यथावा अनुरागवती संध्यादिवसस्तत्पूरः सरः अहो
 दैवगतिश्चित्रा तथापि न समागमः अमंभवोर्यनिष्पत्तेरसंभाव्यत्ववर्णनं कोवेदगोपशि शुकः शैलमुत्पादयेदिति ॥ ५ ॥

नी गिरिद्वयमिव स्तनद्वयं इत्यलंकारचंद्रिकायां विभावनाप्रकरणं विशेषोक्तिं लक्षयति कार्यजनिरिति पुष्कले सहकारिसंपन्नो कारणे सति प्रसिद्धकार
 णसमूहे सतीति यावत् कार्यस्याजनिरनुत्पत्तिर्विशेषोक्तिः विशेषस्य अनुत्पत्तिनिमित्तस्योक्तिरवगतिर्यत्रेति व्युत्पत्तेः अनुरागेति अनुरागो रक्तिमारतिश्च प
 रः सरोऽयवती आज्ञाकरश्च पूर्वोदाहरणेन कृतनिमिता इह दैवगतिर्वैविध्यस्य निमित्तस्योपादानादुक्तनिमित्तेति भेदः इति विशेषोक्तिप्रकरणम् असंभवश्चेति ॥

कु-टी
चं.
५३

कस्यचित्सदार्थस्य निष्पत्तेरसंभावनीयत्ववर्णनमसंभवोनामालंकारः गोपशिशुकः गोपालवालकः निंदायां स्वार्थे वाकप्रत्ययः उद्धरेत् अयमिति वारं जलानां
निलयः स्थानं तृणापिपासा अर्थाभिलाषश्च तरलितं चंचलौक्यं तं श्रितः आश्रितः मुनिरागत्यः एनेसमुद्रं क्षणात् आसमेतात्सास्यति इदं को जानीत इत्यन्व
यः कीदृशं निजकरपुटीकासं पुटमेव कोटरं विलेत दत्तं तथा ताम्पंतो ग्लायंतस्तिमयो मत्स्यामकारश्च यस्यैवं भूतमित्यर्थः इत्यसंभवालंकारप्रकरणं ५ विरु
द्धमिति ७ अदृष्टमित्यर्थः भिन्नदेशत्वं भिन्नाधिकरणत्वं विषजलं हालाहलं च संगतस्य भावः सांगत्यंतदभावोः संगत्यं अजस्रमिति दमयंती प्रतिहं सोतिः

अपेक्षा मे को निलय इति रत्नाकर इति श्रितोस्माभिरुष्णातरलितमनोभिर्जलनिधिः कएवं जानीते निजकरपुटीकोटरंगतं
क्षणादेनं ताम्पतिमिमकरमायास्यति मुनिः ५ विरुद्धं भिन्नदेशत्वं कार्यहेत्वोरसंगतिः विषजलधरैः पीतं मूर्च्छिताः पथिकां
गनाः ययोः कार्यहेत्वोर्भिन्नदेशत्वं विरुद्धं तयोस्तन्निवध्यमानमसंगत्यलंकारः यथात्र विषपानमूर्च्छयौ भिन्नदेशत्वं यथावा
अहोखलभुजंगस्य विचित्रोपेवधक्रमः अन्यस्य दशतिश्रोत्रमन्यः प्राणैर्वियुज्यते क्वचिदसंगतिसमाधाननिवंधनेन चारु
तातिशयः यथावा अजस्रमारोहसि दूरदीर्घासंकल्पसोपानततितदीयां श्वासान्त्वर्षत्यधिकं पुनर्यद्धानातवलन्नयता
मवाप्य विरुद्धमिति विशेषणायत्र कार्यहेत्वोर्भिन्नदेशत्वं न विरुद्धं तत्र नासंगतिः यथा भ्रूचापवल्लीं सुमुखीयावन्नयति व
क्रतां तावत्कराश्च विशिरेवर्भिद्यते हृदयं मम अन्यत्र करणीयस्य ततो न्यत्र कृतिश्च सा अन्यत्कर्तुं प्रवृत्तस्य तद्विरुद्धकृतिसंस्था

हेदमयं तित्वं तदीयां नलसंवेधिनी दूरमत्यंतदीर्घासंकल्पो मनोरंथस्तद्रूपसोपानपरंपरं अजस्रं निरंतरमारोहसि सपुनर्नलः अधिकं श्वासान्त्वर्षति
मुच्यतीति यत्तत्र वध्यानात् न्ययतां तत्स्वरूपतामवाप्येत्यन्वयः अत्र चतुर्थपादेनासंगतिसमाधानं भ्रूचापेति भ्रूचापवल्लीं भ्रूस्वरूपधनुर्लतायादिति
परिमाणार्थवक्रतानयति आकर्ष्यतीति यावत् तावन्परिमाणं हृदयं भिद्यत इत्यर्थः अत्र हृदयभेदधनुराकर्षणयोः कार्यकारणयोर्भिन्नदेशत्वमेव दृष्टमि

तिनासंगतिरलंकारः

अन्यत्रेति अन्यत्रकर्तव्यवस्तुनस्ततोऽन्यस्मिन्धिकरणोपाकृतिः करणं तदपि असंगतिरित्यनुषज्यते तथा अन्यत्कार्यकर्तुं प्रवृत्तस्य तद्विरुद्धकार्यकरणात्ततोऽपि असंगतिः अपगतं पारिजातं यस्यां स्ताद्यां स्वर्गं तथा पारिजाततरुं रहितां अकृयाः कृतवान् एवं गोत्रायाः पृथिव्या उद्धारय पुरावराहावतारे प्रवृत्तोऽपि त्वं गोत्राणां पर्वतानामुद्देददलनमकरोः कृतवानि तस्यः श्लेषोऽपि ता श्लेषमूलकाभेदाध्यवसायोऽपि तापथावेति हे भुवनकवीरचोलदेशाधियमिंहसदृशतवरवद्भेन खंडिता ये सपत्न्याः शत्रवस्तद्विलासिनीनामभिनवा अदृष्टपूर्वाभूषा भूषणानि भवंति यथानेत्रेषुकंकणजलकणमेव कंकणं वलं ये भवतीत्यनुषंगः अथेति समुच्चये ऊरुषु च पत्रयुक्ता वल्ली सैव पत्रिकास्वना करपद्मवेषु तिलयुक्तं कंकजलमेव ललाटभूषणमिति मोहमिति हे अखिलेभ्यः

अपारिजातां वसुधांचिकीर्षयां तथा कृथाः गोत्रोद्धारप्रवृत्तोऽपि गोत्रोद्भूतं पुराकरोः अन्यरूपां प्रतिशक्तस्य सोपालंभवचने भुवि चि कीर्षिततया तत्र करणीयं अपारिजातत्वं दिविकृतमित्येकाऽसंगतिः पुरागोत्राया उद्धारप्रवृत्तेन वराहरूपिणा तद्विरुद्धं गोत्राणां दलनं खुरकुट्टनैः कृतमिति द्विविधापिश्लेषोऽपि ता ५ यथावा त्वत्त्वद्गुणं खंडितसपत्न्यविलासिनीनां भूषाभवंत्यभिनवा मुव नैकवीरनेत्रेषुकंकणमथारुषु पत्रवल्लीवौलेन्द्रसिंहतिलक करपद्मवेषु मोहं जगत्रयभुवामयने तु मेतदादायरूपमखिलेभ्यः देहभाजां निःसीमकांतिरसनीरधिना मुनेव मोहं प्रवर्द्धयसि मुग्धविलासिनीनां अत्राद्योदाहरणे कंकणादीनामन्यत्रकर्तव्यत्वं प्र सिद्धमिति नोपन्यस्तं ॥

रजगत्रयवर्तिनां देहधारिणां मोहमयनेतुं एतत्तत्तत्पेक्षणाशरिमादाय मया दातिकां तकांतिरूपरससमुद्भवा मुनेव रूपेण सुंदरस्त्रीणां मोहं प्रवर्द्धयसीत्यन्वयः अत्रेति अनयोर्मध्यव्यर्थः आद्योदाहरणे द्रवितलक्षणा नुगतिरित्यन्वयः भवति नाभवत्यर्थेन भवनेनेति यावत् भा वनारूपा भवनप्रयोजकया पाररूपा यतु अन्यत्र करणीयस्येत्याद्यसंगतिप्रकारद्वयोतरकथनमयुक्तं अपारिजातामित्युदाहरणे पारिजातरहित्यधिको धारूपकारणस्याकार्येण पारिजातरहित्येनैव यधिकरणेऽपि निवृत्तनेन प्राथमिकासंगतितो वैलक्षण्यानुपपत्तेः आलंबनारूपविषयतासंबन्धनविकीर्यायाः

ऊ. टी.
चं.
५४

सामानाधिकरण्येन कार्यमात्रं प्रतिहेतुत्वान् एवंनेत्रेषुकंकणमित्यादौ कंकणत्वेन त्रालंकारत्वयोर्विरुद्धयोः सामानाधिकरण्यवर्णनाद्विरोधाभासत्वमुचितं ए
वं गोत्रोद्धारप्रवृत्तोपोत्पुदाहरणे विरुद्धाकार्यसंपत्तिर्दृष्टा काचिद्विभावेनेत्युक्तविभावनाप्रकारेणैव गतार्थत्वादसंगतिभेदांतरकल्पनानुविता मोहमित्या
दावपि मोहनीवर्तकत्वमोहजनकत्वयोर्विरुद्धयोरेकत्र वर्णनाद्विरोधाभास एवेति कैश्चिदुक्तं तदसंगतं उक्तसंबंधेन विकीर्षया हेतुत्वासिद्धेः न हिय
दधिकरणे कार्यविकीर्षातदधिकरणसंतर्भाज्योक्तसंबंधेन विकीर्षयाः कार्यहेतुत्वतां त्रिकंसंमतं पुक्तं वा अन्यत्र विकीर्षितस्यापि प्रमादादिना न्यत्र
करणेन अभिचारात् अतएवैवं विधेवैष्यधिकरण्यस्य विरुद्धत्वादपि न प्राथमिकासंगत्यंतर्भावसंभवः वस्तुतस्तु विषयजलधरैः पीतमूर्च्छिताः पथिका

भवति नाभावना रूपा अन्यत्र कृतिराक्षिप्यतद्वतिलक्षणानुगतिः विषयमवर्ण्यते पत्रघटनाननुरूपयोः केयं शिरीषमृद्वंगीकृता
वन्मदनज्वरः अत्रातिमृदुत्वेनातिदुः सहत्वेन चाननुरूपयोरंगनामदनुज्वरयोर्धटना यथावा अभिलषसियदीदोवक्रलक्ष्मीं ॥
मृगास्याः पुनरपि सक्तदभ्यो मज्जसंक्षालयां कं सुविमलमयविंवंपारिजातप्रसूनैः सुरभयवदनो चेत्वं कृतस्यामुखं क्व पूर्वत्र वस्तु ॥
सती घटना अत्र च चंद्रवदनलक्ष्म्यास्तर्किना घटनेति भेदः विरूपकार्यस्योत्पत्तिरपरं विषयसंमतं कीर्तिप्रसूते धवलांश्यामातव ॥

गनादत्यत्रेव नात्र कार्यकारणवैष्यधिकरण्यप्रयुक्तो विच्छित्तिविशेषः पित्तन्यत्रकर्तव्यस्यान्यत्रकरणप्रयुक्त एवेति स्वहृदयमेव प्रष्टव्येः एवंनेत्रेषुकंकणमित्या
त्रसत्यपि विरोधाभासेऽन्यत्र च मत्कारित्वेन कृत्रालंकारभावाऽन्यत्रकर्तव्यस्यान्यत्रकरणरूपाऽसंगतिरपि प्रतीयमानानाशक्यानिराकर्तुं एवं गोत्रोद्धारप्रवृ
त्तोपोत्पुदाहरणे गोत्रोद्धारविषयकप्रवृत्तेर्गोत्रोद्देशरूपकार्यं विरुद्धत्वाविरुद्धाकार्यसंपत्तिरपि विभावेनेत्यपि न युक्तं गोत्रोद्धारप्रवृत्तेर्गोत्रोद्देशनिवर्तक
त्वाभावेन तद्विरुद्धत्वाभावात् कथंचित्तदभ्युपगमेपि अन्यत्कार्यं कर्तुं प्रवृत्तेन तनतद्विरुद्धकार्यंतरकरणरूपाऽसंगतिरपि मोहजगत्रयभुवामित्यादौ वम
कारित्वेन लब्धात्मिकाननिवारयितुं शक्यते न चात्रापि मोहनिवर्तकान्मोहोत्पत्तेः सैव विभावनेति वाच्यं मोहनिवर्तकस्य सिद्धवदप्रतीतेः ॥

अतएव न विरोधाभासोऽपि विज्ञेयो नैकिकथनेन तत्रासंगतमेव नहि गोत्रोद्धारविषयकप्रवृत्तिरूपकारणसत्त्वेऽपि गोत्रोद्धाररूपस्य कार्यस्यानुत्पत्तिरिति प्रतिपाद्यते किंतु विरुद्धकार्योत्पत्तिरेवेति विभावनीयम् इत्यसंगतिप्रकरणम् विषयमिति परस्परमानुरूप्यरहितयोः पदार्थयोर्यत्र घटनासंबंधो वर्ण्यते तत्र विषयमनामालंकारः संबन्धश्च संयोगादिः उत्पाद्योत्पादकभावश्चेति सर्वप्रकारसाधारणमेतत्त्रक्षणबोध्यं अभिलषसीति अंककलंकं संज्ञालय प्रक्षालय अथ प्रक्षालनानंतरं नोचेतस्यामुखं कलंक इति वदेत्यन्वयः वस्तुसती वस्तुगत्या विद्यमाना चंद्रेति चंद्रश्च वदनलक्ष्मीश्च तयो रित्यर्थः विरूपकार्यस्येति कारणविलक्षणस्वरूपस्येत्यर्थः कृपाणिका खड्गः प्रक्रमेणेति प्रक्रमः परियादी स्वसजातीयकार्यगुणोत्पादकत्वरूपाणि

अत्र कारणगुणप्रक्रमेण विरुद्धाच्छ्रूयामाद्वलोत्पत्तिः कार्यकारणयोर्निवर्त्यनिवर्तकत्वे पंचमी विभावना विलक्षणगुणाशालित्वे त्वयं विषय इति भेदः ५ अनिष्टस्याप्यवाप्तिश्चतुर्दशार्थसमुद्यमात् भक्ष्याशयाहिमंजूषां दृष्टाखुस्तेन भक्षितः दृष्टार्थमुद्दिश्य किंचित्कर्माख्यवतो न केवलमिष्टस्यानवाप्तिः किंतु ततोऽनिष्टस्यापि प्रतिलंबश्चेत्तदपि विषयो यथा भक्ष्यप्रेक्षणपार्श्वपेटिकादृष्टाप्रविष्टस्य मूषकस्य न केवलं भक्ष्यालाभः किंतु स्वरूपहानिरपीति यथावा गोपाल इति कृष्णं चंचुरक्षीरं वा कृपाश्रितो मातृस्तनक्षीरमप्यलभ्यं त्वया कृतं इदमर्थं वाप्तिरूपेणार्थसमुद्यमादिष्टानवाप्तावनिष्टप्रतिलंबे चोदाहरणं ॥

रुद्धा कार्यसंपत्तिरिति पंचमविभावना प्रकारेणाभेदमाशोकाहकार्येति अयं विषयः उक्तविषयमालंकारप्रभेदः तृतीयप्रकारमाह ५ अनिष्टस्यापीति अपिभिन्नक्रमः दृष्टार्थसमुद्यमात् अनिष्टस्यावाप्तिरपि चतुर्विधमिति त्वर्थः अपिना दृष्टानवाप्तिः संगृह्यते चकारः पूर्वोक्तविषयसमुच्चयार्थः भक्ष्येति अहिमंजूषां सर्पपेटिकादृष्टाभक्ष्यस्याशयाप्रविष्टाखुर्मूषकस्तेन भक्षित इत्यन्वयः यत्तु प्रविष्ट इत्यस्यागम्यमानत्वात् न्यूनपदत्वमिति केन विदुर्गतेन दूहिभिनिवेशादुच्यते त्वदः यत्तु भवविकल्पनामित्युपेक्षणीयं अनिष्टस्यापि प्रतिलंब इत्यत्राप्यपिभिन्नक्रमो बोध्यः गोपाल इति हेतु कृष्णत्वं गोपाल इति हेतुः ॥

अत्रिहः
अत्रिहः
अत्रिहः

भरेण शैलभारेण भुग्रावकाः वितता विस्रोणा वाहवो येषां तथा भूतेषु सत्सु हसन् अत्रेति न व भ र भु ग्रेत्यनेन बाहुगता स्थिसंधिभंगरूपानिष्टप्राप्तेः साक्षा
दुपात्तत्वात्सर्वगचूर्णीभावगर्वापहाररूपायाश्च स्फुटं गम्यमानत्वात्कथमिष्टप्राप्तिगोत्रमित्युच्यत इति वाच्यं अस्थिसंधिभंगस्याशब्दार्थत्वात् भगवद्भुज
शैथिल्याप्रयुक्तभारधिकेन वक्रतायात्र स्पशब्दोपात्तस्य च क्लेशविशेषानाधायकत्वेनानिष्टव्यपदेशानहंत्वात् सुहृद्भूतानां गोपानां मनिष्टप्राप्तौ हास्या
नुपपत्तेश्च अतएव न सर्वगचूर्णीभावोपि गम्यः गर्वप्रसक्त्यभावाच्च न तदपहारेऽपि यतश्चिरकालशैलधारेण जन्य अमपरिजिहीर्षया गोपानां प्रवृत्तिरिति

अत्र पद्मानपत्रलिप्ताया पद्मवीजावापेक्षतवत्यास्तद्वाभोः स्येव किंतु मुखशोभाहरणरूपोत्कटानिष्टप्रतिलंभः केवलेष्टानवा
प्तिर्यथा खिन्नोसिमुंचशैले विमृमोवपमिति वदत्सु शिथिलभुजः भरभुग्नविततबाहुषु गोपेषु हसन् हरिर्जयति अत्र यद्यपिशै
लस्योपरिपतनरूपानिष्टावाप्तिरपि प्रसक्ता तथापि भगवत्करावुजसंसर्गमहिम्ना सानजातेति शैलधारेण रूपेष्टानवाप्तिमात्रं ॥
यथावा लोके कलंकमपहातुमयं मृगां कोजातो मुखंतव पुनस्तिलकच्छलेन तत्रापि कल्पयसितत्विकलंकरेखां नार्यः समाश्रितज
नेहिकलंकयंति अत्रानिष्टपरिहाररूपेष्टानवाप्तिः यथावा शापोप्यदृष्टतनयाननपद्मशोभे सानुग्रहो भगवता मयि पातितोयं
कलं दहन्नपि खलु क्षितिमिधनेद्वीजप्ररोहज ननोदहनः करोति ॥ २ ॥ अत्र परानिष्ट प्रापणरूपेष्टानवाप्तिः ॥

हावगम्यत इति निरवयं लोक इति हेतुनिलोके प्रसिद्धं कलंकमपहंतुं निवारयितुं मृगां कस्तवमुखं जातः तत्रापि पुनस्तिलकव्याजेन कलंकरेखां त्वंकल्प
यसिकरोषि हियस्मान्नार्यः समाश्रितजनं स्वाश्रितजनं कलंकिने कुर्वतीत्यन्वयः शापोपीति मृगयायां प्रमादतो हतपुत्रेण तापसेनत्वमपि पुत्रशोका
न्मरिष्यसीति शापेदत्ते तं प्रतिदशरथस्येपमुक्तिः अदृष्टपुत्रमुखं कजशोभे मयि भगवता त्वया पातितः अयं शापोपि सानुग्रहो भवति खलु निश्चिते दूध
नैरिद्धो दीप्तोदहनः कृषियोग्याक्षितिं दहनपिवीजां कुंजरजननीं करोतीति दृष्टांतः ॥ २ ॥ परेति परस्य दशरथस्यानिष्टप्रापणरूपं यदिष्टं तस्यानवाप्तिरधीता

पस्येत्यर्थः कुतस्तत्राह सत्तदिति नियुक्तः प्रेषयितुं

कु. टी.
चं.
५६

यंप्रतीतिमौल्यं मृदुत्वं एवंविधायामाप्तवुद्धेः विधेर्देवस्य विपाकं परिपाकं फलमिति यावत् भानुरिति हेहरेभातः सूर्यः भवच्चरणकिरणशोभाया लोभात्सीय
किरणसमूहं निशासुप्रभातपर्यंतं प्रताप्य एतौ सूर्यकिरणानामग्नौ प्रवेशातापयित्वा तत्र तस्मिन्किरणौ करे हतवहादपेः सकाशादुद्धते सति र
क्ततादृशनात् मंदसंतापः सन्क्षणमात्रेण लुप्तगमेन शूलैर्हित्येत्यनुदिनं तापं भजतीत्यन्वयः तद्वक्त्रेति हेहरेऽप्येविधुः पर्वणि पूर्णिमायां अंबुज

स्ततोऽनिष्ठस्यापि मुनिशापस्य महापुरुषार्थपुत्रलाभावश्च भावगर्भतया दशरथेनेष्टत्वेन समर्थितत्वात् यत्र केनचित्स्त्वष्टिध
र्थनियुक्तेनान्येन नियोक्तुरिष्टमुपेक्ष्य स्वस्यैवेष्टं साध्यते तत्रापीष्टानवाप्तिरूपमेव विषयं यथा यंप्रतिप्रेषितादृतीतस्मिन्नेवल
यंगता सख्यः पश्य तमौल्यमेविपाकं वाविधेरमुं तस्मिन्नेवल्यंगतेति नायकेदृष्ट्याः स्वाक्यं दर्शितं यथावा नेपुंसकमिति
ज्ञात्वा प्रियायै प्रेषितं मनः तत्तु तत्रैव रमते हताः पाणिनिनावयं एतानि सर्वथैवेष्टानवाप्तेरुदाहरणानि कदाचिदिष्टावा
प्तिपूर्वकं तदनवाप्तिर्यथा मदीये वरदराजस्तवे भानुर्निशासुभवदं ध्रिमपूरखशोभालोभात्प्रताप्यकिरणोत्करमाप्रभाते तत्रो
द्धते हतवहास्त्रेण लुप्तगमे तापं भजत्यनुदिनं सहि मंदतापः यथावा तद्वक्त्रेण सप्तमयमंबुजकोशमुद्राभंगात् तत्सुषुममित्र
करोपकृष्णालम्बापि पर्वणिविधुः कमहोयमानः शंसत्यनीत्युपवितांश्रियमाशुनाशां अनाद्यशोकं सूर्यकिरणानां रात्रिष्व
भिप्रवेशनमागमसिद्धं सूर्यस्य निजकिरणेषु भगवच्चरणारुणिमप्रेक्ष्या तत्कृतं तेषामग्नौ प्रतापनं परिकल्प्य तेषामुदयकाल

स्य कोशः कुड्मलः सरवांबुजस्य भंडारं गृहं तस्य मुद्रासुकुलीनाद्योत्पन्नं वतस्वभंगेनातागृहीतात् सुषमात्त शोभापैस्तादृशा ये मित्रकराः सूर्यकिरणाः
सुहृत्पाणयश्च तेषामुपकृष्णालाभेन तद्वक्त्रस्य कोतिलम्बापि कमणेन हीयमानः क्षीयमाणः सन् अनीत्या उपवितां प्रवृद्धांश्रियं आशुनाशोयस्यास्तांश
सतिकथयतीत्यन्वयः अत्रेति आगमसिद्धे तस्माद्विवाधिरादित्यं प्रविशति एवावादित्यस्तमिति श्रुतिसिद्धं प्रवेशनं तत्कृतं सूर्यकृतं तेषां किरणानामग्नौ प्रतापनं

सूर्यकिरणोत्करमाप्रभाते तत्रोद्धते हतवहास्त्रेण लुप्तगमे तापं भजत्यनुदिनं सहि मंदतापः यथावा तद्वक्त्रेण सप्तमयमंबुजकोशमुद्राभंगात् तत्सुषुममित्रकरोपकृष्णालम्बापि पर्वणिविधुः कमहोयमानः शंसत्यनीत्युपवितांश्रियमाशुनाशां अनाद्यशोकं सूर्यकिरणानां रात्रिष्वभिप्रवेशनमागमसिद्धं सूर्यस्य निजकिरणेषु भगवच्चरणारुणिमप्रेक्ष्या तत्कृतं तेषामग्नौ प्रतापनं परिकल्प्य तेषामुदयकाल

एवेतेषां किरणानामरुणिमाने आरक्तत्वे च अरुणिमानुवृत्तिरूपं परिकल्प्य इति दर्शितमित्यन्वयः ५ एवमप्रेषिमुहत्वेन सूर्यं परिकल्प्य तत्किरणस्य चंद्रानुप्रवेशं
च शास्त्रमिदं सुहृत्पात्रेयं योक्तुं विशेषणविशिष्टस्य चंद्रस्य रश्मिरूपं च परिकल्प्य इति दर्शितमित्यन्वयः वल्लालेति हे एतन्नाम कभृपालत्वं च्छत्रनगरे सं
चरंती भेल्लो प्रकीर्णान्निस्त्रान्यादा य उरुत रमहती या खदि रांगार स्य शंका आति स्तया आकुलां गीत दुपरि श्री खंड काष्ठशकलं क्षिप्त्वा मुकुली भूतनेत्रा

दृश्यमरुणिमानं च तप्तोद्गतनाराचानां मिवाग्नि संतापनप्रयुक्ता रुणिमानुवृत्तिं परिकल्प्य सूर्यस्य महतापि प्रयत्ने न तात्कालिके
ष्टावाप्तिरिति दर्शितं ॥ ५ द्वितीय श्लोके चंद्रस्य भगवन्मुखलक्ष्मीलिप्तमानस्य सुहृत्वेन मित्रशब्दश्लेषवशात् सूर्यं परिकल्प्य
तत्किरणस्य कमलमुकुले विकासनं चंद्रानुप्रवेशनं च सुहृत्पात्रेयं भगवन्मुखलक्ष्मीनिधानकोशाग्रहमुद्रामोचनपूर्वकं ततो
गृहीतभगवन्मुखलक्ष्मीकस्य तथा भगवन्मुखलक्ष्म्या चंद्रप्रसाधनार्थं चंद्रस्य रश्मिरूपं च परिकल्प्य तावतापि प्रयत्नेन पौर्णमास्यामे
व भगवन्मुखसाम्यरूपेष्टप्राप्तिर्जायते न सार्वकालिकेति दर्शितं क्वचिदिष्टानवाप्तावपि तदवाप्तिभ्रमनिवधनविच्छित्तिविशे
षः यथा वा वल्लालक्षोणिपालत्वं दहित नगरे संचरंती किराती रत्नान्यादाय कीर्णानुरुतरखदि रांगार शंका कुलां गीक्षि स्त्राभ
श्रीखंडखंडंतदुपरि मुकुली भूतनेत्रा धमंती आसामोदप्रसक्तैर्मधुकरपटलैर्धूमशंकां करोति अत्र प्रभूताग्नि संपादनोद्योगात्
संपादनालाभेऽपि तद्व्याभः भ्रमोपन्यासमुखेन निवद्धः संस्य दहर्णं न यत्र द्वयोरप्यनुरूपयोः स्वानुरूपं कृतं स प्रहारेण कुचमंडलं
प्रथमविषमप्रतिद्वंद्वीयं संयथा वा

पूत्तारं कुर्वती सती आसपरिमलेन प्रसक्तो गते भ्रमरसमूहैर्धूमशंकां करोतीत्यन्वयः प्रभूतेति बहुलेत्यर्थः
एतेषु च सर्वेषु त्यागो त्यादकभावस्त्वसंवेधगर्भेषु प्रभेदेषु कार्यकारणयोः क्वचिद्विलक्षणगुणशालित्वेनानुरूपभावात् क्वचिच्चेष्टोत्पादकत्वेनाभिमतस्य
कारणस्येष्टानवाप्त्यनिष्ठावाप्तिरूपकार्येणानुरूपभावात्साभान्यलक्षणसमन्वयो बोध्यः इत्यलंकारचंद्रिकायां विषमालंकारः सममिति ५ ॥

कु. टी.
च.
५७

अनुरूपयोरित्यनेतरं संबंधस्येति शेषः परस्परमनुरूपयोः संबंधस्य वर्णने समं नामालंकारः सद्यस्यान शशिखंडमंडनं चंद्रकलाभूषणं हरं चित्रमिति ।
अत्र चित्रवतशब्दो वीष्माविस्मयातिशयद्योतनाय परिणते पक्षं स्मीतिः समृद्धिः एतस्याः फलसमृद्धेः कवलनकलनक्षणचातुर्यं तत्र कोविदः पठि
तः ॥ ५७ ॥ सारूप्यमपीति कार्यस्य कारणेन सारूप्यमपि समालंकारः नीचेति नीचप्रवणतानीचासक्तता जलजायाः समुद्ररूपजलाज्जातायाः उचितेति ।
जलस्पतादृशत्वादिति भावः दवेति घनतां मेघरूपतां वर्षेर्जलवर्षणेः शमयति हियस्मात्सोपि दवदहनोपिवमेव सोत्पादकविनिर्देहति तथा चकार

कौमुदीवतुहिनामुमंडलं जाद्वीव शशिखंडमंडनं पश्य कीर्तिरनुरूपमाश्रितात्वां विभाति नरसिंहभूयते चित्रं चित्रवतवतमहच्चि ।
त्रमेतद्विचित्रं जातो देवा दुचितघटना संविधाता विधाता यन्निवानो परिणतफलस्मीति रासादनीयाय चैतस्याः कवलनकला कोविदः
काकलोकः पूर्वं स्तुतिपर्यवसायीदं निंदापर्यवसायीति भेदः ५ सारूप्यमपि कार्यस्य कारणेन समं विदुः नीचप्रवणतालक्ष्मीर्जल
जायास्तवोचिता इदं द्वितीयविषमप्रतिद्वंद्विसमं यथावा दवदहनादुत्पन्नो धूमो घनतामवाप्स्यवर्षे स्तं यच्छमयति तद्युक्तं सो
पि च दवमेव निर्देहति यथावा आदौ हालाहलहृतभुजादतहस्तावलंबोवा ल्येशभोर्निदिलमहसावद्धमैत्री निरूढः प्रौढो राहो
रपि मुखविषेणांतरंगीकृतो यः सोयं चंद्रस्तपतिकिरणैर्ममिति प्राप्तमेतत् पूर्वत्र कारणस्वभावानुरूप्यं कार्यस्यात्रागितुकतदीयदु

णस्य सोत्पादकनाशकत्वात् कार्यस्यापि धूमस्य तथा त्वमुचितमित्यर्थः आदाविति विरहिण्यादयमुक्तिः सोयं चंद्रः मां
किरणैस्तपतीत्येतस्याप्तन्यायप्राप्तमित्यर्थः सकः य आदौ हालाहलरूपेण हृतभुजाग्निना दत्तो हस्तावलंबो यस्य सः निदिलं ललाटे तत्संबन्धिमहसानेनाग्नि
ना वद्धया संवद्धयामैव्या निरूढः प्रसिद्धः प्रौढो युवराहो मुखसंबन्धिभिर्विषैरंतरंगीकृतः ग्रहणकाले संपर्कातिशयादंतरंगतां प्रापित इत्यर्थः अत्र का
र्यस्य तापस्य कारणीभूतचंद्रगतदुष्टसंसर्गानुरूपत्वं भेदांतरमाह विनेति अनिष्टं विना यमर्थं कर्तुमुद्यतस्तत्तिद्धिरपि सममित्यनुवत्यायो ज्यं यदर्थमिति पा

रूपस्यासावर्थस्यैव

युक्त इति वारणं निवारणं वारणं गजश्रुकोनस्यादपितु स्यादेवेत्यर्थः शोभत इति कचित्पाठः साधुरेव अपि संगृहीतस्य अपिशब्दसंगृहीतस्य नर्मवचनं परिहा-
 सवचनं अत्रेष्टावाप्तिः श्लेषकलित्वा बोध्या दृष्टार्थप्रतीतिरिति दृष्टार्थत्वेन प्रतीतिरित्यर्थः अप्रतिहत इति अनिष्टस्येष्टमिन्नत्वेन ज्ञानकालेऽनिष्टत्वेना-
 प्रतिभासादिति भावः ॥ ५ ॥ उच्चैरिति गजैरदनं तदारोहणपूर्वकं गमनं इह त्वन्नगरे उषितो स्मिन्नासेकृतवानस्मितदेव मत्प्राप्यमानमेव उच्चाटनं दूरानि-
 रसनमेव उच्चैर्गजैरदनं प्रतिमालंभयसे प्रापयसि हियस्मात् महातां सेवाविफलानभवतीति मुखे स्फुटितः ततो दूरनिरसनरूपार्थान्तरपरिग्रहेण विषमालं-

विनानिष्टं च तत्सिद्धिर्पदार्थकर्तुमुद्यमः युक्तो वारणलाभो यस्य स्यान्न ते वारणार्थिनः इदं सममनिष्टस्याप्यवाप्तिश्चेत्यर्थसंगृहीतस्य त्रिवि-
 धस्यापि विषमस्य प्रतिद्विद्विष्टावाप्तिरनिष्टस्याप्रसंगाच्च अत्र गजार्थितया राजानमुपसर्प्य तं तदौ वारिकैर्वायमाणं प्रतिनर्मवच-
 नमुदाहरणं न चाननिवारणमनिष्टमापन्नमित्यनुदाहरणत्वं शं कनीयं राजद्वारिक्षणनिवारणं सभावितमिति तदंगीकृत्य प्रवृत्त-
 स्य विषमालंकारोदाहरणं शिवातर्कितोक्तद्वानिष्टापस्यभावात् किंच यत्रातर्कितोक्तद्वानिष्टत्वे श्लेषमहिम्ना दृष्टार्थत्वप्रतिपत्तिः
 तत्रापि समालंकारोऽप्रतिहत एव ५ ॥ उच्चैर्गजैरदनमर्थयमान एव त्वामाश्रयन्निह चिरादुषितो स्मिन् राजन् उच्चाटनं त्वमपिलंभ-
 यसेतदेव मामद्येनैव विफलामहतां हि सेवा अत्र यद्यपि व्याजस्तौ सुत्यानि दाभिव्यक्तिविवक्षायां विषमालंकारः तथापि प्राय-
 मिकस्तुतिरूपवाच्यविवक्षायां समालंकारेन निर्वीयते एवं पत्रेष्टावाप्तिस्तत्वेपि श्लेषवशादसतो निष्टार्थस्य प्रतीतिस्तत्रापि समालं-

विषमालंकारः

कारस्फूर्त्यानिंदायापर्यवसानं एतेन वैषम्यस्य निंदारूपस्य व्याजस्तुतिविषयत्वेन तथाऽपवाद इति निरस्तं विषमस्य निंदा मूलत्वेन तद्रूपत्वाभावादिति दृष्टार्था-
 वाप्तिस्तत्वेपि वास्तविकेष्टार्थप्राप्तिसत्वेपि न क्षतिरिति अनिष्टप्रतीतेराभासरूपत्वेनापर्यवसानादिति भावः शास्त्रमिति तदेव नखत्वेव एकपद-
 त्वेनेत्युपलक्षणे वृत्तीया एकपदलोपलक्षितं यद्वस्तु सदर्थान्तरपरं रूपांतरमित्यर्थः अर्थान्तरं च वास्तविकं पदव्युत्पत्तिकथनेन दर्शितमेव श्लेषलक्ष्येति ५ ॥

कु. टी.
च.
५८

श्लेषेणालम्बाश्रयसतीवस्तुतीऽविद्यमानायादृष्टावाप्तिप्रतीतिमात्रेण सम्प्रलंकारोदाहरणमपि गतं अधिगतं मात्रं पदेनानिष्टावाप्तिप्रतीतिव्यवच्छेदः
पुक्तो वारणलाभोयमित्यत्र किंचिदनिष्टस्य उच्चैरित्यत्र चोक्तानिष्टस्य प्रतीतिस्त्वादुदाहरणान्तरमाह यथेति नायिकाप्रतिनायकस्योक्तिः हेतुवित
पः शोभनगत्वेवभवतीतिसत्यं यद्यस्मादङ्गकमलं अंबुषु जलेषु रविप्रतीक्षते तादृशं सतस्मात्तपः कृत्वा त्वत्पदरूपेजन्मनिसमलेभ्यः कमलेभ्यः कमनीये
सुंदरं सत् सुगतिं शोभनांगमिनुभवतीत्यन्वयः अत्र कमलस्योत्तमलोकरूपगतिप्राप्तयेतपस्य तत्सदलाभे विशोभनगमनस्य गतिशब्दश्लेषवलादिष्ट

यथा शस्त्रन्तखलु कर्तव्यमिति पित्रानियोजितः तदेव शस्त्रं कृतवान् पितु राजानलं धिता अत्र पितु राजानलं धितेत्यनेन विरोधालंकारा
भिव्यक्त्यर्थेन खल्वित्यत्र पदद्वयविभागात्मकरूपांतरस्यापि विवक्षायाः सत्वेऽपि न खलु नातीति न खल्वित्येकपदेन वस्तुसदर्थोतरपर
रूपांतरमादाय समालंकारोप्यस्येव श्लेषलम्बासदिष्टावाप्तिप्रतीतिमात्रेण पिगतमुदाहरणं यथा सत्यं तपः सुगत्तैयत्तस्त्रीषु
रविप्रतीक्षं सत् अनुभवति सुगतिमज्जत्वत्पदजन्मनिसमस्तकमनीये विचित्रं तत्प्रयत्नश्चेद्विपरीतः फलेच्छया नमंति संतस्त्रेला
क्यादपिलब्धुं समुन्नतिं यथावा ऽ मलिनयितुं खलवदने विमलयति जगंति देवकीर्तिस्ते मित्राल्हादं कर्तुं मित्राय दुह्यति प्रता
पोपि अधिकं पृथुलाधारादाधेयाधिक्यवर्णनं ब्रह्मांडानि जले यत्र तत्र भंति न ते गुणाः अत्र यत्र महाजलौघैः नंतानि ब्रह्मांडानि बुद्दु

त्वेन प्रतीतेरिष्टावाप्तिप्रतीतिमात्रं न त्वनिष्टप्रतिभासोपीति इत्यलंकारवद्विध्यां म
मालंकारः विचित्रमिति फलेच्छया विपरीतः प्रयत्नश्चेद्विचित्रेनामालंकारः इष्टविपरीताचरणमिति यावत् नमंतीति नम्रीभवंतीत्यर्थः समुन्नतिं उच्चतां
मलिनयितुमिति मलिनीकर्तुमित्यर्थः विमलयति निर्मलीकरोति जगंति त्रिभुवनानि मित्रं सुहृदमित्रः सूर्यश्च इति विचित्रालंकारः अधिकमिति पृथुलादा
धेयापेक्षाया विशालादाधारादाधेयस्याधिक्यवर्णनमेकोधिकालंकारः युगांतेति युगांतकाले प्रलये प्रतिसहृतः सस्मिन् लये प्रापित आत्मा सविलास रूपः प्रय

चोपेयतादृशस्यैव भविष्यः

श्रीकृष्णस्यपस्यांतनो जगति भुवनानि वि काश सहितं यथा स्यात् तथा आसत् स्थितानि तत्र तस्यांतनो तपो धनस्य तारदस्याभ्यागमात्संभवो यासांतामुदः प्रीतयो नमसु
 रित्यन्वयः पृथ्विति विशालादाधेयाद्यदाधारस्याधिकतदर्थधिकं कियदिति अपरिमितमित्यर्थः वाक्यशब्द एव ब्रह्म इयं च परमेश्वरं प्रति भक्तस्पातिः असं
 वाधेति असंकटेत्यर्थः अहोदूतिमाति संमाति मातुमशक्यः अपरिमितः अत्र भुवनत्रयोदरे तन्वाधारयोः शब्दब्रह्मभुवनोदरयोरप्रकृतत्वेनाप्रशंसनीय
 त्वातदाधिक्यवर्णनमयुक्तमित्याशंकाह अत्रेति न चान्नाप्रकृतप्रशंसा शंक्नीया प्रकृतस्याप्यभिधानादिति इत्यंवाधारधेयान्यतरस्य तनोरप्याधिक्यव

यथावा अहो विशालं भूपालभुवनत्रितयोदरं नातिमातुमशक्योऽपि यशोराशिर्यदत्र ते अत्र यद्यप्युदाहरणद्वयेपि कियद्वाग्रह्येति अ
 हो विशालमिति वाऽधारयोः प्रशंसा क्रियते तथापि तनुत्वेन सिद्धवत्कृतयोः शब्दब्रह्मभुवनोदरयोर्गुणयशोराशिरधिकरणत्वेनाधि
 कत्वं प्रकल्पे च प्रशंसा क्रियत इति तत्प्रशंसा प्रस्तुतगुणयशोराशिप्रशंसायामेव पर्यवस्यति अत्यंतु सूक्ष्मादाधेयाद्यदाधारस्य सूक्ष्म
 ता मणिमालोर्मिकातेऽयं करे जपवदीयते ५ ॥ अत्र मणिमालामयोर्मिकाता वदंगुलिमात्रपरिमितत्वात् सूक्ष्मासापि विरहिण्याः क
 रेकं कणवत् प्रवेशिता तस्मिन् जपमालावत्त्वं वत इत्युक्त्या ततोपिकरस्य विरहकार्षीदिति सौक्ष्म्यं दर्शितं यथावा यन्मध्यदेशा
 दाधते सूक्ष्मं लोलाक्षिदृश्यते मृणालसूत्रमपितेन संभाति स्तनांतरे अन्योन्येनामयत्र स्यादुपकारः परस्परं त्रियामाशशिनाभा

र्णनमिति सामान्यलक्षणं बोध्यं इत्यधिकालंकारः अल्पमिति यदिति सामान्येन पुंसकं स्वापेक्षया सूक्ष्मीदाधेयादाधारस्य सूक्ष्मतायतदल्पनामालंकारः
 मणोति मणिपंक्तिरूपा ऊर्मिका अंगुलीयकं ते करे अद्य विरहावस्थायां जपमालायतद्व्यर्थः वटशब्दस्य गुटिकापर्यायत्वात् अतिसूक्ष्मता आधेयभूतमा
 लापेक्षयापि सूक्ष्मता यदिति हेचंचलाक्षितवमध्यभागादपि यत्सूक्ष्मं दृश्यते तत् मृणालसूत्रमपितवस्तनयोरंतरे मध्येनमा तीत्यन्वयः इत्यल्यलंकारः
 अन्योन्यमिति यत्र परस्परमुपकारः स्यात्तत्रात्योन्यनामालंकारः त्रियामाशत्रिः पथेति उर्ध्वाक्षः उर्ध्वनयनः प्रयायालिका प्रयादानाधिकृता काचिद्विनिता ॥

कु. टी.
चं.
५९

पारोजन्तयामं तनुस्वस्मां अत्रेति प्रपापालिकायाः पथिकेनोपकारः कृतइत्यन्वयः स्वासक्त्योत्पादिप्रपापालिकायाविशेषणं संपादनेन करणभूतेन एवं प्रपा
पालिकायापि पथिकस्योपकारः कृतइत्यन्वयः यतुस्वमुखावलोकनमभिलषंस्यादत्यत्र स्वशब्दस्य प्रपापालिकाबोधकत्वमेव न्याय्यं न यां यबोधकत्वं य
द्विशेषणघटकत्वेन स्वनिजादिशब्दादुपात्तास्तद्वोधकादित्युत्पत्तिरितिकेचिदुक्तं तदपुक्तं मुख्यविशेषणघटकस्यैव स्वनिजादिशब्दस्य मुख्यविशे
ष्यमात्रगामित्वव्युत्पत्तेः यथा देवदत्तस्य पुत्रः स्वमातृभक्तइत्यादौ स्वशब्दस्य तादृशपुत्रगामित्वं न तु गुणभूतदेवदत्तगामित्वं अतएव दृशस्तुल्येव

पथावा पयोर्धाक्षः पिवत्यंबु पथिको विरलांगुलिः तथा प्रपापालिकापि धारां वितनुते तनुं अत्र प्रपापालिकायाः पथिकेन स्वासक्त
त्वापानीयदानव्याजेन बहुकालं स्वमुखावलोकनमभिलषंस्यादित्यत्र पथिकस्य धारां तद्वृत्तिं पानीयदानानुवृत्तिसंपादनेनोपकारः
कृतः तथा प्रपापालिकायापि पानीयपानव्याजेन चिरं स्वमुखावलोकनमभिलषतः पथिकस्य धारां तद्वृत्तिं पानीयपानानु
वृत्तिसंपादनेनोपकारः कृतः अत्रो मयोर्वापारम्भो स्वस्वोपकारसद्भावेऽपि परस्परपरोपकारोपनिवार्यते ५ ॥ विशेषः ख्यातमाधारं वि
नाप्याधेयवर्णनं गतेऽपि सूर्यदीपस्थास्तमच्छिंदन्ति तत्करः यथावा कमलमनंभसिकमलेकुवलयमेतानि कमलतिकायां साच
सुकुमारसुभगेत्युत्पातपरंपराके मंत्राद्ये सूर्यस्य प्रसिद्धाधारस्याभावेऽपि तत्करणामन्यत्रावस्थिति रुक्माद्वितीये त्वं भसः

निजतनुस्वच्छलावण्यवापी संभूतां भोजशोभां विदधदभिनवोददुपादोभवान्पादित्यत्राभवन्मरुपोगत्वं दूषणमुदाहृतं मम्मरुभट्टैः काव्यप्रकाशिकायां अन्यत्र
तु न स्वविशेष्यगामित्वनियमः स्वाश्रितानां निप्राणामयं पालकः स्वाज्ञाकारिणां भृत्यानामयं कल्पवृक्ष इत्यादौ व्यभिचारत न चैव स्वदाररतानां विप्राणां
महंभक्तइत्यत्र मदीयदाररतानामिति प्रतीतिः स्यादिति चाच्यं तात्पर्यं स्य निपातकत्वेनापत्यभावादिति इत्यन्योन्यालंकारः ५ विशेषइति ख्यातं प्रसिद्धं
तदुक्तं विना प्रसिद्धमाधारमाधेयस्य व्यवस्थितिरिति छिंदन्ति नाशयन्ति तत्करः सूर्यकिरणाः रात्रावादित्यस्याग्नौ प्रवेशश्च वणादीपस्थत्वं कमलमिति ॥

अत्र कमलत्वादिना मुखादेरध्यवसानं बोध्यं कुवलयेनेने एतानि कमलकुवलयानि कनकलतारूपायां कामिन्यां सावकनकलतिकाचनिर्देशः क २ ॥
यनं आप्रलयं प्रलयययंतदिवमिति दिवमुत्रयातानामपियेयामनस्यगुणगणयुक्तागिरि आकल्पययंतं जगति भुवनानिरमयं तीत्यन्वयः प्रभेदोत्तरमाह
यदीति तृतीयप्रकारमाह किंचिदिति किंचित्पदायां रंभेणाशक्यवस्त्वंतरस्फुटितः कारणचसः विशेषः त्वामिति प्रभुं प्रतियाचकोक्तिः स्फुरदिति उक्तः

प्रसिद्धाधारस्याभावेपि कमलकुवलययोरन्यत्रावस्थितिरुक्ता कचित्प्रसिद्धाधाररहितानामाधारंतरनिर्देशं विनैवा प्रलयवस्थिते
वर्णनं दृश्यते यथा दिवमप्युपयातानामाकल्पगुणगणायैव रमयंति जगति गिरः कथमिव कवयोनतेवद्याः अत्र कवीनामभावे
पितद्विगमाधारंतरनिर्देशं विनैवा प्रलयमवस्थितिर्वर्णिता विशेषः सोपिययेकं वस्त्वनेकत्र वर्णयते अतर्वहिः पुरः पश्चात्सर्वं
दिक्ष्वपि सैवमे यथावा तदयान्नापयातो सिद्धिस्तु सर्वास्तदृश्यमे वत्सरामगतौ सीति संतापेनानुमीयसे किंचिदांभतो शक्यवस्त्व
तरकृतिश्चसः त्वांपश्यतामपालब्धं कल्पवृक्षनिरीक्षणं यथावा स्फुरदद्भुतरूपमुत्पत्तापज्वलनं त्वां सृजतानवद्यविद्या विधिना
ससृजेन वो मनोभृभुं विसत्यं सदिता वृहस्पतिश्च अत्राद्ये राजदर्शनारंभेण कल्पवृक्षदर्शनरूपाशक्यवस्त्वंतरकृतिः द्वितीयो राज
सृष्ट्यारंभेण मनोभवादिसृष्टिरूपाशक्यवस्त्वंतर कृतिः स्याद्वाघातो न्यथाकारितया कारिक्रियेत चेत् ये जगत्प्रीयते हंति तेरेव कुसु
मायुधः यद्यत्साधनत्वेन लोकेऽवगतं तत्केन चित्तद्विरुद्धसाधनं क्रियेत चेत् स्याद्वाघातः २ यद्वा यत्साधनतया केनचिदुपात्तं तदन्येन तत्पति

प्रतापरूपोज्वलनो गिर्यस्येत्यर्थः उक्तविशेषणं त्वं सृजता विधिना भुवि न वो मनोभवादिः ससृजे सृष्ट इति सत्यमित्यन्वयः अत्र चोक्त
भेदत्रयान्यतमान्पलक्षणं बोध्यं इति विशेषात्तंकारः स्यादिति नथाकारितत्कार्यमाधनवस्तु अन्यथाकारितत्कार्यविरुद्धकार्यसाधनं चेत् क्रियेत तदा व्याघातोऽन्तका
रः स्यादित्यर्थः येरितियैः काराक्षविभ्रमादिभिर्जगत्प्रीयते तं नृप्यति तेरेव कुसुमायुधो हंतीत्यन्वयः २ ॥ विरूपाक्षस्य हरस्य जयिनीः विजयकारिणीः सुवेत्ता

प्रसिद्धाधाररहितानामाधारंतरनिर्देशं विनैवा प्रलयवस्थिते
वर्णनं दृश्यते यथा दिवमप्युपयातानामाकल्पगुणगणायैव रमयंति जगति गिरः कथमिव कवयोनतेवद्याः अत्र कवीनामभावे
पितद्विगमाधारंतरनिर्देशं विनैवा प्रलयमवस्थितिर्वर्णिता विशेषः सोपिययेकं वस्त्वनेकत्र वर्णयते अतर्वहिः पुरः पश्चात्सर्वं
दिक्ष्वपि सैवमे यथावा तदयान्नापयातो सिद्धिस्तु सर्वास्तदृश्यमे वत्सरामगतौ सीति संतापेनानुमीयसे किंचिदांभतो शक्यवस्त्व
तरकृतिश्चसः त्वांपश्यतामपालब्धं कल्पवृक्षनिरीक्षणं यथावा स्फुरदद्भुतरूपमुत्पत्तापज्वलनं त्वां सृजतानवद्यविद्या विधिना
ससृजेन वो मनोभृभुं विसत्यं सदिता वृहस्पतिश्च अत्राद्ये राजदर्शनारंभेण कल्पवृक्षदर्शनरूपाशक्यवस्त्वंतरकृतिः द्वितीयो राज
सृष्ट्यारंभेण मनोभवादिसृष्टिरूपाशक्यवस्त्वंतर कृतिः स्याद्वाघातो न्यथाकारितया कारिक्रियेत चेत् ये जगत्प्रीयते हंति तेरेव कुसु
मायुधः यद्यत्साधनत्वेन लोकेऽवगतं तत्केन चित्तद्विरुद्धसाधनं क्रियेत चेत् स्याद्वाघातः २ यद्वा यत्साधनतया केनचिदुपात्तं तदन्येन तत्पति

कु. रं.
चं.
६०

भेदांतरमाह सौकर्येणेति कारणस्यानुगुण्याधिक्येनेत्यर्थः निवद्धाकविर्णिता कार्यविरोधिनी पराभिमतकार्यविरुद्धादयेति दिग्भिजयाप्रस्थितराजानं प्रतियु
वराजस्योक्तिः बालवृत्त्यतोमपिदयायोरुज्येष्ठ्यापनरूपावेतदा तस्मादेवहेतोरहंतवापरित्याज्यएव किंतुस्तेन सहनेतव्य इत्यर्थः अर्थदिति हेतौ पंचमी अन्व
पश्चात्समर्थते इत्यनेन अन्येन वत्काजैत्रेति जयसाधनेत्यर्थः लुब्ध इति तथैव शक्या दारिद्र्यशंकपेव ननु निश्चितं अत्र पूर्वार्थे लुब्धस्य दानाभावसाधकत्वाभि
मतदारिद्र्यशंकारूपपूर्वपक्षनिरूपणं दातुस्तस्मैव विरुद्धदानसाधकत्वेन संमतेति पूर्वविरुद्धपक्षनिरूपणमुत्तरार्द्धं यद्यपि दारिद्र्यस्य तात्कालिकत्वेन जन्मा

दृशादग्धं मनसि जंजीवयंति दृशैवयाः विरूपाक्षस्य जयिनीस्तास्तु वेवामलोचनाः सौकर्येण निवद्धापि क्रिया कार्यविरोधिनी ।
दयाचेद्बाल इति मय्यपरित्याज्य एव ते कार्यविरोधनिष्यादकतया केनचित्संभाव्यमाना दत्ता दान्येन कार्यविरोधिक्रिया सौकर्येण
समर्थते चेत्सोपि व्याघातः कार्यविद्वक्क्रियायां सौकर्यकारणस्य सतरोत्तदानुगुणं यथा जैनपानोन्मुखेन राजायुवराजस्य राज्य
एवस्थापने यत्कारणत्वेन संभावितं बाल्यं तत्प्रत्युत्तद्विरुद्धस्य सहनयनस्यैव कारणतया युवराजेन परित्यागस्यायुक्तत्वं दर्शय
ता समर्थते यथावा लुब्धो न विस्मृत्यर्थं नरो दारिद्र्यशंकया दातापि विस्मृत्यर्थं तथैव ननु शंकया अत्र पूर्वोत्तरार्द्धपक्षप्रतिपा
क्षरूपेकयोश्चिद्वचने इति लक्षणा नुगतिः गुफः कारणमालास्याद्या प्राक् प्रांत कारणैः नयेन श्रीः श्रिया त्यागस्त्यागेन विपुले यशः उ
नरोत्तरकारणभूत पूर्वपूर्वैः पूर्वपूर्वकारणभूतोत्तरोत्तरैर्वावस्तुभिः कृतो गुफः कारणमाला आद्योदाहृता द्वितीयो यथा भवति नर

वरोणत्वेन च शंकाभिन्ना तत्राप्यभेदाध्यवसायान्नलक्षणा समन्वय इति बोध्यं सामान्यलक्षणं प
र्ववदव्यमतघटितमनुसंधेयमिति दिक् इति व्याघातालंकारः गुफ इति स्वनेत्यर्थः कैस्तत्राह यथेति प्राक् च प्रांतं व प्राक् प्रांतेने अनतिक्रम्येति यथा प्राक् प्रा
नं यानि कारणानि तैः पूर्वपूर्वप्रतिकारणैरुत्तरोत्तरं प्रतिकारणैश्चेत्यर्थः एवं चोत्तरोत्तरेत्यादि व्युत्क्रमेणानिधानमुदाहरणक्रमानुरोधेनेति ज्ञेयं इति कारणं

तस्मादानपरोभवेत्

हि

गृहीतेति वक्ष्यमाणपागृहीतमुक्तरीत्यानिवद्धार्यपंक्तिरेकावलिलंकारः नेत्रइति तस्यभूभुजइतिसर्वत्रसंवध्यते दोस्तंभयोर्भुजसंभयोर्दोलितमोदोला।
 नययोस्तो दोलनाविति पाठे दोलादोलनेययोरस्तोतिविग्रहः रत्नमुकुरोरत्नदर्पणः दिक्कालेति दिक्कालात्मभिस्तुत्यायस्याकाशस्यविभुतायश्चतत्राकाशे
 विशेषेणद्योततेसूर्यः यत्रचचंद्रे अमुष्यसूर्यस्यकिरणा अमृतरूपाभवंतिसचचंद्रोयासामपाराशः समुद्रादभूत् यश्चाग्निस्तासामपायितभवात् सु.च

गृहीतमुक्तरीत्यर्थश्रेणिरेकावलिलंकारः नेत्रेकर्णांतविश्रान्तेकर्णोर्दोस्तंभदोलितौ दोस्तंभौ जानुपर्यंतप्रलंबनमनोहरौ जानुनीरत्न
 मुकुराकारेतस्यहिभूभुजः उत्तरोत्तरस्यपूर्वपूर्वविशेषणभावः पूर्वपूर्वस्यउत्तरोत्तरविशेषणभावोवागृहीतमुक्तरीतिः तत्राद्यः
 प्रकारउदाहृतः द्वितीयोयथा दिक्कालात्मसमेवयस्यविभुजायस्तत्रविद्योततेयत्रामुष्यसूधीभवंतिकिरणाराशः सयासामभूत्
 यस्तत्पितमुषः सुयोस्यहविषेयस्तस्यजीवातवेवोदायद्रुणमेयमन्मथरियोस्ताः पांतुनोमूर्तयः दीपकैकावलीयोगान्माला
 दीपकमिष्यते स्मरेणहृदयेतस्यास्तेनत्वपिकृतास्थितिः अत्रस्थितिरितिपदमेकंस्मरेणतस्याहृदयेस्थितिः कृता हृदयेन
 त्वयिस्थितिः कृतेत्येवंवाक्यद्वयान्वयिअतोदीपकं गृहीतमुक्तरीतिसद्भावादेकावलीचेतिदीपकैकावलीयोगश्चथावास्यामाग
 णमांगतेनभवताचापेसमारोपितेदेवाकर्णययेनयेनसहसायद्यत्समासादितं कोदंडेनशराः शरैरिशिरस्तेनापिभूमडल तनल
 भवताचकीर्तिरतुलाकीर्त्याचलोकत्रयेनयेनसहसायद्यत्समासादितमिति संक्षेपवाक्यस्थितमेकं समासादितपदं कोदंडे

रथितमिति कोणात् पश्ययजमानउषस्तप्रातः कालेषु अस्यवन्देहविषेहविर्दानायभवति यश्चवायुः प्राणरूपस्त ॥
 स्ययजमानस्यजीवातवेजीवनोषधायभवति यस्याश्चयुधिआगुणं गंधएषवायुर्वोढानाएतामन्मथरियोहरस्याशोमूर्तयोवोयुष्मान्पातित्यन्वयः
 इत्येकावली मालादीपकमिति मालादीपकं नामालंकारः एकमिति वाक्यद्वयान्वयान्नेनान्वितं अतइति एतावन्मात्रेणादीपसादृश्यादीपकेनतुप्रागुक्तदो

पंक्तालंकारः

कु. बी.
चं.
६०

अनुगम्य अणयः रागः अत्र रागस्य भेदेऽप्यभेदाश्च वसायादेकत्वं यतु एकसंवेधनाशो नरमपरसंवेधस्येव लोके पर्यायपदप्रयोगात् श्रोणीवेध इति प्रकाशोदाह-
नेतयेव दृष्टत्वाच्च विचोष्ट एवेत्यत्र पर्यायकथनमयुक्तमिति केनचिदुक्तं तत्प्रकाश एव विचोष्ट इत्युदाहरणे पर्यायसमर्थनात् भ्रांतप्रलपने भिवोपेक्षणी-
यं आलंकारि कपरिभाषितानां शाब्दानां लोकस्य वहारविसंवादस्याकिंचित्करत्वाच्चेति दिक् भेदांतरमाह एकस्मिन्निति पर्यायेणेत्यनुवर्तते एकस्मि-
न्नाधारे क्रमेण यद्यनेकं भवति सोऽपि पर्यायालंकारः समत इत्यर्थः ५ पुरेति अस्माकमित्यस्मदौ द्वयोश्चेति द्वयोरपि बहुवचने पुरेत्यनेन स्यू लोतोतकाल-

यथावा पुराभूदस्माकंप्रथममविभिन्नातनुरियंततो नुत्वं प्रेयान्वयमपि हताशाः प्रियतमाः इदानीं नाथस्त्वं वयमपि कलत्रं किमपरं
हतानां प्राणानां कुलिशकठिनानां फलमिदं अत्र देयस्योः प्रथममभेदः ततः प्रेयसी प्रियतमभावः ततो भार्यापतिभावः इत्याधेय-
पर्यायः परिवृत्तिर्विनिमयो न्यूनाभ्यधिकयोर्मिथः जग्राहैकं शरं मुक्ताकटाक्षात्तरिपुश्रियं यथावा तस्य च प्रवयसो जटायु-
यः स्वर्गिणः किमिव शोच्यते धुना येन जर्जरकलेवरव्ययात्क्रीतमिदुकिरणोज्ज्वलयशः परिसंस्थानिषिथैकमेकस्मिन्वस्तुयं
त्रणं स्नेहक्षयः प्रदीपेषु न स्वातेषु न तभ्रुवां यथावा विलंघयंति श्रुतिवर्त्ययस्यां लीलावतीनां नयनोत्पलानि विभर्तेयस्याम-
पि वक्रिमाणमेको महाकालजटाध्वं द्रुः आद्योदाहणे निषेधः शाब्दः द्वितीयेत्यर्थः विरोधेन तुल्यवलयोर्विकल्पालं कृतिर्मता स-
द्यः शिरां शिचापान्वा नमयंतु महीभुजः अत्र संधिविग्रहप्रमाणप्राप्तयोः शिरश्चापनमनयो युगपदुपस्थितयो युगपत्कर्तुमशक्य-

उच्यते तत्रापि प्रथमंतनुरविभिन्नाः भूत् ततो नुवितर्केत्वं प्रियतमः वयं नियतमाः इदानीं तुल्यं नाथः पतिः वयं भार्याः इतोऽपरं किं मनिष्टमिति शेषः कु-
लिशं वज्रं अत्र तुल्यं प्रेयानित्येकवचनेनैकस्य प्रेयपात्रत्वं व्यज्यते प्रियतमा इत्यादिवहुवचनेनैकस्य तद्व्यतिरेक इति बोध्यं इति पर्यायः परिवृत्तिर-
ति न्यूनाभ्यधिकयोर्मिथः परस्परं विनिमयः परिवृत्तिरलंकारः जग्राहेति कटाक्षपूर्वकं एकं शरं मुक्ताकारियोः श्रियं जग्राहेत्यर्थः तस्य चेति प्रवयसोऽति

प्रथमा
विचोष्ट

जटायुशोऽपि विशेषस्य स्वर्गगतवतः

क. टी.
च.
६३

शतपत्रस्य कमलस्य पत्रशतं दलशतं अहं प्रायमिकेति अहं पूर्विकेत्यर्थः अहं पूर्वमहं पूर्वमित्यहं पूर्विकास्त्रियामित्यमरः एककार्यान्वये एक कार्यसाधकत्वे स.
समुच्चयालंकारः अहमहमिकया परस्याहंकारेण अभिजात्य कुलीनत्वं समग्रयुक्ते प्रदानमिति प्रच्छन्नगुह्यं गृहं प्रत्युपगतेः र्यादित्यो लक्ष्यो सत्तां निरु-
त्तको गवाभावः अभिभवो निर्दातृद्वयभूत्याः मोनं अनु ह्वाटनं सदसि सभायां परण कृताया उपकृतिः कथने श्रुतेः शास्त्रावणे सर्वप्रथमां तानां पुरुषमभि-
जातं प्रथयतीत्यनेनान्वयः अभिजातं कुलीनं प्रथयति कथयति इति समुच्चयालंकारः ५॥ क्रमिकेति क्रमिकाणामर्थ्यात् क्रियाणामेककारकगतानां गु-

प्रदानं प्रच्छन्नगृहमुपगते संभ्रमविधिर्निरुत्तको लक्ष्यामनभिभवगंधाः परकथाः प्रियं कृत्वा मोनं सदसि कथनं चाप्युपकृतेः श्रुतेत्य-
तासक्तिः पुरुषमभिजातं कथयति ५॥ क्रमिकैकगतानां तु गुणः कारकदीपक गच्छत्यागच्छति पुनः पायः पश्यति पृच्छति यथा वा ॥
निद्रातिस्नाति भुंक्ते चलति कचभं रं शोषयत्यंतरा स्तेदीप्यत्यक्षेर्न चायं गदितुमवसरो भूय आयाहियाहि इत्सुदंढैः प्रभूणामसकृद-
धिकृतैर्वारितान् द्वारिदीनान् स्नान् पश्याधिकन्यसरसिरुहं रुचामंतरंगैरपांगैः आयौ दाहरणे अतस्पाथस्य पाथस्य कर्तृका-
रकस्यैकस्य गमनादिष्वन्वयः द्वितीये तु अध्याहृतस्य प्रभुकर्तृकारकस्य निद्रादिष्वन्वय इत्येकस्यानेकवाक्यार्थान्वयेन दीपकच्छा-
यापत्याकारकं दीपकं प्रथमसमुच्चयप्रतिद्वंद्वीदं समाधिः कार्यसौकर्यकारणांतरसंनिधेः उत्कंठिता चतरुणी जगामास्तं च भानु-
मान् यथावा मानमस्यानिराकर्तुं पादयोर्मपतिष्यतः उपकारयदित्येतदुदितं घनगर्जितं केनचिदारीक्षितस्य कार्यस्य कारणां

फोनिबंधः कारकदीपकं नामालंकारः तदुक्तं सैव क्रियासुबद्धीषु कारकस्येति दीपकमिति सैव स तरसन्निधानाद्यत्सौकर्यतत्सम्पगाधानात्स
रुहृतिः पश्यति सार्थं पृच्छति मार्गं निद्रातीति हे अधिकन्य प्रभूणामुद्यतदंढे द्वारि अधिकृतैर्द्वारपालैरित्यसकृद्वारितान्त एव दीनान् स्नान् सरसिरुहं
कृतीनां परमपरिवर्तितैरपांगैः कटाक्षैः पश्येत्सन्वयः इति किं प्रभुर्निद्रातीत्यादि अंतः अंतः पुरे अक्षैः पाशैर्दीप्यति क्रीडति भूयः पुनः छायासादृश्यं मुख्यदीप

प्रवृत्तप्रकारेण संभवादिभिः

प्रतिद्वंद्वविपरीतं इतिकारकदीपकालंकारः समाधिरिति कारणोत्तरसंनिधेर्दशाकार्यस्य सकृत्समाधिरलंकारः उत्कंठिता नायकसमीपंगतुं मानमिति मा
ननिराकर्तुमस्यापादयोः पतिष्यतोममोपकारयदित्याभागेतेदं घनगर्जितमुदीर्णमुत्तममित्यन्वयः समुच्चयेकारणानांतुत्यकक्षत्वमिह तु ते द्विपरितमत्तुल्य
कक्षत्वमिति प्रतिद्वंद्वित्वतत्रैत्यादिनादर्शितं इतिसमाध्यलंकारः ५॥ प्रत्यनीकमिति बलवतः शत्रोः पक्षेपक्षांतः पतिनितदीयोयः पराक्रमस्तत्प्रत्यनीकं नामा
लंकारः अनीकप्रतिनिधिरूपत्वात् जैत्रेति उत्पन्नाभ्यां स्वजयकारिनेनानुसारिणोर्गोर्गोऽर्थः कृतौतिरस्तुतौ अवंतंसतयातदुपरिस्थितत्वादधस्तात्कृतौ

द्वितीयसमुच्चयप्रतिद्वंद्वोऽयं समाधिः तत्र बहूनां प्रत्येकं समर्थानां खलं कपोतिका न्यायेन युगपत्कार्यसाधनत्वेनावतारः अत्र त्वेकेन का
र्यं समाश्रिते अन्यस्य काकतालीयन्यायेनापतितस्य तत्सौकर्याधायकत्वमात्रं अत्रोदाहरणमुत्कंठितेति उत्कंठैव प्रियाभिसरणेषु क
लंकारणानां धकाराममपेक्षते अत्यारूढो हि नागिणामकालजो मनोभव इति न्यायात् देवादाय तत्तात्त्विककारेण तत्सौकर्यमात्रं क
तमिति एवं द्वितीयोदाहरणेऽपि योज्यं ५॥ प्रत्यनीकं बलवतः शत्रोः पक्षे पराक्रमः जैत्रेनेनानुगोकार्णावुत्पन्नाभ्यामधः कृतौ यथावा म
म रूपकीर्तिमहरद्भुविषस्तदनुप्रविष्टदयेयमिति त्वमिमत्तरादिव निरस्तदयः सुतरां क्षिणोति खलुतां मदनः एवं बलवति प्रतिपक्षे
प्रतिकर्तुमशक्तस्य तदापवाधनं प्रत्यनीकमिति स्थिते साक्षात्प्रतिपक्षपराक्रमः प्रत्यनीकमिति कैमुतिकन्यायेन फलति यथा मधुव्रतो
यः कुपितः स्वकीयमधुप्रपापघ्ननिमीलनेन विवसमाक्रम्य वलात्पुष्पांशोः कलंकं संकेध्रवमातनोति कैमुत्येनार्थसंसिद्धिः काव्यायां प

चिन्तितेषः ममेति भुवि भूलोके मरुत्पस्याति यो नूतवान् तस्मिन्नुप्रविष्टमनुरक्तदयेयस्यानुप्रविष्टदयेयस्यावातादृगियमितित्वयिमत्तरादिव न
नुनिश्चितं निरस्तदयो मदनस्तस्मात्क्षिणोति क्षीणां करोतीत्यन्वयः अत्र मत्तरादिवेति हेतुस्वर्गेऽप्येकासत्वेऽपि तद्वैतुकप्रतिपक्षसंबन्धिवाधनं प्रत्यनीकान्वक
रस्य विविक्तो विषय इति बोध्यं अतएव मत्तरादिवेति विनिर्जितमनोभवस्तुतः भवत्यनुरक्तापवभिर्गुणदेवशरैस्तापयत्यनुशयादिव

दु. लो.
व.
६५

एवं च हेतुस्यैव गतार्थत्वात्त्रेदमलंकारेतरं भवितुमर्हतीति कस्यचिद्वचनमनोदयं कैमुतिकेति तत्संनधिवाधनापेक्षया साक्षात्तद्वाधने विशेषादिति भावः स
धिति अमरगः स्वकीयमधुप्रपारूपस्य पद्मस्य निमीलनेन कुपितः सन् सुधोशोर्विवेकलात्समाकृष्य तस्यां के मध्यभागे कलंके भ्रवमातनोतीत्यन्वयः इति
अमरगालंकारः कैमुत्येनेति कैमुत्यन्यायेनेत्यर्थः काव्यलंकाररूपार्थापत्तिः काव्यार्थापत्तिः दंडावृष्टिकेति दंडाकर्षणे तदवलं विनामपूयानामाकर्षणे
यथाऽर्थसिद्धंतद्वदित्यर्थः व्यावर्तनायेति लक्ष्यतावारणायेत्यर्थः अधरोयमिति वंधुजीववंधूकपुष्पतत्प्रभाहरः वंधुभूतानां जीवानां प्रभाहरश्च ५

सजितस्त्वन्मुखेनैदुःकावार्तासरसीरुहां अत्र सदस्यनेन पद्मानिपेन जिता नीतिविवक्षितं तथा च सौपियेन जितस्तेन पद्मानि जिता नी
ति किमु वक्तव्यमिति दंडावृष्टिकान्यायेन पद्मरूपस्यार्थस्य संसिद्धिः काव्यार्थापत्तिः तान्त्रिकाभिमतार्थापत्तिव्यावर्तनाय काव्येति
विशेषणं यथावा अधरोयमधीगक्ष्या वंधुजीवप्रभाहरः अन्यजीवप्रभाहरः अन्यजीवप्रभाहंतहरतीति किमद्भुतं स्वकी
यत्वादयं भित्वा निर्गतौ यौ ययोधरौ हृदयस्यान्यदीयस्य भेदने काकृपातयोः ५ समर्थनीयस्यार्थस्य काव्यलिंगं समर्थनं ॥
जितोसि मंदकंदपं मञ्जितेऽस्ति त्रिलोचनः अत्र कंदर्पजयोपन्यासो दुष्करविषयत्वात् समर्थनसापेक्षः तस्य मञ्जितेऽस्ति त्रिलो
चन इति स्वांतः कारणे शिवसन्निधानप्रदर्शनेन समर्थनं काव्यलिंगं व्याप्तिधर्मतासापेक्षेनैव्यायिकलिंगं व्यावर्तनाय काव्यवि
शेषणं इदं वाक्यार्थहेतुकं काव्यलिंगं पदार्थहेतुकं यथा भस्मोदूलनभद्रमस्तु भवते रुद्राक्षमालेभुमं हासोपानपरंपरे गिरिसु

यत्वेतत्क्षणमयुक्तं कैमुतिकन्यायस्य नूनार्थविषयत्वेनाधिकार्यापत्तावभासेः यथा तवाग्रे यदि दारिद्र्यं स्थितं भूयद्विजन्मनां शनैः सविनुरप्यग्रे
तमः स्यात्स्यत्यसंशयं अत्र शब्देः शब्दमहिम्ना राजाग्रे दारिद्र्यस्थित्यपेक्षया सूर्याग्रे तमोवस्थानंदुःशकमेवेत्यवगतमपिन्यायसाभ्यादापाद्यते ननु
कैमुतिकन्यायेनेति केचिदुक्तं तत्रेदवक्तव्यं केनचिदर्थेन तुल्यन्यायत्वादर्थान्तरस्यापत्तिरर्थापत्तिरिति तदुक्तलक्षणमयुक्तं कावार्तासरसीरुहमित्या

मुसत्यापविषयार्थोपताव्याप्तेः कैमुतिकन्यायस्य नूनार्थविषयत्वेन तु स्यात् न्यायत्वाभावादायादनाप्रतीतेः श्वेति न चात्र कैमुत्यन्यायतामात्रं न त्वलंकारत्वमिति
युक्तं अलंकारतत्त्वाभियुक्तानां प्राचीनानां शून्यत्वादयताया अपासरेण संभावितुमशक्यत्वात् लोकव्यवहारपिकैमुत्यन्यायस्य च मत्कारित्वानुभवेन तेनै
व न्यायेन तस्यालंकारतासिद्धेश्च इत्थंच तदुक्तार्थाय सुदाहरणे वक्ष्यमाणः संभावनालंकारो योऽन्यैर्यद्यर्थोक्तो च कल्पनमिति यद्यर्थानि शयोक्तिरेवो
क्तः यद्यर्थानि शयोक्तावापायापादकयोर्विपरीतार्थाविश्रान्तत्वमिहत्वापादकस्य सिद्धत्वमायाद्यस्य संभाव्यमानत्वमिति वैचित्र्यं तु तदवांतरभेदता

आद्या राधनतोषितेन विभुना युष्मत्सपर्यास्तु खालोकोच्छेदिनिमोक्षनामनि महामोहेनिलीयामहे अत्र मोक्षस्य महामोहत्वमप्र
सिद्धमिति तत्समर्थने सुखालोकोच्छेदिनीति पदार्थो हेतुः क्वचित्पदार्थवाक्यार्थोपरस्परसापेक्षो हेतुभावं भजतः यथावा चिकुरप्र
कराजयंतिते विदुषीमूर्द्धनियान्विभर्तिसा यमुनाप्यपुरस्कृतेन तत्तुलनामिच्छतु चामरेण कः अत्र चामरस्य दमयंती कुंतलभार
साम्याभावे विदुषीमूर्द्धनियान्विभर्तिसेति वाक्यार्थः यमुनाप्यपुरस्कृतेनेति पदार्थश्चेत्पुमयमिलितं हेतुः क्वचित्समर्थनीयार्थस
मर्थनार्थो वाक्यार्थपदार्थो हेतुः यथावा षण्णुः प्रादुर्भावादनुमितमिदं जन्मनि पुरापुरासेन कापि क्वचिदपि भवंतं प्रणतवान् नम
न्मुक्तः संप्रत्यहमतनुरग्रेष्यनतिमानितीशकंतव्यंतदिदमपराधद्वयमपि अत्र तावदपराधद्वयं समर्थनीयं अस्य पदार्थत्वात् तत्स
मर्थनं च पूर्वापरजन्मनोरनमनाभ्यां वाक्यार्थभूताभ्यां क्रियते अत्र हि तोयवाक्यार्थः तत्तुल्यमेकपदार्थहेतुः अत्रापि संप्रति नमन्मु

पाः साधकं न तु तद्विर्भूततायादति न तत्राव्याप्तिशंकापीत्यलं विस्तरेण इत्यर्थोपतिः समर्थनीयस्येति समर्थनापेक्षस्यार्थस्य
समर्थने काव्यलिङ्गमलंकारः अर्थोतरन्यासवारणाय समर्थनापेक्षस्येति यदालंकारोतरन्यासप्रकरणेन वक्ष्यमाणरीत्या सामान्यविशेषभावातिरिक्तत्वं निवेश्यते
तदानोपादे यमेवं तदिति बोध्यं दुष्करविषयत्वात् दुष्करविषयरूपत्वात् समर्थनापेक्षस्येत्यनेतरमर्थस्येति शेषः नैव्यायिकेति नैव्यायिकाभिमतलिङ्गस्य ल

शैलकन्यायाः कथानां विसृष्टेषु विश्वासेषु रमिकश्चेति ब्रह्मचर्यं ब्रह्मचारिवेषः जीयादिति अंबुधस्तनयाया लक्ष्म्या अधररसमासादयन् नयं मुगुरिर्जीयात् सा
 वौलर्षेण वर्ततां कीदृशः समुद्रमथनकेशेण विधांगनात्माभाक् फलं कलयन् जानन् एतदधरमाधुर्यं सत्यमृतस्य वैयर्थ्याद्विफलं च कलयन्नित्यर्थः हे गोदा
 वरीत्यत्रार्णवमध्येत्यादिब्रह्मविशेषणस्य न्यसनं शेषाख्यो गुण इति जयदेवेनोक्तमित्यन्वयः नावकतटोद्देशे त्वदीयतीरभूमौ कलिंगारव्यः कविः बहूनां
 देशानां दर्शने सहचारिणी विरक्तिमुक्तिं एनां सरस्वतीं ब्रह्माणं प्रातगमयन् येति संवधः कीदृशं अर्णवमध्ये स्तुतो यो मुग्धमुरिस्तन्नाभिकमलस्थं श्रे

प्रापणं कथं गोदावर्याकर्तव्यमित्यसंभावितोपायोपपादकस्यार्णवमध्येत्यादितद्विशेषणस्य न्यसनं शेषाख्यो गुण इति श्लेषावि
 घटमानार्थघटकार्यस्य वर्णनमिति श्लेषलक्षणमिति च जयदेवेनोक्तं वस्तुतस्तत्रापि पदार्थहेतुकं काव्यलिङ्गमेव तद्देवकाभा
 वात् ननु साभिप्रायपदार्थवाक्यार्थविन्यसनरूपात्यरिकरीत्काव्यलिङ्गस्य किं भेदकं ५ उच्यते परिकरेपदार्थवाक्यार्थवलात्प्रतीक
 यमानार्थोवाच्योपस्कारकतां भजतः काव्यलिङ्गे तु पदार्थवाक्यार्थविवहेतुभावं भजतः ननु यद्यपि स्वलोकोच्छेदिनीत्यादिपदा
 र्थहेतुककाव्यलिङ्गोदाहरणे अग्रेप्यनतिमानित्यादिवाक्यार्थहेतुककाव्यलिङ्गोदाहरणे च पदार्थवाक्यार्थविवहेतुभावं भजतस्त
 यापि पशुनाप्यपुस्तुतेनेति पदार्थहेतुकोदाहरणे मच्चितेस्त्रिलोचन इति वाक्यार्थहेतुकोदाहरणे च प्रतीयमानार्थस्यापि हेतु
 कोद्यनुप्रवेशोदृश्यते पशुनेति ह्यविवेकत्वाभिप्रायगर्भं विदुषीत्यस्य प्रतिनिर्देशत्वात्त्रिलोचन इति च कंदर्पदाहकतृतीयलोचन

शेषः विघटमानेत्यत्राकारप्रश्लेषः अविप्रमानस्यानुपपद्यमानस्यार्थस्य घटक उपपादकोपार्थस्त नत्वाभिप्रायगर्भं कंदर्पजयोपयोगितात्स्यास
 स्वरणं न शेषाख्यो गुण इत्यर्थः पदार्थहेतुकं समस्तपदार्थहेतुकं पदार्थवाक्यार्थेति द्वंद्वः प्रतीयमानार्थः व्यंग्यार्थः प्रतिनिर्देशनादिति निर्दिश्यते ५ उच्यते
 ति निर्देशः शब्दः तेन विपरीतार्थकशब्दत्वादित्यर्थः तस्य तादृशतृतीयलोचनत्वस्य तथाचोभयत्रपरिकरालंकारसत्त्वात्काव्यलिङ्गोदाहरणत्वमनुपपन्नमिति भा

क. दो.
चं.
६६

तयोः प्रमुनेत्याद्युक्तोदाहरणयोः तदुत्थापितं परिकरोपपादितं व्यंग्यस्य हेतुकोटादेवानुप्रवेशादिति भावः एवदेव विवक्षितं प्रतीयमानेति वाच्यस्यैवेत्येवका
एव चित्तं व्यंग्याद्वारकत्वेन हीत्यादिनाविवृतं तदमयमर्थः यदि पश्चादिपदव्यंग्यकेशपाशसाम्याभावादेरर्थस्य साक्षादुपपादकं स्यात्तदात्र परिकर एव स्या
न काव्यलिङ्गं न त्वमस्ति पशुपदप्रतीताविवेकित्वमात्रेण साम्याभावस्योपपादनासंभवात् किंतु तद्विशिष्टपशुपुरस्कृतत्वाभावा एव साक्षादुपपादकद्व
तितत्कोटिनिविष्टव्यंग्यकाव्यलिङ्गरूपस्य तस्यांगमेव व्यंग्योत्तरं तु नोक्तकाव्यलिङ्गगम्यमर्थोपपादकमस्तीति निरावाधमेव काव्यलिङ्गमिति ननु सयम

परिकर एव किंतु तदुत्थापितकाव्यलिङ्गमपि प्रतीयमानाविवेकविशिष्टेन पशुनाप्यपुरस्कृतत्वस्यानेकपदार्थस्य प्रतीयमानकंदर्प
दाहकतृतीयलोचनविशिष्टस्य शिवस्य चित्ते सन्निधानस्य च वाक्यार्थस्य वाच्यस्यैव हेतुभावात् न हितयोर्वाच्ययोर्हेतुभावेतास्यां प्र
तीयमानं मध्ये किंचिद्वारमस्ति यथा सवांशुचिनिधानस्येत्यादिपदार्थपरिकरोदाहरणे सर्वांशुचिनिधानस्येत्यादिनानेकपदार्थेन प्र
तीयमानं शरीरस्यासंरक्षणीयत्वं तथा च वाक्यार्थपरिकरोदाहरणे पर्यायोक्तविधया तद्व्यर्थेन प्रतीयमानं नाहं व्यास इत्यादि
तस्मात्प्रमुनेत्यत्र त्रिलोचन इत्यत्र च प्रतीयमाने वाक्यस्यैव पदार्थस्य वाक्यार्थस्य च हेतुभावे उपपादकतया काव्यलिङ्गस्यांगमेव २॥
यथा यत्त्वेनैव समानकांतिसलिले मग्नं तर्दिदीवरमित्यनेकवाक्यार्थहेतुककाव्यलिङ्गोदाहरणे त्वन्नेत्रसमानकांतीत्यादिकानि इंदीवर
शशिहंसविशेषणानि तेषां वाक्यार्थानां हेतुभावोपपादकानीति तत्र वाक्यार्थहेतुककाव्यलिङ्गोपदार्थहेतुककाव्यलिङ्गमंगमिति न तयोः

योपपादकस्य काव्यलिङ्गस्याप्युपपादकं क्वदृष्टमित्याशंकोदाहरति २ यत्त्वेनेति एतत्प्रती पालंकारे प्रागुदाहृतं अनेकवाक्यार्थहेतुकेति पूर्वपादत्रयवा
क्यार्थत्रयस्य चतुर्थपादार्थहेतुत्वमिति ज्ञेयं हेतुभावोपपादकानीति इंदीवरस्य नेत्रसमानकांतित्वं विना पदादेरिव तदर्शनं स्य देवगतकोतासादृश्यविनोदास
हिष्णुत्वे हेतुत्वासेभावादिति भावः समाहितमर्थमुपसंहरति इतीति तयोः प्रमुनापीति मन्त्रिते स्तीत्येतयोः इति काव्यलिङ्गालंकारः प्रस्तुतव्यं जकतयेति ॥

अप्रस्तुताभिधानं युज्यत इत्यनुषज्यते एवमग्रेषु विश्वेति खलस्य विश्वस्तघात रूपो दोषः स्वस्यैव वधाय भवति यतो वीराणां कोपकारकः सिंहनिद्रापहारी नवतरु
भंगजन्यध्वनिः करिणो वधाय येत्यर्थः तददर्शनात् उपमानत्वादर्शनात् ५ ननु महापुरुषाकृतिरिव गभीरे यमस्याकृतिरित्यादौ सामान्यस्याप्युपमानतादृशेत्यरु
चेरह उपमानतेति इवाद्यभावात् तस्य भावाच्च उपमानतयाऽन्वयस्य सामंजस्येनाप्रतीतेरित्यर्थः इहापीत्यपि नाकाव्यलिंगसमुच्चयः प्रतीतिवैभवात् प्रतीति

काव्यलिंगोदाहरणत्वे काचिदनुपपत्तिः उक्तिरर्थोतरन्यासः स्यात्सामान्यविशेषयोः हनुमानश्चिमत रदुष्करं किं महात्मनां गुणवद्बस्तु
संसर्गाद्यातिस्वल्पेपि गौरवं पुष्पभालानुषंगेन सूत्रं शिरसि धार्यते सामान्यविशेषयोर्द्वयोरप्युक्तिरर्थोतरन्यासस्तयोश्चैकप्रस्तुतं च
न्यदप्रस्तुतं भवति ततश्च विशेषे प्रस्तुते तेन सहा प्रस्तुत सामान्यरूपस्य सामान्ये प्रस्तुते तेन सहा प्रस्तुत विशेषरूपस्यार्थोतरस्य न्यसन
मर्थोतरन्यास इत्युक्तं भवति तत्रायस्य द्वितीयाद्वैमुदाहरणं द्वितीयस्य द्वितीयश्लोकः नन्वयं काव्यलिंगान्नातिरिच्यते तथा हि उदाहरण
द्वयेषु प्रस्तुतयोः सामान्यविशेषयोरुक्तिः प्रस्तुतयोर्विशेष सामान्ययोः कयमुपकोतीति विवेक्तव्यं न हि सर्वथैव प्रस्तुतानन्वयप्रस्तुताभि
धानं युज्यते न तावदप्रस्तुतप्रशंसापामिव प्रस्तुतव्यं जकतया प्रस्तुतयोरपि विशेष सामान्ययोः स्वराब्धौ पातत्वान्नाप्यनुमानालंकार इ
व प्रस्तुतप्रतीतिजनकतया तद्वदिह व्याप्तिपक्षधर्मताद्यभावात् नापि दृष्टान्तालंकार इव उपमानतया विश्ववधघातदोषः स्ववधाय ख
लस्य वीरकोपकरः नवतरुभंगध्वनिरिव हरिनिद्रातस्करः करिण इत्यादिषु सामान्ये विशेषस्योपमानत्वदर्शनेपि विशेषे सामान्यस्य
कचिदपि तददर्शनात् ५ उपमानतया तदन्वये सामंजस्य प्रतीतेश्च तस्मात्प्रस्तुतसमर्थकतयैवाप्रस्तुतस्योपयोग इहापि वक्तव्यः

दार्ढ्यरूपप्रयोजनवशात् प्रयोजनस्यापि हेतुत्वविवक्षया यंचमी उक्तवैलक्षण्यमुदाहरणनिष्ठतया दर्शयति न हीत्यादिना इत्यादिकाव्यलिंगोदाहरणेऽपि वैभवे अथ
त्याद्यर्थोतरन्यासोदाहरणेषु प्रस्तुतस्य समर्थनार्थित्वं न ह्यस्तीति संबन्धः शरदाशशांके उपगृहे आलिंगिते सति अयातं तरं शांतास्तडिद्रूपाः कदाक्षायस्याः साया

कु. टी.
च.
६७

उक्तं विशेषरूपमर्थसामान्यरूपेणार्थान्तरेण समर्थयति परिभ्रष्टपयोधराणां कासासंगनानां सौभाग्यगुणाननष्टइति पयोधराः कुचामेघाश्च दिवाकरादिति
कुमारसंभवे हिमालयवर्णने यो हिमालयः समत्वं मदीयतावद्विशिष्टमस्तु कं शिखरं च समर्थनार्थित्वं समर्थनापेक्षत्वं अयं अर्थान्तरन्यासे समर्थना
मपेक्षत्वरूपः सामान्यस्यैव बुद्धौ प्रतिष्ठितत्वा संभवादित्यनेनान्वयः २ संप्रति पन्नेति वक्तुं श्रोतुं समतेत्यर्थः विशेषावतरणं विशेषावगमं तत्र व

ततश्च वाक्यार्थहेतुकं काव्यलिङ्गमेवात्रापि स्थान्तरत्वं कारांतरस्यावकाश इति चेत् अत्र केचित्समर्थनसापेक्षस्यार्थस्य समर्थने
काव्यलिङ्गं निरपेक्षस्यापि प्रतीतिवैभवात् समर्थनेऽर्थान्तरन्यासः न हि पत्न्येन समानकांतीत्यादिकाव्यलिङ्गोदाहरणेष्विव अ
थोपगृह्येशरदाशंशाके प्रावृज्यौ शान्ततडित् कदाक्षा कासां सौभाग्यगुणों गनानां नष्टः परिभ्रष्टपयोधराणां दिवाकरादस्त
तियो गुहासुलो नं दिवाभीतमिवांधकारं क्षुद्रे पि नूनं शरणं प्रयत्ने ममत्वमुच्चैः शिरसामतीव इत्याद्यर्थान्तरन्यासोदाहरणेषु
प्रस्तुतस्य समर्थनापेक्षत्वमस्तीति वस्तुतस्तु प्रायेवाद्योयं अर्थान्तरन्यासेपि हि विशेषस्य सामान्येन समर्थनानपेक्षत्वेपि सा
मान्यविशेषेण समर्थनमपेक्षत एव निर्विशेषेण सामान्यमिति न्यायेन बहूनामप्यसाराणां संयोगः कार्यसाधक इत्यादिसामा
न्यस्य तृणैरारभ्य ते रज्जुस्तयाना गोपिवध्यत इत्यादिसंप्रति पन्नविशेषावतरणं विनावुद्धौ प्रतिष्ठितत्वा संभवात् २ ॥ न च त
त्र सामान्यस्य कासां सौभाग्यगुणों गनानां भित्तिविशेषसमर्थनार्थसामान्यस्यैव लोकसंप्रतिपन्नतया विशेषावतरणं विनैव
बुद्धौ प्रतिष्ठितत्वं संभवतीति श्लोकेन न्यसनं नापेक्षितमस्तीति वाच्यं सामान्यस्य सर्वत्र लोकसंप्रतिपन्नत्वं नियमाभावात् ॥

इह नाभित्तिदो सामान्यस्येति विशेषावतरणं विनैव बुद्धौ प्रतिष्ठितत्वं संभवतीत्यग्निमेणान्वितं तन्यसनं तृणैरित्यादिविशेषन्यसनं नन्वेवमप्यर्थान्तरन्यासे
क्वचिदेव समर्थनापेक्षा काव्यलिङ्गे तु सर्वत्र सत्यत्वं भेद इत्याशं क्वाहं किंचेति कविकृतक्षणात्वेन कविसमृद्धाभ्यस्तत्वेन तदास्य दास्येन लभुं वा स्येष्टं विष्टं

मायामयं

पार्वणः शर्वरीश्वरश्चंद्रः न विषेणे त्यादेः स्त्रियः कृता इत्यनेनान्वयः अपि न स्त्रीभिरेव यतः प्रतीकाररहिते पारुष्यं कोर्येया सांतयाभूताः ५ उभयतः अन्य
 पः व्यतिरेकाभ्यां समर्थनापेक्षायां पितृदास्यदास्ययोस्तादौ तदभावात् न विषेणे त्यादावपेक्षा विरहेऽपि समर्थनसत्तात् अप्रकृतेनेति आद्यं महात्मनां स
 र्वस्मृकरत्वेनाप्रकृतेन सामान्येन हनूमदभितरणस्य प्रकृतविशेषस्य समर्थनं द्वितीये पुष्पमालासूत्ररतांतेनाप्रकृतेन विशेषरूपेणाप्रकृते स्पगुणा

न हि यो योधूमवान् तोयैः निति व्याप्तिरूपसामान्यस्य लोकसंप्रतिपन्नतया यथा महानस इति तद्विशेषरूपदृष्टान्तानुपादनसंभव
 मात्रेणाप्रसिद्धव्याप्तिरूपसामान्योपन्यासे पितृद्विशेषरूपदृष्टान्तोपन्यासनेरपेक्ष्य संभवति न चैवं सामान्येन विशेषसमर्थनस्य
 लेपिकचित्तस्य सामान्यस्य लोकप्रसिद्धत्वाभावेन तस्य बुद्धावा रोहाय पुनर्विशेषांतरस्य न्यासप्रसंग इति वाच्यं दृष्टापत्तेः अत्रैव
 विषये विकस्वरालंकारस्यानुपदमेव दर्शयिष्यमाणत्वात् किंच काव्यलिङ्गेऽपि न सर्वत्र समर्थनसापेक्षत्वनियमः चिकुरप्रकराजयं
 तित इत्यत्र तदभावादुपमानवस्तुषु वर्णनीयसाम्याभावेन निंदायाः कविकुलक्षुण्णत्वेनात्र समर्थनापेक्षा विरहात् न हितदास्य
 दास्येऽपि गतोधिकारितानं शारदः पार्वणशर्वरीश्वर इत्यादिषु समर्थनं दृश्यते न विषेण न शस्त्रेण नाग्निना न च मृत्युना अप्रती
 कारपारुष्याः स्त्रीभिरेव स्त्रियः कृताः इत्यादिकाव्यलिङ्गविषयेऽपि समर्थनापेक्षा विरहेऽपि अप्रतीकारपारुष्या इत्यादिना समर्थन
 दर्शनाच्च ५ न हितत्रस्त्रीणां विषादिनिर्मितत्वाभावप्रतिपादनसमर्थनसापेक्षं प्रसिद्धत्वात् तस्मादुभयतोऽप्यभिचारात् समर्थना
 वक्ष्यप्रयुक्तपूज्यत्वस्य सामान्यरूपस्य समर्थनमित्यर्थः यदुच्यते इति हे पार्वतिरूपं आकृतिमौंदयं वापवृतयेदु पेक्ष समर्थने काव्यलिङ्गे तन्निर्णयस्य
 याचरणाय न भवति यत्राकृतिस्तत्र गुणावसेतीति न्यायादिति यदुच्यते तद्वचनमप्यभिचारिण्यर्थं तथा हि उदारैरमणीयं दर्शनं यस्यास्तथाभूते पार्वति
 तव शीले आचरणं तपस्विनामप्युपदेशरूपतोऽप्यभिचारिण्यर्थं तद्वचनमप्यभिचारिण्यर्थं तथा हि उदारैरमणीयं दर्शनं यस्यास्तथाभूते पार्वति

कृ. टी.
चं.
६८

जडैश्च लडयोरभेदात् अधिरूढे आक्रान्ते सति विद्यमानगतिः सगतिरुः बुद्धिमांश्चकः आसितुं स्यातुं उत्सहेत शक्यात् यस्मात् भिमंक्षोर्मज्जनं कर्तुमि
च्छेदति नो गजस्य कठो गड एव कटाहस्तस्य तटाद्यादलीनां पटलैः समूहैः परितो मे स्तु शीघ्रं उदयाति उत्पतितमित्यन्वयः अत्रापि पूर्वोद्धातमप्रकृतसा
मान्यमुत्तराद्धातेन प्रकृतेन विशेषेण समर्थितम् इत्यर्थोतरन्यासालंकार यस्मिन्निति यस्मिन्काव्ये इत्यर्थो निवध्यत इति शेषः समर्थ्यसमर्थकभा
वापन्नत्वं तु न लक्षणे निवेशनीये तद्विना च सत्कारभावेन च सत्कारित्वविशेषणेनावश्यवक्तव्ये नैवानतिप्रसंगात् एवमेवार्थोतरन्यासलक्षणेपिवोध्य

किंतु समर्थ्यसमर्थकयोः सामान्यविशेषसंबन्धेऽर्थोतरन्यासस्तदितरसंबन्धेकाव्यलिङ्गमित्येव व्यवस्थावधारणीया प्रपञ्चश्चिन्तनी
मासायां द्रष्टव्यः एवमप्रकृतेन प्रकृतसमर्थनमुदाहृतं प्रकृतेनाप्रकृतसमर्थनं यथा यदुच्यते पार्वतियापवृत्तयेन रूपमित्यव्यभि
चारितद्वचः तथाहितेशीलमुदारदर्शनेतपस्विनामप्युपदेशात्तांगतं यथावा दानेददत्यपि जलेः सहसा धिरूढे को विद्यमानगति
रासितुमुत्सहेत यद्वतिनः कटकटाहतटान्निमंक्षोर्मस्तूदयातिपरितः पटलैरलीनां यस्मिन्विशेषसामान्यविशेषाः सविकस्वरः स
नजिग्योमहातोहिदुर्ध्वयासागरा इव ५ यत्रकस्य विद्विशेषस्य समर्थनार्थं सामान्यं विन्यस्य तत्प्रसिद्धावपि अपरितुष्यताकवि
नातत्समर्थनाय पुनर्विशेषांतरमुपमानरीत्यार्थोतरन्यासविधया वा विन्यस्यते तत्र विकस्वरालंकारः उत्तरार्धं यथा कथंचिदुदाहर
णं इदं तु व्यक्तमुदाहरणं अनेतरत्नप्रभवस्य यस्य हिमं न सौभाग्यविलोपिजातं एकोहिदोषोगुणसन्निपाते निमज्जंती दो किरणे

मू सनेति सप्रकृतो राजानजिग्येनजितोऽर्थोत्परेरिति विशेषः प्रकृतः तत्समर्थनं महातोहिदुर्ध्वया अनाक्रमणोपादितिसामान्येन तस्यापि सागरा इवेति विशेषे
षोयमयेति शेषः ५ प्रसिद्धेरल्लत्वात्त्रापन्नोषोवोध्यः यथा कथंचिदिति महतामनाक्रमणीयत्वस्यातिप्रसिद्धत्वेन तत्समर्थनापेक्षाभावाच्चंद्रालोकगतमेत
न्नसमंजसमिति भावः इदं वक्ष्यमाणं व्यक्तमिति गुणसमुदाये एकस्य दोषस्यानाकलनमनतिप्रसिद्धतया समर्थनापेक्षाभिंदोरित्यादि विशेषेण समर्थ्यत इत्यत

सुदमित्यर्थः कर्णेति हेकाककर्णयोरुत्तुदं पीडाजनकरणितं शब्दितं अतरेण विनास्वयं मकरंदः पुष्परसस्तच्छालिने माकंदमास्वरसंगाहस्व आश्रय इहा अतरो
 लावयं कोकिलं मन्महे जानीमहे यतः स्थलवैभवेन स्थानमाहात्म्येन कतिचिद्वस्तूनि धन्यानि मवतीति सामान्येन पूर्वोक्तविशेषसमर्थने अत्रापितदाकांक्षा
 यां विशेषरूपमर्थान्तरस्य सति नेपालभूमिपालस्य भाले पतिते पंकेन कस्तूरिकां कांनशंकेतापितु सर्वइति मालिन्यमिति मधुलिट् च मरः कलंकश्चैतौ अजश
 शिनोर्मालिन्यं घतः कुरुतः तव मुखे तु दृक्चनिकां जनं वनयोशभासो भोधत इत्यनुज्जते अंजनाभेइति पाठे द्वितीयादिवचने उक्ते मर्थं सामान्येन समर्थयति

इदमुपमानरीत्या विशेषांतरस्य न्यसने उदाहरणं अर्थांतरन्यासविधया यथा कर्णरुत्तुदमंतरेण रणितं गाहस्वकाकस्वयं माकंदं म
 करंदशालिनमिहत्वं मन्महे कोलिकं धन्यानि स्थलवैभवेन कतिचिद्वस्तूनि कस्तूरिकां नेपालक्षितिपालभालपतिते पंकेन शंके
 तकः मालिन्यमजश शिनोर्मधुलिट् कलंकौ यतो मुखे तु तव दृक्चनिकां जनाभां दोषावितः कचनमेलनतो गुणत्ववक्तुं गुणो हि
 वचसि भ्रमविप्रलंभौ ऽ प्रौढोक्तिरुत्कर्षहेतौ तद्वेतुत्वप्रकल्पनं कचाः कलिंदजा तोरतमालस्तोममेव क कार्यतिशया हेतौ तद्वेतुत्वप्र
 ल्पनं प्रौढोक्तिः यथा तमालगतनैल्यातिशया हेतौ यमुनातटरोहणे तद्वेतुत्वप्रकल्पनं यथा वा कल्पतरु कामदोग्ध्री चिंतामणि धन
 शंखानां रचितोरजोभरपयस्तेजः श्वासांतरावरैरेषः अत्र कल्पवृक्षाद्यैकैकवितरणातिशया विवर्णनीय राजवितरणातिशया हेतौ
 कल्पवृक्षपरागादिरूपपंचभूतनिर्मितत्वेन तद्वेतुत्वप्रकल्पनं प्रौढोक्तिः संभादनायदीत्यंस्यादित्यूहो न्यस्य सिद्धये यदि शेषो भवेद्

दोषावपि कचित्मेलनतो मियोमिलनात् गुणत्वद्वयः प्राप्नुतइति कथमेतत्तत्राह हियतः वक्तुर्वचसि भ्रमविप्रलं ५५ ताकथिताः स्यागुणास्तव यथा वा
 भौभांतिप्रतारणे गुणो भवतः घटवति घटाभावे निर्णो यपरप्रतारणाय घटोस्तीति प्रयुक्ते वाक्ये प्रमाजनकत्वात्तयो गुणत्वमिति भावः इति विकस्वरालंकारः ५
 प्रौढोक्तिरिति उत्कर्षस्याहेतावुत्कर्षहेतुत्वकल्पनं प्रौढोक्तिः कलिंदजा यमुनास्तोमः समूहः मेचकाः श्यामाः रोहणे उद्भवे कल्पेति एष राजा कल्पवृक्षादीना

क्रमेण राजोभरादिभिः पंचभिर्भूतैरपि तदस्य पः

क. टी.
च.
७७

धनदः कुवेरः शखे निधिविशेषः रजोभरः परगसमूहः पयोदुग्धं श्वासः प्रसिद्धः अंतरांतरं पां रत्नाभंतरमाकाशां अतिशयोक्त्यग्निमवितरणेनान्वितं अ
हेतौ पंचनिर्मितत्वे इति सामानाधिकरण्यानन्वयः इति प्रौढोक्तिः संभावनेति ऊहसर्कः कस्तूरिकेति अहं यदि मृष्टिकर्ता स्यात् तदा कस्तूरिका मृगाणाम
डादखिले गेधस्संगुणमादाय खलजिह्वायां निवेशयिष्यामीत्यन्वयः इति संभावना किंचिदिति कस्यचिदर्थस्य मिथ्यात्वसिद्ध्यर्थं मिथ्याभूतार्थान्तर
कल्पनमिथ्याध्यवसितिरलेकारः वेष्यामित्युदाहरणं खलजंगगनमालां अत्र खपुष्पमालाधारणमिव वेष्यावशीकरणमिति निदर्शनापिवोधा अ

कस्तूरिकामृगाणामंडाद्वं धगुणमखिलमादाय यदि पुरनरहं विधिः स्यात् खलजिह्वायां निवेशयिष्यामि यद्यर्थोक्तौ च कल्पनम
तिशयोक्तिभेद इति काव्यप्रकाशकारः किंचिन्मिथ्यात्वसिद्ध्यर्थं मिथ्यार्थान्तरकल्पनं मिथ्याध्यवसितिर्वेष्यावशयेत् खलजं वहन
अत्र वेष्यावशीकरणस्यास्य ता संभावितत्वसिद्धये गगनकुसुममालिकाधारणरूपार्थान्तरकल्पनं मिथ्याध्यवसितिः यथावा अ
स्य क्षोणिपतेः परार्धपरया लक्ष्यकृताः संख्या प्रज्ञाचक्षुरवेक्ष्यमाणवधिरश्रव्याः किलाकीर्तयः गीयंते स्वरमष्टमं कलयता जा
तेन वंध्योदगन्मूकानां प्रकरणकूर्मरमणीदुग्धोदधे रोदसि ५ अत्राद्योदाहरणं निदर्शनागर्भं द्वितीयं तु सुद्धं असंबंधे संवधरू
पातिशयोक्तितो मिथ्याध्यवसितेः किंचिन्मिथ्यात्वसिद्ध्यर्थं मिथ्यार्थान्तरकल्पनात्मना विच्छित्तिविशेषेण भेदः वर्णस्य दृश्यं तत्ता
तप्रतिविंबस्य वर्णनं ललितं निर्गते नीरे सेतुमेषाचिकीर्षति प्रकृतं धर्मिण्यो वर्णनीयो वृत्तांतस्तमवर्णयित्वा तत्रैव तत्प्रतिविंबरूप

स्येति परार्धपरया पराद्धं संख्यामति कांतया लक्ष्यकृता उपलक्षिताः प्रज्ञाचक्षुषा अंधेनावेक्ष्य स्य कस्यचिदप्रकृतं तत्तांतस्य वर्णनं ललितं यथा
माणाश्च तावधिरश्रव्याश्चेति कर्मधारयः कलया ताकुर्वता प्रकरणं समूहेन कूर्मरमणीकक्षुपी रोदसितीरे मिथ्याध्यवसिते रित्यस्य भेद इत्यत्रान्वयः ५ कल्प
नाविच्छित्तिविशेषेण कल्पनाप्रयुक्तविच्छित्तिविशेषेण कल्पनात्मनेति पाठे कल्पनास्वरूपेणेत्यर्थः उपधेयसंकरे युपाधेरसंकरात् विच्छित्तिविशेषेणेति च तस्य

विशेषण

विलिखितं विशेषोयस्मादिति विच्छिन्नेति विशेषयति आवर्तयतीति वाच्यतेः एतेन प्रौढोक्तौ वगता र्थात्मा चक्षणा निरस्तावेदितव्याः न च मिथ्याध्यवसिते रत्ने का
 रतरत्ने हरिश्चंद्रेण संजग्माः प्रगीता धर्मस्तनुना खलंति निगमोत्संगे मातंगे गुणास्तवेत्यादौ हरिश्चंद्रादिसंबन्धाद्गुणानां सत्यता प्रतीतेः सत्याध्यवसिति रपि
 तथा स्यादिति वाच्यं सत्यता प्रतीत्यर्थं कस्याप्यर्थस्य कविप्रतिभा कल्पितत्वाभावेन शब्दमात्रेणालंकारताया असेभवात् कविप्रतिभामात्रकल्पिता अर्थः
 काव्ये अलंकारपदास्पदमिति विषमालंकारप्रकरणे त्वयैवाभिधानां दित्यलं विस्तरेण इति मिथ्याध्यवसितिः प्रस्तुत इति ललितमिति लक्ष्यनिर्देशः निर्गत

कथंचिदाक्षिण्यसमागततत्कालोपेक्षितप्रतिनिवृत्तनायिकांत रासक्तनायकानयनार्थं सखीप्रेषयिनु कामां नायिकासु द्विष्य सरख्या
 वचनेन तद्वापारप्रतिविंबभूतगतजलसेतुबंधवर्णनं नेयमप्रस्तुतप्रशंसा प्रस्तुतधर्मिकत्वात् नापि समासोक्तिः प्रस्तुतवृत्तांतवर्ण्य
 माने विशेषणसाधारण्येन सारूप्येण वा अप्रस्तुतवृत्तांतस्फूर्त्यभावात् अप्रस्तुतवृत्तांतदेव सारूपादिह प्रस्तुतवृत्तांतस्य गम्यात्वात्
 नापि निदर्शना प्रस्तुताप्रस्तुतवृत्तांतयोः शब्दोपातयोरैक्यसमाश्रय एव तस्याः समुन्नेषात् ५ यदि विषयविषयिणोः शब्दोपात
 योः प्रवर्तमान एवालंकारो विषयिमात्रोपादानेपि स्यात् तदा रूपकमेव भेदेऽप्यभेदरूपाया अतिशयोक्तेरपि विषयमाक्रमेत् ननु
 तर्हि अत्र प्रस्तुतनायकादिनिगारेण न तत्र शब्दोपाता प्रस्तुतनोरद्वयभेदाध्यवसाय इति भेदेऽप्यभेदरूपातिशयोक्तिरस्तु एवेतर्हि सा
 रूप्यनिबंधना अप्रस्तुतप्रशंसाविषयेपि सैवातिशयोक्तिः स्यात् अप्रस्तुतधर्मिकत्वान्न भवतीति चेत् ॥

इत्युदाहरणं दाक्षिण्येत्यादिकप्रत्ययांतचतुष्टयनायकविशेषणं दाक्षिण्यं अनुरोधशीलत्वं तद्वापारेति सार्वीप्रेषणरूपनायिकायापारसरूपेत्यर्थः सारूप्य
 चात्र नैरर्थक्यं कृत्वा लंकारेऽन्तर्भावमाशङ्क्य निराकरोति नेयमित्यादिनां प्रस्तुताप्रस्तुतेति तथा च प्रकृतेः प्रस्तुतवृत्तांतस्यैकस्यैवोपादानान्निर्दर्शनानुक्तेति
 भावः ५ ननु भूयोः शब्दोपातत्वद्वयाप्रस्तुतमात्रस्य तत्वेपि निदर्शनास्तित्याशङ्क्याह यदि प्रतिवद्यातावत्परिहरति तर्हि सारूप्येति एकः ॥ ॥

कस्यचित् नेत्रहंहादेः स्ववाक्केननेत्रादिपदेन अनिर्दिष्टत्वात् अप्रतिपादितत्वात् अतिशयोक्तिरस्तीति अतिशयोक्तिरेवास्तीत्यर्थः तत्प्रसंगात् संबोध्यत्वोच्चार
यितृत्वयोरसंबंधेपिसंबंधवर्णनादतिशयोक्तिमात्रप्रसंगात् अलंकारोत्तरकस्त्वमित्यादावप्रस्तुतप्रशंसाप्रकृतेतुल्यमितितत्प्रतिविवेति प्रस्तुतार्थप्रति
विवरूपस्याप्रस्तुतार्थस्येत्यर्थः आदौ धृवां द्वविषमेति स्वमतिस्वर्यवशयोरसंज्ञानानुरूपत्वरूपेत्यर्थः तात्पर्यस्य तादृशमतिकरणकसूर्यवशवर्णनेच्छाभिप्रा
यस्या ५ अन्तायेति नलंप्रतिदमयंस्याउक्तिः हेनलंअथत्वयाकतमोदेशः वसंतमुक्तं स्यवनस्पदशमनायिप्रापितः त्वयिप्राप्तसंकेततयाकृतार्थासंज्ञाना

५ अनायोति नलप्रातेदमपस्योक्तिः हनलअधस्वयकारनादेशः परततुलनादिसंज्ञा ॥
 ओडीकारेणैव प्रवृत्तेर्वक्तव्यत्वात् एवं प्रत्ययिष्यप्रसक्तसंवोधनादिविच्छितिविशेषात्तत्राप्रसक्तप्रशंसाया अतिशयोक्तिर्तोभेदो घटते ॥
 तदात्रापि प्रस्तुतं धर्मिणं स्वपदेन निर्दिश्यतत्राप्रसक्तं वर्णनारूपस्य विच्छितिविशेषस्य सङ्गात्ततोभेदः स्तुतगघटते पश्यनीलोत्प
 लद्वंदान्निसरतिवापीकापिस्फुरतिगगनेतत्परं सूक्ष्मपद्येत्यादिषुतुप्रस्तुतस्य कस्यचिद्धर्मिणः स्ववाचकेनानिर्दिष्टत्वादतिशयोक्ति
 रैवैतेनगतजलसेतुबंधवर्णनादिष्वसंबन्धेसंबन्धातिशयोक्तिरस्त्वितिशंकापिनिरस्ता तथासत्तिकस्त्वंभोः कथयामीत्यादावपितत्वं स ॥
 गात्सारूप्यनिबंधनप्रस्तुतवाक्यार्थावगतिरूपविच्छितिविशेषालंकारांतरकल्पनं त्विहापितुल्यं तस्मात्सर्वालंकारविलक्षणमिदं लक्ष
 लितं यथावा कसूर्यप्रभवोवंशः क्वाल्यविषयामतिः त्रितीर्षुर्दुस्तरं मोहादुडुयेनास्मि सागरं अत्रापितिदर्शनाभ्रान्तिर्नकार्या अत्य
 विषययामस्यास्त्यंवंशवर्णयितुमिच्छुरहमिति प्रसक्ततृतांनानुपन्यासात्तद्व्यतिविचभूतस्य उडुयेन सागरं त्रितीर्षुस्मीत्यप्रसक्ततृतांन
 स्तवर्णनेनादौ विषयालंकारवित्यसनेनवेकेवलं तत्रता

[illegible]

कु. टी.
चं.
७१

श्रीकृत्स्नरूपकार्यद्वारेण कारणस्य राजकर्तृकसागकर्मत्वस्याभिधानात्पर्यायोक्तमित्यर्थः परस्मै उपधेयसंकरेण पाधेरसंकराच्चेति संक्षेपः इति ललितं तामेवेति
दूतिकामेवेत्यर्थः निस्सृष्टा प्रेषिता ससंकल्पा मनोरथसहिता मेघैरिति मेदुरे नुं दिले नैकगत्रिरस्तीति शेषः नैदनिदेशतः नैदस्याज्ञावशात् प्रसध्वकुंजद्रुमं
अध्वसंवधिकुंजद्रुमं अध्वसंवधिकुंजद्रुमं दुमंप्रति ग्रंथकारेण गीतयोर्विदकृता चातकइति यत्तु चातकस्य त्रिचतुरकेण मात्रार्थितया जलदकर्तृकेणोभसा
विश्वपूरणेन हर्षाधिकाभावादयुक्तमुदाहरणमिति तत्तुल्यं हेत्वसिद्धेः ५ नहि स्फुटपद्मायतस्योपान्नमात्रार्थिनस्तदधिकान्क्तामेहर्षाधिकं नास्तीति

अनापिदेशः कतमस्त्वयाद्यत्र संतमुक्तस्य दशांवनस्य त्वदाप्रसंकेततया कृतार्थाश्रयापिनानेन जनेन संज्ञा अत्र कतमो देशस्त्वयापरि
त्यक्तइति प्रस्तुतार्थमनुयन्यस्य वसंतमुक्तस्य वनस्य दशामनायोतितत्प्रति विवभूतार्थमात्रोपन्यासाच्च लितालंकारः उत्कंठितार्थसंभ
सिद्धिर्विनायत्नं प्रहर्षणं तामेव ध्यायते तस्मै निस्सृष्टा सैव दूतिका उत्कंठादृष्टा विशेषः सर्वेद्रियमुखा स्वादोयत्रास्तीत्यमिमन्यते तस्या
स्तीक्ष्णसंकल्पा मुक्तेराकवयो विदुरितुक्तलक्षणात् तद्विषयस्यार्थस्य तदुपायसंपादनयत्नं विना सिद्धिः प्रहर्षणं उदाहरणस्य
सृं यथावा मेघैर्मंदुरमंवरं वनभुवः प्रयामास्तमालदुमैर्नैकं भीरुरयं त्वमेव तदिमं राधेगृहं प्रापय इत्यनैदनिदेशतश्चलितयोः प्रसध्वकुंज
द्रुमरायधामाधवयोर्जयंति यमुनाकूलैरहःकेलयः अत्र राधामाधवयोः परस्परमुत्कंठितत्वं प्रसिद्धतरमग्रे च ग्रंथकारेण निबद्धमित्य
त्रोदाहरणलक्षणात्पुनरुक्तिर्वालितादधिकार्यस्य संसिद्धिश्च प्रहर्षणं दीपमुद्योजयेद्यावता वदभ्युदितोरविः स्यष्टं यथावा चातकस्त्रिच
तुरान्ययः कणान्याचते जलधरं पिपासया

वक्तुं शक्यते तदानीमुपयोगाभावेऽपि स्वस्यैव कालांतरे तदुपयोगसत्त्वात् न च चातकस्य जलसंग्रहात् ॥ तुरान्ययः कणान्याचते जलधरं पिपासया
नुपयोगाद्वैषम्यं शक्यं चातकवृत्तां तस्याप्रस्तुततया तद्विषये प्रस्तुततया च कृतांते काव्यस्य पर्यवसानादिति तृतीयं प्रभेदमाह यत्नादिति प्रहर्ष
णमित्यनुवर्तते निध्जं निति निधिदर्शनसाधनं यदंजनं तत्साधनौषधीमूलमित्यर्थः साधितौ लब्धः उच्चित्येति अधः स्थितं वृक्षस्याधोदेशो स्थितं ॥

अवस्थितमिति पाठे समापाशोक यथाववस्थितमित्यर्थः श्रिताः आश्रिताः विटपाः शाखापेनेति पुष्पैषविशेषणे अदधात् आहितवती यष्टिः स्तंभः तनपा
 दाघातेन पुनरप्यामूलेषुष्पिताभूदर्थोदशोक यष्टिः अत्र न तदसाध्यक यत्नात्तद्वाभ इति प्रकारत्रयसाधारणं सामान्यलक्षणं बोध्यं इति प्रहर्षणं दृष्यमाणवि
 रोधो यो र्यस्तत्संप्राप्तिर्विषादनमलंकारः उद्योजयेत् उद्दिष्टकुर्यात् उद्योजयेद्यावदित्यनेन तद्विज्ञासात्रेन तु तत्करणमिति विषमाद्भेदः एवमपि सोदाहरणे पी
 क्षासात्रेन त्विष्टोत्पत्त्यनुकूला चरणमिति इति विषादनं एकस्येति एकस्यगुणोदोषाभ्यामन्यस्यतौ गुणोदोषोपदिभवतस्तदोदोषासलंकारः अपीति आ

सोपि दूरयति विश्वमंभसाहंतं तमहतामुदारता यत्नादुपायसिध्यर्थं साक्षात्लाभः फलस्य च निधंजनौषधीमूलं खनतासाधितो
 निधिः फलोपायसिध्यर्थं यत्नान्मध्ये उपायसिद्धिमनपेक्ष्य साक्षात्फलस्यैव लाभोपि प्रहर्षणं ययानिधंजनसिध्यर्थं मूलिकारख
 नतस्तत्रैव विधेलाभः यथावा उच्चिसं प्रथममवस्थितं मृगाक्षीपुष्पोद्यं अत्र विटयंगृहीतुकामा अरोदुं पदमदधादशोक यथावामू
 लं पुनरपितेन पुष्पितो भूत् अत्र पुष्पग्रहणोपायभूतारोहणसिध्यर्थं त्यदनिधनात्तत्रैव पुष्पग्रहणलाभः दृष्यमाणविरुद्धार्थसंप्रा
 प्तिस्तु विषादनं दीपमुद्योजयेद्यावन्निर्वाणस्तावदेव सः यथावा रात्रिर्गमिष्यति भविष्यति सप्रभातं भास्वानुदेष्यति हसिष्यति य
 कजश्रीः इत्यं विचिंतयति कोशगते द्विरेफेहाहंतं तनलिनीगजउज्जहार एकस्यगुणोदोषाभ्यामुद्घासोन्यस्यतौ यहि अपि सोदाव
 येत्साध्वीस्नात्वेतौ कृतिजाह्नवी काठिन्यकुचयोः स्रष्टुं वांस्तुत्यः पादपद्मयोः निंदंति च विधातारं त्वद्वादी स्वरियोषितः तदभागं धनस्य
 वयन्नाश्रयति सज्जने २ लाभो यमेव भूयालसेव कानानवे

पिः संभावनायां साध्वीपतिव्रतास्नात्वा मापावयेदिति जान्हीदृच्छतीत्यन्वयः तवधादी
 पुपुह्यात्रास्तु कुचयोः स्रष्टुं काठिन्यपादपद्मयोर्वीक्ष्योरियोषितः विधातारं निंदंतीत्यन्वयः स्रष्टुमिति पाठे कुचयोः काठिन्यपादयोः स्रष्टुमिच्छत्यइत्यन्वयः
 लाभोयमिति भूयालसेव कानामयमेव लाभो यदि वधो न भवतीत्यन्वयः यदपि भूति रथस्य संक्षोभाच्च लमाद्यदयमं सो सेनार्थादयितायां निषीदितः संष्टः

५२
७२

ममांगेषु मध्ये स एवैकः कृती कुशलः अवशिष्टमंगं भूमेर्भारमित्यर्थः दुर्वैशो दुर्वैशेभिः दुष्कुलैश्च न्यादिः श्लेषो बोध्यः वननाशरूपः वनसंवंधीनाशरूपः व
नस्येति युक्ततरः पाठः तत्प्रतिश्लेषो भ्रमरनिगसः गजस्य दोषत्वेनेति संवधः आघ्रातमिति मुहुः परिलीढं आस्वादितं नीरसेन मनसा करणभूतेन वानरेण
यत्र कस्यचिद्गुणेनान्यस्य गुणो दोषेण दोषो गुणेन दोषो दोषेण गुणो वा वर्ण्यते स उच्चासः द्वितीयार्द्धमाद्यस्योदाहरणं तत्र पतिव्रताम
हिमगुणेन तदा यस्मान्न तो गंगायाः पावनत्वगुणो वर्णितः द्वितीयश्लोके द्वितीयस्योदाहरणं तत्र राज्ञो धाटीषु वने पलायमानाना
मराति योषितां पादयोर्धावनपरिपंथि मार्दवदोषेण तयोः काठिन्यं संसृष्टं व्यर्थं कुचयोस्तत्सृष्टवतो धातुर्निघवदोषो वर्णितः तृती
यश्लोके स्तृतीयचतुर्थयोर्दुदाहरणं तत्र सज्जनमहिमगुणेन धनस्य तदनाश्रयणं दोषत्वेन राज्ञः क्रौर्यदोषेण तत्सेवकानां वधं वि
नाविनिर्गमनं गुणत्वेन वर्णितं अनेनैव क्रमेणोदाहरणान्तराणि यदयं रथसंक्षोभादंसेनां सो निपीडितः एकः कृती मदंगेषु शेषमंगं
भुवोभरः अत्र नायिकासौंदर्यगुणेन तदंसनिपीडितस्य स्वांसस्य कृतित्वगुणो वर्णितः लोकानंदनचंदनदुमसखेनास्मिन् वने स्थीया
तां दुर्वैशैः परुषैरसारत्तदयैरा कानमेतद्वनं ते ह्यन्योन्यनिघर्षजातदहनत्वा लावलीसंकुलानस्वान्येव कुलानिकेवलमिदं सर्वं ददे
युर्वेन अत्र वेणूनां परस्परसंघर्षसंजातदहनसंकुलत्वदोषेण वननाशरूपदोषो वर्णितः दानार्थिनो मधुकरा यदिकर्णतालैर्दूरीकृताः
करिवरेण मदांधवुष्यां तस्यैव गंडयुगमंडने हानिरेषाभृंगाः पुनर्विकचपद्मवने चरन्ति अत्र भ्रमराणां मलंकरणत्वगुणेन गजस्य तत्प्रति
श्लेषो दोषत्वेन वर्णितः आघ्रातं परिचुंचितं परिमुहुर्लीढं पुनश्च विंति तत्तं वा सुविनीरसेन मनसा तत्र व्यथां मारुथाः हे स द्रुततवैवदेव
कुशलं यद्वा नरेणादशदंतः सारविलोकनव्यसनिना चूर्णीकृतं नाशमना अत्र वानरस्य चापल्यदोषेण रत्नस्य चूर्णनाभावा गुणत्वेन वर्णितः
कार्त्तं तत्र तस्मिन्सति विचारणव्यसनिनाविचारणतत्परेण अत्र मनायाषाणेन प्रथमचतुर्थयोः गुणेन गुणो दोषेण वा गुणद्वितीयेदयोः उच्चासः उच्चासरादः

अन्यर्थे इति उक्तं श्लोकासंमुखे यत्रैवार्थोऽनुगत इत्यर्थः

अत्रिन्यायेनेति केषुचिच्छ्रसंयंथाच्छ्रस्रस्रसमुदायेद्विज्ञोपात्तातिवादित्यर्थः इत्युच्चासः प्रस्यं प्रस्यं परिमाणपात्रं मदुक्तिरिति ममोक्तिः कविताकधियातः
 करणं सुधीभूयासृतीभूयचेनमदयति तोषयति तदाऽस्यामदुक्ते अरसानां नीरसानां पुरुषाणामनादरसमूहैः किं नामस्यान किंचिदित्यर्थः कचिदलमेति
 पाठः परमरमणीयायिकेवरमणी स्त्रायूनस्तरुणस्य यथातः करणहरणं कुरुते तद्वत्कुमाराणां बालानामित्यन्वयः त्वंचेदिति शिवप्रतिक् स्यादिकवरुक्तिः

मध्यमयोश्च अत्रिन्यायेन लाक्षणिकः ताभ्यां तौ यदि न स्याताम वज्रालं कृतिस्तु सा स्वल्पमेवां बुलभते प्रस्यं प्राप्यापि सागरं मीलंति यदि
 पद्मानिकाहानिरमृतद्युतेः ताभ्यां गुणदोषाभ्यां तौ गुणदौषौ अत्र कस्यचिद्गुणेनान्यस्य गुणात्ताभेद्वितीयार्धमुदाहरणं दोषेण दो
 षस्याप्राप्तौ तृतीयार्धं यथा मदुक्तिश्च दंतर्मदयति सुधीभूयः सुधियः किं मस्याना मस्यादलसपुरुषानादरभरैः यथा पूनस्तद्वत्पर
 मरमणीयायिरमणीकुमाराणामंतः करणहरणं नैव कुरुते त्वंचेत्संचरसेवृषेण लघुताकानामदिगंतिनां व्यालैः कंकणभूषणानि
 कुरुषेहानिर्नहेन्नामपि मूर्द्धन्यं कुरुषेसितां मुमयशः किं नाम लोकत्रयोदीपस्यांबुजवांधवस्य जगतामीशोसि किं ब्रूमहे अत्राये
 कवितारमणी गुणाम्यामलसवालकयोर्द्वयोच्चासरूपगुणाभावो वर्णितः द्वितीये परमेश्वरं नगीकरणदोषेण दिग्गजादीनां ल
 घुतादिदोषाभावो वर्णितः दोषस्याभ्यर्थनानुज्ञातत्रैव गुणदर्शनात् विपदः संतुनः शश्वद्यास्तसंकीर्त्यते हरिः यथावा मय्येव जी
 र्णतायातु यत्त्वयोपहतं हरे नरः प्रत्युपकारार्थी विपतिमभिकाक्षति दूयं हनुमंतं प्रति राघवस्योक्तिः अत्र प्रत्युपकाराभावो दोषस्त
 दस्युपगमे हेतुर्गणो विपत्याकांक्षाया अ

जलांशुचंद्रपक्षेजडांशु अंबुजवांधवः सूर्यः उच्चासरूपगुणाभावः उच्चासरूपस्य गुणस्याभावः इ
 त्ववज्ञादोषस्येति अभ्यर्थना इच्छातत्रैव दोष एव अनुज्ञेति लक्ष्यनिर्देशः शश्वत् निरंतरं संकीर्त्यत इत्यनेनान्वपि मय्येवेति जीर्णतां प्रत्युपकारासम
 तां हरिशब्देवानरार्थः अतिरेकमुखेति वैधर्म्यमुखेत्यर्थः अस्य चार्थांतरन्यासेनेत्यनेनान्वयः दर्शितेति वैधर्म्यविपर्यये प्रत्युपकारानभिलाषी विपति

नाकास्तुतीर्यपयवसानादिति भावः

कु. टी.
चं.
७३

ब्रजेमेति हे प्रमथनाय हरपैशाचिकीपिशाचसंवेधिनीं प्रकृतिं पिशाचतामेत्यनोपभवतोति कं समीपदेशे भजेम अमरसंपत्तीः किमिति प्रार्थयामहे यतो मघ
वदादिभिर्दिप्रमुखैरपि भवद्भवनदेहलीषु विकटतुंडस्य वक्रतुंडस्य देहध्यातैः स्फुटन्मकुटाग्रैर्भूयते इत्यर्थः इत्यनुज्ञा लेश इति लक्ष्यनिर्देशः प्रवसतीति
तिसप्तम्यंतं शकस्य निंदायाः निंदाभ्याजेन स्तुतौ चेत्यन्वयः संत इति सञ्चरितस्योदयोदृष्टिः तच्च सनिनस्तस्यः प्रादुर्भवयंत्रणं खेच्छाचरणनिरोधोपेया

सा च व्यतिरेकमुखप्रवृत्तेन सामान्येन विशेषसमर्थनरूपेणार्थान्तरन्यासेन दर्शिता यथावा ब्रजेमभवदंतिकं प्रकृतिमेत्यपैशाचिकी
किमित्यमरसंपदः प्रमथनायनायामहे भवद्भवनदेहलीषु विकटतुंडदेहाहतिवृत्तमुकुटकोटिभिर्भूयवदादिभिर्भूयते लेशः स्या
दोषगुणयोर्गुणदोषत्वकल्पनं अखिलेषु विहंगेषु हेतुस्त्वं दचरिषु शुक्लपंजरबंधस्ते मधुराणां गिरां फलं दोषस्य गुणत्वकल्पनं गुण
स्य दोषत्वकल्पनं च लेशः उदाहरणं सज्जोऽभिमतं विदुषिषु त्रेचिरं राजधान्या प्रवसति तद्दर्शनोत्कण्ठितस्य गृहे स्थितस्य पितुर्वच
नं अप्रस्तुतप्रशंसारूपं तत्र प्रथमाह इतरविहंगानामवक्तृत्वदोषस्य स्त्वं दचरणानुकूलतया गुणत्वं कल्पितं द्वितीयाधे मधुर
भाषित्वस्य गुणस्य पंजरबंधहेतुतया दोषत्वं कल्पितं न चात्र व्याजस्तुतिराशंकनीया न ह्यत्र विहंगांतरणास्तुतिव्याजेन निंदाया
शुकस्य निंदाभ्याजेन स्तुतौ च तात्पर्यं किंतु पत्रदर्शनोत्कण्ठितस्य दोषगुणयोर्गुणदोषत्वाभिमान एवात्र श्लोके निवद्धः यथावा ॥
संतः सञ्चरितोदयव्यसनिनः प्रादुर्भवयंत्रणाः सर्वत्रैव जनापवादचकिताजीवन्ति दुःखं सदा अव्युत्पन्नमतिः कृतेन न सतनैवास
ता व्याकुलो युक्ता युक्तविवेकमून्यत्तदयोधन्यो जनः प्राकृतः दंडी तत्रोदाजहार युवैष गुणवान् राजा योग्यस्ते पतिरूर्जितः रणोत्स
ने सर्वत्रैव विषये दुःखमिति क्रियाविशेषणं अव्युत्पन्नमतिः अनिपुणमतिः साता समीचीनेन कृतेनाचरणेन प्राकृतो नीवः पुवैष इति वरार्थिनी कन्यकां प्र
तिसखीवचनं च पलदत्यादिचनायिकायाः सरदी प्रति उत्सेक इति पाठेषु कर्षणवार्थः ॥

मास्तुवाहा
क्रि
सु
मं

कन्यायादोषत्वेन भासतामित्यन्वयः निर्वर्तितुमिच्छानिर्वर्तिषात् दूषदोषत्वेनेत्यर्थः निर्विवित्त्वारिति पाठे राज्ञो विशेषणं कृतस्तर्हि गुणत्वेन वर्णनं तत्राह राज
प्रकोचेति अन्येनाविदितं यथास्यादिति क्रियाविशेषणं तत्राह एवेति तदुक्तं देदिनैव लेशमेके विदुर्निदां स्तुतिं वलेशतः कृतमिति लेशमात्रस्येति कृत्वा
र्थकं उदाहरणयोः अस्तिलेखित्यायोः भिन्नविषयेति अन्यनिंदयान्यस्य स्तुतिरन्यस्तस्यान्यनिंदेत्येवमादिस्त्येत्यर्थः ननु तथाप्येकविषया व्याजस्तुतिर्न ले

खिचपलो निर्दयश्चासौ जनः किं तेन मे सखि आगः प्रमार्जनायैव चाटवो येन शिशिताः अत्रायश्नो के राज्ञो वीर्योत्कर्षस्तुतिः ५ कन्या
यानि रंतरं संभोगनिर्विवित्त्वा दोषत्वेन प्रतिभासतामित्यभिप्रेत्य विदग्धया सरस्वराजप्रकोपपरिजिहीर्षया स एव दोषो गुणत्वेन व
र्णितः उत्तरश्नो के सखीभिरुपदिष्टं मानं कर्तुमशक्तया पितदग्रतो मानपरिग्रहानुगुण्यं प्रतिज्ञायतदनिर्वाहमाशंकमानया सखीना
मुपहासं परिजिहीर्षयत्यानायिकयानायिकस्य चादुकारिता गुण एव दोषत्वेन वर्णितः नवायश्नो के स्तुतिर्निंदापर्यवसायिनी द्वितीया
यश्नो के निंदास्तुतिपर्यवसायिनीति व्याजस्तुतिराशंकनीया राजप्रकोपादिपरिहाणार्थमिह निंदास्त्योरन्याविदिततया लेशतस्त्वो
द्घाटनेन ततो विशेषादिति वस्तुतस्त्विह व्याजस्तुतिसद्भावेऽपि न दोषः नह्येतावतालेशमात्रस्य व्याजस्तुत्यंतर्भावः प्रसज्जते तद
संकीर्णयोरपिलेशोदाहरणयोर्दृष्टिं तत्वात् नापि व्याजस्तुतिमात्रस्य लेशांतर्भावः प्रसज्जते भिन्नविषयव्याजस्तुत्युदाहरणेषु
कस्तुत्वान्न रामचंद्रमवनेलैस्वार्थसेवाह कोयह कं मुहुरेक्षसेन धनिं नाब्रूषेन चादृन्मृषा इत्यादिषु दोषगुणीकरणस्य गुणदोषीक
रणस्य चाभावात् तत्रान्यगुणदोषाभ्यामन्यत्र गुणदोषयोः प्रतीतेः विषयैकोपि द्वंद्वो लक्ष्मन्निपुणजयिनः कंठमूलं मुरारिर्दिङ्नागानां

राद्विद्येतेत्याशं क्वाह विषयैकोपीति लेशास्पर्शनादित्येतेन नान्वयः द्वंद्वोरिति हेतुर्वीचल्यतिलकरूपराजन् त्वदीयैर्यशोभिः किं धवलितं तद्वदयतोऽयपि दे
दुलक्ष्मादीनि श्यामलिभ्राश्यामवर्णनानुलिप्तान्याभासदेइत्यन्वयः लक्ष्मलं वद्विङ्नागानां दिग्गजानां मदजलमेव मधीतद्वाजितयक्तानि ॥

कु. टी.
चं.
७४

परिसंख्येति एतान्येव श्रयामानीत्येवं रूपेत्यर्थः विषयो नरदोषीकृताङ्गिन्गुणरूपमालेवनं सर्वदेति अरयः पृष्ठमर्थोतवलेभिरेप्राप्रवंतः पलायनाभावात् दी-
नारः परिमाणविशेषपरिच्छिन्नासुवर्णमुद्रा एवं च लेशव्याजस्त्यारसं कोणविषसत्वे च गुणदोषोकरणादिकमित्यादिपदेन दोषगुणीकरणसंग्रहः येषि
सुपक्रमानत्रेति पाठो युक्ततरः अत्रेत्यपि युक्त एव इदमपि पच्छदार्थपरामर्शकत्वात् इतिलेशः सूच्यार्थेति सूचनीयस्यार्थस्येत्यर्थः मुद्रेतिलक्ष्यनिर्देशः
दृग्गुमेविपुल्यस्याः स अत्र ग्रंथे अस्मिन्नलंकारग्रंथे रत्नमालाशब्देन भगवत्स्तुतिपद्यावली विशेष उच्यते रत्ननामनिवेशेन प्रकृतार्थपररत्नवाचि

अद्याप्युवीवलपतिलकस्यामलिम्रानुलिप्तान्याभासंते वदधवलितं किं यशोभिस्त्वदीयैरित्याद्युदाहरणेषु लेशास्पर्शनात् तत्र
हीदुलक्ष्मादीनां धवलीकरणाभावदोष एव गुणत्वेन न पर्यवस्यति ५ किंतु परिसंख्यारूपेण ततो न्यत्सर्वं धवलितमित्यन्यो गुणः
प्रतीयते क्वचिद्वाजस्तुत्युदाहरणगुणदोषीकरणसत्वे पि स्तुते विषयो नरमपि दृश्यते यथा सर्वदा सर्वदोसीति मिथ्या संस्तूपतेव
धैः नारयोले मेरे एष्टुन वक्षः परयोषितः अत्र हि वाच्यमिति दया परिसंख्यारूपेण ततो न्यत्सर्वमर्थिनामभिमतं दीनारादिदीयते इ-
ति स्तुत्यंतरमपि प्रतीयते एवं च येषु उदाहरणेषु कस्ते शौर्यमदोयोद्धमित्यादिषु गुणदोषादिषु गुणदोषीकरणादिकमेव व्याजस्त-
तिरूपतयावतिष्ठते तत्र लेशव्याजस्तस्योः संकरोक्त इत्यमेव हि व्याजस्तत्प्रस्तुतप्रशंसयोरपि प्राक् संकरोवर्णितः सूच्यार्थसूच-
नं मुद्राप्रकृतार्थपरैः पदैः नितं वगुर्वीतरुणी दृग्गुमविपुलावसा अत्र नायिकावर्णनपरेण युग्मविपुलापदेनास्यानुष्टुभोयुग्मविपु-

पदघटनेन तत्तन्नामकजातिस्तुचनं तन्नामप्रवृत्तिनिमित्तरत्नजातिस्तुचनं नक्षत्रमालाशब्दार्थेपि लानामत्वरूपसूच्यार्थसूचनं मुद्रा ५ ॥ ११ ॥
पूर्वोक्त एव अग्न्यादिदेवतानामभिर्नक्षत्राणां तद्देवत्यानां सूचनं बोध्यं वक्ष्यमाणेति यथा अनर्थगद्यवेयांति न्यायप्रवृत्तस्यतिर्यचोपि सहायता अपेक्षानंतुग-
च्छंतसोदरोपिविमुंचतीति सूत्रधारवचनेन वक्ष्यमाण एव णवृत्तांतसूचनमिति बोध्यं इति मुद्रा क्रमिकमिति प्रकृतार्थानां क्रमिकप्रसिद्धक्रमानुसारिन्यसंनप्र

रत्नमालाशब्दकारः

प्रकृतत्वं यथा कथंचित्प्रकृतसंबंधत्वबोध्यं चतुरेति चतुरमास्यं यस्य सः चतुर्मुखश्च ५ रत्याप्तेति हेवालेभवत्याः स्तने श्रीरमणस्य विष्णोरवतारदशकं भातीत्य-
 न्वयः कीदृशरतावाप्तप्राप्तप्रियस्यलाञ्छनं विहंगनखसतांगरागादिकं येन तथाभूते कठिनताया आवासे स्थानभूते रसेनालिंगिति प्रकृताल्हादे एकरसे-
 तत्परे क्रमाद्वदगमलकादिपरिमाणलाभेनोपचिते प्रवृद्धे भूभृतापर्वतानां गुरुत्वमहंतिनाशयति तादृशं ततोपिमहत्वात् चक्रवाकस्य द्वौ प्रीले त-
 त्दृशत्वात् भोगः सुखं शरीरे वा तद्भाजि जनितमदनेखेष्टिं द्विं येषु लीना आसता उन्मुखायस्मिन् तादृशे एतैरेव विशेषणैरवतारदशकरूपतापि स्तन

यस्य पत्रग्रंथे वृत्तनाम्नो नास्ति सूचनीयत्वं तथाप्यस्योत्तरार्धस्य लक्ष्यलक्षणयुक्तच्छेदः शास्त्रमध्यपातित्वेन तस्य सूचनीयत्वमस्ती-
 तितदभिप्रायेण लक्षणं योज्यं एवं न वरत्नमालायां तत्तद्वत्त्वनामनिवेशेन तत्तन्नामकजातिसूचनं न क्षत्रमालायामगत्यादिदेवताना-
 मभिर्नक्षत्रसूचनमित्यादावयमेवालंकारः एवं नाटके वक्ष्यमाणार्थसूचनेष्वपि क्रमिकं प्राकृतार्थानां न्यासं रत्नावलीविदुः चतुरा-
 स्यः पतिर्लक्ष्म्याः सर्वज्ञस्त्वमही पते अत्र चतुरास्यादिपदैर्वर्णनो यस्य नक्षत्रविष्णुरुद्रात्मता प्रतीयत इति प्रसिद्धसहपाठानां क्रमे-
 ण निवेशनं रत्नावली ५ यथा वा रत्याप्तप्रियलाञ्छने कठिनतावासे रसालिंगिते प्रल्हादे एकरसे क्रमादुपचिते भूभृदुरुत्वाय हे कोक-
 स्यर्द्धिनिभोगभाजि जनितानंगे खलीनोन्मुखे भाति श्रीरमणावतारदशकंवाले भवत्याः स्तने यथावा लीलाज्ञानानयनयुगलद्राधि-
 मादत्तपत्रः कुंभविभौकुचपरिकरः पूर्वपक्षीचकार भूविभ्रांतिर्मदनधनुषो विभ्रमानन्ववादी दृक् ज्योत्स्नाशशधरुचंदूष

स्वबोद्ध्या तद्यथा रत्या प्राप्तः प्रियः कामस्तस्य लाञ्छनं मत्स्यस्तद्रूपे कठिनतायाः आवासे कूर्मे रसयाष्टयि आसौ दूरणकाले आलिंगिते वराहे प्रल्हादे एको रसः ॥
 प्रीतिर्यस्य तस्मिन् सिंहं क्रमः पादविशेषस्तदनुसारेणोपचिते प्रवृद्धे वामने भूभृतां राजांगौरवनाशके भोगं वै कोकस्यर्द्धिनि सीतावियोगात्तुरतया चक्रवाक-
 शपदे रसे भोगः फणातद्भाजि शेषावतारे वलभदे जनितमनंगं अगस्पशरीरस्य विरुद्धं मौनभोगत्यागसमाधिप्रभृति येन तस्मिन्नुद्धे खलीनमभ्यस्य बलगत-

प्रसिद्धिः
 प्रसिद्धिः
 प्रसिद्धिः

कु. टी.
चं.
७५

क्रमाननुसरणेयेति तथाच प्रसिद्धसहपाठानामर्थानान्यसंवेरत्नावलिरिति सामान्यलक्षणं तत्क्रमाक्रमत्वेतत्प्रभेदाविति भावः यन्वेति न स्पष्टतापः
निहतानां प्रतिपादयितुं भूतानां तः पुरेषु पंचमहाभूतमयोमूर्तद्वयादृश्यतेत्यन्वयः यंचमहाभूतमप्यत्वमेव विशेषणैर्दर्शयति वह्निमयइत्यादि अंगेषु
क्षमामयः पृथिवीमयः पौडाभरसहिष्णुत्वात् स्वातन्त्र्यतः करणेषु आकाशमयः तेषां भूतताश्रयत्वात् ५ यथाकथंचिदित्यस्य प्रयत्नं प्रकृतोपमा
नेत्यादि उपमानेचोपरंजकं वोपमानोपरंजके तयोर्भावस्तथा प्रकृतप्रत्युपमानता उपरंजकताचेत्यर्थः उपरंजकतावरोप्यप्रमाणता तदुक्तं उपरंज

अत्र पन्नदानपूर्वपक्षोपन्यासानुवाददूषणोद्भावनानिवृद्धजनप्रसिद्धक्रमेण न्यस्तानि प्रसिद्धसहपाठानां प्रसिद्धक्रमाननुसा
रणेऽप्ययमेवालंकारः यथावा यस्य वह्निमयोत्पद्येषु जलसंयोजनपुटेषु मारुतमयः अक्षितेषु क्षमामयोऽंगेषु आकाशमयः
स्वातेषु पंचमहाभूतमयोमूर्तद्वयादृश्यते निहतप्रतिसामंतांतः पुरेषु प्रतापः ५ एवमष्टलोकपालनवग्रहादीनां प्रसिद्धसहपाठा
नां यथाकथंचित्प्रकृतोपमानोपरंजकतादिप्रकारेण निवेशने रत्नावल्यलंकारः प्रकृतान्वयं विना क्रमिकतत्तन्नाम्नाश्लेषभङ्ग्यनि
वेशने क्रमप्रसिद्धरहितानां प्रसिद्धसहपाठानां निवेशनेऽप्ययमेवालंकारः तद्गुणः स्वगुणत्यागादन्यदीयगुणग्रहः
पद्मरागायतेनासां मोक्तिकंतेऽधरत्विषा यथावा वीरत्वद्विपुरमणीपरिधातुं पद्मवानिसंस्पृश्य नहरति वनभुवि निजकररुहरु
चिरवचितानि पांडुपत्रधिया पुनः स्वगुणसंप्राप्तिः पूर्वरूपमुदाहृतं हरकं ठांभुलिप्रोपि शेषस्तद्यशसासितः यथावा

कतामेति विषयीरूपकं तदेति तत्रोपमानता रविरिव प्रतिदिवसोपजायमानोदयइत्यादिवत् उपरंजकता तु चतुरस्रइत्याद्युदाहरणे वह्निमयइत्यादि
प्रतापवर्णने च स्पष्टेति प्रकृतान्वयं विनिति । मंत्रचंद्रमुखीवालालोहिताधरपद्मवेत्यादाविति भावः क्रमिकेत्युपलक्षणं तदभावेऽपि गुरुणा जघने नैषातरुणा
मंदगामिनीत्यादावप्ययमलंकारइति बोध्यं इति रत्नावली तद्गुणइति स्वगुणत्यागादनेतर अन्यदीयगुणग्रहणं तद्गुणालंकारः पद्मेति तद्वत्तासां मोक्तिकमप

रत्नावलीप्रमाणवदाचरीत्यर्थः

वीरेति हे वीर त्वदरिकामिर्नवनभुवि परिधानं कर्तुं पञ्चवानिकारेण संस्पृश्य पांडुपत्रबुध्या नहरति न गृह्णाति कीदृशानि निजकरुहाणानि स्वानां रुच्याश्च तका
 सारवचितानि व्याप्तानीत्यर्थः इति तद्गुणः पुनरिति स्वगुणत्वागान्तरं पुनः स्वगुणप्राप्तिः पूर्वस्वरूपमलंकारः हरेति नीलोपाति युक्तः पाठः विभिन्नेति प्राचरे
 वकगिरिवर्णनं गरुडाग्रजेनारुणेने दिभिन्नवर्णमिश्रितवर्णः सयं स्पृश्याश्वायत्रगिरौ वंशाकुरवन्नीलैरत्नैः पुरितः स्फुरंस्पाह्वारवारुचनील
 युतिः अनिन्यिरेव्यानीतवतः रुचाविभिन्नवर्णा इति नान्ययः ५ केचिदित्यस्वरसर्वाजंतुपद्मरागायतद्वत्पुद्गलहरणे तद्गुणालंकारेण स्यात् न च शेषतिः

विभिन्नवर्णगरुडाग्रजेन मूर्यस्पर्श्याः पुरितः स्फुरंस्पाह्वैः पुनर्यत्र रुचा रुचं स्वाभानिन्यिरेवं शकरोरनीलेः ५ अपमेव तद्गुण इति
 केचिद्वज्रदुः पूर्वावस्थानुवृत्तिश्च विकृते सति वस्तुनि दीपे निर्वपिते प्यासीत्कांचीरत्नैर्महन्महः लक्षणे चकार तत्पूर्वरूपमि
 तिलस्पर्शवाचकपदानुवृत्तिः यथावा द्वारं स्वद्विभिगवतं वहिरपि प्रस्विन्नगंडैर्गजेरंतः कंचुकिभिः स्फुरन्मणिधरे रथासिनाभूम
 यः आक्रांतं महिषीभिरेव शयनं तद्विद्विषां मंदिरं राजसैव चिरंतनप्रणयिनीभूत्येपि राज्यस्थितिः संगतान्यगुणानंगीकारमाहु
 रतद्गुणं चिरं रगिणिमच्चित्ते निहितोपिन रज्जसि यथावा गंडाभोगे विहरति मदैः पिच्छले दिग्गजानां वैरिस्त्रीणां नयनकमले ५
 खंज नानि प्रमार्ष्टि यद्यप्येवाहिमकरकराद्वैतसौवस्ति कीर्ते कीर्तिर्दिक्षु स्फुरति तदपि श्रीनृसिंहक्षिती द्रननुवान्यगुणे नान्यत्रगुणे
 दयानुदयरूपाभ्यामुच्चासावज्ञालंकारभ्यां तद्गुणात्तद्गुणयोः कामे

अनुभवसिद्धचमत्कारस्य निराख्येन तापने रित्पृथ्वीयं अथवा यंतद्गुण
 एवेत्येवकारक्रमभेगेन काव्यप्रकाशकारादिमतोपन्यासपरत्वेन व्याख्येयं तैरत्र तद्गुणस्योदात्तत्वात् अत्र हि पूर्वमञ्जनामरुणगुणत्वं अनंतरैव तत्कर
 नैरुनयेषां तद्गुणत्वमिति तद्गुणद्वयमिति नेषामभिमतं पूर्वमिति वस्तुनि विकृते विगते सत्यपि पूर्वावस्थाया अनुवृत्ते रपि पूर्वस्वरूपमलंकारः महः प्रकाश
 द्वारमिति हे राजन् तव विद्विषां मंदिरं भूत्येपि चिरंतनः प्रणयो यस्याः ॥ ५ ॥ सैव राज्यस्य स्थितिर्मयां दासीति शेषः यतो द्वारं स्वद्विभिगंडकास्वपु

विभक्त्युपाधिपरवत्

कु. टी.
चं.
७६

वहिरपिभूमयः मदप्रस्विन्नगंडैर्गजैरध्यासिताः अंतःपुरभूमयः विलसन्मणिधारिभिः कुंचुकिभिः सपैरेवसौविदलैरध्यासिताः शयनंतत्स्यमहिषीभिः
वंनिताभिरेवमहिषस्त्रीभिराक्रांतमित्यन्वयः इति पूर्वसूच्यं संगतेति संगतः स्वसंवहोयोन्यः यदर्थस्तद्गुणानंगीकारमतद्गुणालंकारमाहुः चिरमिति र
गिणिअनुरागिणिमंजिष्टादिरंजनद्रव्ययुक्तेचनिहितोपित्वंनरज्जसिरकोनुरागश्चनेनवसीतिस्मिष्टं गंडेतिहेश्रीमन्मृसिंहाख्यभूपतेऽष्टातवकीर्ति
मदेः पिच्छलेपंकिलेदिगाजानांगंडप्रदेशेयद्यपिविहरतितथावैरिस्त्रीणांनयनकमलेषुस्थितान्यंजनानिप्रमार्ष्टिप्रोळ्ळतितदपितथापिदिक्षहिमकर

उद्धासावज्ञालक्षणायोगुणशब्दोदोषप्रतिपक्षवाची अन्यगुणेनान्यत्रगुणोदयतदनुदयौचनतस्यैवगुणस्यसंक्रमणासंक्रमणे
किंतुसद्गुरूपदेशेनसदसच्छिष्ययोर्ज्ञानीत्यनुत्यतिवत्तद्गुणजन्यत्वेनसंभावितयोर्गुणानंतरयोरुत्पत्त्यनुत्यतीतद्गुणातद्गुणयोः
पुनर्गुणशब्दोत्परसंगंघादिगुणवाची ५ तत्रान्यदीयगुणग्रहणाग्रहणेचरत्स्फटिकवस्त्रमालिन्यादिन्यायेनान्यदीयगुणेनैवा
नुरंजनाननुरंजनेविवक्षिते तथैवबोदाहरणानिदर्शितानियद्यप्यवज्ञालंकारितरतद्गुणश्चविशेषोक्तिविशेषावेवकार्याजनिर्वि
शेषोक्तिः सतिपुष्कलकारणेइतितत्सामान्यलक्षणाक्रांतत्वात् तथाप्युद्धासतद्गुणप्रतिद्वंद्विनाविशेषाकारेणालंकारंतरतया
परिगणितावितिध्येयं प्राक्सिद्धस्वगुणोत्कर्षोऽनुगुणः परसन्निधेः नीलोत्पलानिदधतेकटाक्षैरतिनीलतांकपिरपिचकापिशा
यनमदमतोवृश्चिकेनसंदष्टः अपिचपिशाचग्रस्तः किं ब्रूमोवैकृततस्य अत्रकपिलजात्यास्वतःसिद्धस्यवैकृतस्यमद्यादिभिरु

स्पचेद्रस्पमत किरणाद्वैवस्विकींस्वस्तीत्याहेत्यर्थेतदाहेतिमाशब्दादिभ्यष्ट्वाच्यइत्यनेनठक्प्रत्ययः तत्सदृशीनित्यावत् स्फुरतिप्रकाशतइत्यर्थः ५ विशेषा
कारणेति प्राक्लक्षितविशेषरूपेणेत्यर्थः इत्यर्थद्गुणः प्रागितिः परसंनिधिवशात्पूर्वसिद्धस्यस्वगुणस्योत्कर्षः अनुगुणीनामालंकारः नीलोत्पलानिकर्णाव
तंसीकृतानि कपिरिति कपिशायनंमद्यं इत्यनुगुणः मीलितमितिलस्यनिर्देशः रसइति स्वभावलोहितेचरणेलास्यायरसोनालक्षितज्ञातःमल्लिकेति

क्षौमंदुकूलंतद्वारिण्यः इति मीलितं सामान्यमितिलक्ष्यनिर्देशः विशेषोऽप्यवर्तकधर्मः पद्मानामाकरः रत्नसंभेदिति वालिस्तनुना अंगदेन एकेनचरणज्मोः
 त्नादिना अपरस्यलाक्षारसाभिसारिकादेः भिन्नरूपेति मुखपद्मादेर्भिन्नस्वरूपस्यावभासेपीत्यर्थः ५ उक्तमेवार्थमुदाहरणारूढतयाविशदयति मी-
 लितोदाहरणे हीत्यादिनादस्त्वंतरत्वेन नभासतदस्य न्वयः तत्प्रतिविधानां च व्यक्तं तरतयाभानमस्येवेत्यनुषंगः केचिदित्यस्याद्वयित्यग्रिमेषान्वयः केचित्प्र-
 काशकाशदयः तदुक्तं समेनलक्ष्मणावस्तवस्तुना यन्निगृह्यते निजेनागंतुना वापितन्मीलितमिति स्मृतमिति तयोर्मध्ये एवंचेत्यस्येत्यत्र मीलितालंकार-

मीलितं यदि सादृश्याद्देद एव न लक्ष्यते र सोनालक्षिलाक्षयाश्चरणे सहजारूपे यथावा मल्लिकामाल्यभारिण्यः सर्वांगीणाद्र्चंद-
 नाः क्षौमवत्येनलक्ष्यं तेज्योत्त्रायामभिसारिकाः अत्राद्ये चरणालक्तकरस्योररुणिमगुणसाम्याद्देदानध्यवसायः द्वितीयोदाह-
 रणे चंद्रिकाभिसारिकाणां धवलमगुणसाम्याद्देदानध्यवसायः सामान्यं यदि सादृश्याद्विशेषो नोपलक्ष्यते पद्माकरप्रविष्टानां
 मुखनालक्षिमुभ्रुवां यथावा रत्नसंभेषु संक्रांतैः प्रतिविंवशतैर्वृतः लंकेश्वरः सभामध्ये न ज्ञातो वालिस्तनुना मीलितालंकारे
 एकेनापरस्य भिन्नस्वरूपानवभासरूपं मीलनं क्रीयते सामान्यालंकारे तु भिन्नस्वरूपावभ्यासेपि आवर्तकविशेषो नोपलक्ष्यत इति
 भेदः ५ मीलितोदाहरणे हि च रणादेर्वस्त्वंतरत्वेनागंतुकं यावकादिनभासते सामान्योदाहरणे तु पद्मानां मुखानां च व्यक्तं तरत-
 याभानमस्येव यथा एवणदेहस्य तत्प्रतिविधानां च किंत्विदं पद्ममिदं मुखमयं विवोयं प्रतिविंव इति विशेषः परं नोपलक्ष्यते ॥

इत्यत्र तनेनान्वयः अपांगस्तारलोपयोस्तं तरलाः सन्तरेच्चारणात् वक्रावक्रोक्तिगर्भाः वर्णापाकृताः गिरोवाक्पूरुपाः इति प्रकारेण मृगदृशमंगकेलीलया
 खनः स्वाभावात्स्फुरितं प्रकटीभूतं तत्तस्मादत्रांगकेकृतपदः कृतस्थितिः भेदाध्यवसायेपीति मुखपद्मयोर्भेदावभासेपीत्यर्थः आवर्तकास्फुरणेन हेतुना ॥
 अलंकारेतरणेति स्वरूपातिरोधानेन मीलितसंभवात् भेदातिरोधानेन च सामान्यस्याप्यसंभवादिति भावः सामान्येति तया च गुणसाम्याद्विशेषाग्रह इति

क- ३ विशेषाग्रहश्च कचिद्देष्टव्यमाणे कचिच्चाग्रहमाणद्वयाद्यप्रकारं तर्गतं तन्मते स्यादिति भावः अत्रांतरभेदेन वेत्यनेतरभावमित्यनुषज्येते ५ पूर्व
 च स्मिन्निति मीलितं पदिसादृशादित्यादिपूर्वोक्तचंद्रालोककृन्मत इत्यर्थः स्वरूपतिरोधाने अपांगतरलद्वयादिस्वरूपतिरोधानस्थले अलंकारंतरेण सा
 ७७ दिस्वरूपतो ज्ञायमाने सादृश्यादेदाग्रहणे मीलितमित्यंगीकारे प्रथमः पक्षः सादृश्यादेदाग्रहणमित्येतावन्मात्रमीलितलक्षणंगीकारेण द्वितीय इति
 भावः इति सामान्यं भेदेति वैशिष्ट्यं वैजात्यं उन्मीलितं विशेषकश्चक्रमेणालंकारैर्मग्नं भेदाग्रहणतदंतर्गतं लक्षितानीति संकुचितत्वादिति भावः सा
 अतएव भेदतिरोधानां मीलितं तदतिरोधानेपिसाम्येन व्यावर्तकानवभासे सामान्यमित्युभयोरप्यन्वर्थता केचित्तु वस्तुद्वयस्य
 लक्षणसाम्यात्तयोः केनचिद्वलीयसातदन्यस्य स्वरूपतिरोधाने मीलितं स्वरूपप्रतीतावपि गुणसाम्याद्भेदतिरोधाने सामान्यं ए
 वंच अपांगतरलेदृशौ तरलवक्रवर्णागिरेविलासभरमंथरागतिरतीव कान्तं मुखं इति स्फुरतिमंगके मृगदृशां स्वतो
 लीलया तदत्र नमोदपः कृतपदोपि संलक्ष्यते इत्यत्र मीलितालंकारः अत्र हि दृक्तरत्नादीनां नारीवपुषः सहजधर्मत्वान्म
 दोदयकार्यत्वाच्च तदुभयसाधारण्यादुल्लृष्टतरत्नादियोगिनावपुषामदोदयस्य स्वरूपमेव तीरोधीयते लिंगसाधारण्येन तत्
 ज्ञानोपायाभावान्महिकामालभारिण्य इत्यादिषु तु सामान्यालंकारद्वयाहुः तन्मते पद्माकरप्रविष्टानामित्यादौ भेदाध्यवसाये
 पिव्यावर्तकास्फुरणेनालंकारंतरेण भाव्यं सामान्यालंकारावान्तरभेदेन वा ५ पूर्वस्मिन्मते स्वरूपतिरोधाने लंकारंतरेण भा
 मान्यरीत्या सामान्यालंकारन्यायेन एवं च वेत्रत्वचा तुल्यरुचां वधूनां कर्णाग्रतो गंडतलागतानि भृं अमीलितावांतरभेदेन वा भेदवैशिष्ट्ययोः
 गाः सहैलेयदिनापतिष्यन्कोवेदयिष्यन्वचपकानीत्यपि विशेषकोदाहरणवोध्यं पत्तनुमानालंकारेणैव गतार्थत्वान्नानयोरलंकारंतरत्वमिति तदुप
 क्तं उदाहृतस्थले भेदविशेषस्फुर्त्योर्विशेषदर्शनहेतुकप्रत्यक्षरूपत्वात् अथापि स्वकपोलकल्पितपरिभाषयाऽनुमानालंकारतो ब्रूषेतथापि सादृश्यमहि

सा प्रागनवगतयोर्भेदेन ज्ञाययोः

सुरणात्मनाविशेषाकारेणमीलितसामान्यप्रतिद्विनायुक्तमेवालेकारंतरत्वं अतद्गुणावत्तयोरिवविशेषोत्पलेकारादित्यलेविस्तरेण नृत्यदिति नृत्यक
वंतोभर्गस्यहरस्यहरस्ययोः दृहासस्तत्प्रसरस्यसमूहस्यविस्तारस्यवासहचरैः सदृशैरित्यर्थः इदं कूकीर्तिवच्छुक्लः एषः कमलाकामुकः नाभोकमलपरि
मल स्पप्रौढिसमृद्धियदिनासादयिष्यतनाधारयिष्यदित्यन्वयः ५ यतुतद्गुणास्यात्रनिबोधत्वात्कथं तत्प्रतिद्विद्वित्तमुन्मीलितस्येति तदनुकोपालं

स्फूर्त्तौ बुन्मीलितविशेषकौ हिमाद्रित्वद्यशोमग्रेस्फुराः शीतेन जानते लक्षितान्पुदितेचंद्रेयानिचमुखानिच मीलितन्याये
नभेदानध्यवसायेप्राप्तेकपितौपिहेतोर्भेदस्फूर्त्तौ मीलितप्रतिद्विद्वित्तमुन्मीलितं तथासामान्यरीत्याविशेषास्फुरणेप्राप्तेकुतश्चि
कारणात् विशेषस्फूर्त्तौ तत्प्रतिद्विद्वीविशेषकः क्रमेणोदाहरणद्वयं तद्गुणरीत्यापिभेदानध्यवसायप्राप्ताबुन्मीलितं दृश्यते य
या नृत्यद्गुणादृहासप्रचरसहचरैस्तावकीनैर्यशोभिर्धावत्यनीयमानेभिजगतियरितः श्रीनृसिंहक्षितींद्रनेदृग्यद्येषनाभोक
मलपरिमलप्रौढिमासादयिष्यदेवानां नाभविष्यत्कथमपिकमलाकामुकस्यावबोधः काकः कृष्णः पिकः कृष्णः कोभेदः पिक
काकयोः वसंतसमयेप्राप्तेकाकः काकः पिकः पिकः इदंविशेषकस्योदाहरणं अत्रद्वितीयकाकपिकपिकशब्दौकाकत्वेनज्ञातः पि
कत्वेनज्ञातइत्यर्थोतरसंक्रमितवाच्यो ५ यथावा वाराणसीवासवतांजनानांसाधारणेशंकरत्वाच्छुनेपि पार्थप्रहारव्रणमुत्तमां
गंप्राचीनमीशंप्रकटीकरोति किंचिदाकूतसहितंस्याद्गुदोतरमुत्तरं यत्रासौवेतसीपांथतत्रेयस्फुरणसरित् सरितरणमागंष्टुं
तंप्रतितं कामयमानायाउत्तरमिदंवेतसोक्तुंजेस्वाच्छंष्टमित्याकूतगर्भं अथवा ग्रामेस्मिन्प्रसरप्रायेनकिंचित्पांथविद्यते ययोध
भरूपत्वादुपेक्ष्यं तद्गुणेनभेदानध्यवसायमात्रस्योक्तत्वात् वाराणसीति तृतीयलोचनादिचिहे साधारणेपिस रोन्नतिंदस्वावस्तुमिच्छसिचेद्वस
तीत्यन्वयः पार्थोर्जुनस्तेनकृतोयः प्रहारस्तेनव्रणोयत्रतादृशमुत्तमांगशिरः पूर्वत्रसाभाविकगुणसाम्ये इहत्वांगतुकगुणसाम्यमितिभेदः इत्युन्मीलित

कु. टी.
चं.
७८

किंचिदिति किंचिदभिप्रायसहितं गूढमुत्तरं उत्तरं नामालंकारः वेतसीवेतसलता मुखेनतरितुंयोग्यास्तनरा ग्रामइति प्रस्तरप्रायोपाषाणावहृलेपाषा
णतुल्येचप्रायोवाहुल्यतल्ययोरितिकोशात् किंचिदास्तरणादिकं समागमप्रतिबंधकंचपयोधरोमेघःस्तनश्च कश्चिदवगमिष्यतिज्ञास्पतौत्येतादृ
शंदृत्यादिरूपंउन्नेयः कल्प्यः प्रश्नोपेनतादृशस्योत्तरस्य ईर्ष्यामानेति ईर्ष्याहेतुकमानेत्यर्थः अनुतप्तायाः पश्चात्तापयुतायाः ५ प्रश्नोत्तरेति प्रश्न
श्चउत्तरांतरेचप्रश्नोत्तरांतरेताभ्यामभिन्नमुत्तरंचित्रमित्युच्यतइत्यर्थः केदारेति केदारेणापोषणोरताः केदितिप्रश्नः केदारस्यक्षेत्रस्यपोषणेरताइति
आस्तरणादिकमर्थयमानं पांथं प्रत्युक्तिरियं स्तनोन्नतिं दृष्टारंतुमिच्छसि चेद्दस अविदग्धजनप्रायेऽस्मिन् ग्रामेकश्चिदवगमि
ष्यतीत्येतादृशंप्रतिबंधकं किंचिदपि नास्त्येति हृदयं इदमुन्नेयप्रश्नोदाहरणं निवद्म प्रश्नोत्तरयथा कुशलं तस्या जीवति कुश
लं पृच्छामि जीवतीत्युक्तं पुनरपि तदेव कथयसि मृतांनु कथयामि याश्चसिति ईर्ष्यामानानंतरमनुतप्तायानायिकायाः सखीमाग
तां प्रति तस्याः कुशलं मिति नायकस्य प्रश्नः जीवतीति सख्या उत्तरजीवत्याः कुतः कुशलमिति तदभिप्रायः अन्यत्पृष्टमन्यदु
त्तरमिति नायकस्य पुनः कुशलं पृच्छामीति प्रश्नः पृष्टस्योत्तरमुक्तमित्यभिप्रायेण जीवतीत्युक्ता मिति सख्या वचनं सखीवचनं
स्याभिप्रायोद्घाटनार्थं पुनरपि तदेव कथयसीति नायकस्याक्षेपः मृतांनु कथयामि याश्चसितीति स्वाभिप्रायोद्घाटनं सति मरणे
खलु तस्याः कुशलं भवति मदागमनसमयेपि भ्वासेषु संचरत्सूकथं मृतां कथयेयमित्यभिप्रायः ५ प्रश्नोत्तरांतराभिन्नमुत्तरं चित्रमु
तदेवोत्तरं केवेदाः खे आकाशे अरतीति प्रश्नस्य यदुत्तरं वयः पक्षिणादिति तत्किंचलमिति प्रश्नस्य यदुत्तरं वयः पक्षिणादिति तेनाभिन्नं इत्युत्तरसूक्ष्ममिति ॥
पराशपभिन्नस्य दूतरस्मिन्परविषये साभिप्रायं वेष्टितं सूक्ष्मालंकारः पराशयाभिज्ञश्चासावितरश्च तस्य साकूतचेष्टितमर्थोत्तरविषयइति चार्थः सकेतेति
संकेतकाले मनोयस्य तज्ज्ञासुमिति पावत विटं जारं नेत्राभ्यामप्येतमाकूतयास्मिन् नादृशं लीलासंवेधिप्रदं नेत्रेत्यादिक्रियाविशेषां वा इति सूक्ष्मं

पहितमिति लक्ष्यनिर्देशः न त्वं शपनं वत्केति वत्के प्रस्तवराणी लानां सेदविंदूनां प्रबंधैर्धाराभिः कंठेभिर्नलं कुंकुमेदृष्टा कापिवयस्यासखीस्मित्वास्मित
 वत्वा पुंस्त्वं व्यंजयंती सती तन्व्याः पाणौ स्वङ्गरेखालिलेखे त्वयः सूक्ष्मालंकारपरामिप्रायमवगत्स साकूतवेष्टितं नातरसमयं विहितालकारेतु गूढं परं
 वृतांतज्ञात्वा साकूतवेष्टपातत्प्रकाशनमिति भेदो बोध्यः इति पिहितं व्याजोक्तिरिति लक्ष्यनिर्देशः यो यरतं कृतं पत्तं केतभूतभूमिष्टुलुटनमित्यन्वयः

केदारयोषणरताः केखेटाः किंचलं वयः अत्र केदारपोषणरता इति प्रश्रामिन्नमुतरं केखेटाः किंचलमिति प्रश्रद्धयस्वपयइत्ये
 कमुतरं उदाहरणातराणि विदग्धमुखमंडनेदृष्ट्यानि सूक्ष्मं पराशयाभिज्ञेतरसाकूतवेष्टितं मपि पश्यति साकेशैः सीमंतमणिमा
 वृणात् कामुकस्यावलोकनेन संकेतकालप्रश्रभावं ज्ञातवत्प्राश्नेष्टेयं अस्मंगते सूर्ये संकेतकालइत्याकूतं यथावा सेकेतकालमनसं
 विदं ज्ञात्वा विदग्धया आसीन्नेत्रार्पिताकूतलीलापद्मनिमोलितां पिहितं परवृतांतज्ञातः साकूतवेष्टितं प्रिये गृहागते प्रातः कांतात
 त्यमकल्पयत् एतौ सपत्नी गृहे जागरेण न श्रान्तो सीतितल्पकल्पनाकूत वत्कस्यंदिस्वेदविदुप्रबंधैर्दृष्टाभिर्न कुंकुमं कापिकंठेषु स्वं
 तन्व्या व्यंजयंती वयस्यास्मिता पाणौ स्वङ्गरेखालिलेख अत्र स्वेदानुमितं पुरुषायितं पुरुषोचितं खङ्गलेखनेन प्रकाशितं व्याजोक्ति
 रत्यहेतूत्तगा यदा कारस्य गोपनं सखि पश्य गृहारा मपरगैरस्मिधूसरा अत्र यो यरतं कृतं संकेतभूष्टुलुटनं लप्रधूलिजालस्य गोप
 पनं यथावा कस्य वानभवेदोषः प्रियायाः सत्रणोपरे सभृशं पद्ममाप्रासीर्वा रितापिमया धुना उपपत्तिना खंडिता धरायाः नायिका
 याः सकाशमागच्छंतं प्रियमपश्यंत्येव सरस्या नायिकां प्रतिहितोपदेशव्याजेन तं प्रतिनायिकायराध गोपनं ५ छेकापद्धतेरस्याश्चायं

उपपत्तिना जारेण ५ तस्योच्छेकापद्धतौ आयांतमिति प्रतोल्यां रथ्यायां एकां काचिद्रामावनिता सरस्याः पुरस्तात् रोमांचकं पादिभिरनुभावैर्व्यज्यमानमनुगम
 नं हरिप्रणमंती सती जुगूह गोपितवतीत्यन्वयः लक्ष्यते व्यज्यते एवमिति सूक्ष्मालंकारवदुक्तिरूपव्यापारवर्णनमित्यर्थः उदाहृतं व्यमिति यथावत्कस्यदी

लक्ष्यते

कु. टी.
चं.
५९

आलीवालास्मितप्राहमंदं माध्याक्षित्वा मध्यपृष्ठा मिनायमित्युत्तरार्धनिर्माणेनायमित्युक्ता प्रकाशनमिति बोध्यं वस्तुसौंदर्येति वेतसनि कुंजरूपवस्तु
सौंदर्येत्यर्थः ध्वनिभावास्पदत्वात् ध्वनित्वाश्रयत्वात् उपसंहरति अत इति पेषितस्य भावाविकारमस्तीत्यनेनान्वयः इति व्याजोक्तिः ५ गुह्योक्तिरिति यदयो
दृशकं वाक्यं तत्तदन्वयप्रतिकथ्यते चेत् गुह्योक्तिरलंकारः क्षेत्रं संस्थादेः कलत्रं च अपेहिदूरीभव अविवक्षितत्वादिति अपेभावः प्रकृता प्रकृतक्षेपेः सावुदयमा

तस्यावचनस्यान्यथानयनेनापह्नवः अस्यामाकारस्य हेत्वं तत्त्वार्णनेन गोपनमिति लक्षणे लक्ष्यनाम्नि चोक्तिग्रहणमाकारस्य
गोपनार्थहेत्वं तत्त्वप्रत्यायकव्यापारमात्रोपलक्षणं ततश्च आयातमालोक्य हरिप्रतोल्यामाल्याः पुरस्तादनुगमेकारोमोचकं
पादिभिरुच्यमानेभामाजुगूहप्रणमंत्यथैनं इत्यत्रापि व्याजोक्तिरेव तत्र ह्यनुगच्छतस्य रोमांचाद्याकारस्य भक्तिरूपहेत्वं तत्
प्रत्यायकेन प्रणामेन गोपने कृतं सूक्ष्मपि हितालंकारयोरनिवेशितग्रहणमुक्तिसाधारणव्यापारमात्रोपलक्षणं ततश्च नलिनी
दले वलाकामरकतपात्रद्वयदृश्यते शुक्तिः इति मम संकेतभुवि ज्ञात्वा भावं तदा ब्रवीदालिमित्यादिष्वपि सूक्ष्मालंकारः प्रसरति
अत्र श्लोके तावत्किमावयोः संकेतस्थाने भविष्यतीति प्रश्नाशयं सूचयति कामुके तदभिज्ञया विदग्धया तदा संखीप्रतिसाकूतमु
क्तिमिति सूक्ष्मालंकारो भवति यतोत्र वलाकायामरकतपात्रप्रतिष्ठितमुत्पुपमया तस्यानिश्चलेनाश्वत्थं तेन तस्य प्रदशेस्य प्रद
शेस्य निर्जनत्वं तेन तदेवावयोः संकेतस्थानमिति कामुकं प्रति सूचनं लक्ष्यते नचात्र ध्वनिराशंकनीयः दूरे व्यज्यमानस्यापि संके
तस्थानप्रश्नोत्तरस्य स्तोत्रोर्वविश्रुतत्वात् एवं पि हितालंकारेषु दाहार्यं इदं चान्यदत्रावधेयं यत्रासौ वेतसी पांथेत्यादिषु गुह्योत्तर

न खाल्या विश्रुतः

रूढत्वादावप्रकृतसंवेधावाच्यः स च न संभवति विवक्षितविवक्षाविरहादिति कुनस्तर्ह्यप्रकृतार्थकथनं तत्रा सूक्ष्मपि हिता व्याजोत्पुदाहरणेषु भा
ह तस्येति अप्रकृतार्थस्येत्यर्थः ननु तादृशविवक्षाविरहेपि नानार्थविन्यासमात्रेणास्तुः शेष एवेत्याशंक्याह विच्छित्तिविशेषेति तथा च श्लेषसत्वेपि विच्छित्ति

विशेषादुदोक्तिरवश्यमेपीत्येसाशयः

अतएवशेषमात्रमिति तन्मात्रनिराकरणमेवोपक्रांतं न तु शेषनिराकरणमिति नादइति विषयिः पण्यवीथिकापुष्पिणी रजसला आगमेन वेदेन लालनी पः सु
 त्सः आगमेन लालनी यश्च रजनी व्याप्येत्येत संयोगे हि तोपा इति गूढोक्तिः श्लिष्टगुप्तमिति श्लिष्टेषु पलक्षणे अर्थशक्तिसूत्रगमस्यापि गच्छाम्यन्युतेत्यादौ स
 किंतु वस्तुसौंदर्यवलाद्वक्तृबोद्धव्यविशेषिताद्गम्यः तत्रैव वस्तुतोनालंकारत्वं ध्वनिभावात्स्यदत्वात् प्राचीनैः स्वोत्पादिविष्करणे सत्यत्वं
 कारस्य दत्तास्तीति युदाहृतं तत्त्वात् स्माभिरप्युदाहृतानि शक्यं हि यत्रासौ वेतसीयाथ तत्रेयं सुतरासरित् इति शृच्छंतमध्वानं कामिन्या
 हससूचने इत्याद्यर्थोतरकल्पनया भावाविष्करणमित्यतः प्राकृलिखितादाहरणसंकेतकालमनसं पुस्ततन्या व्यंजयंती भामाजगूढे
 तिभावो विष्करणमस्ति तेष्वेव तदलंकारइति ५ गूढोक्तिरन्योद्देश्यं चेददन्त्यप्रतिकथ्यते वृषापेहिपरश्वेत्त्रादायातिशेत्त्ररक्षकः यं
 प्रति किंचिद्वक्तव्यं ततस्त्वेमां ज्ञायोति तदेव तदन्त्यं किंचित्प्रतिश्लेषेणोच्यते चेत्तादोक्तिः वृषेत्याद्युदाहरणं परकलत्रभुंजानं कामु
 कं प्रतिवक्तव्यं परश्वेत्त्रे सस्यानि भक्षयंतं किंचिदुक्षाणं समीपे चरंतं निर्दिष्टप्रकथ्यते नेयमप्रकृतप्रशंसा कार्यकारणादिव्यंग्यं
 त्वाभावात् भापिश्लेषमात्रमप्रकृतार्थस्य प्रकृतार्थान्वपित्वेनाविवक्षितत्वात् तस्य केवलमितरवंचनार्थं निर्दिष्टतया विच्छित्तिविशे
 षसडावात् यथावा नाथो मे विपर्णिगतो न गणयत्येषा सपत्नी च मां त्यक्त्वा मामिह पुष्पिणीति गुरवः प्राप्ता गृहाभ्यंतरं शय्या
 मात्रसहायिनीं परिजनः श्रान्तो न भ्रांसेव ते स्वामिन्नागमलालनी यरजनीं लक्ष्मीयते रक्षमां अत्र लक्ष्मीपतिनाम्नो जारस्यागम
 नं प्रार्थयमाना सा सदस्यं वचनाय भगवतं प्रत्याक्रोशस्य प्रत्यायनं विवृत्तोक्तिः श्लिष्टगुप्तं कविना विष्कृतं यदि वृषापेहिपरश्वेत्त्रा
 ग्राह्यत्वात् ५ वत्से इति वत्सेलक्ष्मि विषादस्वेदं हरं च उरुजं वेमहावेगं उर्ध्वं प्रवृत्तं च सनंश्वासं पवनं च सत्यं जकं जलं पातीति तया वरुणः कं पश्य गुरुर्महा
 न् वृहस्पतिश्च वले प्रसिद्धं तद्भिदानाशकेन वलाख्यदस्यानाशकेनेदेण च अत्र श्रीकृष्णसंनिधौ पाहि इति प्रकारेण भयनिवारणव्याजेन सुराणां

पयोधिर्यस्मैलक्ष्मीमदात्सवोदुरितं दहति त्वन्वयः परेति परेवचनाय गुप्तस्याविष्करणमित्यर्थः नयेति लज्जया गुप्तस्येत्यर्थदृष्टेति गोपेत्वपि योराग आ
सक्तिस्तद्वतया अपहृतयागवापशमैर्धूलिभिर्वाप्रयाच गोपेति संवाधनं वा किंचित्समविषमं युक्तायुक्तं च दहत्वपि भूमौ च पतुर्भावः पतितात्ता
पतनं प्राप्ताच विषमेषुः पंचशरस्तेन खिन्नमनसां विषमेषु संकटेषु खिन्नमनसां च अवलानां स्त्रीणां बलरहितानां च सलेशंससूचनं गोष्ठंगोस्थानं
चेतो नलमिति लंकां न अयतेन गच्छतीत्यर्थे नलं कामयते दहतीत्यर्थे गुप्तः तदा विष्करणं च ह्रीणात् दृष्टत्वेत्यनेनेति बोध्यं शब्दशक्तीति शब्दश्लेषवशेनेत्य

कथंचित्कविना विष्कृतं चेद्विदुः तोक्तिः दृष्टापेहीत्युदाहरणे पूर्ववत् गुप्तं वस्तु सूचनमिति कतिना विष्कृतं ५ यथा वा वत्सेमा
गाविद्यादंश्च सनसुरुजवं संत्यजो ध्वं प्रवृत्तं कंषः को वा गुरुस्ते किमिह बलमिदं जृम्भितेनात्र याहि प्रत्याख्यानं सुराणामिति भयश
मनच्छन्ननाकारयित्वा यस्मै लक्ष्मीमदाहः सदहनुदुरितं मंथसुग्धः पयोधिः इदं परवंचनाय गुप्ताविष्करणं नपागुप्ताविष्करणं
नपागुप्ताविष्करणं यथा दृष्ट्या केषावगोपरागहृतया तेनेह तया किंचिन्नदृष्टं मया तेनेह सवलितस्मिना यपतितां किं नामना
लंबसे एकस्त्वविषमेषु खिन्नमनसां सर्वावलानां गतिर्गोप्यैवैव गदितः सले प्रामवनाद्गोष्ठे हरिर्वश्चिरं अत्र कृष्णस्य पुरतो वि
षमपरिसवलनमभिहितवत्पास्तं कामयमानाया गोपिकाया वचने विषमपाथे स्खलनपतनत्राणसंप्रार्थनरूपेण द्युतिरिति
प्रतीयमानेनार्थेन गुप्तं विवक्षितमर्थोत्तरं सलेशंससूचनमित्यनेना विष्कृतं एवं नैषधादिषु चेतो नलं कामयते मदीयमिति दस

र्थः कोडीकृतः संगृहीतः ५ गच्छास्येति अच्युतमद्विषये अस्वलितेति गुप्तार्थः विरकालं त्वदृशनेनापिन तृप्तिरित्यंती वाक्यादिकमप्युदाहरणं ॥
र्थे नदर्शनेन न तृप्तिरपि तु संभोगेनेत्यर्थो गुप्तः विजनस्थयोरेकांतमतयोः हतश्चासौ जनः अन्यथा रत्यर्थस्थिताविति संभावयति तेन द्वयोरकीर्तिर्जाते
वद्वेवात्मानं वचयावद्वति गुप्तार्थः आसन्नं स्पष्टव्युतेत्यादेर्भग्यारचनयामूलितो वृथावस्थानखेदस्तेनालसा कविनिवृत्तेति कविनिवृत्तेन वत्क्रागुप्तस्येत

सुभ्रुत्वमिति शोभनभ्रूदयितादृष्टिश्चतयोः तयोः संवाधनकापारोषविकारश्चरणिण्यनुगमिणीति अवनेतेनमेदृतिचमयीत्यस्यविशेषणं पक्षेगणि
णिरक्तिमशीले नमेदृतिदृक्संवाधनं एवंदृष्टेइत्यपि उच्चारणेनेति स्वरविशेषसहकृतोच्चारणेनेत्यर्थः इतिविद्वतोक्तिः युक्तिरिति स्वस्यमर्मगो
पनायक्रिययायत्परस्यातिसंधानं वचने सायुक्तिरलंकारः त्वमिति नायकं प्रतिदूतीवचने पुष्पस्पर्शपोष्यं इदमप्येति तस्य शुक्लस्य अतिमात्रं

इदंशब्दशक्तिः कोटीकृतगुप्ताविष्करणं अर्थशक्तिमूलगुप्तार्थाविष्करणं यथा ५ ॥ गच्छाम्यच्युतदर्शनेनभवतः किं तस्मिन्त्य
द्यते किंचैवं विजनस्थयोर्हं तजनः संभावयत्यन्यथा इत्यामंत्रणभंगिसूचितव्यावस्थानखेदालसामाश्लिष्यन्पुलकोत्क
रं चित्ततनुर्गोपी हरिः पातुवः अत्रगच्छाम्यच्युतेत्यामंत्रणेनत्वयारं तुं कामेच्छयास्थितं तन्नलब्धमित्यर्थशक्तिलभ्यवस्तुतती
यपादेनां विष्कृतं सर्वमेतत्कविनिवद्धवल्कृगुप्ताविष्करणोदाहरणं कविगुप्ताविष्करणं यथा सुभ्रुत्वं कुपितेत्यपास्तमशनं
त्यक्ताः कथायोषितां दूरदेवविवर्जिताः सुरभयः स्मरगंधधूपादयः कोपं एगिणि मुंचमप्यवनतेदृष्टे प्रसीदाधुना सत्यंतद्विरहा
द्रवंति दयिते सर्वासमाधादिशः अत्रतावदीर्घ्यामानकलुषितदयिता प्रसादन्यापारविधिः प्रतीयते दृष्टिरेगार्तस्य दृष्टिं प्र
त्याक्रोशोविवक्षितार्थः सचदृष्टेइत्यस्यपदस्यलुप्तोच्चारणेन संवृद्धिरूपतामवगमय्याविष्कृतः कविनिवद्धवल्कृगुप्तं परवचना
र्थकविगुप्तं स्वप्रौढिकयनार्थमिति भेदः युक्तिः परातिसंधानं क्रिययाममगुप्तये त्वामालिखंती दृष्टुम्यंधनुः पोष्यं करं लिखन् अत्र
पुष्पचापलेखनक्रिययामन्यथोमपालिखितइति भ्रांत्युत्पादनेन स्वानुरागरूपमर्मगोपनायपरवचनं विवक्षितं ॥

अस्यैनिगदतइति संबंधः फलशब्दो बीजपरः गोपनीयविषयभेदस्य विवक्षितभेदाप्रयोजकत्वादाह पद्वेति नत्वेवं सत्यायां तमालीकोत्यादौ व्याजातिरे
विति प्रागुक्तं विरुध्येतेत्याशंकाह एवंचेति पद्वेति पक्षांगीकारेचेत्यर्थः एवंच पूर्वग्रंथ आद्यपक्षाभिप्रायेणेति भावः इति युक्तिः लोकेति अनुकृतिरनुकरणं

कुटी
चं
८१

सहस्रेति अर्थोद्विरहं मामानभिव्याप्येत्यर्थः नामैवेति हेवरदततवनामैव वाञ्छितदातृत्वमाख्यातिकथयति अतस्त्वंवरदानमुद्रामितरदैवतवन्नधारयसि
यतोविश्वप्रसिद्धतरं विप्रकुलेप्रसूतिरुत्पत्तिर्यस्यतादृशस्येत्यर्थः इति लोकोक्तिः छेकोक्तिरिति लक्ष्यनिर्देशः अर्थोतरगर्भिता अर्थोतरव्यंजकतासमी
पस्थं यदुतातः पृष्ठंस्तत्समीपस्थं सवायंवेति पृच्छमानवृत्तांतस्तत्समीपस्थश्चेत्यर्थः तेनलोकोक्तपुनर्वादेन मलयेति ब्रानाः समूहाः पाताः गताः विका
पयावा दंपत्योर्निशिजल्यतोर्गृहश्रुकेनाकर्णितं यद्वचस्तत्प्रातेर्गुरुसन्निधौ निगदतस्तस्यातिमानंवधूः कर्णालंवितपद्मरागश
कलंविन्यस्य चंचू पुटेद्रोडार्ताविदधातिदाडिमफलव्याजेनवाग्वंधनं अत्रशुकवाज्जुद्रणयातन्मुखेनस्वकीयरहस्पवचनश्रु
श्रुषुजनवंचनं कृतं व्याजोक्तावाकारगोपन युक्तौतदन्यगोपनमितिभेदः यद्वा व्याजोक्तावुत्पागोपनमिह तु क्रिययागोपनमिति
भेदः एवंच आयांतमालोक्य हरिप्रतोल्यामितिस्मोकेपिपुक्तिरेव लोकप्रवादानुक्तितर्लकोक्तिरितिभण्यते सहस्रकतिचिन्मा
सान्मीलयित्वाविलोचनेअत्रलोचनेमीलयित्वेतिलोकवादानुक्तिः यथावा मदीयेवरदराजस्तवे नामैवतेवरदवाञ्छितदातृ
भावंग्याख्यात्यतो नवहसेवरदानमुद्रां विश्वप्रसिद्धतरं विप्रकुलप्रसूतेयज्ञोपवीतवहनं हिनस्वत्वपेक्ष्यं अत्रोतरार्द्धलोकवादा
नुकारः छेकोक्तिर्यदिलोकोक्तेः स्यादर्थोतरगर्भिता भुजंगएवजानीतेभुजंगचरणंसखे केनचित्कस्यचिदुतांतं पृष्ठस्यसमीप
स्थमन्यनिर्दिष्टापमेवतस्पृत्तांतजानानीत्युक्तवतोयमहेः पादानहिरेवजानानीतिलोकवादानुकारः अत्रसचायंवलोक
विदितेधनाजनादिव्यापारेसहचारिणाविति विदितविषयतया लोकोक्तपुनर्वादस्यप्रयोजनेस्थितेहस्येप्यनंगव्यापारेतस्या
सिनासहस्रिकाकुम्भमानांपरिमलस्यभरोयस्मिन्तादृशोश्रीभोगोनष्टः हेघनत्वंयद्यत्सहसेउत्साहवान् मयंसहचरद्वितिमर्माद्वाटनमपितेनग
वसितदातनिः स्नेहनायकंपश्यन्नयासहस्रयोजयगवांनिचतंनपरापद्वतानांव्यावर्तनेपाम्प्रभवतिसखधनंजयोजुनइत्यन्वयः लिप्तया प्रीयितस्ययोग

मातृस्त्वविचचनइतिसंबधः

आप्राप्तैलंगाः इमां सत्त्वं गोप्रायोगोत्तुल्यः इति छेत्तोक्तिः वक्रोक्तिरिति काकुर्वनेर्विकारः अपरायस्य अभिप्रेतादयोदयांतरस्य नंदीहरस्पगणविशेषः
 रुणाकूरेत्यभिप्रेते काष्ठेनेतिकल्पनं विकृतत्वं च कस्यचिद्वर्णस्यावापो द्वायाभ्यां भवित्रीति सीतां प्रति रावणोक्तिः पादत्रयं चतुर्थं प्रति सीतायाः तेतवपतिः स
 रामोयुधिसंयामेपुरतोयतो नस्थातास्था स्पतीत्यर्थः अतिशयेन लघुलंघिष्टस्तत्संबोधनं इदं पादत्रयं षष्ठाष्टरास्य राणां सप्तमानां त्रिनवीतिवर्णानां वि
 लोपो यत्र तादृशपुनः पठेत्यर्थः शब्दश्लेषेति शब्दस्पर्शवत्सहत्वादिति भावः ५ भिक्षेति जलनिधिश्च हिमवांश्च तत्कन्यपोलं क्ष्मीपार्वत्योः क्रमे

यथावा मलयमरुतांब्रातायाताविकासितमह्निकायारिमलभरोभग्नोग्रोष्मस्त्वमुत्सहसेयदि घनघटयतं त्वन्निःस्नेहं यएव
 निवर्तने प्रभवति गवां किन्नः छिन्नं स एव धनं जयः अन्नधनलिप्तया प्रोषितांगना सखीवचने यएव गवां निवर्तने प्रभवति स
 एवं धनं जयदस्यां भ्रजातिप्रसिद्धलोकवादानुकारः अत्राति सौंदर्यशालिनी मिमामपहाय धनलिप्तया प्रस्थितोरसान्निभि
 ज्ञत्वात् गोप्राय एव तस्य निवर्तकस्तद्धनस्य जेता धनेनाकृष्टस्य तद्विमुखीकरणेन प्रत्याक्षेपकत्वादित्यर्थांतरमपि गम्यते
 वक्रोक्तिः श्लेषकाकुभ्यामपरायप्रकल्पनं मुंचमानं दिनं प्राप्तं नेहनं दिहरांतिके अत्रमानं मुंचप्रयातारत्रिरित्याशयेनोक्ता
 यां वाचिनं दिनं प्राप्तं मा मुंचेत्यर्थांतरं श्लेषेण परिकल्पितं यथावा अहो केनेदृशी बुद्धिदोरुणा तव निर्मिता त्रिगुणाश्रूय
 ते बुद्धिर्न तु दारुमयोक्तवित् इदमविकृतश्लेषोक्तेरुदाहरणं विकृतश्लेषवक्रोक्तेर्यथा भवित्रीदंभोरुन्निदशवदनग्लानिर
 ५ धुनासतेरामः स्याता नयुधिपुरतो लक्ष्मणसखः

णरस्यं लीलया संलापो मिथोभाषणं नोस्मान्त्रायतामित्यन्वयः इत्यंकीदृक्त्तदाह भिक्षाधी
 ति हरमभिप्रेत्य लक्ष्म्यावाक्यं वलेदं त्यस्य सखे यजेद्विति वा मनाभिप्रायं पार्वत्योः भद्रेशोभने तां डवं नृत्पमयकवर्तत इति लक्ष्मीप्रश्रस्योत्तरवदावत
 मन्त्रे मध्ये रनि श्रीकृष्णाभिप्रायं मृगशिशुः महादेवेन करेयतः परशुमृगवराभीतिहस्तं प्रसन्नमिति ध्यानश्रवणात् इदं लक्ष्म्यावाक्यं नैवेति पार्व

कु. टी.
चं.
८२

पणो कुरंगे चेति विस्वः कच्चिदिति मञ्जुः स्तो जीर्णः वृषपतिर्वृषश्रेष्ठ इति हरवृषभाभिप्रायं लक्ष्मीवाकं गोपोगवां पालक इति लक्ष्णाभिप्रायमुत्तरमिति न
अत्र भिक्षादिपदानां परिचृत्तिसहत्वादर्थश्लेषमूलत्वं असमालोच्येति अविचार्येत्यर्थः मालया पुष्पमालया इति वक्रोक्तिः स्वभावोक्तिरितिलक्ष्यनिर्देशः
जात्यादिस्थस्य जात्यादिसंबन्धिनः आदिपदेन क्रियादिपरिग्रहः उत्तरंगाणितरंगायमाणान्यक्षौणियेषां तैः ताविति नौ प्रक्रांतौ वधूवौ गुरूणां समी
पे अन्योन्याभिसुखं प्रचलितौ परस्परस्य मार्गप्रदाने योरभसो वगलेन सखलितं भ्रष्टं मवधानं सावधानत्वं योस्तादृशौ उभावपि भिन्ने दिक् वामदक्षि

इयं यास्पत्युच्चैर्विपदमधुना वानरचमूर्लधिष्टेदं षष्ठाक्षरपरविलोपात्पुनः सर्वमिदं प्राब्दश्लेषमूलायावक्रोक्तेरुदाहरणं ५
अर्थश्लेषमूलायावक्रोक्तेर्यथा भिक्षार्थी सकृपातः सुतनुवलिमखेतां डवं कायमद्रे मन्येदं दावनां ते कुरु समृगशिमुर्नैव जा
नेव राहं चालेकचिन्नदृष्टौ जरठवृषपतिर्गोप एवास्पवेत्तालीला संलापद्वयं जलनिधि हिमवत्कन्ययोः स्त्रायतां नः काकायथा
असमालोच्यकोपस्तेनोचितोयमितीरिता नैवोचितोयमिति तं ताडयामास मालया अत्र नैवोचित इति काकुस्वरविकारेणोचित
एवेत्यर्थोतरकल्पन स्वभावोक्तिः स्वभावः स्वजात्यादिस्थस्य वर्णनं कुरंगैरुत्तरंगाक्षैः सव्यकर्णैरुदीक्ष्यते यथावा नौ सन्मुख
प्रचलितौ सविधे गुरूणां मार्गप्रदानरभससखलितावधानौ यार्श्वापसर्पणमुभावपि भिन्ने दिक् कृत्वा मुहुर्मुहुर्रूपास रतां सल
ज्जं भाविकं भूतभाव्यर्थं साक्षात्कारस्य वर्णनं अहं विलोकयेऽद्यापि पुथ्यं तैत्रसुरासुराः स्थानभीषणत्वोद्भावनपरमिदं ॥

णरूपदिकसंबन्धिपरस्परपार्श्वमागोपसर्पणं मुहुः कृत्वा सलज्जं यथास्यातयोपासुरतां उपसर्पणं वक्रतुरित्यर्थः पूर्वोदाहरणे कुरंगजातिस्वभाववर्णनं अत्र
सलज्जक्रियास्वभाववर्णनमिति भेदः इति स्वभावोक्तिः भाविकमिति लक्ष्यनिर्देशः ५ अद्यापीति ममनयनं नयनमिति तस्यावाचं निशम्पस्तनतटात्यति न
मुतरीयं धर्तुं पुरः प्रवृत्तेमपि सतितदा आयताक्षीय किंचित्स्मिन्मम करोत् इदमेवापि मम दृशोः पुरस्तिष्ठतीत्यन्वयः अत्र नयनपदेन खवाचकत्वरूपशक्य

सर्वपदनेत्रपदलक्ष्यते तस्माच्च वस्तुप्रतीतिः

किंवास्ववाचकवाच्यत्वस्पर्शकसंबंधेन वस्त्वमेकलक्ष्यतोतिवचोवाणैरित्यादिवक्ष्यक्षितलक्षणावाबोधा नेत्रं पथिगुणे वस्त्वद्विभ्यः द्विभाषिकं उदात्तमि
ति ऋद्धेः समृद्धेश्चरितं उदात्तलंकारः तथा श्लाघ्यं चरितं अन्यस्योपलक्षणमंगे चेतदपि तथा सानौ शिखरे यस्य पर्वतस्य किरीटी अर्जुनः कृच्छ्रात्कृष्टात् आ
जने येन हनूमता इत्युदात्तं अत्युक्तिरितिलक्ष्यनिर्देशः अद्भुतं च तदत्यमिथ्यारूपं अकूपारः समुद्राः आहुरिति भवते तु तथ्यत्वात् तथ्यत्वाभ्यां भेद इति

यथावा अथापि तिष्ठति दृशोरिदमुत्तरेयं धर्तुं पुरस्तनतदात्यतितं प्रवृत्ते वाचं निद्राम्पनयनं नयनं ममेति किंचित् दायदकरो

त्स्मितमायताक्षी उदात्तमृद्धेश्चरितं श्लाघ्यं चान्योपलक्षणं सानौ यस्याभवयुद्धं तद्गर्जति किरीटी नोः इदं श्लाघ्यं चरितं स्यान्न्याग

त्वे उदाहरणं ऋध्युदाहरणं यथा रत्नसंभेषु संकांतैः प्रतिविंशतैर्वृतः ज्ञातो लंके भवरः कृच्छ्रादाजने येन तत्त्वतः अत्युक्तिरद्भु

तातथ्यं शौर्यौदार्यादिवर्णनं त्वयि दातरि राजेन्द्रयाचकाः कल्पशाखिनः इयमौदार्यात्युक्तिः शौर्यात्युक्तिर्यथा राजन्समाप्य कूपा

एस्त्वत्प्रतापमिश्रोषिताः पुनस्त्वद्वैरिव नितावाप्य पूरेण पूरिताः संपदत्युक्ता बुदात्तलंकारः शौर्यात्युक्ता वत्युक्त्यलंकार इ

तिभेदमाहः अनयो रनवधांगिस्तनयोर्जंभमाणयोः अवकाशो न पर्याप्तस्तव बाहुलतांतरे अल्पं निर्मितमाकाशमना

लोच्यैव वेधसा इदमेवं विधं भाविभवत्याः स्तनमंडलमिति सदसदुक्तितारतम्येनातिशयात्युक्तोर्भेदः ५ निरुक्तिर्योगतो

नाम्नामन्यार्थत्वप्रकल्पनं ईदृशैश्चरितैर्ज्ञाने सत्यं दोषाकरो भवान् यथावा पुरा कवीनां गणनाप्रसंगे कनिष्ठिकाधिष्ठितका

भावः अतथ्ये अद्भुतत्वविशेषणस्य कृत्यं दर्शयति अनयोरित्यादि एतत्पद्ययोगेऽप्ययोगोऽसंबंधातिशयोक्तिरित्यत्र प्रागुदात्तं असदुक्तितारतम्येनेति
अनयोरित्यत्रासदुक्तिमानं अल्पमिति पद्ये त्वत्वं तासदुक्तिरिति तारतम्येनेत्यर्थः तथाचाद्भुतेति विशेषणाद त्वं तातथ्यरूपत्वं लाभान्तातिशयोक्ता
वतिमाप्तिरिभावः अतएवानयोरिति पद्यानेतरं दंडिनोक्तं इति संभाव्यमेवैतद्विशेषाख्यानसंस्कृतमिति एवलोकातीतद्रवात्यर्थमध्यारेष्विव विवक्षितः ॥

पार्थस्येनातितुष्यंतिविदग्धानेतरेयथेत्युक्ताअल्पंनिर्मितमित्याद्युदात्तस्यद्वयमत्युक्तिमितिचइत्युक्तिः ५ निरुक्तिरितिलक्ष्यं योगवशान्नाम्नामर्थविशेषाभिधायि
नामयान्तरोपवर्णनमितिलक्षणं दृष्टशैरिति चंद्रप्रतिविरहिण्याउक्तिः दृष्टशैर्जनसंतापेनरूपैः दोषायात्रैः कर्तादोषाणामाकरश्चपुरेति कनिष्ठिकांगुलि
विशेषः अधिष्ठितः कालिदासोयस्यांसा अंगुलिविशेषरूपा अर्थवती नविद्यतेकविनामपस्यांसेत्यन्वर्थनामवती इतिनिरुक्तिः कितवोपूतकृत धूर्तोऽक्ष
देवो कितवइत्यमरः ननुप्रसिद्धानुवादस्याचमत्कारित्वाकथमलंकारत्वमत आहनिर्ज्ञातइत्यादि शकुनैपाशकैर्दोष्यतीतिशकुनिकः आविष्कृतमितिध्व

अद्यापिततुल्यकवेरभावादनामिकासार्थवतीवभूव प्रतिषेधः प्रसिद्धस्यनिषेधस्यानुकीर्तनं नयूतमेतत्कितवकीडनंनि
शितैः शरैः निर्ज्ञातोनिषेधः स्वतोनुपयुक्तत्वादर्थान्तरगभीकरोति तेनचारुतान्वितोयप्रतिषेधनामालंकारः उदाहरणं यु
द्वरंगेप्रत्यवतिष्ठमानंशकुनिकंप्रतिविदग्धवचनं तत्रयुद्धस्याक्षयूतत्वाभावोनिर्ज्ञातएवकीर्त्यमानस्तत्रैवतवप्रागल्यंनयु
द्वेयुत्पत्तिग्रहोस्तीत्युपहासंगभीकरोति तच्चकितवेत्यनेनाविष्कृतं यथावा नविषेणनशस्त्रेणनाग्निनानचमृत्युनाअप्रती
कार्यारुष्याः स्त्रीभिरवस्त्रियः कृताः अत्रस्त्रीणांविषादिनिमित्तत्वाभावः प्रसिद्धएवकीर्त्यमानस्तासांविषाद्यतिसापिकौर्य
मिति अमुमर्थव्यक्तोकरेतीतिसचाप्रतीकार्यारुष्याइति प्रतीकारवद्भोविषादिभ्यस्तासांविशेषंदर्शयताविशेषणेनावि
ष्कृतः सिद्धस्यैवविधानंयतदाहुर्विध्यलंकृतिपंचमोदचनेकालेकोकिलः कोकिलोभवेत् निर्ज्ञातविधानमनुपयुक्तिवा

नित्वशंका निवारणं एवमग्रेपि इतिप्रतिषेधः पंचमस्यस्वरविशेषस्योदचनमाविष्कारयितं सदर्थान्तरगभीकरणेनचारुतरमिति तविधिनामा
पांयत्रतादृशकालेकोकिलः कोकिलोमध्यध्वनिरभूवदित्यर्थः द्वितीयकोकिलपदस्यानुपयुक्तार्थत्वेनार्थान्तरेसंक्रमितत्वात् सकलजनहृद्यत्वप्रतीतिश्चप्रयोज
नं एववशात्तितयेत्यनेनलक्षितं बोध्यः पूर्ववत् ध्वनिका शंका निवारणायतच्चेत्यायुक्तं ५ हेहस्तेति श्रुतपस्यजनिताधर्मवशादपूर्णयुधिद्धिजवालकेमृततद्वधा

यतस्वामस्यसहसंप्रतिदपमुक्तिः

जीवातवे जीवनाय शृद्ध एव तपश्चरणान्मु निरिवमुनिः तस्मिन्पाशं खड्गं विसृज्य निक्षिपय तोरामस्या करुणस्य पात्रं चारो रमसिनिर्भरमति शयेन गर्भरिव न्नायाः सा
तायाः प्रवासने निर्वासने तत्र पठेदृश्येत्यर्थः अत्र रामपदम करुणत्वरूपार्थान्तरसंक्रमितं तदति शये व्यंगः सचास्यं तमित्यनेनोक्तः ध्वनिभावास्पदानित्वप्र
योजकानि व्यवस्थित्वादिति शब्दार्थज्ञात्याक्षिसोपि व्यंग्योर्थः कविना पुनः यत्रा विक्षिपते स्तोत्रासास्येवा लंकृति ध्वनेरिति ध्वनिकारवचनेन निर्णीतत्वा
दित्यर्थः उक्ताविति निषेधाभाससाक्षेयं बुधाः केचन मन्यन्ते आक्षेपोन्ये विधौ व्यक्ते निषेधे च तिरोहित इत्येताभ्यां नाहं दूती गच्छसीत्युदाहरणयोः प्रतिपादि

उदाहरणे कोकिलस्य कोकिलत्वविधानमनुपपुक्तं सति मधुरपंचमध्वनिशालितया सकलजनहृद्यत्वं गभीकरोति तच्च पंचमो
देवने इति कालविशेषणेनाविष्कृतं ५ यथावा हेहस्तदक्षिणमृतस्य शिशोर्द्विजस्य जीवातवे विमृज्य शृद्धमुनौ कृपाणं रामस्य
गात्रमसिनिर्भरगर्भस्विन्नसीता विवासनपटोः करुणाकुतस्ते अत्र रामस्य स्वहस्तं प्रति रामस्य गात्रमसीति वचनमनुपपुक्तं सद्रा
मस्येत्यनेन स्वस्यास्यं तनिष्करुणत्वं गभीकरोति तच्च निर्भरेत्यादिविशेषणेनाविष्कृतं यद्यप्यनयोर्विधिनिषेधयोरुदाहरणेषु
व्यंग्यान्यर्थान्तरसंक्रमितवाच्यरूपाणि तथापि न ध्वनिभावास्पदानि स्तोत्रे व्यंग्यविशेषा विष्करणत् व्यंग्याविष्करणे चालंका
रत्वेमेवेति प्राक् प्रस्तुतां कुरप्रकरणे व्यवस्थितत्वात् पूर्ववाधितौ प्रतिषेधौ आक्षेपभेदत्वेनाक्तौ इहतुप्रसिद्धौ विधिप्रतिषेधौ तत्र
तिद्विद्विनावलंकारत्वेन वर्णिताविति भेदः हेतोर्हेतुमतासां देवर्णनं हेतुरुच्यते असावुदेति शीतोऽमुमान्छेदापसुभ्रुवां यथावा

तानित्यर्थः प्रसिद्धत्वाद्वाधितप्रतिद्विद्वित्वं इति विधिः हेतोरिति हेतुमता कार्येण मानच्छेदः कार्ये एष इति विदुमस्त्यायः प्रवालकांति विगततरुच्छापश्चमर्त्तनि
जलदेशः माने इति मानेनेच्छति अनिच्छति सति एवमुपशमेवारयति सति द्विपालज्जायां भूमिमा लिखत्यं भूम्युच्छेस्वनस्य तदनुभावत्वान् स्वातंत्र्ये च रिचु
त्यपराङ्मुखी भूयति ष्टितिसति धैर्यं करोव्याधूय मम नानुमतमिति सूचनाय हस्तधूननं कृत्वा गते सति हेतुव्येतामनुसरतामुना जनैर्नैतावत्कले प्राप्तं यस्यादेनापि

पंः
यजस्व

कु. टी.
च.
८४

स एव चरणौ स्त्री यौ स्प्रष्टुं न सम्यक् मन्यते अनुजानातीत्यन्वयः अत्र तद्व्याप्यरूपहेतुतत्कार्ययोः स्पष्टमभिधानं ॥ भेदांतरमाह हेतुहेतुमतोरिकेचित् भट्टोद्भूतप्रभृत
यः तदुक्तं हेतुमतासहहेतोरभिधानमभेदताहेतु रितिलक्ष्मीतिकटाक्षाः विदुषां लक्ष्मीविलासा इत्यन्वयः अत्र विलासहेतोर्विलासाभिन्नत्वेनाभिधानं एवं वि
धलक्षणायाः प्रयोजनमाह अत्रैतिकायावत्प्रयभावश्चतल्लेघ्यं चेति विग्रहः आदिना अप्रपञ्चाशन्नरेण इत्यादौ कार्यगतोपादेयत्वानुपादेयत्वादिसंग्रहः आ
पुरितिवीरः कलिगेश्वरः कलिगदेशाधियो विजयत इत्यन्वयः कीदृशः दानरूपस्महोत्सवस्य आपुरितिकायोभिन्नत्वेनाभिधानं एवमप्रेषिविशेषेण न

एष ते विदुमच्छा यो मरुमार्गद्वयाधरः कस्य नोत्तनुते तन्विपिपासाकुलितं मनः मानेनेच्छति वारयत्युपशमेश्चामालिखंत्यां द्विपां स्वा
तं अत्रैपरिहृत्यतिष्ठति करौ व्याधूय धैर्यं गते नृप्ये त्वामनुवधताफलमियत्प्राप्तं जनेनामुना यत्सृष्टेन पदास एव चरणौ स्प्रष्टुं न संमन्य
ते इत्युदाहरणं ॥ हेतुहेतुमतोरैकं हेतुं किं नित्यचक्षते लक्ष्मीविलासा विदुषां कटाक्षावेकटप्रभोः अत्र च कार्यावश्यंभावतल्लेघ्या
दिप्रत्यायनार्थः कार्यकारणभेदप्रदेशः यथावा आपूर्दानमहोत्सवस्य वित्ततक्षोणीभूतां मूर्तिमान् विष्वा सो न यनोत्सवो मृगद
शां कीर्तेः प्रकाशः परः आनंदः कलिताकृतिः समनसां वीरश्रियो जीवितं धर्मस्यैकनिकेतनविजयते वीरः कलिगेश्वरः अत्र दानम
होत्सवापुष्करत्वादिनाध्यवसिते रज्जितदायुष्टादिव्यपदेशः इत्यत्रातमलंकारलक्षपित्वानिदर्शिताः प्राचामाधुनिकानां च मतान्या
लोच्य सर्वतः रसभावतदाभासभावज्ञातिनिबंधनाः चत्वारो रसवत्प्रेय ऊर्जस्विच्च समाहितं भावस्य चोदयः संधिः शवलत्वमिति त्रयः

नानां क्षोणीभूतोरज्ञो कलिताकृतिः श्रुताकरः वीरश्रियः वीरलक्ष्याः निकेतने स्थानं इति श्रीमत्सद्वाक्यप्रमाणाभिज्ञतत्सदुपाख्यभट्टविद्वलस्वरिवरात्मज
श्रीरामचंद्रसूरिस्सनुनावैद्यनाथेन कृतायामलंकारचंद्रिकाख्यायां कुवलयानंदटीकायाहेत्वलंकारप्रकरणे संपूर्ण भावस्येति निर्वेदादेर्व्यभिचारिभावस्ये
त्यर्थः प्रत्यक्षप्रमुखः प्रत्यक्षायाः ते च प्रत्यक्षानुमानोपमानशब्दार्था यत्पुनस्तुल्यसंभवैति हास्य विभावेत्यादिरत्यादिगलंवनोद्दीपनरूपाणि नापिकाव

श्रीविचारणनिकायेवर्णयमाननिविभावपंतीतिमु
सत्याविभावपदे

नाभिधीयन्ते कार्याणि च कदाहरोमां चादीनि तथा विधान्येवानुपश्चाद्भवंतीति व्युत्पत्त्यानुभावपदेन एषामेव कार्याणां रसादिनोत्पादने कर्तव्ये सहकारिभूतान्मुक्तं
 षादीनि च व्यभिचारिपदेन विशेषादभितः समंततः ये स्यापिनं चारयेतीति व्युत्पत्तेः एवेति रासत्वनुरागादिपर्यायवोधात्तः करणवृत्तिः विकृतविदूषिकादिचे
 ष्टादर्शननजन्याचितस्य विकासरूपावृत्तिर्हासः दृष्टनाशानिष्ठलाभादिजन्याचितवृत्तिः शोकः प्रसिद्धः आदिपदेन क्रोधोत्साहभयजुगुप्साविस्मयनिर्वेदाख्या
 नाषष्ठापरिग्रहः विशेषपदेन चरत्पादेः स्यापित्प्रयोजकं परिपुष्टत्वं कांता विषयत्वमितरानां त्वंचविवक्षितं ५ तदुक्तं रसादिश्चेन्निरंगः स्यादेवादिविषयोऽ

अष्टौ प्रमाणालंकारः प्रत्यक्षप्रमुखाः क्रमात् एवं पंचदशान्या नप्यलंकारान्निदुर्बुधाः तत्र विभावानुभावव्यभिचारिभिर्व्यंजितोरतिहा
 सशोकादिश्चितवृत्तिविशेषोरसः सयत्रपरस्यांगं भवति तत्र रसवदलंकारः ५ विभावानुभावाभ्यामभिव्यंजितो निर्वेदादिस्त्रयस्त्वि
 शद्वेदो देवतागुरुशिष्यद्विजपुत्रावभिव्यज्यमानारतिश्च भावः सयत्रापरस्यांगं सप्रेयो लंकारः अनौचित्येन प्रवृत्तोरसो भावश्च रसा
 भासो भावाभासश्चेत्युच्यते सयत्रापरस्यांगं तदूर्जस्वित् भावस्य प्रशाम्यदवस्थाभावशान्तिः तस्याः परांगत्वे समाहितं भावस्योद्गमा
 वस्थाभावोदयः द्वयोर्विरुद्धयोर्भावयोः परस्परस्पर्धाभावसंधिः बहूनां भावानां पूर्वपूर्वोपभेदेनोत्पत्तिर्भावशालता एतेषामितरां
 गत्वेभावोदयस्त्रयो लंकारः तत्र रसवदुदाहरणे मुनिर्जयति योगीन्द्रो महात्मा कुंभसंभवः येनैकचुलके दृष्टौ दिव्यौ तौ मत्स्यकच्छपौ ६
 अत्र मुनिविषयपरतिरूपस्य भावस्याद्भुतरसो गं यथावा अये सरसोत्कर्षी पीनस्तनविमर्दनः नाभूरुजघनस्पर्शी नीवी विसंसनः ६

यथा अस्यांगभावभावास्यान्नतदा स्यापि शब्दभागिति स्यापिन एव चाभिव्यक्त रसत्वं यदाहः कारणान्यथ कार्याणि सहकारीनियानि चरत्पादेः स्यापिनालो
 केतानि चेन्नायकाव्ययोः विभावाः अनुभावास्तत्कथ्यते व्यभिचारिणः व्यक्तः सतैर्विभावाद्यैः स्यापीभावोरसः स्मृत इति अभिव्यक्तानां चरत्पादीनां रसरूपाणां
 क्रमात् शृंगारहास्यकरूणरौद्रीरभयानकवीभत्साद्भुतशान्तरूपविशेषसंज्ञावोधाः निर्वेदादिरिति निर्वेदादिरिति निर्वेदलानि शंकारमास्तथास्तथाभेदः

अमात्रालस्यैव देव्यं च वितामोदः

कु. टी.
च.
८५

स्मृतिर्धृतिः व्रीडाचपलताहर्ष आवेगोजडतातयागवोविषाद औत्सुक्यं निद्राविस्मृतिरेव च स्वप्नो विवोधोऽमर्षश्चाप्यवहित्यमथो प्रतापतिर्याधिस्तथोन्मादस्तथा
मरणमेव च त्रासश्चैव वितर्कश्च विज्ञेयाव्यभिचारिणः अयस्मिंश्च दमीवाः समाख्यातास्तन्नामतइति भरतेनोक्ताः लज्जादिना विकारगोपनमवहित्याख्याभावः
देवतेत्याद्यपरिपुष्टत्वादेरुपलक्षणं रतिरिति चापुष्टहासादेः अनौचित्येनेति एतच्चादाहरणोदार्पणं यिष्यामः मुनिरिति कुंभसंभवोऽगस्त्यः एकचुलकेन स
मुद्रेषीयमानेन तदेतर्गतयोरवताररूपयोर्मत्स्यकर्मयोर्दर्शनेन गम्योऽद्भुतरसो मुनिप्रभावातिशयपर्यवसन्नतया तद्विषयपरतिषेधकत्वात्तदंगमिति भावः ॥

अत्र करुणस्य शृंगारो गं प्रेयोत्तेकार एव भावालंकार उच्यते ५ स यथा कदावा एण स्याम मरतदिनी रोधसिव सन्वसानः कोपीनं शि
रसि निदधानो जलिपुटे अये गौरीनाथ त्रिपुरहर शंभो त्रिनयन प्रसीदेति कौशान्तिमिषमिव नेष्यामि दिवसान् अत्र शान्तिरसस्य क
देति पदसूचित्विन्ताख्यो व्यभिचारिभावो गं यथावा अत्युच्चाः परितः स्फुरंति गिरयः स्फुरंस्तथा बोधयस्तानेतानपि विभ्रती कि
मपि न श्रौतासितुभ्यं नमः आश्चर्येण मुहुर्मुहुः स्तुतिमिति प्रसौमिया बद्धुवस्तावद्विभ्रदिमां स्मृतस्तव भुजो वाचस्ततो मुद्रिताः अ
त्र प्रभुविषयपरतिभावस्य वसुमती विषयपरतिभावो गं ऊर्जस्वि यथा त्वत्प्रत्यर्थिव सधरे शतरुणीः संत्रासतः सत्वरं योती वीरविलु
ठितुं सरभ संयाताः किरातावने तिष्ठंति स्तिमिताः प्ररूढपलकास्ते विस्मृतोपक्रमास्तासामुतरलैः स्तनैरति तरो लोलैरपांगैरपि
अत्र प्रभुविषयपरतिभावस्य शृंगाररसाभासो गं यथावा त्वयिलोचनगोचरं गते सफलं जन्म नृसिंहभूयते अजनिश्ममेति सादरं सु

अपमिति भूरिश्रवसश्चिन्नेहस्तमालोक्य तद्वधूनामुक्तिः सपूर्वांतुभूतोयं करः यः कांचीसमाकर्षणधिविज्ञापयति द्विषांगणः अत्र कवेः ॥
शूलः नीवीवसनग्रंथिस्तस्याविसं सनो मोचक इति स्मर्यमाणया शृंगा एव खया करुणरसपरिपोषः ५ कदेति निमिषमिव दिवसान् कदानेष्यामीत्यन्वयः
कीदृशः काशपांगंगातीरेव सन् अये इत्यादेरिति कौशान्त्यनेनान्वयः अत्युच्चा इति स्फुरः विस्तीर्णाः प्रसौमिप्रसंजयामि भुवः पृथिव्याः इमां भुवं विभ्रता ॥

धार्यमाणः त्वत्प्रत्यर्थीति हेवीरसंवासतोभाषादनेसत्तरंगच्छतीः तव प्रत्यर्थिनः प्रात्रवोवसुं परेशाभूपाक्षेष्वांतरुणीर्विलंठितुपाताकिराताभिद्यास्तासां
 तरुणीनामुतरलैरतिवपलैः स्तने रतितरामतिशयेन लोलैश्चलैरपांगैर्नेत्रप्रांतैश्चैस्तिमिताः स्रव्याप्रोद्धतरोमांचाः विस्मृत उप
 क्रमोलुठनरूपैर्यैसादृशास्तिष्ठतीत्यन्वयः अत्र शृंगारस्यानुरक्त राजवनिताविषयत्वादौचित्येन प्रवृत्तिरित्याभासरूपत्वत्वयीति अजनिष्ठ
 अभूतपुधिसंग्रामे तद्विषयेति प्रभुविषयाद्विषयगणस्य पारतिस्तदूयइत्यर्थः अत्र शत्रुविषयकत्वरूपानौचित्येन प्रवर्तितत्वाद्भावस्याभासत्वेन
 प्रभुविषयस्य रतिभावस्य तद्विषयद्विषयद्विषयगणरतिरूपोभावाभासोऽंगं समाहितं यथा पश्यामः किमियं प्रपद्यत इति स्थैर्यं मया लं
 वितं किं मां नालप तोत्ययेखलु शठः कोयस्तयाप्याश्रितः इत्यन्योन्यविलक्ष्य दृष्टिचतुरेतस्मिन्वनस्यांतरे स व्याजहसितं मया दृ
 तिहरोमुक्तस्तुवाय्यस्तया अत्र शृंगारस्य कोपशान्तिरंगं भावोदयो यथा तदद्यविश्रम्य दयालुरेधिमेदिनं निनीषामि भवद्वि
 लोकिनी अदर्शिता देन विलिख्य पत्रिणा तवैव रूपेण समः समत्प्रियः अत्र नलं प्रतिदमयेत्याश्रौत्कृप रूपमावस्योदयः शृ
 गारसस्यांगं भावसंधिर्यथा एकाभूतकुसुमायुधेषुभिरिव प्रव्यक्तपुखावलीजेतुर्मंगलयालिकेव पुलकैरन्याकपोलस्थलीलो
 लाक्षीक्षणा मात्रा विविरहक्लेशासहोपशपतोद्गागाकर्णयतश्च वीरभवतः प्रोद्धाहवाडुंबरं अत्र रमणी प्रेमरगौत्सुक्ययोः सं
 धिः प्रभुविषयभावस्यांगं भावशवलं यथा काकार्यशालक्ष्मणः कचकुलभूयोपि दृष्टयेतसादोषाणां प्रशमायनः श्रुतमहोको
 उपासइति नायकस्य स्वमित्रं प्रतिनापिकावृतांतोक्तिः मयि दृष्ट्या भूते किमियं प्रपद्यते कुरुते तत्पश्यामइत्यभिप्रायेण मायास्थैर्यमौ न रूपमालं वितमंगी
 कृतं पश्यामइति बहुवचनं सखी समानाभिप्रायं एव तया अप्येखलु शठो मां किमिति नालपति भाषत इति कोप आश्रितः इत्यन्योन्यपरस्परं विलक्ष्याल
 क्ष्मरहिताया दृष्टिश्च तत्र चतुरेतस्य व्याजसहितं तदिति एधिभव निनीषामि नेतुमिच्छामि यतस्तवैव रूपेण समः समत्प्रियो नलः पत्रिणा हं

येषां कृतं मुख

सेनपादेन विलिख्य अदर्शितं रज्जुः

कु. ली.
चं.
८६

हेवीरक्षणमात्रेण पुद्गलप्रस्थानाद्वावीषो विरहकैः शस्तदसहिष्णुलोलाक्षीदपितापश्यतस्तथा प्रौढसंग्रामादंवरमाकर्णयतश्च भवतः एकाकपोलस्य लीला
कशीघ्रं पुलकैः कुसुमायुधस्य मदनस्येषु धिस्त रुणीमिव प्रव्यक्ता पुंखावलीशरपुंखयंक्तिपेन्नतयाभूताः भूतः अन्याद्वितीयाजेतुर्जयशीलस्य मंगलपा
लिकामंगरूपापालिकाया कुशकाशादिनिर्मिता उभयपार्श्वस्थस्तं भृशं दृष्टुं वदामागं पालीति प्रसिद्धा तद्वदभूदित्यर्थः अत्र प्रेमपदोक्ता पारतेरपरिपु
ष्टलाद्वावरूपत्वं बोध्यं काकार्यमिति शुक्रकन्यादेव यानीदृशवतो राज्ञापयातेत्यमुक्तिः अकार्यं ब्राह्मणकन्यासक्तिः शशलाहनस्य चंद्रस्य कुलसौमवं

किंवक्ष्यं त्यपकल्मषाः कृतधियः स्वप्नेपि सा दुर्लभावेतः स्वास्थ्यमुपैहिकः खलु पुवाधन्यो धरंधास्यति अत्र चित्तकौत्सिकमति
स्मरणशंकादैन्यधृतिचिंतानां शवलता ॥ - - विप्रलेभश्च गारस्यांगं प्रमाणालंकारे प्रत्यक्षयथा क्रांतकान्तवदनप्रतिविं
वेभग्रवालसहकारसुगंधौ स्वादुनिप्रणदितालिनिशीते निर्विवारमधुनीद्वियवर्गः यथावा किंतावत्सरसिसरोजमेतदारादा
होस्विन्मुखमवभासते युवत्याः संशय्यक्षणमपि निश्चिकायकश्चिद्विचौकैवकसहवासिनां परोक्षैः पूर्वत्र प्रत्यक्षमात्रमत्र तु वि
शेषदर्शनजन्यसंशयोत्तरप्रत्यक्षमिति भेदः अनुमानं यथा यथारंध्यो मन्त्रश्च लज्जलदधूमः स्फुरयति स्फुलिंगानां रूपं दधति व
यथा कीटमणयः यथा विद्युज्ज्वालो ह्यसितपरिपिंगाश्च ककुभस्तथामन्यलग्नः पथिकतरुखंडे स्मरदवः यथावा यत्रैतालह
रीचलाचलदृशो व्यापार्यंति भ्रुवौ यतत्रैव पतंति संततममीमर्मस्य शोमार्गणाः तच्च क्रीकृतचापपुंस्वितशरं प्रेखत्करः क्रोधनो धा
वत्यग्रतएव शासनधरः सत्यंतदाः सांस्मरः ॥

जः अपवितर्कः तदुपमर्देन भूयोपीत्येतत्सुखं एवमग्रेपि श्रुतं शास्त्रं अवगमिति मतिः अहो कोपे
पीति स्मरणं अपगतकल्मषः कृतामुकताधीर्घषाते किंवदिष्यंतीति शंकां स्वप्नेपीति दैन्यं हेचेतः स्वास्थ्यमुपैहीति धैर्यं कः खलु धन्यो युवातरुणः अधरं
पास्यति पास्यतीति चिंता विप्रलेभो वियोग इति पर्यायो क्रांतेति इंद्रियाणां वर्गः समूहः मधुनिमयनिर्विवारनिर्वृतिप्रापकं भूते संक्रांतिप्रियमुखप्रतिविदे

भग्नकोमलामपलववत्सुगंधौ स्वादुनि आस्वाद्ये प्रकृष्टनादयुक्तभ्रमरपुतेशीतस्पर्शे चेति अत्रेद्विषयत्वात् ननु नमस्त्यभालंकारः किमिति आरातदूर
इति शृणुं संदिह्य कश्चित् वक्तव्यं सहवासिनां कमलानां परेक्षेरदृष्टेर्विर्वीकैर्मौनास्त्रियकथात्वापेविद्योकोनादरक्रियेत्युक्तलक्षणे हावविशेषैर्मुखमिति निश्चि
कायनिर्णीतवान् इति प्रत्यक्षं पथेति यथाशब्दा अनुमानार्थाः यथाशब्दस्तु निर्दिष्टस्तत्पयोगानुमानयोरिति विश्वकोशात् तथा च चपलजलद्रूपो धूमः
यो मन्त्राकाशस्पर्धमवकाशं यस्मात्सुगयति यस्माच्च कीटमणयः खद्योताः सुलिंगानां रूपं दधति धारयंति यस्माच्च विद्युद्रूपाभिर्ज्वालाभिरुद्ध

पूर्वरूपकसंकीर्णमिदमतिशयोक्तिसंकीर्णमिति भेदः शुद्धानुमानं यथानिलीयमानैर्विहगैर्निमीलद्भिश्चपंकजैः विकसं त्याच
मालत्यागतो संज्ञायते रविः ५ यथावा सौमित्रेन नुसेव्यतां तरुतलं वंडां शुरुजं भते चंडां शोर्निशिका कयारघुपते चंद्रोऽयमुन्मी
लति वस्मैतद्विदितं कथं नुभवता धत्ते कुरंगं यतः कासि प्रेयसि हा कुरंग नयने चंद्रानने जानकि उपमानं यथा तां रोहिणीं
विजानीहि ज्योतिर्यामत्र मंडले यस्तन्वितारका न्यासः शकटाकारमाश्रितः अत्र मन्मथमिवाति सुंदरं दानवारि मिव दिव्यते
जसं शैल रजमिव धैर्यशालिनं वेद्यिवेकदपतिं महीपतिं पूर्वादाहरणे उपमानभूतमतिदेशवाक्यं दर्शितं अत्रातिदेशवाक्या
यं सादृश्यप्रत्यक्षरूपमुपमानफलेन सह दर्शितमिति विशेषः शब्दप्रमाणं यथा विवृण्वता दोषमपि च्युतात्मना त्वयैकमीशं
प्रति साधुभाषितं यमामने सांत्तमभुवोपिकारणं कथं सलक्ष्यप्रभवो भविष्यति अत्र शिवः परमेश्विनोपिकारणमित्यत्र श्रुति

सिताः प्रकाशीभूताः परितः पिंगवर्णाश्च ककुभो दिशस्तस्मात्पथिकरूपाणां ॥ तरुणं खंडे समूहे स्मर रूपं शब्दप्रमाणमुपन्यस्तं ॥
लक्षणोद्वाग्निलेपद्विद्वत्सन्वयः प्रयोगस्तथैकतरुखंडे स्मरदावानलवत् ओमवापि जलद्रूपमवत्वादिर्वाध्यः यन्नैतादृति लहरीवच्चलाचला
श्च चलादृशोपासांता एताः कामिन्यः यत्र जने भूलतां आचारंति प्रेरयंति तत्रैव भ्रूसंज्ञाविषय एव यद्यस्मादमोमसंस्पर्शिनो वाणाः सन्नते पतेति ॥

कु. टी.
चं
८७

ततस्तस्मान्मंडलीकृतेचापेपुंस्वितायोजितमुखायेशरास्तेषुप्रेस्वन्चपलः करोयस्पतादृशः क्रोधनः स्मरः शासनमाज्ञातद्वारक आसामग्रतोधावतीतिसत्यमित्य
न्ययः अतिशयोक्तीति मार्गेणत्वेनदृशामध्यवसानादितिभावः प्रयोगस्तु एताः चक्रीकृतचापंसदापुरेधावदाज्ञाकरमदनकाः मर्मभेदि वाणपाताप्रय
भ्रूसंज्ञास्थानकत्वादितिबोध्यः एवंनिलीयमानेरित्यत्रापि अयंकालः सूर्यास्तमपवान् पक्षिनिलीयमानंताद्याभ्रयत्वादिति रविरस्तगमनवान् तादृश
कालंसेवंधित्वादितिवाप्रयोगोक्षेयः ५ सौमित्रेइति विरहानुरस्यरामस्यलक्ष्मणप्रत्युक्तिः अत्राप्ययंचंद्रः कुरंगधारित्वादिप्रयोगः इत्यनुमानंतामिति ना

एवंस्मृतिपुराणागमलौकिकवाक्यरूपाण्यपिशब्दप्रमाणान्युदाहरणीयानि तत्रस्मृतिर्यथावलात्कुरुतपापानिसंतुतान्यकृतानिवः
सर्वान्वलकृतानर्थानकृतान्मनुरब्रवात् पूर्वश्रुतिरभिमतार्थेप्रमाणत्वेनोपन्यस्ता इहतुस्मृतिरभिमतार्थेतद्व्यवहारेणप्रमाणत
याऽनीतेतिभेदः आचारत्मतुष्ट्यारपिमौमांसकोक्तधर्मप्रमाणयोर्वेदशब्दानुमापकतयाशब्दप्रमाणएवांतर्भावः ५ तत्राचारप्रमा
णयथा महाजनाचारपरंपरेदृशीस्वनामनामाददत्तेनसाधवः अतोभिधातुंनतदुत्सहेषुनर्जनः किलाचारमुचंविगायति आ
त्मतुष्टिप्रमाणयथा असंशयंस्त्रपरिग्रहक्षमायदार्यमस्यामभिलाषितेमनः सताहिसेदेहपदेषुवस्तुषुप्रमाणमेतः करणस्पष्ट
तयः अत्रदुष्यतेनात्मतुष्ट्याशकुंतलापरिग्रहस्यधर्म्यत्वंश्रुत्यनुमतमनुमीयते एवंश्रुतिलिंगादिकमपिमौमांसोक्तंप्रमाणंसभ
वदिहोदाहर्तव्यं तत्रश्रुतिर्यथा त्वंहिनामैवचरदोनाधत्सेवरमुद्रिकां नहिश्रुतिप्रसिद्धार्थेलिंगमाद्रियतेबुधैः अत्रकरिगिरि

रकाणांन्यासः संनिवेशः शकटस्याकारसंस्थाने आश्रितस्तारेहिणीविजानीहीत्यतिदेश ९ भ्रवरस्यवरदइत्यभिधानश्रुत्यासर्वाभिलषितंदात
वाक्यार्थज्ञानमिहोपमानं दूयंशकटाकारनक्षत्रव्यक्तिः रोहिणीपदवाच्येत्युपमितिप्रतिकरणत्वात् अत्रेति अत्रएषुराजसुमध्येमन्मथमिवातिसुंदरमहो
पतिवेकटपतिसंज्ञेवेदीत्याद्यन्वयः दानवारिर्विष्णुः शैलराजंहरंधैर्यशांलिनंमदनंशासकत्वात् प्रत्यक्षरूपमिति सादृश्यविशिष्टपिंडप्रत्यक्षस्यापिफला

गोअवच्छिन्नत्वेनकरणत्वादितिभावः

फलेन उपमिति रूपेण दस्युपमानं विवृण्वतेति कुमारसंभवे वदुर्वेषे हरं प्रतिपादयित्वा इयमुक्तिः वरदोषं प्रकाशयतापि स्वलितांतःकरणेन तस्याद्वैतमहादेवप्र
 ति एकं अलक्ष्यजनमलंसाधूक्तं यतोयमीशमात्मभुवोप्रसाणोपिकारणमामनेति वेदाः सकथं लक्ष्यः प्रभवउत्पत्तिस्थानं यस्य तादृक् भविष्यतीत्यन्वयः
 विवक्षतेति केचित्पाठः वक्तुमिच्छति तदर्थः वलादिति नास्ति कोक्तिरियं हेजनाः पापानिवलातकुरुततानि वपायानि वोपुष्माके अरुतान्येव भवन्तु यतोव
 लाकारेण कृतान्त्वांनयान्मनुरकृतान्ब्रवीदित्यन्वयः तदूषणपरेण सर्वाभिमतार्थदूषणपरेण आत्मनस्तुष्टिः प्रीतिवैकल्पिके विषये गर्भाष्टमेऽश्मे

विदितं वोपयास्वार्थानमेकाश्चित्प्रवृत्तयः ननु मूर्तिभिरष्टाभिरित्यंभूतोस्मि सूचितः अत्र शिवस्य श्रुतिप्रसिद्धसर्वोपकारकष्ट
 थिव्याद्यष्टमूर्तिपरिग्रहलिंगेन तत्प्रवृत्तीनां लोकानुग्रहैकप्रयोजनत्वं समर्थितं लिंगस्य मूलभूतवेदानुमापकतया वैदिक
 शब्दप्रमाण एवातर्भावः एवं लौकिकलिंगानामपि लौकिकशब्दोन्मापकतया लौकिकशब्दप्रमाण एवातर्भावः अतः लो
 लदभूलतया विपक्षदिगुपन्यासे विधूतं शिरस्तद्वृत्तांतपरीक्षणैः कृतनमस्कारे विलक्ष्यः स्थितः ईषताम्रकपोलकांतिनिमु
 खेदस्थानतः पादयोरुत्सृष्टौ गुरुसंनिधावपि विधिदाभ्यां न कालोचितः इत्यादि चेष्टारूपं प्रमाणांतरं नाशंकनीयं ५ कचिच्छ
 द्प्रमाणकल्पनया च मत्कारेयया किमसुभिर्लपितैर्जडमन्यसे मयि निमज्जतु भीमस्ततामनः मम किल श्रुतिमाह तदर्थिकां

यं
 किं
 छि
 न
 द
 किं

ननु मुखादुपराविबुधः स्मरः अत्र म्रियमाणानां मनश्चंद्रप्रविश

वाब्दब्राह्मणस्योपनयनमित्यादौ प्रमाणमित्युक्तं ५ महाजनेति दमयंतीप्र
 तिनलस्योक्तिः नामवितर्के नाददतेन गृह्णाति आचारभुवे आचारत्यागिनं विगायति निंदति असंशयमिति सत्रेण क्षत्रियेण परिग्रहे स्तमा योग्यायत
 आपे श्रेष्ठं मम नोयस्यां शकुंतलायाममिलाषशीलं पदेषु विषयेषु लंहीति वरमुद्रिकां वरदमुद्रां नापत्ते नधास्यसि श्रुतिर्वरदसंज्ञारूपालिंगं गमकं प
 स्त्रश्रुत्या तृतीयादिरूपया प्रकर्षेण शीघ्रं सिद्धे अर्थे अंगं गिभावे सति लिंगमर्थप्रकाशनसामर्थ्यरूपमाद्रियते यथेयागार्हपत्यमुपनिष्ठतद्वृत्तिश्रुत्या गार्हप

ननु मुखादुपराविबुधः स्मरः अत्र म्रियमाणानां मनश्चंद्रप्रविश

कु. टी.
चं.
८८

मन्त्रस्येदं प्रकाशनसामर्थ्यरूपेण लिङ्गेनेद्रोपस्थानेविनियोगेनाद्रिपतेइत्यर्थः करिगिरिः श्वरः कालहस्तीः श्वरः विदितमिति इत्थं भूतः परार्थैकप्रवृत्तिकः
अतइत्यस्य चेष्टारूपे प्रमाणांतरं नाशं कर्तव्यमित्यनेनान्वयः लोलेतिगुरूणां संनिधावपि द्वाभ्यां नायक नायकाभ्यां समयोचितो विधिर्नोदृश्यः
यथा लोलद्वलतपानायाविकया विपक्षस्य सयत्न्यादेर्दिशोपन्यासे तत्सकाशादागतोसीति सूचने कृते नायकेभ्यो नैति सूत्रनायशिरोविधूतं संचालितं न त
स्तद्वृत्तौ तप रीक्षणेनायिकाया कृते सत्यकृतनमस्कारः विलक्ष्य एव स्थितः ततर्दृष्टताम्ना कपोलं कातिर्यस्य त दृशनायिकायामुखे कोपाति शयाज्जाते स

श्रुतेर्नलमुखचंद्रविषयत्वेकल्पितेतया व्याख्यातस्मरवाक्यं प्रमाणतयोपन्यस्तं अर्थापत्तिर्यथा निर्णेतुं शक्यं मस्तीति मध्यतव
नितं विनि अन्यथानोपपद्येतपयोधरभरस्थितिः यथावा व्यक्तं वलीयान् यदि हेतुरागमादपूरयत् साजलधिनजान् हवी
गंगो धनिर्भस्ति तं शंभुकं धरासवर्णवर्णः कथमन्यथा स्यात् अनुपलब्धि र्यथा स्फुटमसदवलग्रतन्विनिश्चिन्वते ते तदनुपलभ
मानास्तकयंतोपिलोकाः कुचगिरिवर युग्मं यद्दिनाधारमास्ततदिह मकरकेतोरिंद्रजालं प्रतीमः संभवो यथा अभूतपूर्वम
मभाविकिं वा सर्वं सहेमे सहजं हि दुःखं किंतु त्वदग्रशरणागतानां पराभवो नाथन तेनुरूपः ५ यथावा येनामकेचिदिह नः
प्रथयंत्यवज्ञां जानंति ते किमपि तान्यति नैष यत्नः उत्पत्त्यते स्ति मम कोपि समानधर्मा कालो ह्येनिरवधिर्विपुला च यथ्वी ॥

तितत्पादयोर्दृष्टिपातेनैवानतः प्रणतइति ५ किमसुभिरिति व्याख्यातं प्राक् तथेति नलमुखचंद्रविषयव्याख्यातुः स्मरस्येत्यर्थः तच्चासिद्धत्वा
त्कल्पितमिति भावः इति शब्दः निर्णेतुमिति अस्तीति निर्णेतुं शक्यमित्यन्वयः व्यक्तमिति हेतुस्तर्कः यादव्यक्तं प्रकटं वलीयान् तदा साजान् हवी
जलधिना पूरयत् अन्यथा पूरणे सति अर्थः समुद्रस्य जलं गंगो धैर्निर्भस्ति तंतिरस्कृतं सत् शंभुकं ठसमानवर्णं तीलं कयं स्यादित्यन्वयः इत्य
र्थापत्तिः स्फुटमिति हेतुनितर्कयंतस्तर्कशीला अपिलोकास्तदवलग्रं अनुपलभमाना अपश्यंतस्तदवलग्रं मध्यमसादिति स्फुटमेव निश्चिन्वते

कुलपर्वतश्रेष्ठपुष्पलेनाध्यवसितस्तनद्वंद्वमाधारविनायदास्तेतत्विहमकरध्वजस्येंद्रजालंमायाचरितं प्रतोमइत्यन्वयः इत्यनुपलब्धिः अभूतेति दृश्यं
 रप्रतिभक्तस्योक्तिः पूर्वमभूतं अभूतपूर्वेनादृशममकिंवाभाविनकिंवित् सर्वंशीतातपादिद्वंद्वसहे हियतोममसहजमेवदुःखमस्ति किंतुहेनाथ
 नेतवशरणगतानां भक्तानां त्वद्वयेपरमभवोनानुरूपोनेचितइत्यन्वयः अथवातवनानुरूपइत्यन्वयः अत्रदुःखादेः संभवाख्यप्रमाणसिद्धस्पकथनं
 ५ पेनामेति भवभूतेरुक्तिः नामेति कुत्सने नामप्रकाश्यसंभाव्यकोपापगमकुत्सनइत्यमरः किमपीतिकाकुः नकिमपीत्यर्थः एषः काव्यनिर्माणरूपः म

यथावा भ्रातः पांथकुतोभवान्नगार्तोवार्तानवावर्ततेवाढं ब्रूहिपुवापयोदसमयेत्यत्काप्रियांजीवति सत्यंजीवतिजीवतीतिकथितावा
 र्त्तामयापिश्रुताविस्तीर्णाष्टथिवीजनोपिविविधः किंकिंनसंभाव्यते अत्राद्योदाहरणे अभूतपूर्वममभाविकिंवेतिसंभव
 प्रमाणसिद्धार्थोदर्शितः द्वितीयोदाहरणे संभवोपपादकंकालानंसादिकमपिदर्शितं तृतीयोदाहरणे तु संभवोपिकंठोक्तइति
 भेदः ऐतिह्यं यथा कल्पाणीवतगाथेयंलौकिकीप्रतिभातिमे एतिजीवंतमानंदोनरंवर्यंशतादपि अत्रलौकिकीगाथेयमि
 त्यनिर्दिष्टप्रवक्तृकप्रवादपारंपर्यरूपतादर्शिता अथैतेषामलंकाराणां यथासंभवं कचिन्मेलनेलौकिकालंकाराणामेलन
 इवचारुत्वातिशयोपलंभान्नरसिंहन्यायेन पृथगलंकारवस्थितौतन्निर्णयः क्रियते तत्रतिलतंडलन्यायेन स्फुटावागम्य
 भेदालंकारमेलनेसंमृष्टिः नीरक्षीरन्यायेनास्फुटभेदालंकारमेलनेसंकरः सचांगांभिभावेन समप्राधान्येन संदेहेन एकवाचका
 नुप्रवेशेन चतुर्विधः एवमृसिंहाकारः पंचालंकारः

प्रकोपिसमानधर्मासदृशोयइत्यस्यते अस्तिवातंप्रतियत्नः हियस्मान्निरवधिरयंका
 तः पृथ्वीचविपुलेतिक्रमेण योज्यं अत्रकालोद्भयमित्यादिना सोपयतिकं संभवाख्यप्रमाणमुपदर्शितं भ्रातरिति पथिकं प्रतिग्रामस्थस्य प्रश्नः कुत
 इत्यनंतरमागतइति शेषः नगरादित्युतग्वार्ततिपुनः पूर्वस्य प्रश्नः वादमित्युतरं अंगीकारे अस्तीत्यर्थः ब्रूहीति पूर्वस्योक्तिः पुवेत्यादिपांथवचनं ॥

कु. टो
चं.
८९

संस्पर्शजीवतीति पुनः पूर्वस्य प्रश्नः जीवतीत्यादिसर्वपांथकचने इति संभवः अनिर्दिष्टप्रवक्तृकेति अनिर्दिष्टो विशेषतो नुक्तः प्रवक्तव्यस्येत्यर्थः एवं चे तदेव
तिष्ठलक्षणमिति दर्शितं इत्यलंकारचंद्रिकायां प्रमाणालंकारप्रकरणे संपूर्णं यथा संभवमिति संसृष्टिसंकारभ्यां द्योस्तदधिकानां वेति यथा संभव
मित्यर्थः स्फुटेति स्फुटमवगम्यमानो भेदो येषामिति विग्रहः एकस्मिन् वाचके नु प्रवेशोऽवस्थिति एतत्सर्वमुदाहरणे व्यक्ता भविष्यति कुसुमेति मा
घेऋतुवर्णने पद्यमिदं अन्यपाकयापिवनितपाचलितपाकलस्वरो मेखलायाः कोच्चाः कलकलः कोलाहलो विदधे किंभूतया कुसुमसौरभलोभेन परिभ्र

तत्र संसृष्टिर्यथा कुसुमसौरभलोभपरिभ्रमरसंभ्रमसंभृतशोभया चलितया विदधे कलमेखला कलकलोल कलोलदृशान्य
या अत्र शब्दालंकारानुप्रासयमकयोः संसृष्टिः लिंपतीवतमौगानि वर्षतीवां जननं नभः असत्पुरुषसेवेव दृष्टिर्निष्फलतां गता अत्रो
त्प्रेक्ष्यो रूपमायाश्चेत्यर्थालंकाराणां संसृष्टिः आनंदमंथरपुरंदरमुक्तमाल्यमौलौहठेन निहितं महिषासुरस्य पादां बुजं भवतु मे
विजयाय मंजुमंजीरसिंजितमनोहरमं विकायाः अत्र शब्दार्थालंकारयोरनुप्रासोपमयोः संसृष्टिः अंगांगिभावसंकरो यथालेल
खवेयंतमहीरुहाणां छायास्तदामारुतकंपितानां शशांकसिंहेन तमोगजानां लूनाकृतीनामिव गान्धर्वखंडः अत्र शंशाक
सिंहेनेति तमोगजानामिति च रूपकं यद्यप्यत्र शशांक एकसिंहस्तमस्येव गजा इति मयूरव्यसंकादिसमासाश्रयणेन रूपकवत्
शंशांकः सिंह इव तमसि गजा इवेत्युपमितसमासाश्रयणेनोपमापिवक्तुं शक्या तथापि लूनाकृतीनामिति विशेषणानुगुण्या

मतो भ्रमराणां संभ्रमेणत्वा विशेषेण संभृता समृद्धा शोभाय स्यात्तथा अलकालोलालयस्या तादृशी दृक्पस्याथा भूतयेति आनंदेति आनंदेन मंथरे यथा
स्यात्तथा पुरंदरेणेंद्रेण मुक्तमर्पितं माल्यं यत्र तादृशं महिषासुरस्य मौलौहस्तके हठेन निहितं मंजुमनोज्ञं मंजीरस्य नूपुरस्य सिंजितं रणितं यत्र तादृशमनो
रम्यं चित्कायाः पातो वत्तमं वज्रमरपां वरणं नोऽस्माकं विजयाय भवत्वित्यन्वयः अत्र पादां बुजमित्युपमितसमासाश्रयणेन तु मयूरव्यसंकादिवत्याद एवो वज्रमिति

तथा सत्त्वं बुजप्रधान्ये मंजारा संजितान्वयायोगादित्यप्येव न रूपकमिति ज्ञेयं इति संसृष्टिः तलेष्विति तदामासुतं कं पितानां महीरुहाणां तलेषु छाया अवपेत्
 कंपमाना आसन् तत्रोत्प्रेक्षते शंशाकरूपेण सिंहेन छिन्ना कृतीनां तमोलक्षणगजानां शरीरखंडा इवेति गुणानां चेति तार्तीयाधिकरणसूत्रं अस्यार्थः गु
 णानां गुणभूतानां पदार्थानां परार्थत्वात् मुख्यप्रधानार्थत्वात् परस्परमसंबंधः कुतः समत्वात् अप्रधानत्वसाम्यादिति यथा भाष्यकारमते पावमानेष्टीना
 माधानस्य चाहवनीयाद्यर्थत्वात् परस्परनो गंगिभावसंबंधः यथा वार्तिककारमतेऽनग्निसमिधनार्थानामंत्रविशेषरूपाणां निविंदो सामधेनीनां वेति

तस्य हि विशेषणस्य प्रधानेन सहान्वयेन भाष्येन तु गुणेन गुणानां च परार्थत्वादसंबंधः समत्वात्त्यादिति न्यायादुपमिति समा
 साश्रयणे तस्य पूर्वपदार्थप्रधानत्वात् शंशाकस्य तमसां च प्रधान्यं भवेत् तत्र न विशेषणमुत्थार्थान्वयस्वारस्यमस्ति ५ स्वरू
 पनाशरूपोपचरिता कृतिलवनकर्तृत्वकर्मत्वान्वयसंभवेऽपि मुख्यार्थान्वयस्वारस्यमेवादरणीयं स्वरूपनाशक्रोडीकरणप्रवृत्त
 पालक्षणा मूलातिशयोक्त्यारूपकसिद्धिः तच्च रूपकमुत्प्रेक्षाया अगतदुत्थापकत्वात् रूपकभावे हि छाया लूनगात्रखंडा इवावेपते
 ते तावदुक्तावप्येव सिद्धे त्वेपनादिसाधर्म्यान् छाया नां सद्यः कृतगात्रखंड तादात्म्यसंभावना रूपोत्प्रेक्षा ननु शंशां केन लूनाक
 तीनां तमसां गात्रखंडा इवावेपते ते तावदुक्तावपि सिद्धत्पुत्प्रेक्षा तादात्म्यसंभावनापयुक्तलूनाकृतिलरूपाधिकविशेषणोपादा
 नात्तथोक्तावकृतिलवनादिधर्मरूपकार्यसमारोपनिर्मिता शंशांकतमसोर्हंतृहंतमचेतनवृत्तांतसमारोपरूपासंमासोक्तिर

संक्षेपः एतदधिकरणपूर्वपक्षसिद्धांतौ प्रकृतानुपयोगान्नदर्शितौ ५ स्वरूपनाशेति स्वरूपनाशरूपमुपचरितं गौणं यदा कृतिलवनमित्यर्थः न
 न्येवमपि तमोशां स्पविशेषणस्यान्वयात्कथं रूपकसिद्धिरित्याशङ्क्याह स्वरूपेति क्रोडीकारेण निगरणेन लक्षणा मूलेति साध्यवसानलक्षणा मू
 लेत्यर्थः तथा च तमोशोपचारेणान्वयइति भावः न चैवं सत्पुपमां गीकारेपि किं वाधकमिति वाच्यं तदगीकारे प्रधानान्वयेऽप्युपचाराश्रयणापतेः

कु. टी.
चं.
६०

तदपेक्षया प्रधानेतमो श्रेतदंगीकारेण रूपकस्यैवोचित्यादितिनच्छायानामिति सिद्धोदित्यनुवर्तते उन्नेक्षानसिद्धोदित्यन्वयः इवशब्दस्य सादृश्ये प्रसिद्धत
रत्वेनासतितात्पर्याग्राहके संभावनावोधकत्वा संभावादिति भावः रूपके विनाप्युत्प्रेक्षायां तात्पर्यग्राहकमस्तीति शङ्कते नन्विति एवमुक्तौ तमोगजाना
मित्युक्तौ तथाच साधकांतरस्य साधकांतरादृषकत्वाद्रूपकस्योत्प्रेक्षांगत्वमविकृतमिति भावः अवल्लिति सवितुः सूर्यस्य तुरगावली अभ्यपेक्तिर्ना
स्मानवतुके वनभः श्रियः गगनलक्ष्म्याः मरुतमणीनामेकलता एकावलीवेत्युत्प्रेक्षासूर्यतुरंगाणां हरितवर्णत्वात् कथंभूतासम्यगतिलंघितास्तंभ

एवमुक्तौ रूपकमिति विशेषः एवमत्रातिशयोक्तिरूपकोत्प्रेक्षाणामंगांगिभावेन संकरः समप्राधान्यसंकरे यथा अवतुनः सवितु
स्तुरगावली समतिलंघितुंगययोधरास्फुरितमध्यगतारूणनायकामरुक्तैकलते वनभः श्रियः ५ अत्रपयोधरादिशब्दश्लेष
मूलातिशयोक्त्यांगभूतयोत्थाप्यमानैव सवितुस्तुरगावल्यां मरुक्तैकावलीतादात्म्योत्प्रेक्षानभोलक्ष्म्यानापिकाव्यवहारसमा
रोप रूपसमासोक्तिर्गैर्मेवोत्थाप्यते पयोधरश्लेषस्योभयोपकारकत्वात् तत उत्प्रेक्षासमासोत्प्रेक्षारैकः कालः परस्परपेक्षयाचा
रुत्वसमुन्नेषश्चोभयोस्तुत्पद्यति विनिगमनाविरहात् समप्राधान्यं यथावा अंगुलीभिरिव केशसंचयं सन्निकृष्यति मिरंमरीचि
भिः कुंडलीकृतसरोजलोचनं चंचुवती वरजनीमुखं शशी अत्रांगुलीभिरिति वाक्योक्तौ पमयातत्रायपादान्मुखकुडनलीकरण
लिङ्गानुगुण्याच्च उपमितसमासाश्रयणेन लब्धया सरोजलोचनमिति समासोत्प्रेक्षपमयांगभूतयोत्थाप्यमानैव शशिकर्तृकनिशासु

गाऊञ्चाः पयोधरमेघायया एकावलीपक्षे पयोधरैस्तनो तथास्फुरितोदीप्तिमा खचंचुवनोत्प्रेक्षानिशा शशिनादीपत्यव्यवहारसमारोपरूप
अध्यगतः अरुणरूपो नायकोनेता सारथिर्यस्याः सापक्षे अरुणः आरक्तः नायको हारमध्यमणिः नायकोनेतरिश्रेष्ठे हारमध्यमणावपीति विश्वः ५ ॥
अतिशयोक्त्या मेधानां स्तनत्वेमाध्यवसानरूपयागर्भे वेत्यनेन तिलतंडुलन्यायेन स्फुटावगम्यमानभेदायाः संसृष्टेः स काशाद्वैलक्षण्यं दर्शितं एवमत्रेति

कु. टी.
च.
६१

सरोजलोचनयोर्दीर्घत्वकांतिमत्वाभ्यां च सादृश्यं बोध्यं प्रातिस्विकरूपेण अंगुलित्वमरीचित्वादिना अनुगतेति अनुगतं यत्सादृश्यं प्रयोजकं रूपं तनुत्वा-
दिकं तेनेत्यर्थः एतच्च सादृश्यमतिरिक्तमित्यभिप्रायेण सिद्धांत इति तदुक्तं साधर्म्यत्रिविधं भेदप्रधानमभेदप्रधानं वेत्तु पक्रम्य वियाना-
येन उपमानन्वयोपमेयोपमास्मरणानां भेदाभेदसाधारणसाधर्म्यमूलत्वमिति ननु भेदाभेदरूपांशद्वयोपेताया उपमाया भेदांशस्यानुपयोगात्कथं
तस्या उत्प्रेक्षा युपयोगित्वमित्याशंक्य परिहरति न हीति प्रकाशश्च शीतापनयनं चेति द्वंद्वः शीतालः शीतार्तः शीतोष्णतृप्तेभ्यस्तदसहन इति चालुः

लनीरेधत्वकांतिमत्वादिना सादृश्यानां प्रातिस्विकरूपेणेभिदवदनुगतसादृश्यप्रयोजकरूपणाभेदोपपत्ति सचात्रविवक्षित एव
भेदाभेदोभयप्रधानोपमेत्यालंकारिकसिद्धांतात् तत्र च प्रयोजकांशनिष्कर्षन्यायेनाभेदगर्भतांशोपजीवनेन साधारण्यं संपाद्य
प्रधानभूतोत्प्रेक्षासमासोक्त्यंगतानिर्वाह्या न हि प्रकाशशीतापनयनशक्तिमतः सौरतेजसः शीतापनयनशक्तिमात्रेण शीता
लूपयोगितानदृष्टा एव मनभ्युपगमे च पांडुर्योयमंसार्पितलंवहारः क्लृप्तंगरागोहरिचंदनेन आभातिवालात्परक्तसानुः सनि
र्झरोद्गारद्वाराजः इत्याद्युपमापिन निर्वहेत् न ह्यत्राद्विराजपांडुर्ययारुपमानोपमेययोरनुगतः साधारणधर्मो निर्दिष्टः एक
त्रवालात्पनिर्झरावन्यत्र हरिचंदनहाराविति धर्मभेदात् तस्मात्त्रात्पहरिचंदनयोर्निर्झरहारयोश्च सदृशयोरभेदांशोपजी
वनमेव गतिः ५ पिनष्टीवतरंगग्रेः समुद्रः फेनचंदनं तदादायकं रौरिंदुर्लभ्यतीवदिगंगना इत्यत्रोत्प्रेक्षयोः कालभेदेपिसमप्रा

उक्तसिद्धांतस्य निर्युक्तिकत्वेनाश्रयेयत्वसांस्कृत्यमानं प्रत्याह एवमिति पांडुर्योक्तेयमिति पांडुर्यनामाधनं धान्यं अन्योन्यनिरपेक्षवाक्यद्वयोपात
पः अद्विराजद्वाराभातिकथंभूत अंसयोरपितोलंबोहारोपेनसः तथाहरिचंदनेनरक्तचंदनेन क्लृप्तः कृतअंगरागोत्पलेपनं येन तथाभूतः अद्विराजः की
दृक्वालात्पेनरक्तानिसादृनिप्रस्थानियस्यसः तथानिर्झरस्योद्गारेणोद्गमेन सहितः ५ पिनष्टीति व्याख्यातं प्राक्पोर्वायर्थेणेति तथाचचमत्कारप्रयोज

विषयपरकत्वेन भेदाभेदसाधारण्यमिति भावः

दशदिग्दर्शयौर्णमासादिवत् अयंचभिन्नकालीनयोरपिसमप्रधान्येदृशतः फलेतत्रस्वर्गः प्रकृतेतुचमकृतिविशेषः शशिनमिति तत्र अजस्पेदुमत्तास्त्र
पंचरेसमगुणयोरजेंदुमत्स्योर्योगेन प्रीतिर्यथांते पौर्णमासगणिकानृपाणामन्येषां अवणयोः कदुपीडाकरं द्रुतिपूर्वाद्द्वैरूपेण एकमेव वाक्यं विवब्रुः उच्चारयामा

तदादायेति फेनचंदनरूपकमात्रोपजीवनेन पूर्वोत्प्रेक्षानपेक्षणात् नचैवं लिप्यतीव तमोगानीति वदुत्प्रेक्षाद्वयस्य संसृष्टिरेवेयमि
ति वाच्यं लौकिकसिद्धये षणलेपनपौर्वापर्यच्छायानुकारिणोत्प्रेक्षाद्वयपौर्वापर्येण चारुतातिशयसमुन्मेषतः संसृष्टिवैषम्यात्
तस्माद्दर्शदिवदेकफलसाधनतया समप्रधानमिदमुत्प्रेक्षाद्वयं एवं समप्रधानं संकरोषिव्याख्यातः संदेहसंकरोपया शशिनमुप
गतेयं कौमुदीमेघमुक्तं जलनिधिमनुस्संजहुकन्यावतीर्णादतिसमगुणयोगप्रीतयस्तत्रपौराः अवणकदुनृपाणामेकवाक्यं
विवंब्रुः अत्रद्वयमिति सर्वनाम्नायद्यजवृत्तवतीं दुमतीं विशिष्टरूपेण निर्दिश्यते तदा विवंप्रतिविंबभावापन्नधर्मविशिष्टयोः स
दृशपौरैकारोपरूपानिदर्शना यदितेन सास्वरूपेणैव निर्दिश्यते विवंब्रूतो धर्मस्तत्पूर्वप्रस्तावात्समगुणयोगप्रीतय इति पौर
विशेषणाच्चावगम्यते तत्र प्रस्तुते धर्मिणि तद्वृत्तांत प्रतिविंब्रूता प्रस्तुतवृत्तांतारोपरूपेण ललितमित्यनध्यवसायात्संदेहः विलीये
दुःसाक्षादमृतरसवापी यदि भवेत्कलं कस्तत्रत्यो यदि च विकचं दीवरवने ततः स्नानक्रीडाजनितजडभावैरवयवैः कदाचिन्मुंचेयं
दनशिखिपीडापरिभवं अत्र यद्येतावत्साधनं संपद्येत तदा तापः शाम्यतीत्यर्थे कविसंरंभश्चेतदेतदुपात्तसिद्ध्यर्थमृहद्वतिसंभा
वनालंकारः एतावत्साधनं कदापि न संभवत्येवातस्तापशान्तिरपि गगनकुसुमकल्पेत्यर्थे कविसंरंभश्चेदपातमिथ्यात्वसिद्ध्यर्थं

मुस्तिन्वयः तेन सर्वनाम्ना सादृदुमती विवंब्रूतो धर्मः अजकर्मकं वरणं तत्र तस्मिन् मिथ्यांतरकल्पनारूपामिथ्याध्यवसितिरित्युभयया
न्यस्ते विलीयेति अग्निसंयोगेन घृतादिवत्केनापि हेतुना विलीनतां प्राप्येत्यर्थः विकचविकसितं जडभावः शैत्यं मदन एव शिखीवन्धिः संरंभस्तासर्थः

संस्तुतिस्तद्विषयः

कु. टी. स्थित्यायेतीकृतैर्जलैः सितं मौक्तिकमित्यन्वयः ५ मुखेनेति संदोहः समूहः लक्षयित्वेति स्फुटमकत्रविषये शब्दार्थालंकरणमिति सूत्रेणेत्यर्थः स्पष्टेति
 च. अथोऽनेतरं दिवसरूपमरविंदं कमलं संवुकोचं संकोचमगमत कीदृकं स्पष्टमुच्छ्रंसत उच्छ्रंसतः किरणा एव के सरणि यस्यास्तथाभूता सूर्यविवरूपा विस्ती-
 २२ णं कर्णिका वरागे पस्पतत् श्लिष्टाः प्रकाशाभावेन परस्परं मिलिता अष्टदिशा एव दलानां कलापस्तन्मुखेनावतारे यस्यास्तादृशी वद्धा अंधकाररूपामधुपा-
 वलिर्येन तथा भूतमित्यर्थः पदभेदेनेति सोणस्थिरयगा मेजो एजं महं महं तला अणं तरुणाणं हि अल्लडिपरिसंपत्तिं निवारं दसनास्तपत्र ग्रामे य एता-
 एवं सितं स्फटिककुभांतः स्थितिष्वेतीकृतैर्जलैः मौक्तिकं चेद्वृतां सुते तत्पृथ्व्ये स्तसमं य शः इत्यादिष्वपि संभावना मिथ्याध्यवसिति सं-
 देह संकरोदृष्टव्यः ५ मुखेन गरलं संवन्मूले वसति चेत्फणी फलसंदोहगुरुणा तरुणा किं प्रयोजनं अत्र महोरगवृतां ते वर्ण्यमाने राज-
 द्वाररूढखलवृतां तोपि प्रतीयते तत्र किं वस्तु तस्याभूतो रगवृतां त एव प्रस्तुतेऽप्रस्तुतः खलवृतां तस्ततः प्रतीयत इति समासो-
 क्तिः यद्वा प्रस्तुतखलवृतां त प्रत्यापनाया प्रस्तुतमहोरगवृतां त कीर्तनमप्रस्तुतप्रशंसा यद्वा वर्ण्यमानमहोरगवृतां त कीर्तनेन स-
 मीपस्थितखलमर्माद्वाटनं क्रियत इति उभयस्यापि प्रस्तुतत्वात्प्रस्तुतां कुरदिति संदेहः एकवाचकानुप्रवेश संकरस्तु शब्दार्था-
 लंकारयोरेवेति लक्षयित्वा काव्यप्रकाशकार उदाजहार स्पष्टोच्छ्रंसत्किरणके सरसूर्यविवविस्तीर्णकर्णिकमथो दिवसारविंदं
 श्लिष्टाष्टदिग्दलकलापमुखावतारबुद्धांधकारमधुपावलिसंवुकोचं अत्रैकपदानुप्रविष्टैरूपकानुप्रासोपनैकस्मिन् श्लोके पद-
 स्फुरत्प्रावण्यां तरुणानां तदपलुंठं परिसर्पन्ति निवारयतीति संस्कृतं अत्र पूर्वाद्धेनु भेदेन शब्दार्थालंकारयोः स्थितिः तत्र तयोः संसृष्टिरिह तु सं-
 प्रासस्तृतीयपादे रूपकमिति तयोः संसृष्टिः वाच्यप्रतियोगिकत्वादिति वाच्यं प्रतियोगिप्रतिसंबधियस्य तद्वाच्यप्रतियोगिकं तत्वादित्यर्थः एवं चेकाव्याभा-
 वस्यानुपसादेः शब्दालंकारस्य तदनुप्रवेशेन वाचकानुप्रवेश इति वक्तुं युक्तमिति भावः ससुष्करेति यस्यां न गयां एणीदृश उद्यानसंबंधिवा पोपय सीवना

गृहेरमंते कीडंति कीदृशे समीचीनैः पुष्करैः कमलैर्योतिनोपेत रंगास्तच्छोभावति गृहपक्षे समीचीनैः पुष्करैर्वायभांडमुखे र्योतिनोपेत रंगो नृत्त्यभूमिस्तच्छो
 भिनीत्यर्थः पुष्करं करिहस्ताग्नेवायभांडमुखे जले ओम्निखट्टफले पद्म इत्यमरः ५ श्लेषभित्तिकेति श्लेषोभित्तिरिवभित्तिर्मूलं यस्येत्यर्थः रागवतीति रेगो
 ५ नुरागोरक्तिमात्रं अवरमाकाशं वस्त्वं च नन्वत्रविशेषणसाम्याभावेदाध्यवसायापेक्षणेपिसत्पुष्करेत्यादौ शब्दसाम्यमात्रेणप्युपसोपयते न तदपेक्षेत

अलंकारसर्वस्वकारस्त एकस्मिन्वाचके ५ नुप्रवेशोवाच्योरेवालंकारयोः स्वारसिकः वाच्यप्रतियोगिकत्वाद्वाचकस्येति मत्वार्थालं
 कारयोरप्येकवाक्यानुप्रवेशो शंकरमुदाजहारसत्पुष्करयोतितरंगशोभिन्यमंदमारभ्यमृदंगवाद्ये उद्यानवापीपयसीवयस्यमेणी
 दृशोनात्पगृहेरमंते अत्रनात्पगृहवापीपयसाः सत्पुष्करेत्यादिविशेषणेशब्दसाम्यंश्लेषः ५ अमंदमारभ्येत्यादिविशेषणे
 ५ र्थसाम्यमुपमातदुभयमेकस्मिन्निवराद्धेनुप्रविष्टमितितदपिनमन्यामहे सत्पुष्करेत्यादिविशेषणेपिश्लेषभित्तिकाभेदाध्य
 वसाय रूपातिशयोक्तिलभ्यस्यधर्मसाम्यस्यैवतत्रैवशब्दप्रतिपाद्यतया शब्दसाम्यस्यतदप्रतिपाद्यत्वात् श्लेषभित्तिकाभेदा
 म्याभावे नसमासोक्तभावप्रसंगात् शब्दसाम्यस्यैवशब्दप्रतिपाद्यत्वेपितस्योपमावाचकत्वस्यैवप्राप्त्याश्लेषवाचकत्वाभावाच्च
 शब्दतोऽर्थतोवाकविसंमतसाम्यप्रतिपादने सर्वविधेषुपमालंकारस्वीकारात् अन्यथाप्रल्हादनाञ्चंदः प्रतापात्तपनोयथा तथैव

आह शब्देति शब्दतोऽर्थतोवेति शब्दप्रयुक्तमर्थप्रयुक्तं वा यत् कविसंमतं साम्यं तत्प्रति सोभूदन्वर्थो राजा प्रकृतिरंजनात् इत्यत्राप्युपमानस्या
 पादनइत्यर्थः सर्वविधे सर्वप्रकारे यथेति यदि आल्हादनइति धात्वनुसाराञ्चंदपदमन्वर्थं अन्वर्थोऽन्वर्थनामा तस्मात्तत्तद्वयस्याप्युक्तत्वात् विधुकरेति
 सहस्रः तत्रभैमीवनेनदमपेत्या उद्यानेन हतचितो अरचिकृतः कथंभूतेन चंद्रकिरणश्लेषादानैरंगीकृतैर्निष्पंदैः पूर्णैश्चंद्रकांतघटितैस्तत्तुणा मालवाले विं

श्लेषोभित्तिरिवभित्तिर्मूलं यस्येत्यर्थः

कु. टी.
च.
६३

अवस्थित्येति वाच्यप्रयुक्तेत्यर्थः तथाच समप्राधान्यनर्थभेदविषयमिति भावः प्रतिक्षिप्यते निवार्यते कोऽप्यत्र मनेनेति प्रतिक्षेपो विरोधः सुक्ता इति विदुषा
भवनेषु पदिरिषु केलौ सुरतक्रिडायां विच्छिन्नसूत्रात् हारात् गलिताः समाजनीभिर्यसारिताः प्रातः काले गणसीमां तेमंदंचलतां बालानां वरणलाक्षा
रमेनारुणाः सुक्ताः दूराद् दृष्टि मवीजशक्तिधियः श्रीडा मुकायत्कर्मणि आकर्ष्येति तद्गो जन्मपते स्त्यागस्य दानस्य लीलापितमित्यन्वयः तत्रैव बालाघिलाक्षार
नह्यत्रान्वर्थनामरूपशब्दसाम्यं विना किंचिदर्थसाम्यं कविविवक्षितमस्ति तस्माद्यत्रैकस्मिन्नर्थे प्रतिपाद्यमाने अलंकारद्वयप्रतीति
स्तत्र तयो रलंकारयोरेकवाचकानुप्रवेशः यथा विधुकरपरिरंभादा तनिष्यंदपूर्वैः शशिदृषदुपकृष्टै रलवालैस्तस्यैव विफलितज
लसेकप्रक्रियागौरवेण व्यरचिसहृदचितस्तत्र भैमीवनेन अत्र हि प्रतिपाद्यमानोर्थः समृद्धिमद्वस्तुवर्णनमुदात्तमिति लक्षणा
नुसारदुदात्तलंकाररूपः असंबंधे संबधकथनमतिशयोक्तिरिति लक्षणादतिशयोक्तिश्च न च सर्वत्रोदात्तस्यासंबंधे संबधव
नरूपत्वे निर्णीतमिति न विवितालंकारद्वयलक्षणसमावेशोस्तीति वाच्यं ५ दिव्यलोकगतसंपत्समृद्धिवर्णनादिश्रुतिशया स्पृष्ट
स्योदात्तस्य शौर्योदायदारिद्र्यादिविषयवर्णने पूदात्तास्पृष्टाया अतिशयोक्तेः अपरस्परविविक्ततया विभ्रंतेः तयोश्चैवार्थवशसंपन्न
समावेशयोर्नागागिभावः एकेनापरस्यानुत्थापनात् स्वातन्त्र्यपारतन्त्र्यविशेषादर्शनाच्च नापि समप्राधान्येः शब्दैरिह संबधिव
स्तु प्रतिपाद्यते तैरेव तस्यैव वस्तुनो संबधे संबधरूपस्य प्रतिपाद्यमानतया भिन्नप्रतिपादकशब्दव्यवस्थितार्थभेदाभावात् नापि
संदेहसंकरः एकालंकारकोट्यात् दन्पालंकारकोटिप्रतिक्षेपाभावात् तस्मादिहोदात्तातिशयोक्तयोरेकवाचकानुप्रवेशलक्षणः
णादस्यैव वक्ष्यमाणेति शक्तिधियदिति वक्ष्यमाणेत्यर्थः तयोः तद्गुणकाव्यलिंगयोः तन्मूलः संकरमूलः ताभ्यां संकरभ्रंतिमद्रांतयोः संकरभ्रंतिमतोः
तस्य उदात्तस्य हेतुमतः कार्यस्य तत्प्रभेदकथने तस्यागलीलापितस्य कार्यमिति वक्तव्ये तदेव त्यागलीलापितमित्यभेदकथने तदीयेति राजकीयेत्यर्थः ॥

अतथ्योदायेति असत्योदायेत्यर्थः तन्मूलकस्येति वितरणोत्कर्षपर्यवसायिहेत्वलंकारमूलकस्येत्यर्थः ननु राजसंपत्समृद्धेयं जनागम्यत्वेनाव्याख्यातव्यं त
 दर्शनात्सकोदात्तालंकारेणसहैकवाचकानुप्रवेशकथनमित्याशंकायामाह वाचकशब्दस्येति अयाणामिति एकउदात्तातिशयोक्त्योरपरोहेत्वसुत्पोरसो
 संकरः क्वचित्संकरणामपिसंकरोदृश्यते यथा मुक्ताः केलिविस्तृत्रहारगलिताः संमार्जनीभिर्हृताः प्रातः प्रांगणसीमिमंथरचलदा
 लांघ्रिलाक्षारुणाः दूरादादिमवीजशंकितधियः कर्षतिकेलीश्रुकायद्विद्वद्वनेषु भोजनृपतेस्तत्यागलीलायितं अत्रतावद्विदुषां
 संपत्समृद्धिवर्णनमुदात्तालंकारः तन्मूलकोवालांघ्रिलाक्षारुणा इत्यत्रतद्गुणालंकारः तत्रैववक्ष्यमाणभ्रांत्युपपादकः पदार्थहेतु
 ककाव्यलिंगालंकारश्चेति तयोरेकवाचकानुप्रवेशसंकरः तन्मूलः शंकितधिय इत्यत्रभ्रांतिमदलंकारः ताभ्यां चोदात्तालंकारश्चा
 रुतां नीतइतितयोश्चतस्यचांगिभावसंकरः एवंविद्वद्भैहवैभवस्यहेतुमतोराज्ञोवितरणविलासस्यहेतोश्चाभेदकथनहेत्वलं
 कारः सचराज्ञोवितरणविलासस्यनिरतिशयोत्कर्षाभिव्यक्तिपर्यवसायी एतावन्मात्रेकविसंरंभश्चेदुक्तरूपोदात्तालंकारपरिष्कारः
 तेहेत्वलंकारेविभ्रांतिः कीदृशीसंपदितिप्रश्नोत्तरतयानिरतिशयैश्चर्यवितरणरूपाप्रस्तुतकार्यमुत्वेनतदीयसंपदत्कर्षप्रशं
 सनेकविसंरंभश्चेत्कार्यनिबंधनाप्रशंसालंकारेविभ्रांतिः कार्यस्यापिवर्णनीयत्वेनप्रस्तुतत्वाभिप्रायेतुप्रस्तुतांकुरेविभ्रांतिः अववि
 शेषानध्यवसायात्संदेहसंकरः किंचविद्वद्भैहवैभववर्णनस्यासंबंधेसंबंधकथनरूपतयाऽतिशयोक्तेरुदात्तालंकारेणसहैक
 वाचकानुप्रवेशसंकरः निरतिशयवितरणोत्कर्षपर्यवसायिनोहेत्वलंकारस्याप्युदात्तातथ्योदायवर्णनात्मिकयास्तुत्यासहैकवा
 च्योदात्तप्रस्तुतप्रशंसाप्रस्तुतांकुरान्यतरपौरित्येवंत्रयाणां परस्परमित्यर्थः उदात्तालंकारस्यहेत्वलंकारंगतायाः पूर्वमुक्तत्वादुदात्तातिशयोक्तिसंकर
 स्पष्टितदंगत्वमिति शंका निरस्यति उदात्तादिमात्रस्यैवेति उदात्तादीत्यादिपदेनहेत्वलंकारपरिग्रहः हेत्वलंकारादीत्यादिपदेनचाप्रस्तुतप्रशंसापरिग्रहः

कु. टी.
चं.
६४

तत्रापिनिरतिशयैश्वर्यवितरणोत्कर्षपर्यवसायिनोहेत्वलंकारस्यैवतादृशवितरणरूपकार्यपरिष्कारद्वारात्तद्गम्यप्रस्तुतराजसंपदुत्कर्षप्रशंसारूपायामप्रस्तु-
तप्रशंसायमंगलंनलद्वृतातथ्यवर्णनारूपात्युक्तिसंकरस्याप्यपेक्षेतिभावः यथायोग्यमिति तथाहि उदात्ततद्गुणयोरंगंगिभावसंकरस्यभ्रांतिमदुदानयो-
रंगंगिभावसंकरस्यचोंगंगिभावेचसंकरः तथाभ्रांतिमदुदात्तयोरंगंगिभावसंकरस्योदात्तांगकहेत्वलंकारादिसंदेहसंकरस्यचोंगंगिभावेनसंक-
रद्वितिसूक्ष्ममतिभिरूहनीयं ॥ ५ ॥ स्वकीत्यनुवृत्तयेग्रंथनामस्वनामचोपनिबध्नन्ग्रंथपूर्तिमनुवदति असुमिति स्वग्रंथस्यप्रामाणिकत्वं सूचयितु-

तन्मूलकस्याप्रस्तुतप्रशंसालंकारस्यप्रस्तुतांकरस्य वाराजसंपत्तमृद्विवर्णनात्पकोदात्तालंकारेण सहैकवाचकानुप्रवेशसंक-
रः वाचकशब्दस्यप्रतिपादकमात्रपरतयाव्यंजकसाधारण्यादेयांचत्रयाणामेकवाचकानुप्रवेशसंकराणांसमप्राधान्यसंकरः न
ह्येतेषांपरस्परमन्यत्रांगत्वमस्ति उदात्तादिमात्रस्यैवहेत्वलंकारादिचारुतापादकत्वेनातिशयोक्तिसंकरस्यांगतयाऽनपेक्षणा-
त् एवमत्रश्लोकेचतुर्णीमपिसंकराणायथायोग्यं संकरः एवमन्यत्राप्युदाहरणात्तरण्यूह्यानि ५ अमुंकुवलयानंदमक-
रोदप्यदीक्षितः नियोगाद्वैकटपतेर्निरुपाधिरुपानिधेः चंद्रालोकोविजयतोशरदागमसंभवः हृद्यः कुवलयानंदोयद्यसा-
दादभूदयं ॥ ५ ॥ इति श्रीमदद्वैतविद्याचार्यश्रीमद्विजकुलजलधिकौस्तभश्रीरंगराजाध्वरैर्द्ववरदसूनोरप्यदीक्षितस्य
कृतिः कुवलयानंदः समाप्ताः

माह चंद्रालोक इति शरदागमसंज्ञकश्चंद्रालोकमूलभूतो ग्रंथः शरत्कालागमनेन वंद्यस्यालोक इति श्लेषः तस्मा-
च्च कुवलयानंदः स्वग्रंथोऽभूत् कुवलयस्य कुमुदस्नानंद इति च श्लेष इति शिवमास्तां विद्वद्दुदमहामान्यराजमचंद्रात्मजन्मना विदुषावैद्यनाथेन कृतं लंकार-
चंद्रिका एनांकुवलयानंदप्रकाशनविशारदा विदोर्कुर्वतुविहांसः काव्यतत्त्वविदां वराः असौ कुलपानंदश्चंद्रालोकोत्थितोपि सन् प्रतिशालभते नैव विनालंकार-
चंद्रिकाम् इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणज्ञतत्सद्रामभट्टात्मजवैद्यनाथकृताऽलंकारचंद्रिकाख्या कुवलयानंदरीका संपूर्ण

[illegible]

यह पोथी शहर वनारस दिवाकर छापाखाना मे कुवलयानंद सटीक शिवचरन के छापाखाने मे छापा गया
सांकीर्ण महल भद्रे नी काली महल के पास वाकलम दुर्गा मिसिर ओछापने वाले कानाम वदल कारीगर
यह पोथी जिस को लेना होय सो चोद नौ चौक मे कुंजगली के फाटक के पश्चिम तरफ रामचरन के दुकान पर
मिलेगी सम्बत १९२८ मीः आषाढ सुदी १० वार मंगल के दिन समाप्ताः ५ श्रीगणेश ॥

